

MIERCURI 25 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 09.10)

2. Rezultatele Consiliului European (19-20 martie 2009) (dezbatere)

Președintele – Doamnelor și domnilor, am luat notă de situația politică internă din Republica Cehă. Aș dori ca, în numele dumneavoastră, al tuturor, să afirm că acest lucru nu ar trebui să afecteze munca președinției cehe și că trebuie să avem voința de a asigura continuarea acesteia. Îl susținem pe prim-ministrul ceh, președintele Consiliului European, în eforturile sale de a face un succes din Președinția Cehă.

Aș dori – și cred că pot să spun acest lucru în numele tuturor – să-l încurajez pe președintele Consiliului European să continue procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona în țara sa și în alte țări unde încă este nevoie să se facă anumite lucruri. Lucrăm de 10 ani la acest tratat pentru reformarea Uniunii Europene, de când s-au luat deciziile de la Nisa, și dorim să putem face pașii finali dificili astfel încât acesta să poată intra în vigoare, sperăm, la începutul anului 2010. Avem nevoie de Tratatul de la Lisabona pentru o mai mare democrație, pentru ca Uniunea Europeană să aibă o mai mare libertate de acțiune și să fie mai transparentă.

(Aplauze)

Următorul punct pe ordinea de zi este reprezentat de declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind concluziile Consiliului European din 19-20 martie 2009.

Mirek Topolánek, *Președinte în exercițiu al Consiliului* – (CS) Doamnelor și domnilor, aș dori să vă urez tuturor bun venit cu ocazia prezentării raportului ordinar al președintelui Consiliului European, în urma reuniunii la nivel înalt a Consiliului de primăvară. În primul rând, trebuie să îmi cer scuze pentru că nu pot să rămân până la sfârșitul dezbaterii, ca de obicei. Dl Vondra, viceprim-ministru, mă va înlocui în partea a doua a ședinței, după discursurile reprezentanților partidelor. Motivul pentru care trebuie să mă întorc la Praga, după cum a precizat deja dl Hans-Gert Pötering, este blocajul fără precedent din partea socialiștilor cu care ne-am confruntat pe durata președinției și despre care am fost destul de deschis. Dacă guvernul cade, în mod categoric președinția nu va fi amenințată, iar faptul că socialiștii nu au ținut seama că Republica Cehă se află la președinția Consiliului European și au refuzat până și cea mai simplă cooperare va afecta în special democrația socială. Președinția nu ar trebui să aibă de suferit din această cauză, deoarece sunt convins că tot ceea ce am afirmat acum, în discursul de deschidere în Parlamentul European, referitor la felul în care ar trebui să încercăm să moderăm discuția și să obținem un compromis, este ceva ce cu siguranță am reușit. Consiliul de primăvară dovedește acest lucru. În țara mea, se obișnuiește ca atunci când cineva vorbește, ceilalți să nu îl întrerupă, însă se pare că obiceiurile sunt destul de diferite aici.

Permiteți-mi să încep – referindu-mă strict la concluziile Consiliului European – cu motivul pentru care mă aflu de fapt aici azi și pentru care luăm anumite măsuri în Consiliul European. Însă înainte de a merge mai departe aș dori să fac anumite comentarii cu privire la reuniunea tripartită la nivel înalt cu partenerii sociali, care a precedat reuniunea Consiliului. Participarea a fost destul de numeroasă. În afară de mine și de președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, au mai participat și următorii doi prim-miniștri, dl Reinfeldt din Suedia și dl Zapatero din Spania, iar în urma reuniunii m-am simțit foarte încurajat și am fost foarte surprins de consensul dintre partenerii sociali, nu doar în ceea ce privește obiectivele președinției, dar, în general, în ceea ce privește soluțiile pentru șomajul în creștere, situație cauzată de criza financiară globală.

Dacă este cineva interesat, voi vorbi mai pe larg despre reuniunea tripartită, însă ceea ce vă pot spune acum este am căzut de acord asupra a trei principii de bază: o mai mare flexibilitate pe piața muncii, împreună cu o mai mare mobilitate a forței de muncă, și eforturi mai mari pentru dezvoltarea nivelurilor de educație și a aptitudinilor în rândul forței de muncă, astfel încât aceasta să poată fi incorporată pe piața muncii etc. Consiliul European de primăvară a fost de fapt a doua reuniune a șefilor de stat și de guvern pe care am organizat-o, dar, cu toate acestea, a fost prima reuniune formală propriu-zisă la nivel înalt. Subiectul care a atras cel mai mult atenția a fost, bineînțeles, găsirea unei soluții pentru a rezolva criza economică actuală. Resping complet

afirmațiile cum că nu facem nimic în sensul unor măsuri mai de substanță. Voi cita o cifră: 400 de miliarde de euro. Aceste 400 miliarde de euro reprezintă 3,3% din PIB-ul UE și un pas fără precedent și, împreună cu stabilizatorii automați pe care îi are UE și pe care nu îi au, spre exemplu, SUA, consider că exemplul pe care l-a citat azi José Manuel Barroso este foarte informativ. Un lucrător concediat de la Saab în Suedia se bucură de standarde sociale total diferite față de cele ale unui lucrător concediat de la General Motors undeva în Chicago, iar în aceste două cazuri, guvernele au abordări complet diferite, deoarece stabilizatorii automați multiplică cele 400 de miliarde de euro într-o sumă substanțial mai mare și ne oferă un avantaj incontestabil asupra SUA în această privință. Sprijinul fundamental pentru acord din partea celor 27 de state membre confirmă validitatea Strategiei de la Lisabona, având în vedere că reprezintă unul dintre cei patru piloni pe care se sprijină, de fapt, întreaga strategie.

Gordon Brown a fost aici ieri și a avut ocazia să explice clar abordarea celor 27 de state membre, mandatul reuniunii la nivel înalt G20 și ceilalți trei piloni *de facto* ai strategiei. Am fost de acord că toate măsurile pe termen scurt trebuie să fie temporare, iar noi ni le imaginăm în acest mod. S-au confirmat prioritățile pe termen mediu și lung și obiectivele Strategiei de la Lisabona, iar măsurile pe termen scurt trebuie să urmeze aceeași linie. Aș dori să spun că Consiliul European a fost mai mult sau mai puțin îngrozit de ceea ce a afirmat Secretarul Trezoreriei SUA, Timothy Geithner, referitor la măsurile permanente. America nu doar că repetă greșelile din anii '30 sub forma unor pachete masive de stimulente, a tendințelor protecționiste și a apelurilor la protecționism, a campaniei „Buy American” și altele. Combinația acestor pași și – ceea ce e și mai rău – inițiativa de a-i transforma în măsuri permanente, reprezintă un drum spre iad. Ar trebui să aruncăm o privire în cărțile de istorie, care în mod evident s-au umplut de praf. Consider că succesul cel mai mare al dezbaterilor din cadrul Consiliului de primăvară este respingerea acestui drum și a acestei viziuni înguste. Resping categoric afirmațiile președintelui Partidului Socialist European, Poul Nyrup Rasmussen, conform cărora Consiliul European a făcut prea puține pentru a combate criza și că așteptăm ca SUA să ne salveze. Nu doar calea luată de SUA este discreditată de istorie, dar, de asemenea, după cum am spus mai devreme, nivelul securității sociale și dispozițiile generale legate de nevoile sociale pentru oamenii de rând sunt surprinzător de diferite în SUA și au un nivel vizibil mai mic. Calea SUA este periculoasă, deoarece americanii vor avea nevoie de bani lichizi ca să își finanțeze pachetele de stimulente sociale și îi vor obține ușor, dat fiind că există oricând cineva care să dorească să cumpere obligațiuni emise de SUA. Însă lichiditățile de pe piață sunt expuse astfel la risc, deoarece se scot banii lichizi de pe piața financiară globală, astfel încât vânzarea altor obligațiuni, eventual a celor europene și, cu siguranță, a celor poloneze, cehe și poate și a altora, va fi problematică pentru că nu vor exista bani lichizi în sistem. Această abordare provoacă îngrijorare și, după părerea mea, va fi un subiect de discuție în cadrul reuniunii la nivel înalt a G20. Reuniunea la nivel înalt a G20 va reprezenta doar una dintre ocaziile pe care le vom avea pentru a discuta pe această temă. Discuția ar putea continua apoi în cadrul reuniunii informale la nivel înalt a celor 27 de state membre cu administrația SUA și cu Barack Obama, la Praga. Sunt ferm convinși că, împreună cu SUA, vom găsi o abordare comună, deoarece cu siguranță nu dorim o confruntare între SUA și Europa. În lumea de azi – iar criza ne-a demonstrat încă o dată acest lucru – nicio economie nu există în izolare, iar nivelul interconectivității este foarte ridicat, ceea ce înseamnă că, pe timp de criză, problemele ne afectează pe toți și le putem rezolva doar dacă acționăm împreună.

Al doilea pilon al acordului, în ceea ce privește căutarea unei soluții pentru criza actuală, este pregătirea pentru reuniunea la nivel înalt a G20. Documentele întocmite de Gordon Brown și de administrația sa sunt excelente și ați avut ocazia să vă familiarizați cu ele ieri. Abordarea bazată pe trei piloni presupune o soluție pentru sectorul financiar și pachete de stimulente financiare, care reglementează și – așa spune – corectează defectele sistemului și regenerează comerțul global, ceea ce înseamnă presiuni pentru reluarea discuțiilor de la Doha în cadrul OMC. Această abordare coincide întocmai cu structura specifică a soluției înaintate de Consiliul European, care a câștigat consimțământul unanim. De asemenea, aș dori să aplaud acordul pentru faptul că, în sfârșit, am oferit o sumă concretă în ceea ce privește creșterea resurselor disponibile ale Fondului Mondial Internațional și am stabilit această obligație specifică la 75 de miliarde de euro. Cele 27 de state membre au o poziție unitară, o singură voce și un obiectiv comun înainte de G20. Consider că acesta este cel mai mare succes dintre toate, deoarece întreaga reuniune la nivel înalt a Consiliului European a fost un test al unității europene, al solidarității europene, al valorilor europene și al pieței interne unice europene. Dacă oricare dintre aceste elemente ar cunoaște un regres, atunci am ieși slăbiți din această criză. Din contră, cred că, dacă am respecta aceste atribute fundamentale, atunci am ieși din criză mai puternici decât la început. Nu există niciun motiv pentru a fi pesimiști înaintea discuțiilor G20, după cum se teme dl Rasmussen. Consider că am înțeles cu toții necesitatea de a acționa în solidaritate și de a coopera, după cum a confirmat Graham Watson din Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa.

Criza actuală, așa cum știm cu toții, este o criză de încredere. Prin urmare, al treilea domeniu cheie pentru rezolvarea acesteia este restabilirea încrederii. Nu este de ajuns numai să se verse bani în sistem. Am încercat

și această soluție, dar băncile tot nu oferă credite. Băncile trebuie să înceapă să acorde împrumuturi, însă nu o vor face dacă nu au încredere. Bani lichizi de care ele dispun nu au soluționat problema. Încrederea nu poate fi nici decretată, nici cumpărată. În sensul restabilirii încrederii, am făcut un pas înainte pentru consolidarea ei, prin dublarea cadrului garantat pentru țările din afara zonei euro la 50 de miliarde de euro, în cazul în care este nevoie. Am fost de acord până și asupra acestui lucru. De asemenea, am fost de acord că trebuie evitată o abordare identică pentru toate cazurile și că trebuie adoptate soluții pentru fiecare situație în parte, pentru fiecare bancă și țară, considerând că în acest moment abordarea uniformizată este periculoasă. Piețele sunt agitate, reacționează imediat, în mod excesiv și negativ, la fiecare semnal. Prin urmare, avem nevoie de o mai bună reglementare. Aș dori să subliniez că „o mai bună reglementare” poate însemna introducerea unei reglementări acolo unde până în prezent nu a existat niciuna. Și aici intrați dumneavoastră în scenă, doamnelor și domnilor deputați ai Parlamentului European. Am dori să ajungem la un acord – și există motive să credem că vom reuși – privind actele legislative care, în esență, ne vor îndeplini viziunea și ideile referitoare la o mai bună reglementare a agențiilor de rating, a solvabilității companiilor de asigurări, a cerințelor de capital ale băncilor, a plăților transfrontaliere, a banilor electronici și altele. Aș fi încântat dacă ați putea aproba aceste reglementări în timpul sesiunii și dacă acestea ar putea intra în vigoare pentru a fi puse imediat în aplicare. Salut călduros, așa cum facem cu toții, raportul Larosière, care cuprinde o secțiune analitică excelentă și o secțiune de punere în aplicare foarte instructivă, iar în acest sens Consiliul European a ajuns la concluzii clare. Poate cea mai importantă sarcină a Consiliului European de primăvară a fost să evalueze progresele înregistrate până în prezent în punerea în aplicare a planului de relansare, astfel cum a fost stabilit de Consiliu în decembrie. Acest aspect stârnește, pe nedrept după părerea mea, cel mai mult zgomot și cele mai multe critici. Se spune că planul este deficient, lent și deloc ambițios. Aș dori să clarificăm lucrurile. Am menționat deja suma de 400 de miliarde de euro, adică 3,3% din PIB, nefiind incluse aici fondurile pentru recapitalizarea băncilor și garanțiile care se ridică la mai mult de 10% din PIB, această sumă fiind tot ceea ce UE își poate permite în momentul de față. Acest lucru va avea totuși un impact asupra Pactului de stabilitate și de creștere și un impact foarte important asupra datoriei publice și a felului în care se vor aranja lucrurile în perioada ulterioară, cu alte cuvinte, după încetarea crizei, pentru a mă exprima mai simplu. Consider că până și cele cinci miliarde de euro care au fost în sfârșit aprobate și care reprezintă doar o mică parte a sumei enorme de 400 de miliarde de euro, sunt rezultatul unor negocieri foarte dificile, care afectează multe țări. Aceasta, în primul rând, deoarece o sumă de bani nu reprezintă o măsură anticriză, dacă ea nu este utilizată în perioada 2009-2010. De asemenea, este adevărat că nu există niciun sistem transparent pentru evaluarea proiectelor, nicio listă adecvată cu aceste proiecte și că unele lucruri lipsesc, iar din unele avem prea mult. În urma unor negocieri complexe, am ajuns în sfârșit la un acord, iar Președinția Cehă a jucat evident un rol dominant în această privință, în sensul că a obținut acordul pentru aprobarea celor cinci miliarde de euro și trimiterea banilor spre dumneavoastră, în Parlamentul European, ca să îi puteți gestiona.

Planul de relansare are, bineînțeles, un aspect comunitar, în legătură cu care aproximativ 30 de miliarde de euro sunt disponibili în momentul de față, precum și un aspect național, în legătură cu care fiecare stat membru din cadrul planului pune în aplicare propriile stimulente fiscale. După părerea mea, aspectul cheie convenit de Consiliul European este validitatea Pactului de stabilitate și de creștere. Dacă dorim să ieșim din această criză și să avem o Uniune intactă, nevătămată și revigorată, atunci trebuie să ne respectăm propriile reguli. După părerea mea, ar fi o mare greșală crearea de noi pachete fără a se asigura faptul că toate procedurile naționale și comunitare au fost demarate, că știm care va fi impactul acestora și dacă a fost sau nu a fost nevoie de mai multe măsuri de stimulare fiscală, lucru cu care Consiliul European chiar a fost de acord. Dacă este absolut necesar, Consiliul European va lua măsuri suplimentare, însă în acest punct nu știm dacă acestea trebuie sau nu trebuie adoptate, dat fiind că nimeni nu știe când va depăși criza momentul critic sau când va lua sfârșit. Ar fi complet absurd să luăm măsuri suplimentare fără a cunoaște efectul celor luate până acum prin cele 400 miliarde de euro sub formă de stimulente fiscale. Planul este ambițios, diversificat și cuprinzător, și va oferi soluții diferite pentru problemele legate de creștere și de locurile de muncă, în funcție de situația din fiecare țară, precum și pentru problemele legate de situația economică, bineînțeles.

A doua temă majoră a Consiliului European a fost problema climei și a energiei. Am înregistrat progrese semnificative, atât în ceea ce privește securitatea energetică, cât și în ceea ce privește protecția climei. Mai mult decât orice altceva, securitatea energetică este una dintre principalele priorități ale președinției, iar necesitatea acesteia a fost demonstrată în ianuarie. Criza gazului nu a fost rezolvată. O criză a gazului poate să fie declanșată mâine, poimâine, într-o lună, anul viitor, în orice moment. Dovada constă în faptul că până și pachetul anticriză în valoare de cinci miliarde de euro este destinat, în principal, dacă nu în totalitate, interconexiunilor dintre țările europene și include o gamă foarte largă de mecanisme și proiecte care au ca scop reducerea dependenței de o rută unică de aprovizionare. Am stabilit că un mecanism anticriză pentru gestionarea unei crize de aprovizionare trebuie să fie gata înainte de iarna următoare, pentru a putea face

față oricărei probleme care s-ar putea ivi. Este mai mult decât evident că avem nevoie de un astfel de mecanism. Acest lucru a devenit evident în ianuarie, în special în Slovacia și Bulgaria, dar și într-o serie de alte țări.

Dezbaterea privind clima: au început deja discuțiile și pregătirile pentru conferința de la Copenhaga. Atât Danemarca, în calitate de țară gazdă, cât și Suedia, aflată la președinție, vor rezolva această problemă, iar Președinția Cehă lucrează deja intensiv în acest sens. Încercăm să găsim o poziție comună la nivel european. Începem negocierile cu principalii actori, fără care succesul Conferinței de la Copenhaga nu poate fi asigurat. Printre aceștia se numără SUA și, bineînțeles, Japonia, China și India, precum și alte state mari și poluatori la scară largă. Cea mai intensă dezbatere – și aș dori să ating pe scurt acest subiect – a gravitat în jurul chestiunii dacă ar trebui să stabilim acum nu doar mecanismele, dar și procentele de contribuție a țărilor UE, la nivel individual, la pachetul de finanțare pe care îl asigurăm pentru a veni în ajutorul țărilor în curs de dezvoltare, țările terțe, pentru ca acestea să își îndeplinească obligațiile în cadrul luptei privind protecția climei. Am luat decizia corectă. În situația în care negociem cu toți actorii principali, care momentan acționează mai mult prin vorbe decât prin fapte, o astfel de decizie ar fi o tactică greșită și nu ar fi deloc bine dacă noi înșine am stabili bariere și limite pe care ceilalți nu le-ar respecta. Poziția de negociere ar fi mult mai bună dacă am avea mână liberă, iar acest lucru a fost stabilit de țările care au depus de fapt ultima propunere, și anume Suedia, Danemarca, Țările de Jos, Marea Britanie și Polonia. Bineînțeles că, în ceea ce privește abordarea poloneză, respectăm interesele țărilor care sunt mai degrabă precaute față de acest mecanism, precum și interesele țărilor care joacă un rol principal în problemele legate de schimbările climatice. Toate țările, inclusiv cele care văd în această problemă o prioritate absolută, au fost de acord că încă trebuie să găsim mecanismul, cheia și formularea efectivă a acestuia, cu suficient timp înaintea Conferinței de la Copenhaga.

Al treilea domeniu se referă la relațiile externe. Consiliul European a aprobat oficial inițiativa Parteneriatului estic, care se adaugă politicii externe sau politicii pentru vecinătatea imediată. Având în vedere că la nord suntem înconjuțați de aisberguri, iar la vest de Oceanul Atlantic, vecinii noștri trăiesc în sud și în est și, prin urmare, aici se află țările care ne-ar putea amenința atât economia, cât și situația socială și securitatea. Parteneriatul estic a fost un obiectiv al președinției cehe și sunt încântat că acesta a fost aprobat printr-un angajament ferm de 600 de milioane de euro. Aș dori să anticipez întrebările referitoare la participarea Belarusului. Avem în vedere acest lucru. Belarus a înregistrat unele progrese, iar ridicarea interdicției de acordare a vizelor pentru membrii regimului se prelungește. În acest moment, ușa este deschisă pentru Belarus, însă nu s-a luat nicio decizie. Dacă statele membre nu ajung la un acord în această privință și nu există nicio decizie din partea tuturor celor 27 de state membre, atunci pur și simplu președintele Lukashenko nu va fi invitat, cu toate că atât opoziția, cât și statele vecine ne recomandă să îl invităm. Consider că aceasta este o întrebare la care nu pot să răspund, dacă ar fi să mi-o adresați la momentul de față, și de aceea o anticipez.

Am informat Consiliul European cu privire la reuniune și la reuniunea informală la nivel înalt cu președintele Obama, din 5 aprilie, în legătură cu îndeplinirea altor priorități, în mod special relațiile transatlantice. Nu au fost finalizate încă detaliile organizatorice, însă veți fi cu toții informați în detaliu cu privire la acestea. Reuniunea la nivel înalt se organizează în jurul a trei mari domenii tematice: discuțiile cu privire la reuniunea la nivel înalt a G20, cooperarea referitoare la energie și climă, domenii în care UE dorește să rămână un actor cheie, așa cum sunt și SUA, și relațiile externe și zona geostrategică de la Marea Mediterană până la Marea Caspică, adică Afganistan, Pakistan, situația din Iran și, bineînțeles, Orientul Mijlociu. Reuniunea la nivel înalt cu SUA este importantă, însă în mod clar ar trebui să evităm așteptările exagerate, deoarece nu este vorba despre venirea lui Mesia. SUA au o serie de probleme interne care trebuie rezolvate și tocmai de aceea este un lucru pozitiv faptul că Barack Obama va vorbi la Praga despre perspectiva sa fundamentală referitoare la acest an, prin care va dori, bineînțeles, să trimită un mesaj cetățenilor UE cu privire la principalele poziții și principalele obiective ale noi administrații a SUA.

Au mai existat și alte aspecte în cadrul Consiliului European în legătură cu care sunt gata să vă răspund. Dacă am uitat ceva, voi reveni în discuția care va urma după discursurile liderilor de partid. Probabil nu ne vom mai întâlni în această formulă, deoarece sunteți pe punctul de a vă lansa campania electorală, însă aș fi foarte bucuros dacă ați rezista tentației de a o lansa acum, aici. Sper că lupta pentru locurile din Parlamentul European va fi una dreaptă și că vă veți întâlni din nou, după alegeri, și vă veți continua activitatea.

Președintele – Vă mulțumesc, dle președinte în exercițiu al Consiliului European, pentru determinarea cu care continuați activitatea președinției în ciuda situației dificile din țara dumneavoastră.

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei – (FR) Dle Președinte, dle președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, ultimul Consiliu European a avut rezultate practice.

Aș dori să îmi exprim aprecierea față de Președinția Cehă și, în special, față de prim-ministrul Topolánek, care a condus cu o mână fermă discuțiile, transformându-le în obiective concrete. Rezultatele se pot vedea: o serie de decizii importante în sine, dar și decizii care spun multe despre determinarea Europei la momentul actual. Realitatea deciziilor noastre arată realitatea unității noastre și disipează așteptările pesimiste care, încă o dată, s-au dovedit a fi inexacte. Mă voi concentra asupra aspectelor economice; prim-ministrul Topolánek a menționat majoritatea acestor probleme, prin urmare nu este necesar să le mai menționăm încă o dată pe toate.

În primul rând, Consiliul a susținut propunerea Comisiei de a aloca cinci miliarde de euro proiectelor energetice strategice și internetului de bandă largă. Acordul la care s-a ajuns în cadrul Consiliului European reflectă în mod clar determinarea UE de a folosi toate instrumentele de care dispune și de a face tot posibilul pentru a nu permite crizei să ne pună în pericol obiectivele pe termen lung, în special în ceea ce privește securitatea energetică și lupta împotriva schimbărilor climatice.

A doua decizie majoră a fost dublarea sumei maxime de ajutor acordate pentru balanțele de plăți ale statelor membre: cele 50 de miliarde de euro reprezintă un angajament foarte puternic. Dovedesc că solidaritatea nu este un cuvânt lipsit de semnificație, chiar și în perioadele dificile.

Într-adevăr, cel mai bun mod pentru ca europenii să pună capăt crizei și să restabilească condiții de creștere economică este să își coordoneze pozițiile, să acționeze împreună și să se susțină reciproc.

A treia decizie majoră arată că Uniunea contribuie pe deplin la efortul de a rezolva criza pe plan mondial. Stimulentele bugetare acordate economiei europene, dacă includem aici și stabilizatorii automați, ajung la aproape 4% din PIB-ul european. În plus, am adăugat – pe durata Consiliului European – angajamentul de a susține FMI cu un maximum de 75 de miliarde de euro. Uniunea își îndeplinește în totalitate rolul care îi revine, atât prin combaterea crizei, cât și prin introducerea unui program de reforme ambițioase de reglementare, orientate spre viitor.

Într-adevăr, Uniunea Europeană a stabilit un exemplu de unitate și de capacitate de lider care, dacă este urmat, va deschide calea pentru mai multe soluții cu acoperire largă la nivel internațional. Dezbateră pe care am avut-o ieri cu prim-ministrul britanic, Gordon Brown, este o dovadă clară în acest sens. Uniunea Europeană se apropie de reuniunea la nivel înalt de la Londra, care are o ordine de zi solidă și consistentă, bazată pe patru piloni: stimulente bugetare substanțiale și coordonate, un program ambițios în materie de reglementare, un mesaj puternic împotriva oricărei forme de protecționism și un angajament susținut față de Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, în special pentru societățile cele mai defavorizate din lume.

Aceasta este ordinea de zi a unui lider, iar eu consider că este totuși important să subliniem că – având în vedere că acest lucru nu a fost evident de la început – poziția statelor membre care vor participa la reuniunea la nivel înalt de la Londra și poziția Comisiei reprezintă de fapt mesajul întregii Uniuni a celor 27, care doresc să își mențină poziția de lider, precum și să introducă o nouă abordare la nivel internațional. Aceasta nu este o ordine de zi tehnocratică. Provocarea este reintroducerea în sistemul economic și, în special, în sistemul financiar global, a valorilor etice fără care economia de piață nu poate funcționa. Oamenii trebuie reasezați în centrul economiei globale. Suntem în favoarea economiilor deschise și competitive, dar în cadrul cărora piețele servesc cetățenii. Mai mult, de aceea susțin propunerea ambițioasă a dnei Merkel de a crea o cartă pentru o economie durabilă. Aceasta subliniază că suntem în favoarea unei economii sociale de piață.

Și Consiliul European a privit dincolo de criză. În domeniul relațiilor externe, salut susținerea celor 27 de state membre față de propunerile Comisiei de a dezvolta Parteneriatul estic, pe care vom avea ocazia să îl analizăm mai detaliat pe durata reuniunii la nivel înalt pe această temă, din 7 mai. Colaborând cu Uniunea pentru Mediterana, dispunem acum de un cadru coerent pentru politica de vecinătate, care este fără îndoială una dintre principalele priorități ale relațiilor externe ale Uniunii.

Președintele Comisiei – Dle Președinte, trebuie să menținem ritmul în proiectele legate de redresarea economică; cele cinci miliarde de euro sunt o urgență reală. Este vorba de o investiție critică în aceste vremuri dificile. Știm cu toții că lipsa creditelor a avut un impact direct asupra proiectelor strategice. Există unele provocări, reprezentate în special de posibilitatea înghețării relațiilor din domeniul petrolului și gazelor. Acest lucru a oprit investițiile în energiile regenerabile. De asemenea, a pus în așteptare cercetările privind tehnologiile curate. Prin urmare, avem nevoie de un răspuns european clar.

Știu că Parlamentul s-a angajat să înainteze repede cu acest dosar și sper că propria dumneavoastră examinare a propunerilor vă va permite să începeți negocieri rapide cu Consiliul, astfel încât acestea să fie transformate în reglementări până în mai.

Același lucru se aplică și în cazul pachetului de măsuri existente și viitoare privind sistemul financiar. Parlamentul și Consiliul trebuie să asigure acordul în primă lectură pentru aceste măsuri, înainte de alegeri, astfel încât să se trimită un mesaj puternic că UE știe ce are de făcut pentru a restabili ordinea în sistemul financiar.

Acesta este un element cheie pentru restabilirea încrederii și, din acest motiv, Comisia va continua să adopte propunerile astfel cum au fost stabilite în comunicarea sa din 4 martie 2009 privind fondurile speculative și fondurile de capital privat, privind remunerarea directorilor executivi și modalitățile de a da urmare ideilor stabilite în raportul grupului la nivel înalt pe care l-am constituit sub conducerea dlui de Larosière. De fapt, acest raport a avut parte de o primire călduroasă în cadrul Consiliului European și a fost considerat în unanimitate baza viitoarelor activități. Sunt mulțumit de acest rezultat.

De asemenea, trebuie să continuăm consolidarea activității de coordonare. Coordonarea este răspunsul – coordonarea și punerea în aplicare. Orientările pe care le-am stabilit cu privire la activele toxice și susținerea sectorului automobilelor sunt folosite deja în direcționarea cât mai eficace a acțiunilor statelor membre.

Momentan, ne aflăm în faza de punere în aplicare a planului de redresare, iar Comisia își va intensifica activitatea prin monitorizarea felului în care stimulentele naționale anunțate sunt puse în practică. Dispunem de anumite instrumente. Avem și instrumentele Strategiei de la Lisabona care rămân în vigoare. Vom analiza îndeaproape diferitele măsuri luate la nivel național pentru abordarea crizei și pentru stimularea cererii, pentru a vedea ce putem învăța și în ce fel putem fi de folos.

Același spirit ar trebui să ne inspire în pregătirile pentru reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă. Am mai spus deja acest lucru în cadrul Parlamentului: această criză cauzează adevărate dificultăți, iar impactul său se poate observa cel mai bine pe piața muncii.

Șomajul crește și, cel mai probabil, va continua să crească. Aceasta este principala mea preocupare și cred că ar trebui să reprezinte și principala preocupare în Europa. Lucrătorii din întreaga Europă trebuie să știe că liderilor europeni le pasă. De aceea, reuniunea specială la nivel înalt consacrată ocupării forței de muncă, de la începutul lunii mai, este atât de importantă: pentru a realiza un bilanț al impactului pe care l-au avut până în prezent măsurile de redresare, pentru a vedea ce funcționează și ce nu funcționează, pentru a face schimb de cele mai bune practici și pentru a ne pune de acord asupra măsurilor suplimentare necesare.

Trebuie să ne asigurăm că sunt mobilizate toate instrumentele la nivel local, regional, național și comunitar pentru a amortiza impactul crizei și pentru a pregăti populația pentru locurile de muncă ale viitorului. În special, trebuie să facem tot posibilul pentru a completa acțiunea statelor membre prin intermediul Fondului social european și al Fondului european de ajustare la globalizare.

După cum știți, Consiliul European a decis ca reuniunea la nivel înalt să aibă loc sub formă de troică. Pentru a fi deschis și sincer cu dumneavoastră – după cum am fost întotdeauna – am fost dezamăgit de această decizie. Aș fi preferat ca toate cele 27 state membre să dedice timpul necesar pentru a discuta împreună care este cea mai bună cale de urmat cu privire la ceea ce, la urma urmelor, este *principala* problemă a cetățenilor europeni în această criză: situația ocupării forței de muncă.

Bineînțeles, știm că majoritatea instrumentelor se află la nivel național, însă acesta nu ar trebui să fie un motiv pentru ca liderii europeni să nu discute la nivel european despre felul în care își pot coordona acțiunile. De asemenea, știm că atunci când luăm decizii referitoare la sectorul financiar sau atunci când adoptăm un plan de redresare, acestea sunt implicit și măsuri care influențează ocuparea forței de muncă.

Însă consider că subiectul ocupării locurilor de muncă în sine merită atenție din partea liderilor europeni. În orice caz, Comisia este complet mobilizată și pregătită să transmită un mesaj puternic la 7 mai 2009. Personal, consider că această reuniune la nivel înalt, care va avea loc sub formă de troică, ar trebui să fie deschisă pentru ca toți prim-ministrii care doresc să participe să aibă posibilitatea să facă acest lucru.

Aș dori să vă spun că, așa cum a precizat și prim-ministrul Topolánek, chiar înainte de Consiliul European am avut o discuție foarte importantă cu partenerii sociali, împreună cu prim-ministrul Suediei, dl Reinfeldt, și cu prim-ministrul Spaniei, dl Zapatero. Cred că am văzut dorința partenerilor sociali de a stabili o legătură cu noi. Este important să transmitem acest mesaj tuturor europenilor și, în special, tuturor lucrătorilor din Europa, și anume faptul că și la nivel european suntem interesați de dialogul social.

Am invitat partenerii sociali să vină la Comisie. Am organizat o reuniune în cadrul colegiului Comisarilor și sunt decis să colaborez în continuare cu partenerii sociali, cu Parlamentul European, cu guvernele din Europa, cu președinția, bineînțeles, dar și cu Comitetul Regiunilor și cu Comitetul Economic și Social, deoarece

cred într-adevăr că, pentru a face față acestei probleme a ocupării forței de muncă, avem nevoie de o mobilizare la nivel european, nu doar a guvernelor și a instituțiilor europene, ci și a partenerilor sociali și a întregii societăți.

Sunt convins că ar trebui să luăm în considerare toate opțiunile posibile. De aceea, Comisia va depune eforturi speciale în următoarele săptămâni pentru a colabora cu toți partenerii noștri și aș aprecia foarte mult participarea deplină a deputaților europeni și a Parlamentului ca instituție. Aveți o mulțime de cunoștințe despre munca pe teren.

Pe scurt, a fost un Consiliu European în cadrul căruia s-au luat decizii foarte importante privind problemele economice și financiare – acestea sunt rezultate foarte concrete. Însă nu este în niciun caz sfârșitul unui proces. Trebuie să menținem avântul acestuia. Trebuie să fim deschiși la orice am avea de făcut în fața unei crize care va avea un impact mai mare în special asupra aspectelor sociale. Este important să ne păstrăm determinarea și ca prin coordonare și punere în aplicare Europa să poată răspunde provocărilor interne și să aibă o contribuție importantă la răspunsul global la această criză de dimensiuni foarte mari.

(Aplauze)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE-DE – (FR) Dle Președinte, dle Topolánek, dle Barroso, doamnelor și domnilor, după ce încă de la începutul crizei ne-am condus partenerii americani și restul lumii într-o reformă ambițioasă, dar necesară, a piețelor financiare, vinerea trecută, Europa a stabilit o foaie de parcurs pentru reuniunea G20 din 2 aprilie.

În cursul dezbaterii de ieri privind G20, unele state membre au fost de părere că nu este de ajuns ceea ce s-a stabilit; altele au spus că este prea mult. Realitatea este că, în crizele succesive pe care tocmai le-am experimentat, Europa a fost prezentă, s-a autocoordonat, a lucrat ca o echipă.

Repet: în situația de criză pe care o experimentăm, la care se adaugă toate problemele globale – energie, schimbări climatice, afaceri externe, securitate și apărare – soluțiile naționale nu mai sunt adecvate. Dacă până și prim-ministrul britanic, pe care l-am ascultat ieri, preamărește virtuțile Uniunii Europene, declarându-se, citez, „mândru să fiu britanic și mândru să fiu european”, sunt sigur de convingerea mea.

Decizia Consiliului European de săptămâna trecută de a crea un fond de 50 de miliarde de euro pentru a ajuta statele membre care nu sunt în zona euro în această perioadă dificilă este un lucru bun, având în vedere că tot ceea ce afectează pe unul dintre noi, ne afectează pe toți. Acesta este sensul integrării europene. Adăugate la cele 400 de miliarde de euro ale planului european de redresare economică, aceste credite vor ajuta la restabilirea condițiilor de creștere economică, la crearea bunăstării și, în cele din urmă, a locurilor de muncă. Același lucru se aplică și în cazul pachetului de cinci miliarde de euro pe care am hotărât să îi investim pentru a susține proiectele din domeniul energiei, măsurile legate de internet și altele.

Invit Consiliul să facă tot posibilul pentru a se asigura că, până la sfârșitul acestei legislaturi, se ajunge la un acord privind principalele trei probleme care se află în prezent pe ordinea de zi: agențiile de rating al creditelor, directivele privind cerințele de reglementare în materie de fonduri proprii și Directiva Solvabilitate II. În ceea ce privește ultimul text, Consiliul trebuie să își intensifice eforturile pentru a se asigura că acesta poate fi adoptat în primă lectură, în aprilie.

Doamnelor și domnilor, nu mai avem nevoie de alte măsuri economice socialiste. Avem nevoie de mai multe locuri de muncă, iar acest pachet de măsuri va permite crearea lor. Mai mult, observ cu interes că nici măcar un lider european de stânga sau de dreapta nu a susținut măsurile socialiste la Bruxelles săptămâna trecută. Mi se confirmă astfel sentimentul că nu există întotdeauna coerență între ceea ce afirmă în prezent președintele Grupului Socialist din Parlamentul European și ceea ce fac guvernele care sunt conduse de socialiști și, dle Schulz, încă mai trebuie să duceți muncă de lămurire pentru a vă convinge prietenul politic, pe dl Steinbrück, să devină mai social.

Aș dori să menționez, de asemenea, pregătirile pentru Conferința de la Copenhaga din decembrie și să solicit președinției cehe să elaboreze propuneri privind mecanismele financiare internaționale, până în iunie. În ceea ce privește pachetul energetic și privind schimbările climatice, Europa a dat tonul și nu trebuie să își piardă avantajul. Schimbările climatice nu vor aștepta sfârșitul crizei. Prin urmare, este responsabilitatea noastră să ne convingem partenerii să ni se alăture în combaterea schimbărilor climatice și să adopte obiectivul de reducere cu 30% a emisiilor de CO₂.

Se pare că Barack Obama s-a decis să accepte ajutorul pe care i l-am oferit, hotărându-se să pună în aplicare un sistem de comercializare a cotelor de emisii în Statele Unite. În încheiere, doresc să îmi exprim satisfacția

că, în sfârșit, Europa își ia în serios vecinii din est, prin adoptarea unui parteneriat strategic cu Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Republica Moldova și Ucraina. Acest parteneriat va reprezenta un plus foarte util pentru activitatea Adunării EURONEST, o inițiativă care a venit din partea grupului meu și care va deveni realitate prin acordul tuturor grupurilor parlamentare, începând cu următoarea legislatură.

Pe de altă parte, este timpul ca Uniunea pentru Mediterana, care a fost stabilită vara trecută, să își mute secretariatul la Barcelona și să lucreze la proiecte concrete. Cele 27 state membre au cerut acest lucru săptămâna trecută; ne așteptăm să avem o foaie de parcurs în iunie.

Martin Schulz, în numele Grupului PSE – (DE) Dle Președinte, dle Topolánek, consider că este remarcabil faptul că vă aflați aici. Acest lucru vă face onoare în circumstanțele dificile în care vă aflați. Faptul că vă sunteți aici în această dimineață dovedește faptul că sunteți un luptător, însă trebuie să înțelegeți și mai bine mandatul de președinte în exercițiu al Uniunii Europene. Dacă ați venit aici ca să ne implicați în politica internă cehă, atunci să nu fiți surprins dacă vom discuta despre politica internă cehă. Cu toate acestea, după părerea mea, vă aflați aici în calitate de președinte în exercițiu al Consiliului European, de aceea nu reușesc să înțeleg comentariul referitor la blocajul creat de social-democrați.

(Aplauze)

În orice caz, guvernul dvs. a fost răsturnat de două voturi ale Partidului Civil Democrat și de două voturi ale Verzilor. Cum rămâne deci cu blocajul din partea propriului partid?

Ieri, am auzit discursul unui șef de guvern european care, în calitate de gazdă a reuniunii la nivel înalt a G20 de săptămâna viitoare, a afirmat opusul a ceea ce ați spus dumneavoastră aici, în calitate de președinte în exercițiu al Consiliului. Ceea ce a afirmat Gordon Brown ieri este opusul a ceea ce ați spus dumneavoastră aici. Ați spus că, din punct de vedere istoric, calea adoptată de SUA este una greșită. Asta ați afirmat în urmă cu câteva momente. Ați spus că Geithner a ales calea greșită, care duce spre iad. Acesta nu este nivelul la care Uniunea Europeană poate lucra cu SUA. Nu reprezentați Consiliul Uniunii Europene, ci vă reprezentați pe dumneavoastră. Aceasta este marea greșeală pe care o faceți.

(Aplauze)

Înțeleg acum și de ce lumea ne-a spus la început că este greu să inițiem un dialog cu această persoană. Nu, dle președinte în exercițiu, aceasta este o modalitate de a duce Uniunea Europeană pe o cale fără ieșire.

Președintele Comisiei a spus ceva foarte important azi. A spus că ar fi o greșeală gravă refuzarea reuniunii sociale la nivel înalt, respectiv reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă. Într-o perioadă în care milioane de persoane din Europa sunt îngrijorate din cauza locurilor lor de muncă, într-o perioadă în care băncile și companiile de asigurări sunt salvate de la faliment, inclusiv în SUA, prin fonduri publice în valoare de miliarde sau chiar mii de miliarde, pe care le descrieți ca fiind calea spre iad, într-o situație în care lumea știe că în cele din urmă trebuie să plătească din impozite, fie ele în euro sau în coroane; într-o astfel de situație, Consiliul European transmite acestor cetățeni că nu ne interesează probleme lor legate de locurile de muncă. Nu avem timp pentru așa ceva. Acesta e un semnal fatal. Este semnalul greșit.

De aceea spun, dle președinte al Comisiei, că sfaturile dumneavoastră pentru președinția Consiliului nu sunt de ajuns. Noi nu ne dorim o troică; dorim o discuție deschisă pentru toată lumea. Ar trebui ca reuniunea la nivel înalt să fie reconvocată, astfel încât

șefii de stat și de guvern să își poată asuma responsabilitatea și să discute situația ocupării forței de muncă în Europa, la începutul lunii mai.

(Aplauze)

Dle Topolánek, doresc să vă fac trei recomandări din punctul nostru de vedere, de care vă rog să țineți seama în zilele următoare: dacă forțați guvernele Uniunii Europene să mobilizeze 1,5% din produsul lor intern brut în 2009 și 1% în 2010, sub formă de pachete în vederea abordării situației economice pe termen scurt, iar până acum, dacă am înțeles eu bine, patru țări îndeplinesc aceste specificații, atunci acest lucru nu este de ajuns și, în calitate de președinte în exercițiu al Consiliului, este de datoria dumneavoastră să vă asigurați că statele membre își onorează angajamentele autoimpuse.

În al doilea rând, vă rog să reconvocați reuniunea socială la nivel înalt. Arătați publicului european că politica de ocupare a forței de muncă și inițiativele de protecție a locurilor de muncă se află în centrul acțiunii guvernamentale.

În al treilea rând, vă rog să vă asigurați că, în Consiliu, domnește în sfârșit claritatea în legătură cu ceea ce se va întâmpla după alegeri în ceea ce privește aspectele instituționale. Personal, îmi pare rău pentru dumneavoastră. Știu că ați susținut ratificarea Tratatului de la Lisabona, însă știu și că propriul președinte vă pune piedici și că s-a făcut tot posibilul pentru a nu vă permite să treceți tratatul de Senat. Suntem aici să vă ajutăm. Acolo unde putem, vom vorbi cu senatorii din Partidul Democrat Civic și vom încerca să îi convingem să accepte procesul de ratificare. Nu vă faceți probleme, suntem alături de dumneavoastră și vom face tot ce putem.

Cu toate acestea, există încă o problemă foarte distinctă: în cele din urmă, trebuie să ne spuneți pe ce bază doriți să acționați. Pe baza Tratatului de la Nisa, care este în vigoare, sau pe baza Tratatului de la Lisabona, care nu este în vigoare? Dacă doriți să începeți cu Nisa și apoi să adăugați puțin din Lisabona, să știți că nu așa se procedează. De aceea, în ceea ce ne privește, pot afirma următoarele: suntem absolut de acord cu consultarea după alegerile europene, însă numai după ce Parlamentul European a fost convocat. Nu sunt pregătit să fiu consultat după 7 iunie, până când Parlamentul nu va fi fost convocat oficial pentru prima ședință. Trebuie să putem cere încă un minim respect instituțional. Așadar, dle Topolánek, nu uitați aceste trei puncte și abia apoi veți recâștiga câte ceva din considerația noastră.

(Aplauze)

Graham Watson, în numele Grupului ALDE – Dle președinte, există într-adevăr multe probleme, dar avem și o definiție amuzantă a recesiunii. De exemplu, atunci când mergi la bancomat ca să scoți bani și apare un mesaj care te anunță: „Fonduri insuficiente” – iar tu nu știi dacă este vorba despre fondurile tale sau ale băncii!

(Râsete)

În ciuda tuturor avertismentelor sumbre referitoare la rupturi și conflicte, acest Consiliu European a elaborat un pachet pozitiv și doresc să felicit Președinția Cehă pentru această realizare.

Avem un angajament pentru mai mulți bani de la FMI, o promisiune de ajutor pentru economiile europene cele mai afectate și un acord privind progresul supravegherii europene asupra sistemului financiar. Toate acestea sunt binevenite. Și mi-a făcut în special plăcere să văd că Consiliul a salvat pielea dlui Barroso, transformând cinci miliarde de euro necheltuite într-un plan de redresare. Investițiile în transport, infrastructură și internet de bandă largă vor crea locuri de muncă în acest moment și vor pregăti Europa pentru viitor. Într-un timp, banii care merg la gazoductul Nabucco va reduce dependența energetică îngrijorătoare față de Rusia.

Avem nevoie de o asigurare clară din partea președintelui în exercițiu că bani din fondul de cinci miliarde de euro vor ajunge într-adevăr la acest proiect, dar și că investițiile în infrastructurile de aprovizionare cu gaze nu vor înlocui cercetarea în domeniul energiilor regenerabile. Creșterea economică ecologică este în continuare esențială pentru securitatea cetățenilor, în prezent și în viitor, la fel ca și principiile cuprinse în Strategia de la Lisabona: flexisecuritatea, economia bazată pe cunoaștere, regulamente privind ocuparea forței de muncă adecvate acestui scop – acestea sunt esențiale pentru o economie competitivă și pentru o piață unică de succes. Este meritul Consiliului faptul că limbajul protecționist din trecut nu i-a umbrat concluziile.

În ceea ce privește acordul aparent, prioritățile statelor membre încă prezintă unele diferențe. Pe de o parte, sunt aceia care se concentrează asupra unor reglementări robuste la nivel internațional, iar, pe de altă parte, sunt aceia care pun accentul pe un pachet solid de stimulente. Aceasta este o alegere falsă. Bineînțeles că avem nevoie de structuri de supraveghere care să fie bine reglementate, însă avem nevoie și de măsuri anticiclice pentru a putea face față realității recesiunii. Pe termen lung și pe termen scurt: trebuie abordate amândouă aspectele.

Liderii noștri trebuie să fie clari în acest sens la reuniunea la nivel înalt a G20. Dacă nu putem cădea de acord asupra cauzei noastre comune, atunci nu putem spera să ne folosim de forța noastră comună. America va participa la G20 cu propria ordine de zi. Noi trebuie să venim cu a noastră și împreună să ajungem la o înțelegere care să ne convină tuturor.

Dle președinte în exercițiu, în cadrul Consiliului de săptămâna trecută abia ați atins subiectul temeiului juridic pe care se va forma următoarea Comisie, și acum nu doar Irlanda este puțin probabil să ratifice Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, vă solicit insistent să convocați liderii Consiliului, ai Comisiei și ai Parlamentului înainte de plenara din mai, pentru a stabili cu certitudine juridică modalitatea de compunere a Parlamentului și a Comisiei.

Există un moment, dle președinte în exercițiu, în celebra melodie *Má Vlast* a lui Smetana, când violoncelul și fagotul merg în crescendo, de la adâncimi sinistre pentru a atinge o notă aparent imposibil de înaltă. Acel moment a trecut pentru guvernul dumneavoastră. Pentru Europa, el urmează să vină. Aveți grijă ca dificultățile interne să nu vă epuizeze forțele.

(Aplauze)

Adam Bielan, în numele Grupului UEN – (PL) Dle președinte, voi începe prin a-l felicita pe prim-ministrul Topolánek pentru excelenta pregătire a reuniunii europene la nivel înalt și pentru ceea ce până acum a însemnat o președinție foarte bună. În urmă cu câteva luni, mulți politicieni se îndoiau că o țară mică din Europa Centrală și de Est va reuși să ducă povara președinției Uniunii Europene. Dl Topolánek și întregul său cabinet au demonstrat că se poate. Vă felicit încă o dată, iar în ceea ce privește momentele dificile cauzate de problemele interne, sper că veți putea să le rezolvați și că veți pregăti și următoarea reuniune la nivel înalt de peste trei luni.

Cu toate acestea, dat fiind că suntem între prieteni, trebuie să fim sinceri. Aș dori să vorbesc despre mai multe aspecte legate de reuniunea la nivel înalt pe care le găsesc problematice, deși criticile mele nu se adresează dlui Topolánek personal.

Voi începe cu sprijinul legat de Parteneriatul estic. O sumă de 600 milioane de euro a fost pusă la dispoziție în acest scop pentru cinci ani, însă știm că din acestea numai 350 de milioane de euro sunt bani noi. Împreună, aceasta înseamnă abia 20 de milioane de euro anual pentru fiecare țară care participă la proiect. Oare este suficient pentru ca UE să își consolideze influența în regiune? Deoarece vorbim despre partenerii noștri estici, aș dori să vă întreb: ce s-a hotărât referitor la problema vizelor pentru aceștia? Am impresia că nu s-a hotărât absolut nimic. De fapt, s-a luat decizia de a refuza orice fel de cooperare în acest domeniu. Trebuie să ne punem întrebarea dacă dorim să îi descurajăm sau să îi încurajăm pe vecinii noștri estici să lucreze cu noi? Se pare că unele state membre, pentru a nu se pune rău cu Rusia, încearcă să slăbească ideea de parteneriat estic.

Putem vedea piedicile din același motiv pentru care avem în vedere construirea gazoductului Nabucco. Alocarea sumei de 200 de milioane de euro pentru acest proiect, ale cărui costuri de construcție sunt estimate la 8 miliarde de euro, provoacă doar un zămbet de compătimire din partea partenerilor noștri. Ar trebui să ne amintim că, din motive care țin de propria securitate energetică, noi ar trebui să fim cei mai interesați de construirea unei conducte pentru transportarea combustibilului din regiunea Bazinului Mării Caspice în Europa, iar această conductă nu ar trebui să depindă de voința Kremlinului.

În cadrul reuniunii la nivel înalt, au fost de asemenea alocate cinci miliarde de euro pentru pachetul anticriză. O parte a acestor bani vor ajunge la proiecte energetice de mari dimensiuni, inclusiv 330 de milioane de euro care vor ajunge în țara mea, în Polonia. Din păcate, a fost adoptată o condiție care este foarte greu de îndeplinit, și anume că banii trebuie cheltuiți până la sfârșitul anului viitor. Acești bani au devenit bani virtuali, deoarece, având în vedere ritmul de absorbție a fondurilor UE de guvernul polonez, există posibilitatea ca banii să nu fie cheltuiți și, prin urmare, să nu mai fie disponibili. Prin urmare, propun prelungirea perioadei de disponibilitate a acestor fonduri.

Dacă tot vorbesc despre reuniunea la nivel înalt, aș dori și să rezum reuniunea informală anticriză la nivel înalt care a avut loc recent la Bruxelles și care a fost o inițiativă a dlui Topolánek. Participanții la această reuniune au respins în unanimitate protecționismul economic. Între timp, în urmă cu câteva zile, s-a dovedit că rezoluțiile adoptate în cadrul reuniunii la nivel înalt nu înseamnă mare lucru, având în vedere că Renault, concernul auto francez, a anunțat că își mută producția din Slovenia înapoi în Franța. Din păcate, aceasta demonstrează că, în perioadă de criză, principiul comunitar fundamental al solidarității lasă locul egoismului economic. Fac apel la dl Topolánek pentru a pune capăt acestui lucru.

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE – Dle Președinte, cred că doar istoria va spune dacă reuniunea la nivel înalt de săptămâna trecută a fost una importantă. În această dimineață, aș dori să trag un semnal de alarmă. Ne aflăm într-un moment de criză a sistemului, iar aceasta poate să se transforme rapid într-o criză a societății.

În anii '30, Roosevelt a câștigat bătălia politică împotriva fasciștilor; Europa a pierdut-o. Deci de ce a câștigat Roosevelt? A câștigat deoarece s-a bucurat până și de încrederea acelor cetățeni americani care și-au pierdut o bună parte din veniturile economice în timpul crizei economice din anii '30. Care sunt cele patru elemente ale încrederii pe care a câștigat-o Roosevelt?

Primul a fost re-reglementarea. Roosevelt a atacat în forță oligopolurile, marile companii din SUA, și a re-reglementat economia. Acest lucru este exact ceea ce trebuie să facem în cadrul G20 la Londra. Chiar dacă Gordon Brown este campionul dereglementării, poate aceasta ne arată că pot avea loc schimbări.

În al doilea rând, consolidarea structurii sociale. Programul lui Roosevelt a fost: în primul rând, redistribuirea bogăției, precum și impozitarea bogățiilor și bani pentru cei săraci; și, în al doilea rând, un program impresionant pentru tinerii din SUA. Ce le oferim noi tinerilor la nivel european, astfel încât să nu își acorde votul fasciștilor la alegerile europene? În al treilea rând – iar Martin a ridicat această problemă – cea mai mare greșeală a reuniunii la nivel înalt a fost reducerea importanței reuniunii sociale la nivel înalt din mai. Singura metodă prin care societatea rămâne unită depinde de funcționarea multiplicatorilor acesteia, așa că trebuie să promovăm și să extindem sfera reuniunii din mai. De asemenea, trebuie să invitați la discuții toate ONG-urile de mediu, ONG-urile pentru dezvoltare și ONG-urile sociale care pregătesc, împreună cu societatea și cu cetățenii, schimbările de care avem nevoie în societate.

A patra idee a lui Roosevelt au fost investițiile economice. Bătălia a fost în esență pierdută aici, deoarece abia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial motorul economic a început să funcționeze din nou în SUA. Nu ne dorim să intrăm în război. Războiul pe care trebuie să îl câștigăm azi este cel împotriva planetei. Războiul nostru îl reprezintă investițiile verzi – în acest domeniu trebuie să câștigăm războiul. Prin urmare, există două probleme.

Prima este că avem nevoie de euro-obligațiuni verzi. În afară de cele cinci miliarde de euro, trebuie să depunem o cantitate maximă de bani la Banca Europeană de Investiții, pentru a avea un avantaj în domeniul energiei regenerabile și al eficienței. Al doilea aspect: trebuie să implicăm orașele din Europa. Cetățenii europeni nu locuiesc în Marea Nordului, în zonele de depozitare a CO₂; acolo nu puteți câștiga voturi. Trebuie să câștigăm orașele europene – și pe cetățenii din aceste orașe – printr-un program urban inteligent. Aceasta înseamnă câștigarea economiei și câștigarea inimilor cetățenilor europeni.

Vladimír Remek, în numele Grupului GUE/NGL – Doamnelor și domnilor, este general cunoscut faptul că trebuie să găsim o cale pentru a rezolva criza care afectează Europa și alte zone ale lumii la ora actuală. Este de necontestat faptul că eforturile noastre trebuie să includă consolidarea încrederii și susținerea stabilității financiare, după cum a afirmat și Consiliul European. Cu toate acestea, problema este cine poate restabili încrederea și cum poate fi aceasta restabilită. Dacă lăsăm această sarcină în principal în seama celor care au contribuit la actuala criză prin lăcomia lor fără limite și dacă nu încercăm să îi susținem pe aceia care creează valori, dar care nu reușesc să influențeze fie acțiunile firmelor, fie economia generală, atunci viitorul va fi sumbru. După părerea mea, punctele în care Consiliul se referă la nevoia de a aborda impactul social al crizei sunt deci extrem de importante. Creșterea bruscă a șomajului reprezintă o problemă, iar măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă și pentru prevenirea pierderii locurilor de muncă sunt extrem de importante pentru angajați. Dacă se acordă ajutor numai celor mai mari întreprinderi și managerilor acestora, atunci nu putem fi entuziasmați de plan. Aplaud efortul de concentrare asupra sporirii securității energetice și asupra conectării rețelelor electrice din Europa și salut accentul general pus pe dezvoltarea infrastructurii din acest domeniu. Mai mult decât orice altceva, aceasta este o modalitate de a susține ocuparea forței de muncă și de a asigura beneficii în viitor. Cu siguranță ne vom confrunta cu mai multe momente critice, iar criza actuală ne oferă și posibilitatea de a ne pregăti pentru acestea. După părerea mea, susținerea reinnoită pentru rolul de neînlocuit al energiei nucleare este un lucru bun, în ciuda punctelor de vedere diametral opuse privind această formă de energie, chiar și în cadrul grupului politic din care fac parte.

Aș dori să mai fac un comentariu în legătură cu Parteneriatul estic. General vorbind, bineînțeles că sunt în favoarea celei mai extinse cooperări internaționale posibile, însă aici putem vedea o încercare clară – și una care este, cu atât mai mult, formulată special în acest sens – de a aduce statele fostei Uniuni Sovietice mai aproape de UE și de a le îndepărta de Rusia. Prin urmare, punem bazele unei sfere de influență, iar, prin aceasta, noi înșine facem un lucru pentru care îi criticăm aspru pe ceilalți.

Hanne Dahl, în numele Grupului IND/DEM – (DA) Dle Președinte, săptămâna trecută s-a afirmat în EU Observer că Jacques Delors a avut o viziune pesimistă în ceea ce privește viitorul zonei euro. Așadar, unul dintre campionii euro își exprimă îngrijorarea față de UE și de euro în perioada de dinaintea recentei reuniuni la nivel înalt. El a afirmat, printre altele, că este îngrijorat de lipsa de voință pentru a curăța sectorul financiar și pentru a introduce noi reguli care să îl reglementeze. Până acum nu am avut motive să fiu de acord cu dl Delors, însă în acest caz trebuie să spun că, din păcate, are toate motivele să fie îngrijorat. Concluziile reuniunii în acest sens sunt foarte vagi. De-a lungul crizei, am interpellat în mod repetat Comisia cu privire la dorința sa de a reglementa și controla sectorul financiar. Comisia nu are intenția să facă așa ceva. Continuă să invoce dreptul pieței interne de a guverna orice eveniment.

De asemenea, dl Delors a mai spus ceva care, pentru o eurosceptică cum sunt eu, dă aproape o senzație de déjà vu în legătură cu argumentele pe care le-am enumerat într-o ocazie precedentă. A spus că economiile din Europa sunt prea diferite pentru euro. Bingo, dle Delors! Exact așa și sunt. Moneda unică este o parte a problemei, nu o parte a soluției. Europa are nevoie de o reglementare comună solidă a sectorului financiar, însă, în același timp, are nevoie de un grad mare de flexibilitate atunci când este vorba despre politica economică prin care se va aborda cel mai bine criza în fiecare țară, în mod individual.

Jana Bobošíková (NI) – (CS) Doamnelor și domnilor, salut faptul că, săptămâna trecută, Consiliul a amânat revizuirea nerealistei Strategii de la Lisabona. De asemenea, salut amânarea luării unei decizii în ceea ce privește finanțarea acțiunilor legate de climă. În acest context, doresc să aplaud declarația președintelui Comisiei, José Manuel Barroso, care a afirmat că UE nu ar trebui să își asume niciun angajament privind problemele climatice, dacă alte țări, în special SUA și China, nu procedează la fel. Aș dori să subliniez că conducătorii celor 27 de state membre și Comisia au ajuns la aceste concluzii foarte raționale într-o situație în care UE se confruntă cu o creștere bruscă a șomajului și cu un declin al economiei, iar Tratatul de la Lisabona nu a fost aprobat. Toate acestea arată clar că Tratatul de la Lisabona este complet inutil în adoptarea acelor decizii fundamentale care sunt în mod evident bune pentru cetățenii statelor membre. Tratatul este total superfluu, iar acest lucru a fost dovedit de măsurile raționale curențe luate de Consiliul European sub Președinția Cehă, măsuri care se bazează pe cadrul actual al tratatelor.

Ieri, guvernul prim-ministrului ceh și al președintelui Consiliului, Mirek Topolánek, a pierdut un vot de încredere. Aș dori să subliniez, pentru toți aceia dintre dumneavoastră care ați avut aroganța ca, aici, în acest Parlament, să catalogați acțiunea parlamentului ceh drept iresponsabilă, că această decizie a fost una democratică, luată de un parlament ales în mod democratic, al unui stat membru suveran. Nu guvernul Republicii Cehe prezidează UE, ci Republica Cehă însăși, pe ai cărei cetățeni am onoarea să îi reprezint aici. Știu că țara mea are un sistem administrativ și democratic suficient de solid pentru a-și îndeplini fără echivoc sarcinile la nivel comunitar.

În urma căderii guvernului Topolánek, președintele Václav Klaus are cel mai puternic mandat politic din Republica Cehă. După cum ați putut să vă convingeți în Parlament, domnul Klaus este un om de stat cu puternice sentimente democratice, care înțelege integrarea europeană nu ca pe o stradă cu sens unic controlată de elitele politico-birocratice, ci ca pe un proces complex care va avea succes numai dacă este rezultatul voinței poporului. Doamnelor și domnilor, în urmă cu câteva săptămâni, președintele Klaus ne-a spus clar că nu a văzut nicio alternativă la statutul de membru UE pentru Republica Cehă. Mai mult, majoritatea cetățenilor cehi consideră că statutul de membru UE al țării lor aduce avantaje. Prin urmare, toate preocupările legate de lipsa de responsabilitate a Republicii Cehe sunt total inutile.

În concluzie, aș dori să subliniez pentru președintele Sudeten German Landsmannschaft (Asociația germanilor sudeți), dl Posselt, care a deplâns în mod public căderea miniștrilor Vondra și Schwarzenberg și care a solicitat Republicii Cehe să instituie un guvern puternic pro-european, faptul că Republica Cehă nu este Protectoratul Boemiei și Moraviei, ci un stat suveran în care miniștrii sunt numiți de președintele Republicii Cehe, iar autoritatea guvernului provine de la un parlament ales de cetățenii cehi.

Președintele – Dnă Bobošíková, democrația mai înseamnă și faptul că toți democrații se pot exprima cu privire la procedurile din toate țările Uniunii Europene și din lume. Și aceasta înseamnă democrație.

Mirek Topolánek, Președinte în exercițiu al Consiliului – (CS) Ca să fiu sincer, presupun că retorica preelectorală se face deja simțită. Haideți să încercăm să privim aceste probleme cu seriozitate și să găsim calea acordului între cele 27 de state, fiecare dintre ele având propria istorie și fiecare prezentând alte simptome ale crizei financiare actuale sau un impact diferit asupra economiei reale. Dacă nu putem cădea de acord asupra unei abordări comune, atunci nu va conta cine ce poziție a avut când a început această problemă pentru că toți vom plăti prețul prin generarea unui efect de domino. Acesta este punctul numărul unu.

Nu am criticat abordarea Statelor Unite doar de dragul de a critica, ci mai degrabă pentru că am dorit să subliniez atitudinea pe care îl are UE. Acest atu constă într-un program social amplu, care ne oferă posibilitatea de a evita investirea unor asemenea sume colosale pentru stabilizarea socială a unor oameni care au probleme. Acest sistem chiar funcționează. Una dintre sarcinile majore este menținerea acestui sistem operațional și garantarea pentru cetățenii UE a aceluiași standarde sociale cu care aceștia erau obișnuiți înainte de criză. Cred că, fără îndoială, aceasta nu este o sarcină ușoară și ea va presupune costuri mari. Am decis luarea unor măsuri foarte concrete, iar cifrele precum 5, 50 sau 75 de miliarde de euro demonstrează, după părerea mea, angajamentul clar al Consiliului European de a răspunde într-un mod concret situației actuale, nu doar printr-un cadru legislativ sau altul, ci prin niște pași concreți.

Este o diferență mare între a spune cuvinte mari la colț de stradă și a le pune în practică. Acum, scopul nostru comun este să punem în aplicare toți pașii despre care am vorbit deja, să îi transpunem în practică și să vedem după aceea care sunt reacțiile. Nimeni nu știe clar – iar eu pot să afirm cu toată seriozitatea că nici măcar macro-economistii nu au nici cea mai vagă idee – care ar putea fi efectele acestor pași. Totuși, știm sigur că cineva va trebui să plătească pentru această operațiune de salvare și pentru întreaga petrecere. Ar fi cât se poate de iresponsabil din partea noastră să nu luăm în considerare perioada de după, chiar dacă nu știm cât timp va mai dura această situație, și să nu ne gândim la cine va plăti pentru tot, la ce efecte va avea criza asupra zonei euro și asupra Pactului de stabilitate și creștere și ce șanse va da ea unor țări, precum a mea, de a adera la zona euro și de a adopta moneda europeană. Nu voi reacționa la comentariile liderului de partid, dl Schulz. Berlusconi a făcut acest lucru înaintea ultimelor alegeri și nu doresc sub nicio formă să repet greșeala lui. Cred că este inutil să reacționezi în fața anumitor atacuri. Oricum, este imposibil ca doar imprimeriile de bancnote să fie singurele care profită de pe urma crizei. Acesta nu ar fi un lucru bun.

Mă voi referi acum la reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă. Am propus un format complet Consiliului European, bineînțeles. Eu și José Manuel Barroso am împărtășit această idee pentru că simțim aceeași nevoie de a aduce partenerii sociali la masa discuțiilor, la un nivel mai înalt decât cel tripartit, și de a discuta împreună cu ei problemele privind ocuparea forței de muncă, aplicarea diferitelor pachete legislative naționale, efectul asupra ocupării forței de muncă și următorii pași pe care trebuie să-i facem pentru a proteja cetățenii europeni de impactul crizei. Decizia ca această reuniune la nivel înalt să fie o troică nu ne-a aparținut nouă. Înțeleg temerile exprimate de mulți șefi de stat sau de guvern și eu însumi am fost total de acord cu un format complet. Pe de altă parte, nu ar trebui să uităm că este vorba doar o reuniune informală la nivel înalt, ale cărei concluzii nu au caracter obligatoriu. Din acest punct de vedere, formatul restrâns ar putea constitui un avantaj, din moment ce recomandările reuniunii informale la nivel înalt pot fi prezentate cu ocazia reuniunii obișnuite a Consiliului, care va avea loc în luna iunie, și unde acestea ar putea fi aprobate fără echivoc. După părerea mea, aceasta nu este o greșală atât de gravă și nu este nevoie să o transformăm într-o problemă politică. Cel mai important lucru este că am avut curajul de a convoca această reuniune la nivel înalt, că am invitat partenerii sociali, că o vom pregăti împreună cu aceștia pe termen lung – înaintea reuniunii la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă se vor organiza trei mese rotunde la Stockholm, Madrid și Praga – și că vom încerca să ajungem la concluzii valoroase pentru reuniunea Consiliului din luna iunie.

Tratatul de la Lisabona. Îmi voi permite să fac o glumă astăzi. Cred că numărul de telefon la care trebuie să suni pentru a pune întrebări privind viitorul Tratatului de la Lisabona nu mai este cel al Biroului Guvernului și al prim-ministrului Topolánek, ci mai degrabă cel al Parlamentului și al lui Jiří Paroubek. Trebuie să spun că responsabilitatea de a face ca situația să avanseze revine acelor care au creat această situație. Fac tot posibilul, bineînțeles, să mă asigur că îmi respect angajamentul, astfel încât să nu fiu nevoit să îmi șterg semnătura de pe piatra din fața mănăstirii Sfântul Ieronim din Lisabona.

Mă voi referi acum la Comisie. În cadrul reuniunii la nivel înalt a Consiliului din luna decembrie s-a luat o decizie clară și suntem conștienți de complexitatea situației. Trebuie să spun că ambiția noastră este aceea de a ajunge la un acord politic cu ocazia Consiliului European din iunie. Bineînțeles că ne vom consulta cu dumneavoastră: este esențial să purtăm discuții cu Parlamentul European. În acest context, dacă există destul interes din partea Parlamentului European, luăm în calcul chiar și posibilitatea de a amâna cu o săptămână Consiliul din iunie, cu scopul de a prelungi perioada noastră de dezbateri de la 10 la 17 zile. Cred că 17 zile ne-ar fi suficiente pentru dezbateri. Consultările sunt esențiale, dar înainte de a lua o decizie oficială, va fi bineînțeles necesar să stabilim dacă procedăm conform Tratatului de la Nisa sau conform Tratatului de la Lisabona, având în vedere că acest lucru ne va permite să anticipăm ce formă va lua acordul, dacă numărul de țări va fi același, dacă toate vor avea un comisar etc. Trebuie să luăm în considerare rezultatele alegerilor europene și tot ce pot să spun este că vom acționa în conformitate cu procedura standard aprobată, dat fiind că ne aflăm într-un fel de vid legislativ și într-o situație care trebuie soluționată la nivel politic și practic.

Referindu-mă acum la discuțiile ulterioare referitoare la chestiuni legate de legislație contra măsuri de stimulare. Am spus deja în introducere că, după părerea mea, UE a adoptat abordarea corectă neoptând pentru o soluție sau alta, spunând doar că am salvat sectorul bancar, iar acum nu ne rămâne decât să-l curățăm. Comisia a întocmit un plan privind evaluarea activelor toxice (evaluări de impact) și modalitatea de a face față problemei. După părerea mea, singura modalitate de a încuraja încrederea în sectorul bancar, dar și încrederea sectorului bancar, este să curățăm aceste bănci. Republica Cehă și Suedia știu cum să facă acest lucru, iar Secretarul Trezoreriei americane și-a prezentat propriul plan pentru SUA. După părerea mea, aceasta este singura opțiune pentru a face față acestei situații. Am menționat deja pachetele de stimulente. Cel de-al doilea pilon al acestei structuri este reglementarea, care este parțial în mâinile noastre. Acest lucru este menționat parțial și în raportul Larosière, care este un foarte bun instrument de lucru. Va presupune reglementarea fondurilor speculative și fondurilor de capital privat și, evident, va reglementa problema

sectorului offshore. Se vede clar progresul important pe care l-am înregistrat cu privire la această chestiune și ne pregătim în ceea ce privește aceste probleme pentru o posibilă nouă criză. Nu suntem presați de timp pentru a veni de la o zi la altă cu noi reglementări. Suntem însă într-o cursă contra cronometru pentru a limita orice posibile viitoare probleme.

S-a discutat de asemenea și despre rolul FMI. Am stabilit că FMI ar trebui să fie sponsorul acestor viitoare soluții, dar problema nu rezidă în faptul că am avea un număr mic de instituții cu atribuții restrânse. Problema este dacă actorii importanți de pe piața financiară globală vor respecta aceste instituții, dat fiind că în trecut nu s-a întâmplat acest lucru. Oricum, aceasta este o dezbatere fundamentală și va fi tratată ca atare și de către G20: acceptarea rolului consolidat al FMI, al Băncii Mondiale și al OCDE în sistemul instituțiilor financiare internaționale pe plan global și respectarea acestor instituții și a soluțiilor lor.

Cred că ar fi bine să spun câte ceva și despre Parteneriatul estic. Ieri am avut o nouă întâlnire cu președintele Yushchenko și salut acest acord, precum și semnarea acordului dintre Comisia Europeană și Ucraina. Acesta marchează un pas important în stabilizarea situației. Recent am fost în Azerbaidjan, unde am purtat discuții cu președintele Aliyev. UE trebuie să rămână un fel de far pentru aceste țări. Nu este vorba despre ridicarea de noi bariere, ci despre faptul că UE are o misiune, iar misiunea sa este de a lărgi zona de securitate, zona de libertate, zona de prosperitate și zona de solidaritate. Aici nu sunt granițe și prin această afirmație nu spunem că aceste state vor deveni membre ale UE mâine, poimâine sau în viitor. Dacă acest far nu mai luminează, dezvoltarea din aceste țări nu va mai fi sub controlul nostru. Trebuie să chemăm aceste țări la masa discuțiilor, să le oferim cetățenilor lor posibilitatea de a călători fără restricții, să le oferim cooperare economică, să le punem la dispoziție schimburi între instituțiile de învățământ și școli și o mai bună guvernare. Cred că aceasta este obligația noastră și, în acest sens, Parteneriatul estic oferă mărturia clară a faptului că suntem pe drumul cel bun. Ca răspuns la cele afirmate de dl Bielan, aș spune că obținerea celor 600 de milioane de euro care au fost aprobate reprezintă deja un succes major. Nu am fost toți de acord, nu putem vorbi de o aprobare unanimă, putem vorbi mai degrabă de gradul maxim de compromis pe care l-ar fi putut accepta cele 27 de state membre.

În concluzie, aș dori să mai adaug câteva cuvinte despre impactul social. În acest sens, trebuie să mă întorc la reuniunea tripartită și să aplaud rolul ambilor parteneri sociali. Nu am discutat despre câți bani le vom da oamenilor. Am discutat despre cum să-i pregătim pentru această situație și pentru o altă potențială situație de acest tip pe viitor, prin consolidarea competențelor, încurajarea educației și prin sprijinirea IMM-urilor care participă la crearea majorității locurilor de muncă. În prezent, bineînțeles, costul muncii scade, pentru că dorim ca oamenii să își poată păstra locul de muncă cât mai mult timp posibil, întrucât reinserția lor este de câteva ori mai costisitoare decât menținerea lor pe piața muncii.

Referitor la mobilitatea forței de muncă. Aștept cu nerăbdare dezbaterile din parlamentele naționale și, în special, din parlamentul țării mele, cu privire la ce fel de modificări vrem să aducem dreptului muncii pentru a obține o mai mare flexibilitate și mobilitate a forței de muncă. Aceasta este o barieră în calea unei soluții. Este necesar să asigurăm creșterea rapidă a numărului locurilor de muncă și o soluție rapidă pentru situația dificilă în care se află niște oameni care nu au nicio vină.

În final, aș dori să spun câte ceva despre reuniunea la nivel înalt UE-SUA. Apreciez foarte mult că, după reuniunea G20 din Londra și după reuniunea la nivel înalt de la Strasbourg-Kehl, administrația americană condusă de Barack Obama va veni la Praga. Acest fapt are o enormă valoare simbolică pentru noi și îl vom invita la Praga și pe Președintele Parlamentului, pentru că simt o oarecare dezamăgire a acestuia față de faptul că președintele american nu a mai reușit să viziteze Parlamentul European. Nu vom avea prea mult timp la dispoziție pentru discuții, dar, după părerea mea, trebuie să știm ce dorim Statele Unite, ce ne dorim noi și să ajungem apoi la un acord. În mod cert, nu dorim să ridicăm noi bariere – la urma urmei, acesta este scopul principal al civilizației euro-atlantice, ca întreg.

Aș dori să spun câteva cuvinte și despre remarcile dnei Bobošíková. Administrația cehă gestionează situația foarte bine până acum. Pur și simplu, nu pot să accept faptul că am putea face orice fel de gafă la nivel de organizare, că am putea eșua în a gestiona una dintre cele mai încărcate președinții din ultimii ani, pentru că ne-am confruntat în mod repetat cu o serie de probleme care ar fi fost greu de prevăzut pentru oricine. Cu siguranță, nivelul nostru de flexibilitate, de creativitate, abilitatea de a răspunde, de a acționa și de a căuta compromisuri nu merită să fie criticate atât de dur. Situația actuală în care se află Republica Cehă, după adoptarea unei moțiuni de cenzură, a mai fost întâlnită în Danemarca și Italia, în timp ce în Franța a avut loc o schimbare de guvern, deși acest lucru s-a întâmplat în urma unor alegeri. Nu văd situația într-o lumină atât de proastă și pot să vă asigur că Președinția Cehă nu va suferi în niciun fel din cauza aceasta și că noi toți, cei care suntem responsabili de gestionarea ordinii de zi a UE, vom face, fără îndoială, exact ce trebuie făcut.

Președintele – Vă mulțumesc, dle Președinte în exercițiu al Consiliului European. Vă dorim să reușiți să vă îndepliniți în totalitate sarcina de președinte în exercițiu al Consiliului European și să faceți tot posibilul pentru a ajunge și în țara dumneavoastră la un acord privind Tratatul de la Lisabona. Cu aceste urări de bine, vă mulțumim că ați fost prezent aici în această dimineață.

Timothy Kirkhope (PPE-DE) – Dle Președinte, doresc să îmi exprim susținerea pentru felul impresionant în care Președinția Cehă a tratat unele dintre cele mai importante probleme cu care se confruntă Europa. De la criza economică și financiară la securitatea energetică și schimbările climatice, președinția a fost fermă și clară în obiectivele sale și a oferit Europei o conducere clară în vremuri de încercare.

În special, prim-ministrul Topolánek a demonstrat evidente aptitudini de lider, mai ales în ceea ce privește atenționările referitoare la protecționism. Atunci când unii au cochetat cu ideea de a ridica bariere care să dăuneze comerțului, Președinția Cehă s-a pronunțat clar și invariabil pentru un comerț deschis și, în mod decisiv, pentru nevoia vitală de a susține piața unică. La începutul acestei luni, dl Topolánek a spus că protecționismul este întotdeauna dăunător, iar în cazul UE, acesta este illogic. Trebuie să învățăm lecția în urma crizei și să spunem „nu” izolării, „nu” protecționismului și „da” cooperării.

Domnia sa a avut atâta dreptate când ne-a reamintit tuturor de principiul fundamental care stă la baza UE. Această sinceritate este opusul discursului ipocrit și egoist rostit ieri de prim-ministrul britanic în această sală. Discursul dlui Brown a fost o lungă hiperbolă, însă, ciudat, nu a menționat lucrul cel mai important, și anume că, sub conducerea sa, Marea Britanie va trece prin cea mai lungă și cea mai profundă recesiune dintre toate națiunile industrializate. Și-a ignorat rolul avut în punerea în practică și în operarea unui cadru financiar de reglementare fundamental eronat. A ignorat povara enormă a datoriei pe care a pus-o pe umerii britanicilor.

Europa nu are nevoie de prelegeri din partea guvernului britanic despre ce trebuie făcut pentru a ieși din criză. Acum, Europa și comunitatea internațională trebuie să se miște repede pentru a restabili încrederea în sistemele noastre financiare, pentru a asigura o funcționare corespunzătoare a sistemului bancar în care persoanele fizice, dle Schulz, și oamenii de afaceri pot avea încredere și pentru a determina băncile să ofere din nou împrumuturi pentru a crește încrederea. Nu trebuie să renunțăm la principiile comerțului liber și la piața unică și am toată încrederea că președinția va continua să lucreze intens pentru a atinge aceste obiective vitale.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE) – Dle Președinte, cu doar o săptămână înaintea Consiliului European, am cerut Consiliului, aici, în Parlamentul European, să convină asupra unor orientări clare și a unor măsuri concrete în vederea protejării forței de muncă și a creării de oportunități pentru noi locuri de muncă. Consiliul este astăzi un Consiliu al tăcerii și un Consiliu al iluziilor. Îmi pare rău, dar nu am văzut nicio măsură concretă. Am înțeles, cinci miliarde de euro, dar ce reprezintă ele? Reprezintă 0,04% din produsul intern brut al Uniunii. Investițiile în internetul de bandă largă sunt bune, însă să nu îmi spuneți că acestea au vreun efect real în diminuarea căderii libere a numărului locurilor de muncă cu care ne confruntăm în prezent.

Nu ați înțeles că această criză este o recesiune foarte profundă și serioasă. Afacerile o cer, lucrătorii o cer, noi o cerem: faceți mai mult! FMI a propus ca anul acesta și anul viitor să investiți 2% din PIB. Dle Barroso, ați spus că ne descurcăm bine; investim 3,3%. Așa ați spus în urmă cu două săptămâni, dar acum procentul a crescut la 4%. Mă întreb: cum este posibil? Ei bine, calculul este simplu. Șomajul este în creștere: când cheltuielile cu prestațiile de șomaj cresc, vor crește și stimulentele financiare. Presupun că atunci când numărul șomerilor va ajunge la 25 de milioane în Europa, veți sta mândri aici și veți spune că stimulentele noastre se ridică acum la 5% din PIB. Vă rog, nu putem să procedăm astfel. Nu puteți să procedați astfel. Avem nevoie de investiții reale.

Dle Barroso, Paul Krugman a spus că Europa asigură mai puțin de jumătate din stimulentele reale comparativ cu ceea ce oferă americanii. Apelez la dumneavoastră: vă rog ca, de fiecare dată când crește șomajul, să nu le spuneți oamenilor că faceți mai multe pentru că statele membre plătesc mai multe ajutoare de șomaj. Ceea ce trebuie să le spuneți oamenilor este că v-ați angajat într-un nou plan de redresare. Vă mulțumesc pentru ce ați spus azi când v-ați exprimat dorința ca acest Consiliu pentru ocuparea forței de muncă din 7 mai să fie un adevărat Consiliu pentru ocuparea forței de muncă. Suntem de partea dumneavoastră și vă vom susține.

Ar trebui să ne uităm la președintele Sarkozy din Franța și să ne aducem aminte că nu a existat o limită a numărului de reuniuni extraordinare la nivel înalt pe care acesta le-a organizat pe durata președinției franceze. Acum s-a propus ca această reuniune la nivel înalt din 7 mai să se reducă la o troică.

Această criză a șomajului nu va dispărea pentru că refuzăm să avem mai multe reuniuni. Criza va fi în continuare aici. De aceea, fac apel la dumneavoastră: avem un plan de redresare; el este bine documentat.

Știu că președintele Comisiei este conștient de acest lucru și sunt convins că atunci când ne vom așeza și vom sta de vorbă, împreună vom reuși să facem mai mult decât am făcut până acum. Este vorba despre destinul eforturilor economice, monetare și sociale ale Uniunii Europene.

Așadar, mai spun o dată: dle președinte al Comisiei, permiteți-ne să organizăm la 7 mai o reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă în sensul cel mai serios, cuprinzător și bine planificat. Dacă puteți face asta, vom fi de partea dumneavoastră.

(Aplauze)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE) – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană s-a dovedit a fi norocoasă în criza financiară și economică, iar Președinția Cehă a făcut o treabă bună până în prezent.

Dimensiunea și cauzele cele mai profunde ale crizei financiare și economice globale dovedesc că gestionarea macroeconomică globală a piețelor financiare și a cadrelor juridice care li se aplică trebuie să fie revizuite – la nivel național, în UE și în întreaga lume. Legislația în materie de supraveghere trebuie modificată, iar măsurile preventive pentru gestionarea situațiilor de criză trebuie îmbunătățite. Legislația care reglementează sectorul financiar ar trebui să aibă un efect de atenuare și nu de intensificare a ciclurilor economice. Cu toate acestea, o mai mare reglementare nu înseamnă neapărat o mai bună reglementare; avem nevoie de reglementarea adecvată.

Criza dramatică de pe piețele financiare internaționale și schimbările pe care aceasta le-a cauzat reprezintă o provocare la adresa ordinii economice liberale. Deciziile greșite ale guvernelor în domeniul politicii economice și financiare, supravegherea financiar neadecvată din partea guvernelor și prăbușirea evidentă a unei serii de bănci sunt motive pentru a solicita un sistem financiar reformat și nu un sistem economic nou. Independența Băncii Centrale Europene și abordarea acesteia față de stabilitatea monetară sunt adecvate și și-au dovedit eficacitatea.

De asemenea, s-a dovedit cât de importantă este piața comună pentru prosperitate și stabilitate în Europa. Piața internă joacă un rol central în reducerea și atenuarea recesiunii în Europa. Statele membre trebuie să adopte măsuri rapide și temporare, destinate să susțină economia reală, deoarece știm că UE poate crea prosperitate dacă va continua dezvoltarea pieței interne, însă nu și dacă acordă subvenții.

Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să depună în continuare eforturi consistente pentru a finaliza piața internă și pentru a oferi un cadru concurențial care să funcționeze. Cu toate acestea, este evident că încă nu am trecut testul. Uniunea Europeană nu trebuie să renunțe la principiile sale. Nu trebuie să ne întoarcem la concepțiile învechite, la protecționism, la o politică de compartimentare sau la o cursă a subvențiilor. Președinția Cehă susține acest lucru și sper că ne putem baza în continuare pe aceasta.

Inese Vaidere (UEN) – (LV) Doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc președinției cehe pentru faptul că, sub conducerea sa, Consiliul a făcut un pas important spre conștientizarea problemelor reale și spre soluționarea acestora. Aș dori să subliniez câteva domenii în care trebuie să ne continuăm eforturile. În primul rând, crearea de noi locuri de muncă și protejarea acestora, insistând mai puțin pe problemele legate de asistența socială și mai mult pe investițiile în infrastructură și în redresarea mediului de afaceri, astfel încât aceste locuri de muncă să poată fi create. În al doilea rând, băncile au primit un ajutor financiar generos pentru a reinstaura stabilitatea sistemului financiar, însă nu se grăbesc să ia măsuri în ceea ce privește împrumuturile. În această privință, este nevoie atât de orientări europene, cât și de măsuri proactive din partea guvernelor naționale, pentru ca băncile să fie conștiente de sarcinile lor în acest moment și pentru a se asigura că acestea reîncep să acorde împrumuturi pentru întreprinderi și pentru persoanele fizice deopotrivă. În al treilea rând, fondurile structurale sunt de fapt singura sursă de fonduri a întreprinderilor care va permite activității antreprenoriale să se redreseze și, pe de o parte, trebuie să dezvoltăm atât accesibilitatea la aceste fonduri, cât și sfera lor de aplicare, iar, pe de altă parte, trebuie să reducem piedicile birocratice și să mărim intervalul de timp acordat pentru obținerea de fonduri. Vă mulțumesc pentru atenție.

Ian Hudghton (Verts/ALE) – Dle Președinte, prim-ministrul britanic, Gordon Brown, dorește să credem că, dintr-odată, este mândru de unitatea Uniunii Europene și că țările UE sunt mai puternice și mai sigure împreună. El afirmă acum că trebuie intensificată reglementarea sistemului bancar, că trebuie să ne ocupăm de paradisurile fiscale și că FMI trebuie reformat.

Dl Brown nu mai are niciun pic de credibilitate. Modul său de gestionare a economiei britanice este unul aflat sub semnul neglijenței și al catastrofei. Gordon Brown este unul dintre arhitecții actualei crize economice,

nu unul dintre salvatorii lumii. A sprijinit o reglementare minimă, ceea ce este o cauză directă a problemelor din sistemul bancar.

Impactul recesiunii se simte, bineînțeles, în lumea întreagă. Guvernul descentralizat al Scoției face tot ceea ce puterile sale limitate îi permit pentru a împiedica producerea efectelor celor mai nefaste, reducând povara fiscală asupra întreprinderilor prin diminuarea impozitelor, accelerând procesul de investiții în proiecte de infrastructură și acordând prioritate formării profesionale și programelor de dezvoltare a abilităților pentru a ajuta oamenii să își găsească un loc de muncă.

Scoția are resurse energetice bogate și un potențial uriaș de dezvoltare a surselor de energie regenerabile, precum energia eoliană, valurile și energia mareomotrică. Sprijinul UE pentru dezvoltarea producerii și distribuirii energiei curate va ajuta nu doar economia scoțiană, dar va avea și alte avantaje, dragi colegi europeni, contribuind la securitatea energetică și la atenuarea schimbărilor climatice. Sper că nu va trece mult timp până Scoția va putea juca un rol mult mai activ și mai constructiv la nivel mondial, ca un stat membru obișnuit, independent, al Uniunii Europene.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL)–(DE) Dle Președinte, mă surprinde că președintele în exercițiu al Consiliului, care ieri a pierdut un vot de încredere în parlamentul său, este atât de dur față de politica eșuată din trecut. El a afirmat că drumul pe care au mers SUA a fost discreditat de istorie. A dorit să spună clar că, pe vreme de criză, nu ar trebui să ne bazăm pe stimulentele sociale și a declarat public că nu ar trebui să îi obligăm pe managerii de la AIG să restituie primele primite. Cu toate acestea, domnia sa a declarat, de asemenea în mod public, că responsabilitatea pentru criza financiară și pentru criza economică poate fi limitată la acțiunile trecute ale SUA și că nu trebuie să se angajeze într-o autocritică și să se întrebe dacă strategia de comercializare, presiunea concurențială și globalizarea scăpată de sub control a însăși UE nu au avut contribuția lor la criză.

După părerea mea, acest lucru reiese clar din fragmentele relevante ale concluziilor reuniunii la nivel înalt, în care se afirmă că, în cazul crizei actuale, Strategia reînnoită de la Lisabona, inclusiv actualele orientări integrate, rămân cadrul efectiv de stimulare a creșterii și a ocupării forței de muncă. Se observă foarte clar în documentele de referință că, bineînțeles, trebuie să existe o legătură cu abordarea unor finanțe publice durabile și, în cadrul acestei legături, cu continuarea reformei pensiilor. Acest lucru mă surprinde. De altfel, s-a ajuns la concluzia că o continuare a reformei pensiilor este legată de continuarea procesului de privatizare a sistemului de pensii și de o creștere a procentului de asistență pentru persoanele în vârstă acoperit de capital.

Din nou, aceasta vine să întărească două cauze decisive ale actualei crize financiare și economice, și anume încrederea acordată piețelor financiare, deși criza a fost declanșată de turbulențele de pe piețele financiare, și adâncirea suplimentară a diviziunilor sociale, în special. Cu toate acestea, tocmai explozia capitalului lichid a dus la această divizare socială, la o divizare creată prin distribuția veniturilor. Aici ar trebui să se aplice măsurile de remediere. În consecință, nu reușesc să înțeleg de ce Comisia și Consiliul nu au reușit să adopte rectificările corespunzătoare pe durata discuțiilor din cadrul reuniunii la nivel înalt.

Atunci când se vorbește despre Strategia de la Lisabona, trebuie să se facă referire și la Cartea albă privind politica serviciilor financiare 2005-2010, care se bazează pe integrarea pieței europene a serviciilor financiare în piața globală a serviciilor financiare și pe articolele corespunzătoare din Tratatul de la Nisa și Lisabona care, pe de o parte, interzic orice formă de restricție a liberei circulații a capitalurilor, iar, pe de altă parte, împing instituțiile financiare să pună în aplicare un flux liber de servicii financiare. Aceasta reprezintă o contradicție flagrantă cu orice formă de luptă împotriva cauzelor crizei.

Johannes Blokland (IND/DEM)–(NL) Dle Președinte, prin Strategia de la Lisabona ne asigurăm că Europa poate continua să concureze cu restul lumii din punct de vedere economic. Evident, acest lucru este posibil doar dacă participăm efectiv cu toții și dacă asigurăm un mediu bun de viață, inclusiv în țările în curs de dezvoltare.

Acordul la care s-a ajuns în timpul reuniunii la nivel înalt a UE de săptămâna trecută nu este suficient de solid pentru a stimula o nouă economie, orientată spre durabilitate. Criza economică, criza de mediu și criza energetică necesită o nouă abordare, iar această abordare presupune investițiile necesare. Uniunea Europeană trebuie să preia inițiativa în acest sens. Ne-am așteptat la un acord de finanțare în urma înțelegerilor referitoare la climă de la Bali și Poznań. Este îngrijorător faptul că nu s-a ajuns la niciun astfel de acord în cadrul reuniunii la nivel înalt a UE, în urma negocierilor prelungite dintre miniștrii mediului și finanțelor. Unde este statutul de lider al UE când vine vorba de finanțarea concretă? Punerea pe plan secundar a surselor de finanțare a planurilor legate de climă pentru țările în curs de dezvoltare reprezintă o gravă subminare a acordurilor privind clima. Nu acesta este spiritul de conducere de care este nevoie înainte de Copenhaga.

Andreas Mölzer (NI) – (DE) Dle Președinte, din păcate, marea viziune europeană a făcut ca Bruxelles-ul să devină surd și orb în fața numeroaselor evoluții nedorite din UE. Pe măsură ce criza se desfășoară, cetățenii încep să plătească prețul acesteia; pentru cotiturile neolibérale greșite luate în anii precedenți sau pentru pregătirile slabe ale extinderii spre est, pentru care se pare că sunt acum blocați într-un credit ipotecar. Nici aderarea Turciei, care este ca și decisă, nu va aduce cu sine securitatea energetică necesară; din contră, va aduce doar instabilitate politică, islamism și o gaură de miliarde de euro în bugetul nostru.

UE trebuie să se emancipeze în cadrul următoarei reuniuni financiare la nivel înalt a G20 de la rolul de vasal pe care l-a jucat până acum în fața politicii SUA și să pună în aplicare reguli stricte și un control riguros. Refuzul de lungă durată al Washingtonului de a se angaja în orice fel de reglementare a titlurilor financiare explozive a reprezentat piatra de temelie pentru actuala dilemă financiară.

Pe durata crizei trebuie să se facă reduceri. Există destul loc pentru economii, de exemplu în ceea ce privește dezvoltarea necontrolată a agențiilor UE. Majorarea fondului de criză poate fi un prim pas; avem nevoie de mult mai multe planuri în cazul în care o țară dă faliment și avem nevoie de noi concepte pentru numărul enorm de probleme sociale care sigur vor apărea, la fel de sigur cum spunem amin la sfârșitul unei rugăciuni.

Werner Langen (PPE-DE) – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să felicit Președinția Cehă. În ciuda problemelor interne considerabile, a reușit să înainteze cu ordinea de zi a UE în timpul celei mai grave crize economice și financiare din ultimele decenii. Aceste felicitări sunt însoțite de cererea ca Președinția Cehă să își încheie mandatul la fel de bine și de orientat ca până acum.

Când îl ascult pe președintele Grupului Socialist, am impresia că mă aflu pe altă planetă. Îl elogiază pe dl Brown care, înainte să devină prim-ministru a fost ministru al finanțelor și, prin urmare, responsabil pentru politica financiară și pentru condițiile-cadru ale Uniunii Europene și ale Regatului Unit. S-a spus aici în nenumărate ocazii că doar o schimbare de atitudine din partea Regatului Unit ne va permite să introducem măsurile de reglementare necesare. Cum poate cineva care a împiedicat această măsură timp de un deceniu să fie declarat azi salvatorul nostru? Nu înțeleg acest lucru.

Criticile prim-ministrului ceh la adresa politicii SUA de a crește masa monetară sunt justificate din toate punctele de vedere. Problemele nu pot fi rezolvate prin aceleași mijloace care au stat la baza crizei, și anume o creștere excesivă a masei monetare și un trai bazat prea mult pe credite. Traiul din credite este problema.

Prin urmare, prima prioritate este aducerea sub control a crizei de pe piața financiară, schimbarea dezechilibrelor globale, abordarea comună a sarcinilor care se impun în ceea ce privește protecția climei și lupta împotriva sărăciei și punerea în aplicare a unei noi etici în lume bazate pe economia socială de piață. Dacă reușim să facem acest lucru în aceste vremuri de criză, atunci Președinția Cehă ne va fi îndeplinit în totalitate așteptările, indiferent de ce se întâmplă cu Tratatul de la Lisabona și de situația internă din Republica Cehă.

Libor Rouček (PSE) – (CS) Doamnelor și domnilor, președintele în exercițiu al Consiliului, Mirek Topolánek, și-a început discursul azi, în cadrul Parlamentului European, printr-un atac la adresa social-democrației. Aș dori să spun cât de tipic și de caracteristic este acest lucru pentru guvernul său. În loc să încerce să ajungă la un acord, cooperare sau compromis în aspecte legate de gestionarea UE, prim-ministrul Topolánek a încercat și continuă să încerce să ajungă la dispute și conflicte. Aceste caracteristici și această incapacitate de cooperare sunt cauzele reale pentru căderea guvernului. Aș dori să vă amintesc că nu opoziția a determinat căderea guvernului, ci deputații din partidul aflat la guvernare și cei ai partenerului de coaliție, Partidul Verde.

Cu toate acestea, nu doresc să insist asupra politicii interne cehe. Aș dori numai să îi reamintesc Republicii Cehe de responsabilitățile sale față de Uniune și de cetățenii UE, dat fiind că deține președinția. Încă mai avem multe de făcut. Criza economică și financiară a fost menționată, bineînțeles. La Praga se va organiza o reuniune la nivel înalt Europa-SUA. Avem o șansă istorică ideală de a colabora cu partenerii noștri din SUA în ceea ce privește toate problemele legate de lumea globalizată de astăzi, de la economie și mediu până la rezolvarea conflictelor din Orientul Mijlociu, Afganistan etc.

În concluzie, aș dori să mai fac un comentariu legat de Tratatul de la Lisabona. Social-democrații cehi au susținut întotdeauna Constituția Europeană, precum și ratificarea Tratatului de la Lisabona. Așa s-a întâmplat în parlamentul ceh și așa se va întâmpla în senatul ceh, odată ce tratatul va fi supus votului. Am încredere că Partidul Democrat Civic, indiferent de poziția sa, va continua să fie la fel de constructiv și de proeuropean și va susține acest document.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE) – (LT) De fiecare dată când discutăm despre încă o reuniune la nivel înalt a șefilor de stat și de guvern pentru a rezolva problemele economice, recunoaștem că rezultatele obținute sunt bune, dar, din păcate, rămânem în urma evenimentelor, iar mecanismul de punere în aplicare a acestor decizii este neclar.

Ce trebuie să facem pentru a evita aceste probleme?

În primul rând, țările trebuie să evalueze efectul integrării în propria politică economică națională. Acum deciziile sunt adesea luate în baza trecutului istoric, a comportamentului nostru în situații de criză. Din păcate, trăim într-o Uniune Europeană integrată, cu o piață comună, iar, de cele mai multe ori, toate aceste decizii nu reușesc să aibă efectul pe care l-au avut odată.

În al doilea rând, trebuie să se creeze un fel de cadru instituțional temporar pentru mecanismul de punere în aplicare a deciziilor. Să așteptăm până va fi ratificat Tratatul de la Lisabona? Viețile oamenilor nu așteaptă, deciziile trebuie să fie luate azi. Este evident că trebuie să existe o mai bună coordonare între țările din zona euro și cele aflate în afara acesteia. Cum putem realiza acest lucru? Consider că un mecanism pentru o cooperare mai strânsă s-ar putea baza pe așa-numitul mecanism al ratei de schimb sau ERM II. Aceasta ne-ar ajuta să aducem mai aproape cele două Europe, noua Europă și vechea Europă, și să găsim un consens.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN) – (PL) Dle Președinte, pe durata recente reuniuni europene la nivel înalt s-au abordat mai multe subiecte. Unul dintre acestea a fost problema Parteneriatului estic și rutele alternative pentru aprovizionarea cu gaz. S-a decis ca, pentru moment, să se aloce mici sume pentru aceste obiective, dar, fără îndoială, s-a făcut un pas în direcția bună. Europa se confruntă cu o mare criză economică și trebuie să caute modalități eficiente pentru a ieși din aceasta. Cu toate acestea, nu trebuie să ne îndepărtăm de la principiul director al solidarității. Ar trebui să fim sensibili în special la problemele noilor state membre.

Deși în cadrul reuniunii la nivel înalt s-au discutat probleme legate de schimbările climatice, în practică se poate vedea că tocmai acest proiect pseudoștiințific extrem de scump este marginalizat din cauza crizei care ne-a afectat. Mijloacele financiare destinate acestui scop ar trebui deviate spre o luptă eficientă și unită împotriva efectelor crizei. Situația internă din Republica Cehă nu ar trebui să influențeze în niciun fel acest aspect.

Rebecca Harms (Verts/ALE) – (DE) Dle Președinte, am fost încântată să îl văd aici, în plen, în această dimineață, pe dl Vondra și sunt încântată de semnalul venit de la președinție prin care ne anunță că își va continua activitatea. După părerea mea, i-am face Europei un serviciu, mai ales în aceste timpuri de criză, dacă nu contribuim cu toții și nu ajutăm Președinția Cehă să funcționeze. Din ceea ce am auzit din partea Republicii Ceha, guvernul va rămâne în funcție și la conducere, deoarece majoritatea care s-a unit ieri nu este de ajuns pentru a susține un nou guvern. Cred că, pe timp de criză, acest tip de stabilitate, prin care înțeleg solidaritate cu Președinția Cehă, este indispensabil. De asemenea, solicit unei serii de țări din vestul Europei, precum Franța, să își țină în frâu răutatea față de est, deoarece ultima dată criza europeană a fost cauzată de referendumul din Franța.

Aș dori să văd mai multe acțiuni curajoase de lider în ceea ce privește problema climei și implicare în domeniile în care este nevoie. Trebuie să îndrăznim să încercăm ceva nou, dacă dorim să progresăm în contextul acestei crize. Onorabilul meu prieten a avut dreptate; trăim din credite. Însă trăim din credite și în ceea ce privește mediul și clima. Am risipit fără limită resursele. Nu gestionăm în mod durabil economia. ONU, Ban Ki-moon, Banca Mondială, toți ne spun că acțiunile care au loc în prezent în China, care au loc în Coreea de Sud, unde mai mult de jumătate din programele naționale economice pe termen scurt sunt destinate protecției climei și dezvoltării durabile, sunt alegerea corectă și acestea sunt viitorul. Din păcate, Consiliul European nu a adunat atâta curaj până în prezent. Din păcate, consider că nu trebuie să dăm vina doar pe Republica Cehă.

Președintele – Vă mulțumesc, dnă Harms. Aveți întru totul dreptate. Cu toții suntem păcătoși – unii mai mult decât alții.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL) – (IE) Dle Președinte, în mijlocul acestei crize economice, o criză concepută și promovată prin politici eguate la nivel național și comunitar, protejarea actualelor locuri de muncă și crearea altora noi trebuie să reprezinte prioritatea absolută. Hemoragia locurilor de muncă trebuie oprită. Pentru acest lucru va fi nevoie de intervenția proactivă a guvernelor statelor membre.

Teologia pieței libere nu trebuie să fie o piedică în a face ceea ce este bine pentru lucrători. Reglementarea minimă a piețelor financiare a reprezentat întotdeauna un drum spre escrocherii și corupție. Liberalizarea obsesivă și privatizarea serviciilor publice se vor sfârși, de asemenea, în lacrimi.

Așadar, ceea ce trebuie să reținem este că trebuie să învățăm o lecție în urma acestei veritabile crize economice? Aceasta este întrebarea. Dacă da, atunci necesitatea schimbării fundamentale în politica UE și, bineînțeles, în Tratatul UE, este peremptorie și ar trebui să se afle pe ordinea de zi a deliberărilor Consiliului UE. Tratatul de la Lisabona este o poveste depășită. Este o carte pentru politicile eșecului. Avem nevoie de un nou tratat pentru vremuri noi.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM) – (FR) Dle Președinte, concluziile președinției de la ultimul Consiliu sunt demne de presa umoristică. Ele seamănă cu o declarație de victorie a unor armate aflate în derivă de peste tot. Au calitatea patetică a unor asemenea declarații, afirmând în mod repetat că, odată cu sfârșitul crizei, UE va construi o economie mai puternică pentru viitor și insistând asupra Strategiei de la Lisabona, care, de fapt, a deraiat complet de pe șine.

Rezultă că, pe măsură ce se închid în turnurile lor de sticlă, eurocrații, eurofilii și ultraeuropenii de toate felurile sfârșesc prin a nu mai avea nicio legătură cu realitatea. Toată lumea este conștientă că zona euro a fost prima care a intrat în recesiune deoarece a înregistrat cea mai mică rată a creșterii din lume din ultimii opt ani. De asemenea, zona euro a fost și cea care a întâmpinat cele mai mari greutăți în ceea ce privește competitivitatea sa și situația ocupării forței de muncă. Mai presus de toate, din cauza tendinței generale de depozitare a națiunilor de mecanismele lor naturale de apărare, zona euro este cea mai slab pregătită pentru a reacționa.

De fapt, singurul merit al crizei este acela că va trezi populațiile îmbătate cu facilitățile așteptărilor financiare și cu propaganda antinațională. Doar statele membre vor avea instrumentele legitime necesare pentru orice acțiune cu efecte ample și ele vor trebui să îndepărteze lanțurile puse de UE și de euro dacă se dorește ca asemenea acțiuni să aibă loc. Cel puțin în ceea ce privește poporul francez, devine din ce în ce mai clar faptul că nu va exista siguranță fără Franța, nu va exista o Franță fără politica franceză și nici o politică franceză fără suveranitatea națională și populară.

Roberto Fiore (NI) – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, mi se pare că în centrul acestei dezbateri rămâne doctrina conform căreia băncile ar trebui să rămână punctul central al economiei și că procesul globalizării ar trebui, de asemenea, să fie o parte fundamentală a viitorului nostru economic.

Această doctrină este total greșită. Ar trebui să ne întoarcem la viziunea economică tradițională a societăților noastre, care prevede dreptate socială și o producție reală. Din moment ce toți mâncăm, mergem la culcare seara și ne îmbrăcăm, ar trebui să ne concentrăm activitățile și eforturile pe intensificarea procesului agricol, pe construcția de locuințe și pe procesul de producție și artizanat.

Fără această nouă viziune, vom intra într-o criză perpetuă în care cametele băncilor vor continua să controleze populația, iar nedreptatea va fi un aspect central al vieții noastre.

Jana Hybášková (PPE-DE) – (CS) Dle Președinte, nici măcar nu știu cui mă adresez, având în vedere că Președinția Cehă nu face niciun efort pentru a fi prezentă. Felicitările mele pentru rezultatele reuniunii la nivel înalt. Creșterea resurselor FMI, dublarea fondului de criză, Parteneriatul estic, ajutorul pentru infrastructura strategică și ajutorul pentru proiectul Nabucco, toate contribuie la îndeplinirea „celor trei E” ai președinției cehe. Este păcat că s-a rămas în urmă cu pregătirile pentru Copenhaga și că Președinția Cehă nu s-a folosit de activitatea noastră în ceea ce privește pachetul climă-energie.

Cu toate acestea, nu ne ocupăm de niciuna dintre aceste probleme la momentul actual. Președinția dumneavoastră, la fel ca guvernul dumneavoastră, reprezintă o politică a unui dublu standard. În Europa pozați în calitate de europeni înțelegători și de mari integratori, însă acasă vorbiți despre cum vă veți afirma și vă referiți la Tratatul de la Lisabona ca și cum ar fi doar o bucată de hârtie. Nu ați reușit să vă integrați propriul guvern. Alegerea lui Václav Klaus ca președinte ține, de asemenea, de politica standardelor duble. Scopul a milioane de cehi și moravi este de a consolida legăturile noastre cu vestul Europei, ceea ce ne va ajuta să depășim cele mai grave crize. Acest scop nu poate fi atins fără ratificarea Tratatului de la Lisabona. Tratatul este grav amenințat în momentul de față, iar, într-o anumită măsură, aceasta este și responsabilitatea dumneavoastră. Dacă veți continua să guvernați sub orice formă, ar trebui să vă pronunțați clar în favoarea ratificării. În Republica Cehă există elite sociale și politice care doresc ratificarea și care sunt gata să susțină pe oricine va realiza acest lucru. Propriul meu partid, Partidul Democrat European, va face tot ce poate în favoarea ratificării.

A doua omisiune serioasă este euro. Puteți participa la reuniunea la nivel înalt a G20 și puteți reprezenta Europa în cadrul acesteia. Este important ca Europa să își apere măsurile de reglementare în fața SUA și nu doar să cedeze unei politici ce presupune pachete exagerate de stimulente care pot duce la hiperinflație. Este

important să existe o Comisie europeană a valorilor mobiliare și să se mențină Pactul de stabilitate. Cu toate acestea, același lucru este valabil și pentru noi în Republica Cehă, iar partidul dumneavoastră ne-a ținut departe de zona euro timp de mai mulți ani.

Dle Topolánek, măsurile propuse sunt excelente. În prezent, ele sunt numai propuneri. După cum a spus dna Merkel, ceea ce contează este punerea în aplicare. Avem nevoie de voința politică și de unitatea care ne vor permite să transformăm acest lucru în realitate. Ați vorbit despre o criză a încrederii. Cu aceasta ne confruntăm acum. Finalizați Tratatul de la Lisabona, schimbați-vă poziția față de euro și facilitați absorbția rapidă a resurselor structurale. În caz contrar, vă va fi dificil să reprezentați 60 până la 70% dintre cehi și moravi, care nu doresc să negocieze cu Europa în termeni inegali, dar care doresc să locuiască în Europa într-un mod normal.

Jan Andersson (PSE) – (SV) Dle Președinte, există o problemă care preocupă un număr mare de cetățeni europeni în acest moment. Este vorba despre creșterea șomajului și despre diviziunile tot mai mari pe care acesta le cauzează. Cetățenii trebuie să fi fost extrem de dezamăgiți de rezultatele celei mai recente reuniuni la nivel înalt. În cadrul acesteia nu s-a stabilit absolut nicio strategie pentru rezolvarea problemei creșterii șomajului. Se afirmă că s-a făcut deja ceea ce trebuia făcut. De asemenea, se afirmă că reuniunea care trebuia să aibă loc la începutul lunii mai nu va mai fi o reuniune la nivel înalt. Va fi o troică. Acesta este un semn clar pentru cetățeni că liderii UE nu văd ocuparea forței de muncă și combaterea șomajului ca pe o prioritate.

Parlamentul European nu este implicat deloc – cu o lună înainte de alegerile europarlamentare. Dl Barroso a invitat la discuții azi, însă concluziile Consiliului nici măcar nu menționau Parlamentul European.

Aș dori să spun, pe scurt, câte ceva despre stabilizatorii automați. General Motors, Statele Unite și Suedia au fost menționate în dezbaterile de azi. Este adevărat că noi, în Suedia, avem un sistem mai bun de asigurări sociale, însă rata de rambursare a scăzut de la 80%. Lucrătorii din domeniul auto care devin șomeri vor primi în prezent o plată compensatorie în jur de 50 - 60% din salariu. Prin urmare, lucrurile nu mai stau chiar așa de minunat.

În cele din urmă, aș dori să spun câteva cuvinte despre mobilitate. Mobilitatea este importantă în cadrul UE, dar la fel este și lupta împotriva protecționismului. Cu toate acestea, Comisia și Consiliul trebuie să își asume responsabilitatea și să asigure aplicarea plății egale pentru munca egală peste tot în Europa. Atunci vom putea acționa pentru a promova o mai mare mobilitate și pentru a combate protecționismul.

Sophia in 't Veld (ALDE) – (NL) Dle Președinte, s-au spus multe despre suma de bani pe care trebuie să o punem într-adevăr deoparte pentru a combate această criză economică. Am putea discuta acest subiect ore în șir. Consider că este de asemenea necesar să ținem seama de generațiile viitoare și să nu lăsăm rezolvarea tuturor problemelor în seama lor. Pe lângă acest lucru, problema pe ce cheltuim acești bani este poate și mai importantă. Mă îngrijorează când văd reacția reflexă de a arunca încă o dată bani pe vechile industrii și tehnologii, într-o încercare de a sprijini industriile suferinde.

De asemenea, se remarcă faptul că, în concluziile Consiliului, secțiunile privind criza economică, energia și durabilitatea sunt pur și simplu tratate ca două probleme distincte, când, de fapt, a sosit timpul ca acestea să fie tratate împreună. Nu aș dori să fiu la fel de pesimist cum a fost dl Turmes mai devreme, însă acum este momentul să investim în noi tehnologii și în cunoaștere. Este intolerabil să vărsăm miliarde în industria automobilelor și să fim nevoiți să apelăm la economii când este vorba de educație. Cu siguranță, nu am procedat deloc bine.

Un alt punct sunt soluțiile pentru țările din estul Europei și pentru cele care nu fac parte din zona euro. Într-un fel, aceste țări au fost dezamăgite, menționându-se o sumă de 50 de miliarde de euro. Mă întreb dacă Consiliul și Comisia au în vedere și opțiunea unei aderări accelerate la zona euro pentru acele țări care nu sunt încă membre, având în vedere că stabilitatea și forța acestor țări sunt în interesul întregii Europe.

În sfârșit, mă preocupă folosirea limbajului naționalist și tendința tuturor liderilor naționali de a înclina spre soluții care pun interesele naționale pe primul loc. Cu toții trebuie să luăm în serios extrema dreaptă și cu toții trebuie să ne asigurăm că ne ocupăm de acest aspect înainte de alegeri.

Seán Ó Neachtain (UEN) – (GA) Dle Președinte, aș dori să îmi ofer sprijinul și felicitările pentru grupul liderilor europeni care s-au întâlnit săptămâna trecută.

În ceea ce privește Irlanda, este foarte clară concluzia că dorim să obținem ajutorul Uniunii Europene în această țară. Economia noastră era puternică, însă a fost slăbită, la fel ca economiile din întreaga lume în momentul actual. Suntem conștienți că vom ieși din această criză dacă vom acționa împreună, iar cea mai

mare provocare cu care se confruntă Europa în prezent este cooperarea și consolidarea unității economice pe care o avem, astfel încât să ne putem ajuta reciproc – și nu să slăbim Uniunea, așa cum s-a sugerat. De asemenea, este clar că, acum mai mult decât niciodată, este nevoie de normele fundamentale stabilite în Tratatul de la Lisabona. După cum spune un vechi proverb irlandez: „nu există forță fără unitate”.

Jean-Luc Dehaene (PPE-DE) – (NL) Dle Președinte, cu ocazia fiecărei reuniuni europene la nivel înalt ne putem într-adevăr plânge de faptul că dimensiunea europeană nu se manifestă suficient în procesul de luare a deciziilor. Și eu m-am așteptat la o dimensiune cu adevărat europeană în abordarea crizei. Acestea fiind spuse, totuși, în vremurile prezente este mai important să punem în aplicare ceea ce am hotărât decât să insistăm asupra unor planuri suplimentare, în timp ce uităm să facem ce am decis. Din acest motiv, cred că noi, cei din Parlament, împreună cu Consiliul și Comisia, trebuie să acordăm prioritate punerii efective în aplicare a ceea ce am hotărât deja. În această privință, sunt complet de acord cu abordarea Comisiei.

De asemenea, trebuie să dovedim că suntem într-adevăr uniți în ceea ce privește abordarea globală a crizei și sper că atât la Copenhaga, cât și la reuniunea G20, Europa va fi capabilă să vorbească într-adevăr cu o singură voce. Cu toate acestea, pentru a putea vorbi cu o singură voce, trebuie să ne asigurăm că nu punem în pericol realizările noastre pe plan intern, că piața internă va rămâne într-adevăr o piață internă fără protecționism intern și că vom consolida moneda unică. Trebuie să învățăm lecțiile trecutului și să creștem finanțarea pentru Banca Centrală Europeană, asigurând și fonduri pentru a putea totuși acționa la o dimensiune europeană. Trebuie să ne asigurăm și că extinderea are într-adevăr loc și că ne arătăm solidari față de noile state membre în aceste timpuri dificile. De aceea există Uniunea Europeană. Solidaritatea cu țările mai slab dezvoltate trebuie de asemenea să facă parte din abordarea globală a Uniunii Europene.

Voi încheia prin a spune câteva cuvinte despre Tratatul de la Lisabona. Noi, adică Parlamentul, trebuie să ne precizăm foarte clar poziția. Trebuie să știm sigur ce se va întâmpla imediat după alegerile europene. Totuși, acest lucru presupune ca Parlamentul să adopte într-adevăr o singură poziție și din acest motiv nu pot deloc să înțeleg opinia Biroului, conform căreia nu este nevoie să dezbatem rapoartele privind pozițiile din această Cameră. Solicit insistent să revizuim această opinie pentru a putea să negociem cu Consiliul în baza unei poziții luate de Parlament.

Riitta Myller (PSE) – (FI) Dle Președinte, cea mai bună modalitate de a îmbunătăți securitatea energetică în Europa este să creștem eficiența energetică și să folosim surse de energie regenerabilă. Toate statele membre trebuie să investească în aceste domenii și trebuie să facă acest lucru imediat, altfel nu vom atinge obiectivele propriului pachet climatic.

În plus, acest tip de investiții este special adaptat vremurilor noastre. Dacă investim în eficiența energetică și în energia regenerabilă creăm, așa cum s-a afirmat aici de mai multe ori, locuri de muncă durabile și, astfel, punem bazele unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

Avem acum nevoie de acțiuni reale. Din păcate, reuniunea la nivel înalt nu a reușit să convingă oamenii de acest lucru. În concluzie, fiecare tratament propus pentru criza economică ar trebui să aibă ca scop prevenirea atingerii momentului critic al încălzirii globale. Acesta trebuie să fie rezultatul reuniunii țărilor G20. Atunci când Europa va vorbi cu o singură voce, Statele Unite ale Americii vor adopta același obiectiv.

Olle Schmidt (ALDE) – (SV) Dle Președinte, Zidul Berlinului a căzut în urmă cu aproape 20 de ani. În situația economică dificilă actuală, am reușit încă o dată să vedem construirea unui nou zid în Europa, de data aceasta fiind vorba de unul economic. Nu trebuie să permitem acest lucru!

În ciuda faptului că s-au alocat resurse suplimentare pentru a ajuta țările aflate în dificultate, gradul de angajament al liderilor UE pare să fie diferit. Este îngrijorător faptul că Renault își mută producția din Slovenia în Franța. Nu trebuie să permitem ca spectrul protecționismului să facă ravagii încă o dată. Costul în cazul care eșuăm, încă o dată, să menținem Europa unită este mult prea mare. Istoria îi va pedepsi pe cei care eșuează în îndeplinirea responsabilităților lor. Prin urmare, ieri m-am bucurat să aud mesajul clar al lui Gordon Brown în care a afirmat că „nu vă vom întoarce spatele!”. Același lucru trebuie să fie valabil și în cazul președintelui Sarkozy.

Avem toate motivele să salutăm propunerea grupului de Larosière. Este o propunere echilibrată care presupune că UE va evita suprareglementarea, dar că supravegherea piețelor financiare va fi semnificativ consolidată. Banca Centrală Europeană va avea un rol mult mai important. Autoritățile naționale de supraveghere vor beneficia de o mai bună șansă de a se autocoordona și de a schimba informații. Politica trebuie să fie adecvată chiar și pe timp de criză. Răspunsul nostru în vremurile dificile nu trebuie să fie propunerea unor reglementări care pun piedici în loc să fie de ajutor.

Charles Tannock (PPE-DE) – Dle Președinte, declarația Consiliului privind Parteneriatul estic este binevenită. În calitate de raportor privind dimensiunea estică a politicii europene de vecinătate, susțin relațiile mai strânse cu cele șase țări din est. Anunțarea celor 600 de milioane de euro pentru Parteneriatul estic este o veste excelentă și salut propunerea de finanțare prin Instrumentul european de vecinătate și parteneriat pentru îmbunătățirea securității energetice a UE, prin intermediul unor instalații mai bune de depozitare a petrolului și a gazelor și prin construirea unor noi gazoducte.

De asemenea, Consiliul sprijină pe bună dreptate adunarea parlamentară nou creată, EURONEST, care va încuraja rezolvarea conflictelor înghețate, precum Nagorno-Karabakh și conflictul transnistrean. Cu toate acestea, Parteneriatul estic nu trebuie folosit pentru a înfrâna ambițiile de aderare ale țărilor îndreptățite în mod evident să solicite acest statut, și anume Ucraina și Moldova.

De asemenea, Consiliul a decis pe bună dreptate să dubleze pachetul de asistență destinat țărilor afectate financiar din afara zonei euro și care se află în estul Europei, de la 25 de miliarde de euro la 50 de miliarde de euro. Această măsură va ajuta țări precum Ungaria și Letonia să se stabilizeze. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm nici de Ucraina, care trece printr-o gravă criză financiară. Un colaps bancar în Ucraina ar putea avea consecințe catastrofice contagioase în alte țări din Europa de Est, precum și în Italia și în Austria, ale căror bănci sunt cel mai expuse pieței ucrainene.

În sfârșit, deși accept în totalitate dreptul Turciei și Rusiei de a deveni observatori în cadrul EURONEST, niciuna dintre aceste țări nu ar trebui să folosească această poziție în scopul propriei politici externe. Membrii EURONEST sunt state suverane și au dreptul de a decide asupra propriilor aspirații euro-atlantice. Sugestia ministrului afacerilor externe rus, Sergei Lavrov, că Parteneriatul estic este o metodă a UE de a-și extinde sfera de influență în străinătate este absurdă. Un asemenea limbaj ține de *Machtpolitik* practică în perioada Războiului Rece, și nu de diplomația modernă. Dacă e cineva care caută o sferă de influență, acel cineva e Rusia, după cum reiese în urma războiului din vara trecută împotriva Georgiei și a destabilizării politice intermitente a unor țări precum Ucraina sau statele baltice.

Proinsias De Rossa (PSE) – Dle Președinte, vă felicit pentru pronunțarea numelui meu destul de dificil.

Conservatorii de aici și din statele membre sunt ca niște copii neastâmpărați. După ce au protestat ani de zile, solicitând dereglementarea băncilor și a sistemului financiar paralel, sunt pregătiți acum să accepte o reglementare puternică – însă numai dacă pretindem că aceasta a fost tot timpul ideea lor. Cu toate acestea, ei solicită încă în mod pueril dereglementarea pieței muncii, flexibilitate – prin care se înțelege lipsa protecției, a securității și diminuarea prestațiilor sociale. Aceasta, dragi prieteni, este o rețetă pentru a intensifica un incendiu forestier incontrollabil.

Președintele în exercițiu, dl Topolánek, a ales Suedia pentru comparația cu SUA. De ce nu Republica Cehă? De ce nu Irlanda? Răspunsul este simplu: guvernul irlandez distruge serviciile de sănătate, educație, îngrijire a copiilor și de formare profesională. În Irlanda se adâncește sentimentul de insecuritate, șomajul crește – când oamenilor ar trebui să li se garanteze locurile de muncă – și nu se ia nicio măsură pentru a ajuta întreprinderile mici să supraviețuiască. Consider că trebuie să aibă loc o schimbare de guvern în Irlanda și o schimbare de atitudine în Consiliul European. Permiteți-ne să avem la 7 mai o reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă pentru toate statele membre.

Marco Cappato (ALDE) – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, ironia sorții este că acest stadiu al dezbaterilor are loc în absența președintelui în exercițiu al Consiliului, care ar fi trebuit să fie aici cu noi; dl Topolánek nu este aici. Cu toate acestea, ieri a avut loc dezbateră privind strategia și viitorul Europei în vederea reuniunii G20 cu un alt președinte, care, din contră, a trebuit să solicite să fie invitat și a fost invitat, nu este clar pe ce motive, în afara motivului evident dat de rolul pe care îl joacă statul său național.

De ce încep cu aceste remarcă, probabil neplăcute? Deoarece criza economică și financiară cu care se confruntă Europa este și o criză instituțională și aceasta reiese clar din faptul că președintele în exercițiu al Consiliului a trebuit să plece la jumătatea ședinței din cauza problemelor politice interne ale țării sale. Același lucru se poate observa și în cazul crizei economice; și anume că răspunsul a fost doar unul național, nu a existat un răspuns din partea Europei, niciun răspuns european, nici măcar din punct de vedere bugetar. Este foarte bine să cităm cele 400 de miliarde de euro, însă știm că acești bani sunt luați aproape în totalitate din bugetele naționale. Dle președinte Barroso, consider că nu ați făcut destul în ultimii ani pentru a informa guvernele și statele naționale că există o altă Europă, care face mai mult decât să coordoneze statele; că Uniunea însăși are o funcție politică.

Dat fiind că președintele Topolánek a vorbit despre extinderea Parteneriatului estic la Belarus, voi încheia prin a menționa numele Yana Paliakova, care a fost împinsă la sinucidere de autoritățile din acest stat, pentru a sublinia faptul că aceste parteneriate ar trebui să aibă mai mult în vedere legea, democrația și libertatea și nu doar încheierea unor afaceri cu dictaturi de cea mai joasă speță.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE) - Concluziile Consiliului sunt în concordanță cu situația de criză pe care o traversează statele membre.

Trebuie să apreciem ca extrem de pozitiv acordul privind proiectele energetice și pentru internetul de bandă largă. Includerea între aceste proiecte a gazoductului Nabucco și a interconexiunilor între statele membre, așa cum sunt cele dintre România, Ungaria și Bulgaria, pot conduce la evitarea unei crize similare celei din ianuarie 2009.

Utilizarea surselor de energie din zona Mării Caspice și exploatarea la maximum a poziției strategice a Mării Negre sunt o condiție esențială pentru asigurarea securității energetice a Uniunii Europene. Politicile dezvoltate în cadrul parteneriatului estic trebuie obligatoriu să includă la maxim posibil exploatarea acestor zone în beneficiul Uniunii Europene.

M-a surprins faptul că recomandările Consiliului ECOFIN nu au ținut cont de măsurile pe care noul guvern din România le-a anunțat prin programul de guvernare și a început să le pună în aplicare prin adoptarea bugetului pe 2009.

Descentralizarea în scopul întăririi autonomiei locale, dirijarea resurselor către investiții în domeniile prioritare precum infrastructura sau energia, în scopul preservării și creării de locuri de muncă, sunt două dintre măsurile deja demarate de guvernul român. Se pot adăuga reducerea prin alocațiile bugetare a cheltuielilor, precum și instituirea ca prioritate a reformei sistemului de educație.

Punerea în practică a propunerilor incluse în programul de redresare economică al Consiliului, în special în ceea ce privește devansarea alocării resurselor din cadrul programelor europene și aprobarea unor ajutoare de stat mai ales în domeniul auto, ar constitui un real sprijin pentru diminuarea la maxim a efectelor crizei, nu numai în România, ci în foarte multe dintre statele Uniunii Europene.

Adrian Severin (PSE) – Dle Președinte, criza cu care ne confruntăm nu este o criză în sistem, ci este o criză a sistemului; o criză a sistemului economic, precum și o criză a democrației. Aceasta nu a afectat doar creditele financiare, ci și creditele sociale. Putem observa deja pe străzile orașelor noastre europene semne care ne avertizează cu privire la neîncrederea și neliniștea la nivel social, care ar putea duce la o revoltă politică și socială.

Prin urmare, se impune o reuniune la nivel înalt a Uniunii Europene, care să ducă la un pact european privind ocuparea forței de muncă. O reuniune socială la nivel înalt ar trebui să stabilească, printre altele, că acele întreprinderi care concediază angajați nu ar trebui să ofere dividende, că întreprinderile transnaționale trebuie să negocieze nu doar cu sindicatele naționale, ci și cu sindicatele europene, și că nu poate exista rentabilitate economică fără solidaritate socială.

Această criză globală este agravată de o criză a integrării europene. Există state membre care găzduiesc economia întreprinderilor-mamă și state membre care găzduiesc economia filialelor. Primele sunt membre ale zonei euro, iar ultimele nu fac parte din această zonă. Programele de facilitare a stabilizării și a integrării celor din urmă sunt esențiale pentru supraviețuirea celor dintâi. Uniunea Europeană nu poate supraviețui în contextul unor noi linii de demarcare.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – (PL) Dle Președinte, putem să vorbim selectiv despre reuniunea la nivel înalt din perspectiva a două scări temporale. Scara temporală mai lungă presupune măsuri strategice, în care aș include problema partenerilor noștri estici, inclusiv Belarus. Cred că acest lucru este justificat și va fi benefic pentru UE, pentru vecinii noștri din Est, precum și pentru relațiile viitoare cu Rusia. Sprijinul financiar este esențial și chiar dacă ar putea întâmpina critici în aceste vremuri de criză, sunt convins că merită să investim în afacerile estice. Dacă strategia estică are succes, atunci UE va dovedi că este un actor important pe scena politică globală. Nu mă gândesc la UE ca la o organizație, ci mai degrabă la faptul că efectele unei acțiuni comune vor susține oportunitatea unei integrări europene ulterioare.

A doua dimensiune se limitează la prezent și, prin urmare, la criză; printre altele, un simptom al acesteia sunt pierderile de locuri de muncă și neputința financiară a cetățenilor. Nu există un singur leac universal pentru aceasta, ci doar strategia extinsă a guvernelor, iar UE ar trebui să fie atentă la nevoile întreprinderilor mici și mijlocii. Aceasta din cauză că, în primul rând, dacă pe timpul crizei lucrătorii își pierd doar locurile

de muncă, antreprenorii care sunt în dificultate își pot pierde locurile de muncă, angajații și întreaga afacere. Cei care dețin o mică afacere sunt cei mai flexibili și se vor descurca probabil cel mai bine în situația dificilă curentă și, deoarece reprezintă ponderea cea mai mare a forței economice europene, pot influența întreaga economie.

Dle Barroso, în cazul în care colapsul financiar se transformă în depresie psihică, atunci ne vom afla în mijlocul unei crize reale. Atâta timp cât motivația și voința oamenilor de a face ceva sunt încă vii, va exista întotdeauna șansa ca lucrurile să se îmbunătățească, iar măsurile UE în acest sens reprezintă un element foarte important, pentru care suntem responsabili. Doresc tuturor un succes deplin în această privință.

Edite Estrela (PSE) – (PT) Răspunsul reuniunii la nivel înalt nu a fost suficient de ambițios. Unde este angajamentul ferm de eradicare a paradisurilor fiscale și a centrelor financiare offshore? Unde este decizia de a conferi un caracter moral salariilor directorilor din sistemul bancar? Dle președinte Barroso, este corect să spunem că bogații ar trebui să plătească pentru criză, deoarece ei au cauzat-o.

În ceea ce privește reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, aceasta nu poate fi o reuniune restrânsă, deoarece ocuparea forței de muncă nu este o problemă minoră; este o problemă majoră care afectează indivizi și familii. Nu aceasta este calea de a restabili încrederea oamenilor.

În final, am auzit pe cineva spunând că nu are nevoie de propuneri socialiste. Aceasta este o declarație arogantă. Dacă apărătorii doctrinei neoliberale ar fi ascultat avertizările socialiștilor, nu ne-am fi aflat acum în această criză. Oare nu vor învăța niciodată? Dacă nu au priceput gravitatea și profunzimea crizei și dacă nu au priceput care au fost cauzele ei, atunci mă aștept la ce e mai rău. Mă tem că această criză va continua mulți ani, iar noi nu ne dorim acest lucru.

Tunne Kelam (PPE-DE) – Dle Președinte, consider că rezultatul încurajator la care a ajuns Consiliul este că 27 de state membre pot acum să meargă la reuniunea G20 având o poziție comună. Aceasta este o realizare majoră și se cuvine să îl felicităm pe prim-ministrul Topolánek pentru rolul său constructiv în cadrul Consiliului. Pot să îi împărtășesc opinia conform căreia succesul Consiliului a constat în refuzul UE de a urma calea mai ușoară a subvențiilor masive și a naționalizărilor.

Regretabila criză a guvernului ceh lasă Comisiei și președintelui Barroso o responsabilitate sporită de a ghida Comunitatea afară din criză, asigurând coerență și stabilitate. În același timp, Comisia trebuie să ofere mai multe mecanisme flexibile în vederea folosirii oportune a sumelor suplimentare decise de Consiliu. Procedurile de punere în aplicare pot fi prea stângace și pot necesita mult timp. Este foarte important să adaptăm condițiile-cadru pentru întreprinderile mici și pentru inovație. Acum este într-adevăr momentul să investim mai mult în cercetare, educație și formare profesională.

Cu toate acestea, depresiunea economică nu este un moment bun pentru depresia morală. De obicei, o criză deschide posibilități de reformă. De fapt, criza financiară își are originea în criza valorilor, astfel încât redresarea trebuie să înceapă prin consolidarea valorilor comune, în primul rând cu un angajament mai puternic de solidaritate. Și, cel mai important, criza nu este o scuză pentru protecționism. Din contră, suntem obligați să acționăm împreună, având convingerea că, prin sprijinul reciproc și prin angajamentul față de reforme în spiritul Strategiei de la Lisabona, criza va face Europa mai puternică.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE) – (HU) Dle Președinte, Comisia Europeană și Consiliul au reușit, în ciuda forțelor potrivnice, să păstreze unitatea Uniunii Europene. Această reuniune la nivel înalt a fost o reușită: a protejat piața unică, s-a pronunțat împotriva protecționismului iminent și, nu în ultimul rând, a oferit un nou ajutor statelor membre din Europa Centrală și de Est, care se luptă cu mari dificultăți.

Aș dori în primul rând să îi mulțumesc dlui președinte Barroso, deoarece ajutorul financiar din regiune a fost dublat, fiind mărit cu 50 de miliarde de euro. Prim-ministrul Ungariei a sugerat în urmă cu un an crearea unui sistem de supraveghere pentru piețele financiare și pentru sistemul bancar, iar în cadrul acestei reuniuni la nivel înalt s-a luat în cele din urmă o decizie de principiu.

Încă o dată, reuniunea la nivel înalt a subliniat faptul că băncile-mamă sunt responsabile pentru filialele lor, după cum a subliniat și colegul meu, Adrian Severin, și s-a făcut de asemenea un pas înainte foarte important în ceea ce privește securitatea energetică.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE) – (LT) În primul rând, aș dori să îmi exprim aprecierea și să îi mulțumesc prim-ministrului Mirek Topolánek; înțelegem cu toții foarte bine ce înseamnă să deții președinția Uniunii Europene și ce înseamnă să deții această președinție într-o perioadă de criză financiară globală și de recesiune

economică. Prin urmare, doresc sincer mult succes Republicii Cehe, pentru a putea rezolva noi provocări și pentru a putea conduce Uniunea Europeană până la mijlocul acestui an.

Consiliul European de la Bruxelles: azi, mulți dintre noi repetă cifre, care reflectă acorduri încheiate de Consiliul European, ca o mantră. Cinci miliarde de euro pentru proiecte energetice strategice și pentru internet de bandă largă. 50 de miliarde de euro pentru statele membre ale Uniunii Europene din afara zonei euro pentru plăți și pentru a echilibra balanța de plăți. 75 de miliarde de euro pentru Fondul Monetar Internațional. 600 de milioane de euro pentru Parteneriatul estic. Din cele cinci miliarde de euro menționate, 175 de milioane de euro vor ajunge la podul energetic care leagă Suedia de statele baltice, care au fost până acum o insulă separată de piața energetică a Uniunii Europene. Oare este prea mult sau prea puțin? Oare paharul este pe jumătate plin sau pe jumătate gol? În circumstanțe normale, aş aprecia rezultatele și acordurile obținute de Consiliul European ca fiind satisfăcătoare. Bineînțeles, ne-am așteptat la mai mult, bineînțeles, ne-am așteptat să se adopte un plan mai bun de finanțare pentru redresarea economică europeană. Cu toate acestea, având în vedere toate manifestările și declarațiile naționaliste și protecționiste, consider că acordul la care s-a ajuns este fără îndoială o bună expresie de solidaritate și aş dori ca acesta să fie un punct de plecare, un bun început pentru activitatea viitoare.

Antolín Sánchez Presedo (PSE) – (ES) Dle Președinte, dle Barroso, numai o Europă unită care acordă prioritate creșterii economice mondiale și ocupării forței de muncă va putea conduce o acțiune internațională în vederea redresării economice, va putea consolida măsurile de prevenire a crizei și gestionarea crizei, va putea îmbunătăți reglementarea sistemelor financiare și va putea susține țările cele mai vulnerabile în cursul primei crize globale.

G20 reprezintă majoritatea populației (două din trei persoane) și 90% din activitatea economică mondială. Responsabilitatea acestui grup este să asigure un triplu răspuns comun, eficace și durabil pentru a stimula cererea și economia reală prin investiții viitoare, pentru a restabili acordarea de împrumuturi și pentru a promova o reglementare și o supraveghere financiară internațională puternică, prin care să se asigure transparență, stabilitate și stimulente adecvate, care elimină riscurile sistemice și garantează că nu ne vom întoarce în punctul de plecare.

Avem nevoie de o nouă ordine economică și de un nou sistem global de guvernare pentru secolul 21, care să corecteze cauzele și dezechilibrele de la baza crizei și care să promoveze dezvoltarea durabilă prin promovarea unei economii deschise bazate pe solidaritate.

Péter Olajos (PPE-DE) – (HU) Salut decizia Consiliului în ceea ce privește poziția care urmează a fi prezentată la reuniunea la nivel înalt a G20. Sunt mulțumit că liderii noștri politici au recunoscut că măsurile de abordare a crizei globale și lupta împotriva schimbărilor climatice sunt strâns legate.

Scopul planului de dezvoltare „Noua ordine ecologică”, prezentat de prim-ministrul Gordon Brown și de președintele Barack Obama, este de a conecta stimulentele economice cu investițiile de mediu și cu ajutorul pentru dezvoltarea eficienței energetice și a tehnologiilor ecologice.

Cu toate acestea, nu împărtășesc opinia Consiliului conform căreia progresul în punerea în aplicare a programului european de stimulente economice, acceptat în decembrie, este satisfăcător. Cu toate că va trece destul timp până vom resimți efectele sale pozitive asupra economiei, fără îndoială că pachetul bugetar la scară largă, care reprezintă 3,3% din PIB-ul UE – adică mai mult de 400 de miliarde de euro – va genera noi investiții și va crea noi locuri de muncă.

Cu toate acestea, programul a avut doar o contribuție foarte mică în procesul de transformare a UE într-o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Deși vorbim emfatic de îmbunătățirea eficienței energetice și de economisirea de energie, se acordă tot mai multă atenție și fonduri furnizorilor de energie, pentru a diversifica rutele de aprovizionare și pentru a promova interesele energetice ale UE în raport cu țările terțe.

Cu siguranță, trebuie să dezvoltăm infrastructura energetică, însă nu în detrimentul reducerii consumului. Uniunea Europeană continuă să își asume un rol de lider în cadrul acordului global privind clima de la Copenhaga. Totuși, în acest scop, avem nevoie urgentă să ajungem la un acord privind dezvoltarea pieței globale a dioxidului de carbon, privind compensațiile pentru țările în curs de dezvoltare, privind ajutorul tehnologic și dezvoltarea capacităților, și trebuie să clarificăm în cele din urmă principiile de repartizare a sarcinilor între statele membre.

Dariusz Rosati (PSE) – Dle Președinte, doresc să încep prin a mulțumi președinției cehe pentru reuniunea de succes la nivel înalt. Consider că reuniunea a produs o serie de decizii importante, însă în același timp cred că avem nevoie de mai mult și că trebuie să ne mișcăm mai repede.

În ceea ce privește prezentarea noastră la reuniunea G20 la Londra, peste o săptămână, am impresia că încă suntem prea integrați pentru a acționa singuri și prea divizați pentru a acționa împreună. Există trei mari priorități asupra cărora ar trebui să ne concentrăm.

Prima reprezintă, bineînțeles, locurile de muncă. Milioane de persoane din Europa se tem că își vor pierde locul de muncă și, sincer, nu înțeleg poziția președintelui francez de a se opune reuniunii la nivel înalt: în acest moment avem nevoie de o reuniune la nivel înalt în adevăratul sens al cuvântului.

În al doilea rând, sunt bucuros că am reușit să eliminăm – cel puțin parțial – tendințele protecționiste. Cu toate acestea, ele există încă și cred că solidaritatea este răspunsul.

Al treilea punct: cheia este restabilirea încrederii în piețe. Nici măcar nu sunt de părere că există prea puțini bani pe piață; cred că există suficienți bani. Problema este transformarea acestor bani în cerere efectivă, iar pentru ca aceasta să aibă loc, trebuie să restabilim încrederea în rândul gospodăriilor și al întreprinderilor.

Mario Mauro (PPE-DE) – (IT) Dle Președinte, dle președinte Barroso, doamnelor și domnilor, problema combinației măsurilor de ajutor, a stimulentei și a măsurilor de reglementare este una dintre întrebările majore de pe agenda internațională. Se așteaptă ca tensiunile existente, care reflectă diferitele strategii adoptate de marile economii pentru a aborda criza, să sfârșească printr-un fel de rezoluție în cadrul reuniunii la nivel înalt a G20.

Nu este un secret, în realitate, că Washingtonul insistă pe necesitatea unui angajament colectiv ulterior în vederea adoptării unor măsuri naționale de a stimula cererea și de a relansa economia, în timp ce în cadrul Comisiei, la Bruxelles, predomină convingerea că s-au întreprins toate acțiunile utile și necesare în acest sens și că a sosit timpul să așteptăm să vedem rezultatele măsurilor antirecesiune luate de guvernele statelor membre.

De asemenea, nu este niciun secret că europenii cred că acum trebuie să ne concentrăm pe obiectivul restabilirii credibilității, a stabilității și a fiabilității piețelor financiare, prin adoptarea unor dispoziții mai stricte de reglementare și a unor sisteme mai efective de monitorizare a sectorului bancar și de credite, în timp ce la Washington predomină argumentele în favoarea prudenței, bazate pe ideea unei reforme incisive a cadrului de reglementare și a mecanismelor de supraveghere.

Ca să fiu sincer, nu cred că este util să punem în opoziție aceste soluții. În schimb, ar trebui să găsim o combinație a celor două abordări, iar în acest sens, mai presus de toate, trebuie să se impună viziunea europeană, ca metodă pentru care Comisia este garant, chiar profet. Nu am nicio îndoială, dle președinte Barroso, că sunteți omul potrivit care să materializeze speranțele noastre și să ne scoată din abis.

Katrin Saks (PSE) – (ET) În cadrul Consiliului s-au luat decizii cu privire la mai multe probleme importante. Proiectele legate de energie și de internetul de bandă largă, precum și decizia de a mări fondul de ajutor pentru țările est-europene sunt un semn bun.

Cu toate acestea, din punctul meu de vedere, un semn a ce a realizat sau nu a realizat Consiliul European este ceea ce prim-ministrul nostru a spus când s-a întors în Estonia, și anume că Europa se întoarce la valorile sale fundamentale. Domnia sa făcea referire la faptul că Europa începea să își piardă interesul față de pachetele suplimentare de stimulente și că există semne ale unei întoarceri spre politicile bugetare conservatoare. În calitate de reprezentant al unui partid ultra-liberal, opinia sa nu este surprinzătoare, însă reflectă o problemă mai generală, și anume că liderii guvernelor care provin din anumite medii ideologice nu sunt pregătiți să ia măsuri curajoase care necesită viziune și nici să pună în aplicare măsuri care ar putea intra în conflict cu convingerile lor ideologice.

Cu câteva zile înainte de reuniunea Consiliului European, Paul Krugman, câștigătorul Premiului Nobel, a spus că pachetul de stimulente al Uniunii Europene poate nu este de ajuns. S-ar putea să avem nevoie nu de 400 de miliarde, ci de 500 de miliarde în acest an și s-ar putea să fie nevoie de un total de 3 000 de miliarde. Prin urmare, avem nevoie de o acțiune unită și de o abordare proactivă, nu de o mână invizibilă.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE) – (ES) Dle Președinte, dle președinte al Comisiei, voi începe prin a-mi exprima preocuparea că reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, care va avea loc în mai, a fost înlocuită cu o reuniune sub formă de troică, oricât de deschisă ar fi aceasta. Consider

că această decizie ne duce înapoi în 1996, când politicile de ocupare a forței de muncă erau considerate ca fiind politici care țin exclusiv de competența statelor membre.

În al doilea rând, în ceea ce privește politica monetară, eu, împreună cu întregul meu grup, mă pronunț pentru o independență radicală a Băncii Centrale, însă independența nu echivalează cu imunitatea la critici.

Aș dori să spun în acest moment că aș fi vrut ca Banca Centrală Europeană să fi fost mai curajoasă în reducerea ratei dobânzilor, având în vedere impactul acestora asupra exporturilor europene, iar, în acest sens, Banca ar fi trebuit să fie mai generoasă în stabilirea termenelor de rambursare a împrumuturilor acordate: Rezerva Federală acordă împrumuturi pe trei ani; în schimb, împrumuturile acordate de Banca Centrală sunt numai pe șase luni.

Încă o dată, aș dori să fac un comentariu legat de politica monetară: sper ca planurile de salvare a entităților financiare și eventualele planuri de achiziționare a activelor toxice sau depreciate nu se vor traduce în avantaje competitive pentru băncile care primesc ajutor în comparație cu cele care au avut un comportament mai prudent și care nu au nevoie de ajutor.

În ceea ce privește stimulentele fiscale, în cursul dimineții am avut o dezbatere importantă. Este suficient? Este prea puțin? Statele Unite fac mai mult decât facem noi? Indiferent de concluzia acestei dezbateri, cu siguranță suntem martorii celui mai mare pachet de stimulente pe care l-a văzut generația noastră din 1929 încoace.

Aceasta ne obligă să coordonăm acțiunile întreprinse de ambele părți ale Atlanticului, iar această coordonare trebuie să fie mult mai apropiată cu privire la două aspecte: încheierea Runde Doha, trimiterea unui semnal împotriva protecționismului în întreaga lume și, în al doilea rând, o examinare comună a dezechilibrelor mondiale, care stau la baza acestei crize.

În ceea ce privește Pactul de stabilitate, observ câteva contradicții în poziția Comisiei. Datoriile de azi sunt impozitele de mâine, iar Comisia ar trebui să garanteze că măsurile naționale iau în considerare Strategia de la Lisabona și nu pun în pericol sustenabilitatea finanțelor. În acest scop, planurile trebuie monitorizate cu cea mai mare atenție pentru a recâștiga poziția corectă a acelor țări – inclusiv a țării mele, dat fiind că sunt spaniol – care au deviat spre o situație de deficit excesiv.

Dle Președinte, vă mulțumesc pentru că ați fost generos cu timpul pe care mi l-ați acordat, lucru de care, bineînțeles, mi-am dat seama.

Președintele – Stimate domn, suntem împotriva inflației monetare și suntem, de asemenea, împotriva inflației de timp acordat pentru intervenții.

Pierre Pribetich (PSE) – (FR) Dle Președinte, în 22 de pagini de concluzii ale Consiliului European, doar o frază foarte scurtă abordează problema viitorului industriei automobilelor și a unei politici industriale europene. Este acesta un răspuns practic la așteptările a 12 milioane de lucrători din sector și la preocupările a 6% dintre populația activă a Uniunii Europene? Este acesta un răspuns pe măsura mizei? Nu există nicio propunere pentru un plan european, nicio perspectivă pentru industria automobilelor și nici voință pentru a coordona politicile naționale.

La 19 noiembrie 2008, am luat cuvântul în această sală, în numele delegației socialiste franceze, pentru a interpela toate părțile europene responsabile interesate. Mi-am exprimat dorința pentru un new car deal (o nouă ordine în industria auto) și pentru o politică industrială bazată pe solidaritate, structurată, rapidă și eficientă, pe termen scurt, mediu și lung, care să asigure un răspuns coordonat din partea statelor membre și a Uniunii.

Patru luni mai târziu, în urma unei rezoluții comune a mai multor grupuri, punem din nou accent pe viitorul industriei automobilelor. Ce vă oprește să reacționați, să acționați, să abordați această provocare înainte să fie prea târziu? Nu sunt retoric, dle Topolánek, ci fac apel la acțiune.

Harlem Désir (PSE) – (FR) Dle Președinte, este greu să nu ne ascundem dezamăgirea la finalul acestei reuniuni la nivel înalt.

Dacă automulțumirea și ficțiunea ar fi instrumente de relansare economică, atunci am putea spune că această reuniune a fost un succes. Știu că economia se bazează în mare măsură pe psihologie și de aceea trebuie să încercăm să recâștigăm încrederea, dar, în cele din urmă, în contextul în care criza se înrăutățește în așa măsură încât toate statele membre sunt pe punctul de a intra în recesiune, iar șomajul crește dramatic, să

auzi Consiliul declarând că se arată încrezător în perspectivele pe termen lung și mediu ale economiei UE și că este hotărât să facă tot posibilul pentru a stimula ocuparea forței de muncă și creșterea, este totuși un lucru surprinzător.

Hotărât să facă ce anume? Ordinea de zi pentru acest Consiliu a fost deja expurgată de orice fel de propunere care ar putea avea legătură cu ocuparea forței de muncă. Această chestiune a fost amânată pentru luna mai. La urma urmei, reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă din luna mai a fost transformată sub acest Consiliu într-o simplă reuniune sub formă de troică. Se pare că președintele Sarkozy a fost cel care a reușit să convingă celelalte state membre că nu este nevoie de propuneri care să transforme ocuparea forței de muncă într-o prioritate a operațiunilor Uniunii Europene. Acest lucru amintește de o excludere voluntară care fusese deja cerută în prealabil de către alte guverne, de către un guvern britanic conservator, pentru întreaga componentă legată de ocuparea forței de muncă din tratatele europene.

Iar astăzi, dl Sarkozy solicită o excludere voluntară de la politicile de ocupare a forței de muncă. Ar fi îngrijorător dacă această abordare ar contamina toate statele membre. Nu sunt foarte surprins că instituția dumneavoastră, dle Barroso, care a lăsat deoparte într-o formă sau alta agenda socială europeană în timpul mandatului său, care a creat o excludere voluntară de la prioritățile sociale și de la cele privind ocuparea forței de muncă ale Uniunii Europene, a cedat acceptând acel ordin care tocmai a fost dat de un membru al majorității dumneavoastră, a conservatorilor din Partidul Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene, dar cred că acest lucru este rușinos și că, atunci când vine vorba de coordonarea nu doar a politicilor de relansare, ci și a celor privind ocuparea forței de muncă, lucrătorii sunt cei care vor plăti în ultimă instanță prețul pentru această non-Europă.

Tot de domeniul ficțiunii sunt și aceste 400 de miliarde de euro pe care le adăugați, din moment ce este vorba nu doar de nota pentru planurile naționale de relansare, ci, mai ales, de o notă pentru politici care nu sunt nici măcar politici naționale de relansare, ci faimoșii stabilizatori economici, respectiv creșterea cheltuielilor sociale legate de creșterea șomajului. Ați mai pus, îndurerăți, alte cinci miliarde pe masă.

Iată de ce cred că, dimpotrivă, avem nevoie acum de un plan adevărat de relansare, precum cel inițiat de Statele Unite, care a pus peste 780 de milioane de dolari pe masă, și de o coordonare a eforturilor în vederea sprijinirii lucrătorilor pentru a face față crizei. De asemenea, avem nevoie și de cerere, care este un alt factor ce se va dovedi mult mai eficient decât automulțumirea în ceea ce privește relansarea creșterii și restabilirea încrederii și a dinamicii economiei noastre.

Elmar Brok (PPE-DE) – (DE) Dle Președinte, dle președinte în exercițiu al Consiliului, dle președinte al Comisiei, veți vedea că a fost mai bine să mă așez aici.

În primul rând, spre deosebire de dl Schulz, aș dori să spun că Președinția Cehă, sub prim-ministrul Topolánek, a fost până acum o președinție excelentă.

(Aplauze)

Sunt mândru că aceasta a fost și este prima președinție a unei foste țări din Pactul de la Varșovia și ea merită toată susținerea posibilă pentru faptul că simbolizează unitatea în Europa.

Al doilea punct pe care doresc să îl subliniez este că acum ne aflăm într-o situație dificilă în legătură cu Tratatul de la Lisabona. Aș dori să susțin cererea comună pe care au prezentat-o și au negociat-o în mod responsabil prim-ministrul Topolánek și liderul opoziției, dl Paroubek, deoarece problemele de politică internă nu pot influența soarta întregii Europe.

Ultimul comentariu este adresat dlui Schulz: Gordon Brown a împiedicat reglementarea piețelor financiare și Gordon Brown și ministrul german pentru ocuparea forței de muncă, dl Scholz din SPD, împiedică un compromis între directiva privind orele de lucru și rezoluția Parlamentului European. Dl Schulz nu ar trebui să încerce să ne spună că este singurul care militează pentru o Europă socială. Din contră.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Criza economică afectează grav întreprinderile europene și pe cetățenii europeni. Economiiile statelor membre înregistrează un declin semnificativ, IMM-urile se desființează, iar angajații își pierd locurile de muncă.

Am transmis dlui Președinte Barroso, împreună cu alți colegi, o scrisoare cu privire la situația angajaților din industria metalurgică din România și Franța, care intră în șomaj tehnic cu plata a 70% din valoarea salariului, și am cerut regândirea condițiilor de acces la Fondul Social European și la Fondul European pentru Adaptare

la Globalizare, pentru a-i sprijini mai mult pe angajații ce sunt grav afectați de criza economică și de pierderea locurilor de muncă.

Uniunea Europeană are nevoie de dezvoltare economică, cetățenii europeni au nevoie de locuri de muncă și de salarii decente. Planul european de redresare economică din noiembrie 2008 a rămas doar o declarație. Din păcate, eficiența energetică, care poate crea locuri de muncă, nu se regăsește în regulamentul din luna ianuarie.

Paul Rübig (PPE-DE) – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, doresc și eu să felicit Președinția Cehă. Înțelegerea de ieri privind roamingul a fost senzațională, iar cetățenii Europei au de câștigat în urma acesteia.

A fost stabilit pachetul pentru energie și gaze și, după părerea noastră, o serie de alte puncte au fost negociate excepțional de Președinția Cehă. Același lucru se aplică și pentru motivarea cetățenilor europeni, în special pe timp de criză, pentru a-i lăuda pe aceia care depun un efort supraomenesc. De aceea ar trebui să îl susținem și pe comisarul Kovács pentru a depune mai multe propuneri privind amortizarea regresivă. Dacă presupunem că până în 2030 vom investi mai mult de o mie de miliarde de euro pentru a construi noi centrale, atunci trebuie să începem de azi. Aceasta ar genera locuri de muncă și creștere economică.

Alojz Peterle (PPE-DE) – (SL) În primul rând, aș dori să ofer sincere complimente președintelui în exercițiu al Consiliului pentru succesul înregistrat de Președinția Cehă, în circumstanțe extrem de dificile.

Am auzit niște cuvinte foarte dure azi, însă sunt ferm convinși că cetățenii Uniunii Europene nu sunt atât de interesați de cât de mult vom vira la stânga sau la dreapta, ci sunt interesați în ce măsură vom acționa în spiritul european, adică ce putem realiza dacă lucrăm împreună în mod eficient.

Ne confruntăm cu două sarcini, în special: să arătăm sensibilitate socială și solidaritate față de cei mai afectați și, în același timp, să investim în mijloacele care ne pot ajuta cel mai bine să ieșim din criză. Criza ar trebui să fie folosită drept catalizator pentru restructurarea economică, și nu doar pentru industria automobilelor. Criza economică ne-a arătat că avem nevoie urgentă de o mai bună coordonare a politicilor economice și de instituții comunitare mai puternice, așa cum prevede Tratatul de la Lisabona.

În acest spirit, salut propunerile constructive prezentate în raportul de Larosière în ceea ce privește instituțiile financiare.

Christian Rovsing (PPE-DE) – (DA) Dle Președinte, aș dori să spun câteva cuvinte referitoare la subvențiile mari care sunt acordate întreprinderilor care s-ar putea să nu supraviețuiască. Nu are niciun sens să cerem unui număr de lucrători să rămână într-o întreprindere sau să le plătim salariile cu bani publici dacă întreprinderea se va închide ulterior. Aceștia ar trebui să aibă șansa de a continua cu un curs de formare profesională sau să se mute într-o întreprindere care are șanse de supraviețuire. În ceea ce privește industria automobilelor, consider că am acordat prea puțină importanță dezvoltării unor tipuri de mașini complet noi, mașini care funcționează cu hidrogen, cu baterii și cu pile de combustie. Consider că o proporție mare a forței de muncă ar putea fi transferată în astfel de domenii, în care ar avea un loc de muncă și peste 10 ani.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului – Dle Președinte, permiteți-mi să fac un scurt rezumat din perspectiva Consiliului și a președinției cehe.

Președinte în exercițiu al Consiliului - (CS) Cred că ne aflăm acum la jumătatea conceptuală a președinției cehe – și aș vrea să le mulțumesc acelora dintre dumneavoastră – care nu sunt deloc puțini la număr – care și-au exprimat aprecierea pentru activitatea noastră de până acum. Bineînțeles, apreciem faptul că ni se arată respect pentru munca depusă constant – șapte zile pe săptămână, 20 de ore pe zi – și pentru ceea ce am reușit să obținem cu ocazia Consiliului European de săptămâna trecută. Deciziile pe care le-am luat cu această ocazie sunt fundamentale și importante. Aș dori să le spun un singur lucru acelora dintre dumneavoastră care aveți dubii sau întrebări specifice. Acordați timp acestor decizii și măsuri pentru a produce efecte, permiteți-le să își arate eficiența odată ce devin operaționale, pentru că eu cred cu tărie că ele sunt puternice, au un scop și vor produce rezultate pe măsură ce ne vom adânci în lupta cu cea mai mare criză economică care a afectat vreodată UE.

Deciziile actuale privind cele cinci miliarde de euro destinate proiectelor energetice și internetului de bandă largă sunt importante. Sunt importante în contextul crizei gazelor, pentru că astfel arătăm că UE este capabilă să acționeze repede și să răspundă la nevoile multor țări europene. Decizia privind cele 25 de miliarde de euro pentru mărirea limitei de asistență acordată țărilor membre UE care au probleme este de asemenea foarte importantă. Decizia privind cele 75 de miliarde de euro pe care o ducem cu noi la reuniunea G20 de la Londra oferă, de asemenea, un semnal clar că UE este pregătită să își asume responsabilitatea în reformarea

instituțiilor financiare globale. De asemenea, aş vrea să subliniez ceva ce a fost deja menționat de unii dintre dumneavoastră în afara contextului reuniunii Consiliului European, iar acest lucru este munca intensă care a fost depusă în ultimele săptămâni cu privire la o serie de propuneri legislative. Toate aceste lucruri nu au fost o întâmplare, iar mulțumită eforturilor constante depuse de Consiliu sub Președinția Cehă, am reușit să ajungem la un acord în cadrul dialogurilor privind propunerile fundamentale de reformă. Pachetul energetic privind piața internă energetică de gaz și electricitate, pachetul aviatic privind revizuirea legislației referitoare la Cerul Unic European, pachetul legislativ cu privire la transportul rutier care modernizează accesul pe piața transportului rutier, inclusiv problema delicată a cabotajului, regulamentul privind roamingul, precum și pachetul legislativ privind pesticidele pot fi considerate rezultate concrete ale activității desfășurate în ultimele două - trei luni. De asemenea, aş dori să mulțumesc Parlamentului European, pentru că toate acestea sunt rezultatul eforturilor noastre, ale Comisiei și ale Parlamentului European.

Un alt exemplu: au avut loc negocieri privind reducerea cotelor de TVA pentru anumite sectoare care presupun muncă manuală foarte solicitantă sau presupun muncă manuală într-o mare proporție, negocieri care au durat mai bine de 10 ani, fără niciun fel rezultat. Dar sub conducerea ministrului de finanțe ceh s-a ajuns la un acord în cadrul Ecofin, confirmat cu ocazia Consiliului European. Mulți dintre dumneavoastră se întreabă cum vom aborda problema șomajului. Aș vrea să subliniez încă o dată ceea ce prim-ministrul ceh a afirmat deja aici: există un acord între președinție și Comisie, iar în data de 7 mai va avea loc o reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, în formatul convenit cu ocazia Consiliului European. Reuniunea la nivel înalt va veni cu sugestii de măsuri concrete pentru Consiliul European din iunie. Acest lucru înseamnă că vor avea loc discuții ulterioare.

În multe dintre comentariile dumneavoastră v-ați arătat îngrijorarea cu privire la problema deschiderii UE. Aș dori să subliniez faptul că, sub președinția noastră, cu ocazia celei de-a cincea aniversări al celui mai mare val de extindere a UE, în colaborare cu Comisia Europeană, s-a organizat la Praga o conferință cu titlul „Cinci ani mai târziu”. Fără îndoială, conferința a demonstrat prin cifre reale colectate de experți în economie că extinderea a fost probabil cel mai de succes proiect din istoria modernă a UE și că acești cinci ani arată clar că extinderea a adus beneficii atât vechilor state membre, cât și celor noi.

Parteneriatul estic: am căzut de acord asupra unei declarații conform căreia reuniunea la nivel înalt de lansare va avea loc la 7 mai și, în prezent, cooperăm cu viitorii membri, precum Ucraina, pentru a transforma acest parteneriat într-un real succes pentru UE. În final, un alt exemplu al activităților încununate de succes este conferința care a avut loc luni privind infrastructura în sectorul gazelor, conferință care a avut loc datorită Comisiei Europene la Bruxelles și care s-a materializat printr-o declarație referitoare la modernizarea infrastructurii în sectorul gazelor în Ucraina, pentru a preveni pe viitor izbucnirea unei alte crize, precum cea care a avut loc în luna ianuarie a acestui an.

Aș dori să-i liniștesc încă o dată pe aceia dintre dumneavoastră care au îndoieli privind o anumită chestiune. Da, avem probleme interne și știm foarte bine și cine a inițiat mișcarea de cenzură. Este vorba despre Jiří Paroubek, liderul social-democraților cehi. Suntem însă un guvern responsabil, facem față situației și nu există niciun motiv de îngrijorare. Președinția cehă, aflată la jumătate de drum, poate afirma cu certitudine că a doua jumătate a mandatului său va fi la fel de bună și responsabilă ca și prima, iar la final, fără îndoială, vom sărbători succese precum cele pe care le-ați menționat astăzi aici, în contextul evaluării activității din lunile ianuarie, februarie și martie. În acest sens, aş dori să vă reamintesc că avem o abordare caracterizată de seriozitate și responsabilitate și nu există absolut niciun motiv de îngrijorare.

Președintele – Dle Vondra, mulți dintre colegii noștri au mulțumit președinției cehă pentru contribuția sa. Am făcut și eu acest lucru la început, în prezența prim-ministrului Topolánek. Aș dori să vă mulțumesc pentru contribuția personală foarte devotată. Dorim să vă încurajăm să continuați așa cum tocmai ați afirmat, astfel încât Președinția Cehă să aibă la fel de mult succes și în a doua jumătate a mandatului. Mult succes în continuarea activității dvs.

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei – Dle Președinte, permiteți-mi încă o dată să subliniez cooperarea excelentă pe care am avut-o cu Președinția Cehă. Președinția Cehă depune un efort extraordinar pentru o Europă aflată într-o situație foarte dificilă și cred că merită tot sprijinul nostru.

Dați-mi voie să închei. De fiecare dată când mă pregătesc să închei, văd mulțimi care intră să mă asculte!

(Râsete)

Permiteți-mi să închei prin a saluta sprijinul larg pentru rezultatele Consiliului European. Nu putem vorbi de unanimitate, dar, cu toate acestea, făcând o evaluare a rezultatelor Consiliului, cred că pot afirma în mod

justificat că, per ansamblu, se recunoaște faptul că s-a ajuns la o serie importantă de concluzii și mă simt încurajat de angajamentul comun asumat de cele trei instituții – Parlamentul, Consiliul și Comisia – în scopul de a-și conjuga forțele pentru a scoate Europa din criză.

Putem fi mândri de deciziile luate, dar nu ar trebui să ne complăcem în această situație. Mai sunt multe de făcut și nu ar trebui să ne pierdem concentrarea, dar vom ieși câștigători, iar eforturile noastre vor fi încununate de succes doar dacă dăm dovadă de încredere.

Încrederea trebuie să fie cuvântul cheie: încredere în capacitățile noastre de a ne îndeplini promisiunile; încredere în acțiune și în punerea în aplicare și subliniez, așa cum am făcut și mai devreme, punere în aplicare și nu gesticulare. Sincer să fiu, nu cred că gradul de încredere va crește dacă anunțăm un plan nou o dată pe lună sau o dată pe săptămână. Încrederea crește dacă ne concentrăm pe punerea în aplicare a deciziilor luate împreună și pe coordonarea efectivă a acestor eforturi.

Avem nevoie de încredere în abilitatea noastră de a duce mai departe agenda legislativă: fără un fond legislativ, nu vom câștiga încredere în faptul că schimbarea va avea un efect de durată.

Avem nevoie de încredere în consolidarea validității și a solidității zonei euro și în abilitatea noastră de a mobiliza sprijinul necesar pentru fiecare stat membru din cadrul sau din afara zonei euro care are nevoie de el.

De asemenea, este nevoie de încredere și în angajamentul nostru comun de a ne păstra eticheta de economie de piață socială, precum și în programul pe termen lung de tranziție spre o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon. Nu cred că prin discursuri compătimitoare la adresa noastră și printr-un oarecare complex de inferioritate față de Statele Unite vom înregistra o reușită.

De fapt, ceea ce constat azi este că americanii se apropie de ceea ce noi considerăm ca fiind pozițiile europene tradiționale. Americanii se apropie de poziția noastră legată de lupta împotriva schimbărilor climatice și salutăm acest lucru. Americanii se apropie de nevoia de a consolida sistemul de asigurări sociale.

De aceea, chiar nu cred că dezbaterile pe care le aud uneori – sugerând că americanii au o abordare diferită a crizei față de noi – sunt dezbateri utile. Din contră, ceea ce putem constata este o convergență mai mare între Europa și Statele Unite și sper că acest lucru se va întâmpla și în cazul altor țări – pentru că nu este doar în beneficiul nostru și al americanilor – și tocmai de aceea sunt încrezător că reuniunea la nivel înalt a G20 se va încheia cu un rezultat pozitiv.

Cred că este important să credem că noi, datorită propriilor noastre puteri, vom rezolva situația, și nu datorită ajutorului celorlalți. Este important să avem încredere în instrumentele europene, iar această Europă extinsă, bazându-se pe o coordonare a acțiunilor noastre de combatere a recesiunii, va fi capabilă să răspundă celor mai importante preocupări ale cetățenilor, incluzând aici, bineînțeles, problema care pentru mine este cea mai importantă, și anume creșterea șomajului.

În concluzie, iată de ce cred că ar trebui să continuăm construcția pe baza deciziilor luate deja și să ne concentrăm pe punerea în aplicare a acestora, printr-o coordonare strânsă și un angajament solid în vederea obținerii unor rezultate concrete.

(Aplauze)

Președintele – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris – Îmi exprim susținerea pentru deciziile adoptate la recentul Summit al Uniunii Europene, desfășurat la Bruxelles. Este de apreciat în special necesara decizie de majorare a fondului de urgență de la 25 la 50 de miliarde de Euro, fond creat special pentru statele Europei Centrale, care se confruntă cu crize ale balanțelor de plăți.

După măsurile adoptate pentru protejarea statelor zonei Euro în fața crizei mondiale, această decizie reprezintă o dovadă concretă a solidarității Uniunii și a puterii sale de a ajuta statele din afara zonei Euro pentru a depăși criza economică. După Ungaria și Letonia, România a devenit al treilea stat al UE care apelează la fondul de urgență, deoarece era afectată de un puternic dezechilibru al balanței de cont curent și de incapacitatea de a obține noi împrumuturi de la creditorii străini.

Instituțiile UE au obligația de a răspunde așteptărilor cetățenilor europeni, care sunt greu afectați de criză. Numai solidaritatea europeană, cooperarea transatlantică și măsurile eficiente pot conduce la depășirea crizei mondiale.

Genowefa Grabowska (PSE), *în scris – (PL)* Țara mea, Polonia, este în special interesată de o bună gestionare a noului program de parteneriat estic. Acesta se referă la vecinii noștri și îi include pe cei mai apropiați, ca Belarus, Ucraina și Moldova, precum și pe cei mai îndepărtați, ca Armenia, Azerbaidjan și Georgia.

Consider că programul va consolida politica externă a UE, va aduce o integrare economică în adevăratul sens al cuvântului între UE și partenerii săi estici și va asigura o cooperare bazată nu numai pe principiul economiei de piață, dar și pe respectul pentru valorile comune, precum democrația, dreptul și ordinea, și respectarea drepturilor omului. La urma urmei, avem obiective specifice comune: să creăm zone de liber schimb, să promovăm mobilitatea cetățenilor din țările partenere, să îmbunătățim capacitățile administrative, să cooperăm în domeniul securității energetice și, în special, în domeniul aprovizionării pe termen lung și a tranzitului de energie.

Prin urmare, avem o viziune clară de parteneriat din partea UE. Acum așteptăm un răspuns din partea celor șase țări care sunt direct interesate de acest program. Aș dori să îmi exprim speranța că, la 7 mai, anul curent, Consiliul va lansa oficial acest proiect, care este la fel de important pentru UE ca și pentru cetățenii țărilor participante.

András Gyürk (PPE-DE), *în scris – (HU)* Faptul că Uniunea Europeană a pus deoparte 3,5 miliarde de euro din pachetul său de stimulente economice pentru investițiile energetice cheie reprezintă o evoluție binevenită. Consider că acesta este un pas important în vederea unei politici energetice comune. Lista finală a proiectelor finanțate indică în mod clar faptul că Comisia Europeană și statele membre au înțeles în sfârșit, în urma crizei gazelor din ianuarie, care sunt avantajele conectării rețelelor. Consolidarea conexiunilor este importantă mai ales pentru că permite statelor membre să se ajute rapid și reciproc în caz de întrerupere a furnizării.

În același timp, aș dori să atrag atenția asupra faptului că există contradicții în jurul listei finale a investițiilor care primesc finanțare. Mai întâi de toate, a apărut o fisură în principiul echilibrului regional. Aceasta din cauză că tocmai statele membre care au fost cel mai afectate de criza gazelor din ianuarie vor primi o finanțare mai mică. În al doilea rând, în raport cu întregul pachet de stimulente economice, relativ puține fonduri vor fi destinate consolidării rutelor alternative de aprovizionare. Consider că dezbaterile în jurul proiectului Nabucco au fost rușinoase. Gazoductul în cauză ar consolida securitatea energetică a întregii Uniuni Europene și, prin urmare, construirea sa este de interes comun. Nu în ultimul rând, investițiile legate de eficiența energetică nu se află pe lista investițiilor care primesc finanțare. Prin urmare, UE îngrădește scopul inițial al pachetului, și anume crearea de locuri de muncă.

Pentru motivele de mai sus, poziția Parlamentului European trebuie să confere un rol mai important principiului echilibrului regional, precum și rutelor alternative de aprovizionare și investițiilor în eficiența energetică.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), *în scris –* Decizia Consiliului European privind finanțarea pentru Nabucco, cât și declararea lui ca proiect energetic prioritar reprezintă soluțiile corecte și oportune în această problemă.

Înainte de reuniunea Consiliului, am depus o propunere de rezoluție prin care atrăgeam atenția asupra pericolului pe care îl prezintă reducerea finanțării pentru Nabucco. Trebuie să fim conștienți că proiectul conductei de gaz Nabucco are o importanță strategică pentru securitatea aprovizionării cu gaz în Europa, fiind singurul proiect care asigură diversificarea atât a furnizorilor, cât și a traseelor de distribuție.

Esko Seppänen (GUE/NGL), *în scris – (FI)* Deciziile reuniunii la nivel înalt a UE includ schimbarea naturii reuniunii extraordinare la nivel înalt privind dialogul social din această primăvară, astfel încât liderii UE să fie reprezentați doar de trica prezidențială și nu de liderii tuturor statelor membre. Cred că decizia indică apatia resimțită față de viitorul unei Europe sociale, într-un fel care nu poate fi acceptat de organizațiile de pe piața muncii care s-au pregătit pentru reuniune. Să sperăm că un număr cât mai mare de șefi de stat și de guvern vor participa la această reuniune.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris – (EL)* Dezbaterile din Parlamentul European confirmă faptul că forțele politice ale capitalului și cele ale străzii europene cu sens unic susțin o restructurare capitalistă mai rapidă și contracte de muncă mai flexibile în cadrul Strategiei de la Lisabona, precum și finalizarea pieței unice. Acestea promovează alegerea strategică a capitalului și a UE de a muta povara crizei pe umerii lucrătorilor.

Tratatul de la Maastricht și Pactul de Stabilitate reprezintă rampa de lansare pentru un atac decisiv asupra drepturilor de muncă și asupra venitului familiilor din clasa muncitoare, sub pretextul reducerii deficitului. Decizia recentă a Comisiei privind reducerea cheltuielilor permanente va avea consecințe dureroase asupra sistemului public de sănătate și de îngrijire și asupra drepturilor de asigurare și de pensie ale lucrătorilor, care, alături de cererea pentru impozite mai mari, vor reduce în mod drastic standardul de viață al claselor populare.

Obiectivul soluției propuse în vederea ieșirii din criză și trecerea la o economie ecologică, și anume energia, rețelele de bandă largă și inovația, este de fapt acela de a extinde accesul afacerilor mari la sectoare profitabile și nu de a proteja mediul și de a satisface nevoile claselor populare.

Lucrătorii nu ar trebui să accepte niciun sacrificiu în beneficiul plutocrației și ar trebui să continue contraatacul și să își organizeze lupta, să condamne partidele care susțin Tratatul de la Maastricht și strada europeană cu sens unic și să transmită UE un mesaj de dezobediență prin manifestarea sprijinului față de Partidul Comunist Grec, în cadrul alegerilor din iunie.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

Jean-Marie Le Pen (NI)-(FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, colegul nostru, președintele Grupului Socialist din Parlamentul European, dl Schulz, dorește schimbarea Regulamentului de procedură al acestei instituții, pe motiv că eu aș putea fi cel mai în vârstă deputat în următoarea legislatură a Parlamentului. Totuși, pentru a sprijini...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinta - Aceasta nu este o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură.

Jean-Marie Le Pen (NI) -(FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, cu această ocazie, dl Schulz a făcut niște declarații defăimătoare la adresa mea și m-a acuzat de blasfemie. Doresc să spun că este argumentul dumnealui este nefondat și că nu am spus decât că, în istoria războiului mondial, camerele de gazare au fost un detaliu, iar aceasta reprezintă un fapt.

(Reacții diferite)

Aș dori să subliniez, de asemenea, doamnă președintă, că am fost amendat cu 200 000 de euro sub formă de despăgubiri, ceea ce arată nivelul de libertate a opiniei și a expresiei din Europa și Franța. Tânguirile nu vor masca responsabilitatea dumneavoastră pentru criză, criza euro-internaționalismului, ai cărui promotori sunteți. De aceea, vă rog să mă lăsați să vorbesc.

Doamnă președintă, îl rog pe președintele Grupului Socialist din Parlamentul European să își ceară scuze pentru acuzația falsă pe care a făcut-o.

Martin Schulz (PSE) -(DE) Doamnă președintă, e simplu. Toți cei care nu vor ca acest om să prezideze sesiunea de deschidere oficială a noii legislaturi a Parlamentului European trebuie să sprijine propunerea mea de modificare a Regulamentului de procedură.

(Aplauze)

3. Votare

Președinta - Punctul următor pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: a se vedea procesul-verbal).

3.1. Instrucțiuni consulare comune: biometrie și cereri de viză (A6-0143/2009, Sarah Ludford) (vot)

3.2. Garanție comunitară pentru BEI (A6-0109/2009, Esko Seppänen) (vot)

3.3. Performanțele și viabilitatea sistemului aviatic european (A6-0002/2009, Marian-Jean Marinescu) (vot)

- Înainte de votare:

Marian-Jean Marinescu, raportor – Parlamentul a ajuns la un acord cu Consiliul și acest acord este sprijinit de cinci grupuri politice, și mă refer la cele două rapoarte care urmează.

Datorită depunerii de amendamente de către doi dintre colegii noștri – ca o paranteză, conținutul acestor amendamente este deja inclus în compromisul aprobat cu Consiliul – trebuie să votăm astăzi asupra câtorva articole.

Reguli pe care eu le consider incorecte au făcut ca ordinea de vot să includă la unele articole mai întâi textul Comisiei TRAN, și apoi textul de compromis. Vă rog să votăm astăzi textul compromisului, așa cum este el sprijinit de cele cinci grupuri politice, astfel ca cele două regulamente să intre în vigoare până la sfârșitul acestei legislaturi.

Președinta - Vă mulțumesc pentru observații. Vom ajunge acolo unde doriți respectând lista de votare și votând amendamentele.

3.4. Aerodromuri, gestionarea traficului aerian și servicii de navigație aeriană (A6-0515/2008, Marian-Jean Marinescu) (vot)

3.5. Alimente noi (A6-0512/2008, Kartika Tamara Liotard) (vot)

3.6. Substanțe care diminuează stratul de ozon (Reformare) (A6-0045/2009, Johannes Blokland) (vot)

3.7. Instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare (A6-0104/2009, Kyösti Virrankoski) (vot)

3.8. Revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 (A6-0110/2009, Reimer Böge) (vot)

3.9. Acord de parteneriat CARIFORUM - CE (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 13:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE) - Doamnă președintă, în ceea ce privește adăugarea amendamentului 13 după punctul 22, aș dori ca acest amendament să fie considerat ca o completare și nu ca o înlocuire a textului original. Vom vota pentru cu această condiție.

De fapt, dacă îmi permiteți, exact același amendament și exact aceeași propunere din partea grupului meu se aplică unui amendament din fiecare raport asupra căruia trebuie să votăm. Nu știu dacă pot citi lista acestor amendamente sau dacă doriți să fac aceeași solicitare în fiecare caz. Dumneavoastră hotărâți.

Președinta - Domnule Guardans Cambó, vom lua solicitarea dvs. ca un test. Trebuie să știu dacă cei care au propus amendamentul sunt de acord cu completarea dvs.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Doamnă președintă, răspunsul este „da”.

(Amendamentul oral a fost acceptat.)

- Înainte de votul asupra amendamentului 2:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE) - Doamnă președintă, am un amendament oral la amendamentul 2, și anume eliminarea ultimei fraze din motive de claritate, pentru că nu mai este exactă. Am dori eliminarea frazei „Consideră că această monitorizare ar trebui să înceapă după adoptarea fiecărui APE interimar”. Nu

se aplică în acest caz. Aici este vorba de un APE global, nu interimar și, prin urmare, pentru a respecta realitatea, dorim eliminarea acestei fraze.

(Amendamentul oral a fost acceptat.)

3.10. Acord de parteneriat economic preliminar CE - Côte d'Ivoire (vot)

3.11. Acord de parteneriat economic preliminar CE - Ghana (vot)

3.12. Acord interimar de parteneriat economic CE - statele din Pacific (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 8:

Glyn Ford (PSE) - Doamnă președintă, pentru a economisi timp, socialiștii sunt gata să accepte amendamentele 8 și 10 ca fiind completări, dar vom vota împotriva dacă nu sunt acceptate și de grupul PPE-DE ca fiind completări.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE) - (FR) Sunt de acord cu această procedură.

(Propunerea a fost acceptată.)

- Înainte de votul asupra amendamentului 19:

Jean-Pierre Audy (PPE-DE) - (FR) Doamnă președintă, la punctul 39, amendamentul de compromis 19 este acceptabil pentru grupul nostru dacă, în legătură cu actorii nestatali, am putea adăuga cuvântul „participarea”. Astfel, ar rezulta următorul amendament: „39a. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor ACP și participarea actorilor nestatali în monitorizarea și gestionarea APE;” restul textului rămâne neschimbat.

Cred că raportorul, dl Ford, este de acord.

(Amendamentul oral a fost acceptat.)

3.13. Acord interimar de parteneriat economic CE - statele părți la APE din SADC (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 13:

Kader Arif (PSE) - (FR) Doamnă președintă, dacă amendamentul 4 este o completare, atunci 14 și 8 nu ar trebui să devină caduce și am fi votat astfel asupra amendamentelor 14 și 8.

Președinta - Impresia este că amendamentul însoțit de completare acoperă întregul text. Dacă doriți într-adevăr să votăm asupra textului original, ne putem întoarce, dar cred că dorința generală este să continuăm.

Robert Sturdy (PPE-DE) - Doamnă președintă, doresc să continuăm. Cred că textul este acoperit.

Președinta- Așadar, vom continua.

3.14. Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud (AES) - CE (vot)

3.15. Acord de parteneriat economic CE - statele partenere din Comunitatea Africii Orientale (vot)

3.16. Acord de parteneriat economic preliminar CE - Africa Centrală (vot)

3.17. Acordul de parteneriat economic CE/CARIFORUM (A6-0117/2009, David Martin) (vot)

– Înainte de votare:

David Martin, raportor - Doamnă președintă, știu cât de mult țin colegii mei la prânzul lor - sau invers, nu sunt foarte siguri - dar aș dori să vă răpesc doar două minute.

Luni seara am avut o dezbatere foarte importantă legată de faptul dacă putem sau nu să dăm un aviz conform pentru CARIFORUM. Comisia și Consiliul - și este important că ambele instituții și-au luat aceste angajamente - s-au angajat că, în termeni de promisiuni de ajutor, vor decide asupra calității ajutorului în timp util. Ne-au asigurat că APE nu va afecta în niciun fel accesul țărilor din Caraibe la medicamente. Ne-au asigurat că aplicarea clauzei națiunii celei mai favorizate nu va avea niciun impact asupra comerțului sud-sud și că evaluarea după cinci ani, la sfârșitul primei faze a acestui APE, va fi o evaluare veritabilă care va ține seama de obiectivele de dezvoltare.

Pe baza acestor promisiuni - și, desigur, cu condiția ca acestea să fie consemnate în scris de către Parlament și ca atât Comisia, cât și Consiliul să promită că vor onora și respecta aceste angajamente - consider că instituția noastră poate oferi astăzi, cu o majoritate covârșitoare, avizul conform asupra acordului de parteneriat economic cu statele din Caraibe.

Aș dori să îi mulțumesc comisarului Ashton pentru contribuția sa majoră, pentru flexibilitatea și angajamentul de care a dat dovadă. Prezența sa aici în momentul votului spune multe despre domnia sa. Votul a fost programat pentru marți. Știu că a renunțat la angajamente majore pentru a putea fi azi aici și că și-a luat angajamente majore în fața acestui Parlament. Doresc să mulțumesc Comisiei pentru cooperare și să îi rog pe deputați să voteze în favoarea avizului conform.

Helmuth Markov (GUE/NGL) - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc să solicit respectarea Regulamentului de procedură. Aș dori să citez din scrisoarea pe care Președintele Pöttering mi-a trimis-o în calitate de președinte al Comisiei pentru comerț internațional. Nu vă speriați, nu voi citi întreaga scrisoare.

„Interpretarea articolului 47 de către AFCO, la care vă referiți, a fost anunțată în ședința Parlamentului din 18 februarie 2009 și, în absența obiecțiilor, a fost considerată adoptată. [...] Propunerile privind cele două APE (adică rapoartele lui David Martin și Erika Mann) au fost anunțate oficial și au fost trimise comisiei dvs. (Comisia pentru comerț internațional) la ședința din 19 februarie 2009. În lumina interpretării de mai sus, nu mai este posibilă aplicarea articolului 47 în legătură cu cele două proceduri, nici cu alte proceduri.”

(DE) Prin urmare, toate referințele la articolul 47 din documentele oficiale trebuie eliminate. Acest lucru se referă atât la coperta documentului, cât și la cuprinsul acestuia, la pagina de aviz și pagina de procedură, ultima pagină a Comisiei pentru comerț internațional. Aș dori ca acest lucru să fie consemnat în procesul-verbal.

Președinta - Domnule Markov, vă mulțumesc. Trebuia să vă informez că există o rectificare în toate versiunile lingvistice ale acestui raport, prin care se elimină referința la articolul 47. Vom rezolva, prin urmare, problema ridicată de dvs. Pentru că se pare că suntem de acord, putem continua.

3.18. Acord de parteneriat economic preliminar CE/Côte d'Ivoire (A6-0144/2009, Erika Mann) (vot)

– Înainte de votare:

Erika Mann, raportoare - Doamnă președintă, voi spune doar câteva cuvinte. Doresc doar să le mulțumesc colegilor mei și să recomand un vot favorabil în procedura de aviz conform. Totuși, aș dori să primesc din nou confirmarea comisarului Ashton privind problemele ridicate în cursul dezbaterii de luni - în special, dnă comisar, în ceea ce privește angajamentul dvs. de a acorda același regim preferențial pentru Côte d'Ivoire ca cel acceptat în cazul SADC. Sunteți de acord - perfect! Vă mulțumesc foarte mult.

Președinta - Avem un acord, prin urmare continuăm cu votarea.

3.19. Rapoartele anuale pe 2007 ale BEI și BERD (A6-0135/2009, Gay Mitchell) (vot)

3.20. Viitorul industriei automobilelor (vot)

– Înaintea votului final:

Martin Schulz (PSE) - (DE) Doamnă președintă, mă raportează la articolul 146 din Regulamentul de procedură și vă mulțumesc că mi-ați dat cuvântul. Cer îngăduința colegilor mei deputați din Republica Federală Germania pentru a fi solicitat acum să iau cuvântul.

La începutul acestui vot, a luat cuvântul dl Jean-Marie Le Pen. Dl Le Pen a repetat în cuvântarea sa că existența camerelor de gazare de la Auschwitz nu reprezintă decât un detaliu în istoria lumii. Făcând trimitere la articolul 146 din Regulamentul de procedură, care precizează modul în care membrii acestei adunări trebuie să se comporte în cadrul acesteia, solicit Biroului Parlamentului să verifice dacă o astfel de declarație este permisă într-o adunare parlamentară întemeiată pe un spirit de reconciliere, de înțelegere și de respect pentru victime, în special pentru victimele regimului fascist al lui Hitler. Aș fi recunoscător dacă Biroul Parlamentului ne-ar putea indica ce măsuri pot fi adoptate.

(Aplauze)

Joseph Daul (PPE-DE) - (FR) Vă rog, manifestați puțin respect pentru victimele care au murit la Auschwitz și în alte părți. Mai avem două minute. Manifestați puțin respect.

Tot ce vreau să spun este că sunt pe deplin de acord cu dl Schulz și că ceea ce am auzit azi în această sală nu poate fi justificat.

(Aplauze)

– După votul final:

Bruno Gollnisch (NI) - (FR) Dnă Wallis, consider regretabil faptul că le-ați acordat cuvântul domnilor Daul și Schulz, dar nu și mie. Este drept că ați mărturisit într-un raport că sunteți expertă în a interpreta Regulamentul de procedură în funcție de persoană: pentru fiecare, o altă regulă.

Prin urmare, ca să continui ideea dlui Schulz, propun să redenumim clădirea Winston Churchill, deoarece, în 12 volume de memorii dedicate istoriei celui de-al doilea război mondial, Winston Churchill nu a scris niciun rând despre istoria camerelor de gazare.

4. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

Daniel Hannan (NI) - Doamnă președintă, delimitarea frontierelor externe este atributul esențial al unei națiuni. Toate celelalte funcții pot fi atribuite administrațiilor locale sau, într-adevăr, delegate asociațiilor internaționale, dar un stat care nu mai poate hotărî cine îi poate trece granițele și cine se poate stabili pe teritoriul său nu mai este un stat.

Eurofederaliștii - inclusiv autoarea acestui raport, Baroneasa Ludford - înțeleg foarte bine acest aspect, motiv pentru care, în ultimii cinci ani, efortul lor principal a fost armonizarea domeniului Justiție și afaceri interne. Sub superba denumire orwelliană, stil „Ministerul adevărului”, respectiv „zona de libertate, securitate și justiție”, aceștia au armonizat imigrația și azilul, au creat un procuror european, o magistratură paneuropeană, un sistem unic de drept penal și chiar o forță polițienească comună, prin Europol. Desigur, din punctul lor de vedere - punctul de vedere al celor care vor un stat european unic - totul este perfect logic, dar aș dori să aibă curajul și curtoazia să întrebe întâi cetățenii și să supună unui vot Tratatul de la Lisabona. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

*

* *

Alexander Alvaro (ALDE) - Doamnă președintă, în ciuda celor afirmate de dl Schulz, aș dori să îi cer președintelui acestei instituții să se gândească la faptul că ar trebui să îl urmărim pe Voltaire, mai ales că aparțin unui grup liberal: chiar dacă nu împărtășesc nicio iotă din punctul de vedere al persoanei în cauză, consider

că aceasta are dreptul să își exprime poziția - la fel ca ceilalți doi vorbitori. Cred în tratamentul egal și ne putem descurca cu existența unor opinii diferite. Nu ar trebui să negăm dreptul la libertatea de expresie în această privință, chiar dacă nu sunt deloc de acord cu ceea ce a avut de spus respectivul domn.

Președinta - Vă mulțumesc, domnule Alvaro. Am explicat că aveam intenția să îi acord cuvântul dlui Gollnisch, dar voiam să încheiem votul.

- Raport: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

Daniel Hannan (NI) - Doamnă președintă, tocmai am votat pentru dublarea capitalului Băncii Europene de Investiții. Merită să luăm puțină distanță și să ne întrebăm: la ce servește Banca Europeană de Investiții? În teorie, rolul ei este de a acorda credite avantajoase întreprinderilor în dificultate, dar cine sunt, de fapt, destinatarii?

În anii '90, cel mai mare beneficiar al generozității BEI în Marea Britanie a fost British Airways, care nu este nici pe departe o mică întreprindere care funcționează între marje de profit foarte mici. Nu pot să nu remarc, în paranteză, că, în acea perioadă, British Airways era și sponsorul principal al campaniei de introducere a monedei euro în Marea Britanie.

Iau distanță și întreb iar: care este scopul Băncii Europene de Investiții? Cred că răspunsul la această întrebare este că scopul BEI este angajarea propriilor angajați. A devenit parte din afacerea Bruxelles, acest mecanism masiv care ia bani de la contribuabili pentru a-i distribui celor care au avut suficient noroc pentru a lucra în cadrul sistemului. Poate că UE a fost odată un proiect idealist - sau cel puțin ideologic - dar de multă vreme a devenit un mod practic de câștigare a existenței, motiv pentru care, desigur, este atât de greu de schimbat.

- Raport: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

Michl Ebner (PPE-DE) - (DE) Doamnă președintă, doresc să îi spun dlui Hannan că Banca Centrală Europeană este totuși un lucru bun pentru că noi nu ne-am confruntat cu o depreciere a monedei euro, cum din nefericire s-a întâmplat cu lira sterlină în ultimele luni. Acesta este poate un semn că ar trebui să își reconsidere punctul de vedere.

În ceea ce privește raportul Marinescu, am votat pentru. Consider că blocurile funcționale ale spațiului aerian sunt răspunsul potrivit în fața provocărilor de astăzi. Răspunsul vine cam târziu, dar este bine că vine. Avantajul acestor blocuri este că reduc aglomerațiile și coridoarele congestionate, vor contribui la protecția mediului și la menținerea prețurilor scăzute în transportul aerian. Din acest motiv, cred că serviciile de navigație aeriană vor face o treabă bună.

- Raport: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2009)

Michl Ebner (PPE-DE) - (DE) Doamnă președintă, vă rog să îmi permiteți să profit de această ocazie pentru a explica nu doar de ce am votat în favoarea raportului, ci și pentru a ridica o altă problemă care mă preocupă în mod deosebit, și anume problema impozitării carburantului pentru aviație. Această problemă este reglementată încă pe baza Convenției de la Chicago din 1944. Nu reușesc să înțeleg de ce trebuie să menținem acest regulament și de ce Statele Unite ne obligă la ceva sau nu ne lasă să schimbăm ceva ce ar fi trebuit să schimbăm cu mult timp în urmă, pentru că nu este corect ca petrolul pentru mașini, sisteme de transport și așa mai departe să fie impozitat, iar carburantul pentru aviație, nu. Avem de-a face cu o denaturare a concurenței și am putea introduce un impozit pe carburantul pentru aviație și să realizăm o concurență mai eficientă în Uniunea celor 27, cel puțin într-o fază tranzitorie.

- Raport: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE) - (DE) Doamnă președintă, regulamentul privind alimentele noi presupune armonizarea în materie de omologare și de utilizare a acestor alimente și ingrediente noi în Uniunea Europeană. Este un pas important pentru o garanție generală a siguranței alimentare. Fără acest regulament nu am avea niciun control și nicio restricție asupra omologărilor. Prin acest regulament ne-am asigurat că există criterii stricte care servesc protecției consumatorilor. În acordarea omologărilor, Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară va decide cu privire la siguranța alimentelor noi, oferindu-ne astfel armonizare în întreaga Europă.

În plus față de problemele de siguranță, aspectele etice legate de alimentele noi sunt de asemenea foarte importante. Acestea includ evitarea testelor efectuate pe animale și a utilizării alimentelor clonate. De aceea, salut faptul că aceste aspecte etice sunt luate în considerare în procedura de omologare. Am dorit ca un aviz

din partea Grupului european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii să fie luat în considerare acolo unde există rezerve de ordin etic.

Sunt recunoscătoare că acesta a fost inclus și, astfel, am putut vota în favoarea raportului ca întreg.

- Raport: Reimer Böge (A6-0110/2009)

Antonio Masip Hidalgo (PSE) - (ES) Doamnă președintă, profitând de faptul că discutăm despre buget, cred că ar trebui să ne pregătim pentru negocierea continuării și anul viitor a sprijinului pentru industria cărbunelui; este o sursă de energie internă esențială.

Fac acest avertisment cu mult timp înainte pentru că un funcționar poziționat foarte sus și-a permis în mod deplasat să afirme contrariul recurgând la o publicație economică; acest fapt a provocat confuzii în rândul opiniei publice.

Și nu este deloc cazul. După 2012 va trebui să continuăm să sprijinim industria cărbunelui din țara mea și aş dori ca raportul activităților parlamentare să afirme acest lucru. Domnilor funcționari, vă rog limitați-vă la a implementa planul în vigoare și apoi, din 2012, instrumentul pe care vom începe să îl negociem cu sectorul anul viitor.

Mario Borghesio (UEN) - (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Parlamentul European, în calitate de autoritate bugetară, trebuie să își facă evaluarea pentru a contribui la revizuirea cadrului financiar 2007-2013.

În vederea acestei evaluări, rog raportorul, dar și, mai ales, președinția, să aducă clarificări într-o nouă problemă; cea a lipsei, nu știu dacă totală sau parțială, a fondului de pensii suplimentare voluntare pentru deputații europeni.

Este adevărat că lipsesc fonduri, că au fost făcute investiții în Dumnezeu știe ce fonduri luxemburgheze? Este adevărat că organismele responsabile pentru fond, care trebuie monitorizate de Parlamentul European, au investit în fonduri care se află în același dezastru financiar ca cel pe care noi încercăm să îl rezolvăm?

Sper că nu, dar îngrijorarea mea nu este legată de pensia mea sau a celorlalți deputați, ci de faptul că, în viitor, contribuabilii europeni vor fi obligați, via Parlamentul European, să solicite fonduri suplimentare de la Uniunea Europeană pentru a umple un gol care ar trebui plătit de cei care l-au făcut și care ar trebui să își asume responsabilitatea. Suntem un organism de supraveghere; mai întâi să facem ordine în propria instituție și să analizăm fondurile plătite de Parlamentul European și deputații săi.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) - Doamnă președintă, este mereu o plăcere să fiu prezent împreună cu dvs. la explicațiile asupra voturilor. Lumea va începe să vorbească.

Actuala criză financiară a subliniat care sunt problemele pe care le pune un cadru financiar pe o perioadă atât de lungă. Cine ar fi putut prevedea, acum câțiva ani, amploarea și pagubele provocate de criza creditelor și de consecințele ei? Cred că această revizuire ne oferă o ocazie majoră, în această instituție, și dezvăluie o problemă. Problema în chestiune este de fapt una creată de noi.

La Bruxelles s-a dezvoltat o nouă industrie. Nu este o industrie manufacturieră, deși creează câteva locuri de muncă. Este o industrie condusă de grupuri de lobby și, mai ales, de ONG-uri. Este un comerț destul de sinistru. Și se autoperpetuează. Comisia consultă ONG-urile pe o anumită temă, ONG-urile solicită acțiune, fac lobby pe lângă deputații europeni să susțină această acțiune, Comisia inițiază, în cele din urmă, un program în domeniul respectiv și - da, ați ghicit! - ONG-urile care susținuseră în fața Comisiei necesitatea programului respectiv licitează pentru a executa ele însele programul. A fost o ocazie ratată pentru că am fi putut spune că nu vom mai face asta pe viitor.

Philip Claeys (NI) - (NL) Doamnă președintă, raportul dlui Böge este un mare apel la o mai mare finanțare a Uniunii Europene, ceea ce, evident, nu este o surpriză pentru nimeni. Ceea ce mă deranjează însă, în mod deosebit, este că, încă o dată, avem de-a face cu un raport care face referire în mod explicit la Tratatul de la Lisabona, un tratat care a devenit nul în urma votului din Irlanda. Deci, deoarece irlandezii au greșit prima dată, vor vota din nou în toamnă, cu ocazia unui nou referendum. Ei bine, ne-am așteptat ca Parlamentul European să aibă cel puțin decența de a aștepta verdictul cetățenilor înainte de a aproba texte care fac referire la Tratatul de la Lisabona. Ieri am aprobat un alt raport despre dialogul cu cetățenii în Europa. Dacă într-adevăr dorim ca acest dialog să funcționeze, ar trebui cel puțin să respectăm voința votanților.

Jim Allister (NI) - Doamnă președintă, am votat împotriva raportului din două motive. În primul rând, din cauza cererilor imprudente și riscante pentru mai multe fonduri alocate cheltuielilor aberante ale UE - ceea ce pentru Marea Britanie înseamnă, desigur, o contribuție anuală și mai mare, care ne va crește deficitul bugetar.

Al doilea motiv este legat de prezumția pe care raportul o face cu privire la punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona, ignorând total eșecul tratatului în fața testului ratificării. Mai mult, tratatul ar majora de fapt cheltuielile, prin promovarea de noi competențe și noi companii, cum ar fi risipa generoasă pe politici spațiale care intră în domeniul său și pentru alte politici legate de schimbările climatice. Din aceste motive, am votat împotriva raportului.

Neena Gill (PSE) - Doamnă președintă, salut această revizuire a cadrului financiar, deși am fost dezamăgită că amendamentul care propunea o reformă radicală a politicii agricole comune a fost respins la votul de azi. Consider că avem nevoie urgentă de o reformă a sistemului financiar al UE și este regretabil că multe dintre sursele de finanțare sunt angajamente vechi și istorice, cu puțină valoare adăugată.

Nu acordăm prioritate unor chestiuni noi, care nu beneficiază de suficiente resurse. Trebuie să finanțăm fără ezitare programele legate de energie și schimbările climatice și să investim masiv în tehnologiile ecologice. Cea mai mare îngrijorare a mea este însă cea legată de titlul 4, care, timp de mulți ani, a fost constant subfinanțat. Obiectivul Uniunii Europene de a deveni un important actor mondial este compromis de lipsa de resurse pentru realizarea sa. Mă îngrijorează și politica de externalizare a tuturor programelor de finanțare externe. Acest lucru are un efect negativ asupra rolului UE ca actor global în țările în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, am susținut această revizuire.

- Propunere de rezoluție: B6-0141/2009 (APE - statele Cariforum)

Marian Harkin (ALDE) - Doamnă președintă, doresc să fac câteva observații în legătură cu amendamentul 9 la rezoluția privind CARIFORUM și cu amendamentul 4 la rezoluția privind Côte d'Ivoire. Acesta a apărut în următoarele șase rezoluții.

Amendamentul solicită începerea fără întârziere a eliminării treptate a subvențiilor la export. Nu pot sprijini acest amendament din moment ce politica UE prevede eliminarea lor treptată până în 2013. În prezent, Comisia majorează restituirile la export în sectorul produselor lactate, pentru că prețul mondial al laptelui a scăzut sub costurile de producție.

Amendamentul afirmă, de asemenea, că subvențiile la export ale UE reprezintă un obstacol serios pentru producătorii din țările ACP în sectorul zootehnic și al produselor lactate.

Știm cu toții că aceasta este o exagerare. Realitatea este că, dacă ar fi să eliminăm toate subvențiile la export în cel mai scurt timp, ne-am distruge propria industrie a produselor lactate, precum și siguranța alimentară din acest sector, și mă întreb cât se poate de serios dacă asta își dorește într-adevăr Parlamentul.

Syed Kamall (PPE-DE) - Doamnă președintă, înainte să încep, aș dori să-mi prezint omagiile antevorbitorului meu, Jim Allister. Nu sunt mereu de acord cu opiniile sale când încearcă să le impună, dar trebuie să spun că, dacă aș fi un alegător din Irlanda de Nord, probabil aș gândi că, în această instituție, Jim Allister este cel mai sincer prieten al Irlandei.

În ceea ce privește votul actual și acordul UE-CARIFORUM, cred că trebuie să recunoaștem că, deși există multe îngrijorări mai ales în privința încercărilor agresive ale UE de a-și deschide piețele, în același timp aceasta stabilește un termen pentru liberalizare și determină multe dintre țările din Caraibe să admită că trebuie să încerce să se diversifice. Pentru mult prea mult timp, acestea s-au bazat pe culpabilitatea britanicilor și a altor foști deținători de colonii pentru a profita de tratament preferențial pentru banane și zahăr.

Nu pot continua să fie așa-numitele „economii de deșert” dacă vor să concureze într-o lume digitală globalizată și salut acest aspect al acordului de parteneriat economic.

Neena Gill (PSE) - Doamnă președintă, am votat în favoarea rezoluției privind APE, deoarece doar printr-un parteneriat echilibrat putem ajuta alte țări să cunoască beneficiile progresului economic. Salut asigurările primite din partea noului comisar, Cathy Ashton, menite să tempereze temerile pe care mulți le-au avut în ceea ce privește APE. Domnia sa trebuie felicitată pentru modul în care a reușit să găsească calea spre un consens în această privință.

Această rezoluție oferă multe soluții pentru a contracara efectele negative ale dispozițiilor din textul original. Clauzele referitoare la drepturile de proprietate intelectuală vor permite un acces mai simplu și mai sigur la medicamentele de bază, iar propunerile ca țările să își aleagă singure ritmul de dezvoltare vor împiedica o liberalizare bruscă și cu efecte negative.

Și Europa trebuie să se implice în parteneriate cu țările ACP, dacă acestea nu amenință să sărăcească țările respective din punct de vedere intelectual, social sau economic. O recentă misiune ACP în Guyana a demonstrat că, în măsura în care sunt exploatate așa cum trebuie, schimburile comerciale pot avea un efect remarcabil, dar acordurile trebuie să fie corecte, să se bazeze pe un dialog deschis și pe respect reciproc.

- Propunere de rezoluție: B6-0148/2009 (APE - Côte d'Ivoire)

Syed Kamall (PPE-DE) - Doamnă președintă, la fel ca în cazul majorității celorlalte acorduri de parteneriat economic, au existat multe îngrijorări cu privire la abordarea UE în ceea ce privește deschiderea asimetrică a piețelor. În special în cazul Côte d'Ivoire, au existat îngrijorări cu privire la faptul că în această țară nu exista un guvern stabil și la condițiile în care se poate încheia un acord cu o țară aflată într-o astfel de situație.

Dar, încă o dată, trebuie să recunoaștem că avantajul acordurilor de parteneriat economic este că, pentru prima oară, există posibilitatea de a-i asculta mai curând pe consumatorii și întreprinzătorii din aceste țări, și nu guvernele. Și, dacă vorbiți cu întreprinzătorii din multe dintre aceste țări, aceștia vă vor spune: dați-ne, vă rugăm, acces la bunurile și serviciile de care vă bucurați în nord sau vest, ca să putem crea bunăstare, locuri de muncă și, pe termen lung, nu vom mai fi dependenți de ajutoare.

Nu putem ajuta aceste țări să iasă din sărăcie pe termen lung decât ajutându-i pe întreprinzători, pe cei care creează bunăstarea.

- Propunere de rezoluție: B6-0143/2009 (APE- statele din Pacific)

Martin Callanan (PPE-DE) - Doamnă președintă, îmi pare rău că nu puteți merge să luați prânzul din cauza explicațiilor noastre asupra votului.

Ca președinte al Comisiei pentru afaceri politice a Adunării Parlamentare paritare ACP-UE, am avut multe discuții cu multe dintre aceste state mici, periferice - și extrem de îndepărtate - din Pacificul de Sud. Acestea nu sunt binecuvântate cu o abundență de resurse naturale și sunt foarte îndepărtate și inaccesibile, fapt pentru care este foarte important ca noi să facilităm accesul produselor lor pe piețele noastre și să permitem produselor noastre să ajute la dezvoltarea piețelor lor. Trebuie să ținem cont de poziția lor geografică aparte și să adoptăm măsuri pentru a le îmbunătăți situația și a le ajuta pe drumul către dezvoltare economică, care le va permite să se bucure de prosperitatea de care ne bucurăm noi.

Există multe lucruri bune în aceste acorduri de parteneriat economic și am fost încântat că am putut vota în favoarea acestui raport.

- Propunere de rezoluție: B6-0142/2009 (APE - Ghana)

Syed Kamall (PPE-DE) - Doamnă președintă, aș dori să spun că în privința acordului cu Ghana există un punct important, pentru că adesea s-a susținut, în special de către socialiștii din Parlament, că nu ar trebui să sprijinim reducerea tarifelor la import în multe dintre aceste țări.

Dacă luăm exemplul Ghanei, țara produce doar 30-35% din orezul pe care îl consumă populația ei. Dacă vom continua să susținem tarifele la import pentru orez, ceea ce le transmitem de fapt oamenilor extrem de săraci din această țară este că vor plăti mai mult pentru mâncare și medicamente.

Consider că este rușinos că socialiștii din această instituție continuă să sprijine tarifele la import care sărăcesc și mai mult acești oameni deja foarte săraci. Ei ar trebui să susțină deschiderea piețelor și să se asigure că sprijinim întreprinzătorii și cetățenii săraci.

- Raport: Gay Mitchell (A6-0135/2009)

Marian Harkin (ALDE) - Doamnă președintă, doresc să sprijin raportul Mitchell, în special în ceea ce privește necesitatea unei colaborări mai intense între cele două bănci pentru a se asigura faptul că activitățile lor nu se suprapun. Dar, în special, doresc să salut creșterea creditării cu până la 50% pentru IMM-uri. De la cinci miliarde de euro anunțate inițial, s-a ajuns acum la 7,5 miliarde de euro anual pentru o perioadă de patru ani. BEI a semnalat că mai multe fonduri sunt disponibile.

Este o veste foarte bună pentru IMM-urile din Irlanda, pentru că în următoarele săptămâni ne putem aștepta la investiții de 300 de milioane de euro în IMM-uri. Este esențial ca banii să ajungă cât mai repede la IMM-uri - acest lucru a fost deja menționat de un antevorbitor - deoarece acestea se află într-o situație grea și multe dintre ele nu mai pot aștepta.

- Propunere de rezoluție: RC-B6-0152/2009 (Viitorul industriei automobilelor)

Martin Callanan (PPE-DE) - Doamnă președintă, m-am ocupat intens de industria automobilelor când am avut șansa de a fi raportor alternativ pentru raportul Sacconi privind emisiile de CO₂ generate de autovehicule și atunci am realizat mai mult ca oricând imensa valoare strategică și comercială pe care ne-o oferă industria automobilelor în Europa. Și spun asta mai ales ca reprezentant din nord-estul Angliei, unde avem uzina de producție Nissan în Washington, în Tyne și Wear, cea mai productivă și eficientă uzină de mașini din Europa.

Dar, în ultimii zece ani, industria automobilelor a fost asaltată de foarte multe norme, reglementări și sarcini suplimentare venite din această instituție. Este mai mult decât ironic să vedem acum Comisia deplângând starea financiară jalnică în care se află această industrie. Cu toate acestea, nu cred că răspunsul este protecționismul, nu în ultimul rând pentru că multe alte industrii ar aștepta ajutor financiar de la contribuabili.

Doresc să menționez, în special, acțiunile destul de scandaloase ale președintelui Sarkozy în Franța, care a oferit ajutor de stat propriilor întreprinderi în schimbul asigurării explicite din partea acestora că își vor retrage producția din alte state membre. Este o cale nefastă către protecționism, care, în final, nu va ajuta pe nimeni.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) - Doamnă președintă, după cum vedeți, colegii mei sunt geloși pe relația noastră, motiv pentru care, în această după-amiază, s-au erijat în rolul de doamne de companie. Cuvintele mele sunt, sper, în asentimentul dvs.

Cu toții știm că industria automobilelor se confruntă cu probleme financiare grave. Acestea sunt prezentate zilnic în ziarele noastre naționale. În regiunea pe care o reprezint, la Burnaston, în Derby, există o mare fabrică Toyota, unde s-au aplicat deja diferite măsuri de reducere a costurilor pentru a se adapta la noul mediu financiar. În noua circumscripție parlamentară excelentă din Daventry se află uzina McClaren de motoare de precizie pentru Formula 1, care are peste 600 de angajați.

Prin urmare, toți cunoaștem sau reprezentăm o anumită parte a industriei automobilelor și cunoaștem astfel și problemele financiare care există în acest sector. Dar am reușit să le încolțim prin adoptarea de regulamente după regulamente după regulamente în vremurile bune, fără să ne gândim că ar putea veni timpuri mai puțin productive. Industria mașinilor nu se poate adapta reglementărilor pe le-am introdus.

Vă mulțumesc pentru timpul suplimentar acordat. Știu că scurta introducere m-a costat, probabil, câteva secunde.

Președinta - Și ați reușit să vorbiți și de Daventry. Cred că dvs. și cei doi colegi ai dvs. îmi sunteți datori cu un prânz după asta.

Syed Kamall (PPE-DE) - Doamnă președintă, împreună cu cei doi colegi ai mei am fi foarte fericiți să vă oferim un prânz, deși nu cred să vă încante compania noastră mai mult decât discursurile pe care le ținem.

Cunoaștem cu toții problemele grave cu care se confruntă în acest moment multe industrii când încearcă să obțină credite. Există multe întreprinderi viabile care, înainte de această criză a creditelor, ar fi făcut profituri imense. Este vorba mai curând de accesibilitatea creditelor decât de orice alte probleme grave legate de modelul lor de afaceri. Pe de altă parte, există o multitudine de companii care, timp de mulți ani, au fost foarte aproape de eșec, dar au fost susținute prin ajutor de stat sau au înregistrat pierderi.

Să ne uităm la exemplul Americii, unde s-au acordat ajutoare câtorva dintre cei mai ineficienți producători, producători care nu au ținut cont de vremuri. Să nu repetăm aceeași greșeli acordând ajutoare de stat unor companii care, pe termen lung, nu au niciun viitor viabil. Trebuie, desigur, să ne asigurăm că avem locuri de muncă viabile pe termen lung, dar trebuie să ne asigurăm că nu susținem întreprinderi falimentare.

Neena Gill (PSE) - Doamnă președintă, nu este nicio surpriză pentru dvs. că am votat în favoarea raportului privind viitorul industriei automobilelor, o industrie discreditată uneori de unii, dar care, pentru mine, reprezintă un sector esențial al regiunii din care provin, West Midlands.

În Europa, aceasta reprezintă 20% din sectorul de producție. Cred că această industrie este un model pentru modul în care se poate transforma un sector, după cum am putut constata cu ocazia recente vizite la Jaguar Land Rover în Castle Bromwich, unde am fost sincer impresionată de gândirea progresistă a sindicatelor și de parteneriatul lor cu conducerea pentru a asigura o cercetare și dezvoltare continuă în domeniul vehiculelor ecologice.

De asemenea, am îndemnat Comisia să aprobe sprijinul acordat de guvernul Marii Britanii industriei automobilelor și salut faptul că acest lucru s-a și întâmplat. Dar avem nevoie și de reglementări și principii mai bune pentru viitoarea legislație a UE în materie de autovehicule.

În această perioadă de criză economică, avem nevoie de o abordare globală a industriei. Componentele mașinilor sunt la fel de importante ca industria de automobile însăși, prin urmare trebuie să garantăm și viitorul lanțului de aprovizionare. Săptămâna trecută am vizitat fabrica de cauciucuri Michelin din Stoke și, iarăși, am fost impresionată de fondul pentru cercetare și dezvoltare și de eforturile depuse pentru îmbunătățirea eficienței cauciucurilor, în vederea asigurării durabilității sociale și de mediu. Nu prea are sens să protejăm marile industrii fără să sprijinim, în același timp, întreprinderile mici care fac parte din lanțul de aprovizionare.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

Guy Bono (PSE), *în scris - (FR)* Am votat în favoarea acestei recomandări, prezentată de un membru britanic al Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, Baroneasa Ludford, privind Instrucțiunile consulare comune: elemente biometrice de identificare și cererile de viză.

Acest acord în a doua lectură ne permite să confirmăm dorința noastră de a introduce datele biometrice în sistemul european de informații privind vizele. Datorită instrucțiunilor consulare comune, avem în sfârșit o garanție că toate statele membre vor elibera vize pentru cetățenii din aproape 100 de țări pe baza unor criterii și caracteristici asemănătoare.

Acest text are meritul de a introduce măsuri fundamentale pentru protecția cetățenilor europeni, precum și prevederi prin care se asigură respectul vieții private și al datelor cu caracter personal pentru cetățenii din țările terțe.

Andreas Mölzer (NI), *în scris - (DE)* Datele biometrice reduc riscul de falsificare a pașapoartelor și a documentelor de călătorie și contribuie, astfel, la combaterea crimei organizate și a imigrației ilegale. Totuși, acest lucru este valabil doar dacă datele biometrice sunt înregistrate corect. Dar se pare că există încă unele probleme. Este firesc să apară îndoieli legate de această tehnologie, când piratii informatici se laudă pe internet cât de ușor pot fi falsificate amprente din formularele de înregistrare germane și subliniază că, în cazul în care cărțile de identitate se reduc la dimensiunea cărților de credit, fotografiile pot fi prelucrate digital, făcând recunoașterea biometrică mai dificilă. În orice caz, trebuie garantată protecția datelor pentru cetățenii obișnuiți atunci când se folosesc datele biometrice. În acest sens, sunt de acord cu obiectivele acestui raport.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* După ce am analizat cu atenție recomandările pentru a doua lectură, referitoare la elementele de identificare biometrice și cererile de viză în ceea ce privește instrucțiunile consulare comune, am decis să votez pentru. Consider, într-adevăr, că obiectivele din raportul dnei Ludford - menite să faciliteze organizarea, primirea și prelucrarea cererilor de vize - sunt lăudabile.

- Raport: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Nu pot susține pe deplin raportul dlui Seppänen privind acordarea unei garanții comunitare pentru Banca Europeană de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității, dar nici nu intenționez să votez împotriva. Prin urmare, am ales să mă abțin.

- Raport: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris - Deși Malta și Gozo sunt cel mai mic stat din UE din punct de vedere teritorial, dețin controlul asupra unui spațiu aerian vast.* Cred că este important să abordăm problema performanței și a viabilității sistemului de aviație. Așa cum a subliniat Comisia pentru transport și turism, cea mai eficientă și mai operativă cale de a crea cerul unic european este printr-o abordare de sus în

jos. Totuși, pentru că un consens politic pentru o astfel de abordare nu a fost niciodată posibil, trebuie să accelerăm procesul inițiat deja pe baza abordării de jos în sus.

Trebuie să ne asigurăm că reforma prevăzută a Eurocontrol va avea loc înainte de intrarea în vigoare a acestui regulament. De asemenea, trebuie să depunem eforturi în vederea coerenței dintre crearea cerului unic și faza de dezvoltare a SESAR (programul de cercetare ATM privind cerul unic european).

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris - (IT)* Sprijin raportul Marinescu pentru că politica de extindere a UE, împreună cu o politică activă de vecinătate, a extins piața europeană a aviației la 37 de țări.

Extinderea pieței unice în domeniul aviației transformă UE într-un actor global. Inițiativa legată de cerul unic european a fost lansată în 2000 și a introdus managementul traficului aerian în politica comună de transport. Competitivitatea industriei europene de transport aerian are nevoie de o abordare integrată: o viziune comună, obiective și tehnologii bazate pe un cadru de reglementare solid.

În acest sens, Comisia a înaintat un pachet de propuneri, unele dintre acestea putând fi totuși îmbunătățite, cum ar fi garantarea independenței funcționale pentru autoritățile naționale de supraveghere și intensificarea implicării tuturor părților. Cooperarea la nivel politic, social și tehnic este esențială pentru realizarea obiectivelor cerului unic european.

La fel ca raportorul, consider că atenția Comisiei trebuie îndreptată în primul rând către fixarea de obiective cuantificabile și realizabile la nivel comunitar. Aceste obiective trebuie să abordeze toate domeniile sensibile, cum ar fi siguranța, mediul, capacitatea și rentabilitatea.

Guy Bono (PSE), *în scris - (FR)* Am votat în favoarea raportului privind performanța și viabilitatea sistemului aviativ european, prezentat de colegul meu român, dl deputat Marinescu.

Acest text face parte din pachetul „Cerul unic II” și vizează îmbunătățirea performanței sistemului aviativ european.

Raportul face posibil răspunsul la mai multe preocupări: preocupările legate de mediu, prin aplicarea de măsuri care să conducă la o reducere a emisiilor de CO₂; preocupările de ordin operațional, prin raționalizarea traficului ca rezultat al sporirii capacităților și al planificării optime a rutelor aeriene; și, în final, preocupările care privesc siguranța cetățenilor europeni, prin îndemnul la cooperare și coordonare între diferiți actori.

Continuare a pachetului „Cerul unic I”, acest raport are meritul de a prezenta o viziune dinamică a actualelor provocări, propunând soluții pe termen lung pentru modificarea eficace a sectorului aviativ.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *în scris* – Am votat favorabil raportul colegului meu, dl Marian-Jean Marinescu, deoarece acest pachet legislativ este menit să îmbunătățească performanța și viabilitatea sistemului aviativ european: reglementarea mai eficientă va conduce la zboruri mai scurte, întârzieri mai reduse și un consum mai scăzut de combustibil.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris - (DE)* Votez în favoarea performanței și a viabilității sistemului european de aviație. Managementul traficului aerian a fost inclus în politica comună de transport încă din 2004, pe baza regulamentului privind cerul unic european. Ca urmare a extinderii, piața aviației europene s-a extins la 37 de țări și a transformat UE într-un actor mondial. Prin urmare, era absolut necesară o actualizare care să reflecte noua situație.

Unul dintre elemente principale ale cerului unic european este crearea de blocuri aerospațiale funcționale (BAF), bazate mai curând pe fluxurile de trafic decât pe frontierele naționale. Astfel ar fi posibilă reducerea numărului de blocuri și centre de control de la 60, în prezent, la 15-20.

Acest lucru este important nu doar pentru că ar corespunde conceptului de Europa unită, ci și pentru că este o modalitate de a economisi timp, bani și combustibil. În medie, fiecare zbor a fost în trecut cu 49 de km mai lung decât ar fi fost necesar, din cauza fragmentării spațiului aerian. Comisia estimează o reducere între 7 și 12% a emisiilor de CO₂. Blocurile aerospațiale funcționale sunt esențiale pentru că permit integrarea sistemelor de control al traficului aerian din diferite state membre într-un singur sistem de transport european. De asemenea, trebuie introdus un coordonator BAF, în conformitate cu modelul coordonatorilor TEN.

David Martin (PSE), *în scris* - Sprijin recunoașterea faptului că trebuie îmbunătățită eficiența zborurilor și că trebuie reduse întârzierile în traficul aerian, elemente conținute în acest raport. Salut introducerea

obiectivelor de performanță pentru managementul traficului aerian, menit să ofere o rețea de aviație mai eficientă pentru a proteja mediul și progresul economic.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *în scris* – Am votat în favoarea raportului redactat de Marian-Jean Marinescu care are în vedere îmbunătățirea performanței și a viabilității sistemului aviatic european.

Datorită inițiativei „cerul unic european” piața aviatică comună a crescut și s-a dezvoltat în ultimii ani. Însă au existat progrese foarte mici în eficiența generală a configurării și a utilizării structurii rutelor europene și, prin urmare, utilizatorii spațiului aerian și călătorii suportă costuri inutile.

Apreciez propunerile Comisiei care vizează stabilirea unor obiective de performanță obligatorii pentru furnizorii de servicii de navigație aeriană, o funcție europeană pentru gestionarea rețelei în vederea asigurării convergenței rețelelor naționale și termene clare pentru statele membre, în scopul ameliorării performanțelor.

Îl felicit pe Marian-Jean Marinescu pentru redactarea acestui raport.

Apreciez propunerile raportorului referitoare la dezvoltarea unei inițiative privind o abordare la nivelul întregului sistem în domeniul siguranței, pentru a menține siguranța și durabilitatea transportului aerian.

Susțin inițiativa raportorului care are în vedere deplina transparență a tarifelor - costurile stabilite ar trebui să fie conforme cu criteriile de convergență bazate pe sistemul de îmbunătățire a performanțelor

Luca Romagnoli (NI), *în scris* - (IT) Am votat în favoarea raportului Marinescu privind performanța și viabilitatea sistemului aviatic european.

Împărtășesc părerea raportorului referitoare la nevoia de a revizui cadrul legislativ al inițiativei privind cerul unic european, pentru că, de la lansarea ei în 2000, aceasta nu a dat rezultatele scontate; mă refer, în special, la ameliorarea eficienței zborurilor, la reducerea costurilor și la defragmentare, precum și la deficiențele generale care încă mai există în sistemul de transport aerian. Din nefericire, aceste deficiențe au ca urmare costuri mari în termeni de bani, timp și combustibil pentru cei care folosesc cerul unic european.

Consider, de asemenea, că avem nevoie de o revizuire a legislației în conformitate cu propunerile Comisiei, care vizează, printre altele, independența autorităților naționale de supraveghere, armonizarea cerințelor de siguranță, o regiune unică europeană de informații privind zborurile și, nu în cele din urmă, o intensificare a implicării partenerilor sociali în abordarea sistemului. Spun asta pentru că, după părerea mea, doar printr-un consens larg inclusiv la nivel primar pot fi depășite actualele obstacole tehnice și politice pentru a realiza obiectivele ambițioase ale acestei inițiative.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris* - (SV) Raportul subliniază faptul că un sistem integrat va oferi o siguranță sporită și o utilizare mai eficientă a spațiului aerian și, ca urmare, va reduce timpii de așteptare. În același timp, sistemul se bazează pe presupunerea că traficul aerian va crește constant; cu toate acestea, votez în favoarea raportului, deoarece aspectele pozitive predomină. Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană va lua o atitudine energică împotriva traficului aerian prin alte mijloace, de exemplu prin propuneri pentru diferite obligații de transport și de mediu.

- Raport: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2008)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *în scris* -(CS) Cerul unic european este o încercare a statelor europene de a exploata într-un mod mai eficient capacitatea spațiului aerian pentru aviația civilă. În 2000 a apărut prima încercare de creare de blocuri aerospațiale funcționale individuale deasupra Europei, care să fie controlate în comun. Republica Cehă a aderat la Convenția privind managementul traficului aerian la înălțime medie deasupra Europei Centrale și, la acea vreme, am fost raportor pentru convenție în parlamentul ceh. În calitate de raportor, dl Marinescu afirmă într-unul din rapoartele sale că aceste tratate nu au reușit să își atingă scopul. Tratatul pentru care am fost raportor a fost respins cu acordul diferitelor partide pe motiv că este caduc. În cadrul celui de-al șaselea program-cadru a fost inaugurat un program amplu pentru dezvoltarea controlului traficului aerian din toată Europa, sub numele SESAR, iar rezultatele acestui proiect vor fi puse în funcțiune gradual, începând din 2014. Rapoartele care privesc inițiativa cerului unic european urmează, deci, același calendar. În afară de presiunea pentru liberalizarea serviciilor din sectorul în chestiune (transportul aerian), Grupul GUE/NGL este foarte critic cu privire la stabilirea priorităților din rapoarte, care acordă o importanță majoră rentabilității operaționale și nu siguranței.

De asemenea, nu suntem de acord cu concentrarea exclusivă pe managerii traficului aerian, având în vedere că modificările îi vor afecta pe toți cei care lucrează în controlul traficului aerian. Și, în cele din urmă, este necesar ca, înainte ca modificările să fie introduse, să aibă loc consultări ample cu reprezentanții angajaților.

Jörg Leichtfried (PSE), în scris - (DE) Votez în favoarea raportului privind aerodromurile, gestionarea traficului aerian și serviciile de navigație aeriană.

Gestionarea traficului aerian a fost inclusă în politica comună de transport încă din 2004, pe baza regulamentului privind cerul unic european. Ca urmare a extinderii, piața aviației europene s-a extins la 37 de țări și a transformat UE într-un actor mondial. Prin urmare, era absolut necesară o actualizare care să reflecte noua situație.

Al doilea raport din pachet extinde aria de aplicare prin armonizarea controlului aerodromurilor și al operatorilor acestora. Aerodromurile austriece intră sub incidența acestei noi norme.

Ceea ce este pozitiv, mai ales în perioadă de criză economică, este că o serie de amendamente propuse în Parlament permit plata în avans pentru investițiile în infrastructură acolo unde sunt disponibile surse de investiții suplimentare față de taxele plătite de utilizatori, cu respectarea unor condiții stricte. Acest fapt va contribui în mod semnificativ la ieșirea din această criză economică.

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, sprijin raportul dlui Marinescu privind aerodromurile, gestionarea traficului aerian și serviciile de navigație aeriană, deoarece se încadrează în cadrul mai larg al inițiativei cerului unic european, pentru care mi-am afirmat deja susținerea.

Sunt de acord cu raportorul că este necesar să introducem un sistem armonizat de norme la nivel european pentru a aborda provocările viitoare de pe piața aviației, în special în ceea ce privește siguranța aeriană. În prezent, există numeroase diferențe între procedurile de siguranță aplicate de diferite state, diferențe care ar trebui eliminate ținând cont de propunerile Comisiei, în special cele referitoare la responsabilitățile Agenției Europene de Siguranță a Aviației (EASA), care constituie în mod evident un instrument important pentru îmbunătățirea siguranței transportului aerian în Europa.

Doresc însă să mă alătur dlui Marinescu și să subliniez necesitatea de a asigura proporționalitatea în ceea ce privește aceste măsuri, prin păstrarea expertizei și a cunoștințelor locale, precum și nevoia de a garanta cooperarea dintre EASA și Eurocontrol pentru a evita birocrăția excesivă și dublarea inutilă a sarcinilor și a responsabilităților.

- Raport: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris - (IT) Sunt în favoarea propunerii Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 privind alimentele noi și ingredientele alimentare noi în scopul de a simplifica și centraliza procedurile de autorizare a noilor alimente și de introducere a acestora pe piață.

Introducerea noului regulament va proteja consumatorii prin stabilirea unui nivel ridicat de siguranță alimentară și de protecție a mediului și a sănătății animale, respectând în același timp principiul precauției, astfel cum a fost stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare.

Propunerea Comisiei dorește să facă procedura de autorizare mai eficace și mai transparentă și să o implementeze într-un mod corespunzător. Acest lucru va contribui la o mai bună punere în aplicare a regulamentului și va acorda consumatorilor mai multă putere și mai multe opțiuni pentru că vor avea mai multe informații la dispoziție.

Edite Estrela (PSE), în scris - (PT) Am votat în favoarea rezoluției legislative a Parlamentului European referitoare la propunerea de regulament a Parlamentului European și a Consiliului privind alimentele noi, deoarece aceasta simplifică procedura de autorizare a noilor alimente și de introducere a acestora pe piață. În același timp, procedura de autorizare devine, astfel, mai eficientă și mai transparentă, consumatorii având șanse mai mari de a alege în cunoștință de cauză.

Trebuie subliniat faptul că noile alimente pot fi introduse pe piață doar dacă sunt sigure pentru consumatori și nu îi induc în eroare pe aceștia. Mai mult, în cazul în care alimentele noi sunt menite să înlocuiască un alt aliment, acestea nu pot fi inferioare din punct de vedere nutrițional.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris - (PT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece acesta adoptă o atitudine pozitivă asupra problemei alimentelor noi și nu susține cele mai rele propuneri venite din partea drepte, care a insistat pe OMG.

Așa cum am susținut și în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, organismele modificate genetic trebuie excluse, iar alimentele noi nu trebuie să prezinte niciun risc pentru sănătate sau să inducă în eroare consumatorii. De asemenea, atunci când sunt consumate ca alimente care le înlocuiesc pe altele, noile alimente nu pot fi dezavantajoase pentru consumator din punct de vedere nutrițional.

După părerea raportorului, obiectivele noului regulament privind alimentele noi sunt obținerea unui nivel ridicat de siguranță alimentară și de protecție a consumatorilor, a mediului și a sănătății animale, respectând principiul precauției, astfel cum a fost stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare. Toate celelalte obiective au o importanță secundară.

Mai mult, noile alimente nu trebuie să pună în pericol sau să înșele consumatorii. Atunci când noile alimente înlocuiesc alte alimente, acestea nu trebuie să fie inferioare din punct de vedere nutrițional pentru consumatori.

Jörg Leichtfried (PSE), în scris - (DE) Votez în favoarea raportului Kartika Tamara Liotard privind o mai mare siguranță a alimentelor noi.

Avem nevoie de cerințe mai stricte pentru aprobarea noilor alimente, cum ar fi produsele din carne clonată și utilizarea nanotehnologiilor.

Termenul „aliment nou” include acum numeroase alimente fabricate prin utilizarea de noi metode, reprezentate deocamdată doar în mod marginal pe piața europeană, precum și produse pur și simplu necunoscute consumatorilor europeni. Totuși, acestea includ și produse din animale clonate, efectele pe termen lung ale acestora nefiind aproape deloc cercetate la ora actuală. Peste 100 de cereri de aprobare de noi alimente au fost făcute din 1997 până în prezent și peste 20 au fost aprobate.

Susțin un regulament separat pentru produsele provenite din animale clonate și pentru suspendarea de noi aprobări până la intrarea în vigoare a acestuia. Alimentele care conțin nanomateriale trebuie interzise până la găsirea unei metode sigure de evaluare, care să țină cont și de bunăstarea animalelor. Dacă astfel de produse sunt introduse pe piață, acestea trebuie etichetate astfel încât toate informațiile referitoare la originea lor să fie aduse în atenția consumatorilor.

Andreas Mölzer (NI), în scris - (DE) Trebuie să fie clar pentru toată lumea că documentele furnizate în procedurile de aprobare sunt de multe ori înfrumusețate și că nu există concluzii pe termen lung. Când auzim despre încercările atât de riguroase și scrupuloase care, aparent, sunt făcute pentru a realiza un monopol de gene pentru semințele modificate genetic, ar trebui să auzim alarma când este vorba de carne clonată.

În orice caz, efectele cărnii clonate, inclusiv interacțiunile cu furajele modificate genetic sau pesticidele și radiația atomică nu pot fi prevăzute. În afară de aceasta, clonele sunt incompatibile cu legislația UE în materie de bunăstare a animalelor. În general, clonarea animalelor pentru producția alimentară ar trebui respinsă dar, dacă este totuși utilizată, atunci trebuie să existe o etichetare corespunzătoare, astfel încât cetățenii să poată alege în cunoștință de cauză. Din aceste motive, am votat în favoarea raportului Liotard.

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat în favoarea propunerii dnei Liotard privind alimentele noi. Sunt de acord cu afirmația sa potrivit căreia trebuie să garantăm un nivel ridicat de siguranță alimentară, de protecție a consumatorilor, a mediului și a bunăstării animale, ținând cont în permanență de principiul precauției. De asemenea, doresc să afirm că este esențial ca noile alimente să nu pună în pericol viețile consumatorilor și să nu îi inducă în eroare, deoarece sănătatea și protecția cetățenilor ar fi grav amenințate.

- Raport: Johannes Blokland (A6-0045/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris - (IT) Dacă Protocolul de la Montreal, intrat în vigoare acum 20 de ani și semnat de 193 de națiuni, nu ar fi interzis produsele care contribuie la diminuarea stratului de ozon, planeta Pământ ar fi fost pusă în fața unui scenariu catastrofal.

Principalele substanțe responsabile de epuizarea ozonului atmosferic sunt hidrocarburile halogenate, produse chimice inventate în 1928 ca agenți frigorifici. În anii 1980, când a fost descoperit stratul de ozon, cercetătorii au descoperit că acești compuși chimici, practic inactivi la nivelul suprafeței pământului, puteau interacționa

cu moleculele de ozon din atmosferă, distrugând stratul care acționează ca un ecran de protecție împotriva radiațiilor UV atât de periculoase. Pentru a remedia această situație, Protocolul de la Montreal a fost semnat în 1987 și a intrat în vigoare doi ani mai târziu.

Un lucru este sigur; am făcut tot ce ne-a stat în putință ca să facem aerul irespirabil. Progresul a jucat un rol important în această fază, oferindu-ne o serie de bunuri și servicii care, în cursul ultimilor decenii, au contribuit la o deteriorare progresivă a condițiilor climatice. Efectul de seră, gaura din stratul de ozon și schimbările climatice nu sunt decât câteva dintre fenomenele care ar trebui să devină centrul preocupărilor noastre cât mai curând, deoarece afectează cetățenii și generațiile viitoare din Europa. De aceea, susțin raportul.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris - (LT)* Am votat în favoarea acestui act legislativ, întrucât principalele obiective ale acestei revizuii sunt simplificarea și prezentarea regulamentului într-o nouă ediție, precum și reducerea sarcinilor administrative inutile, aplicând astfel obligația Comisiei de a realiza o mai bună legislație, de a asigura respectarea Protocolului de la Montreal, modificat în 2007, de a se asigura că problemele care vor apărea în viitor vor fi rezolvate în sensul regenerării stratului de ozon și de a evita efectele negative asupra sănătății oamenilor și asupra ecosistemelor.

Edite Estrela (PSE), *în scris - (PT)* Am votat în favoarea rezoluției legislative a Parlamentului European referitoare la propunerea de regulament a Parlamentului European și a Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon. Acest regulament revizuit este principalul instrument de care dispune Comunitatea pentru a asigura respectarea Protocolului de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon. Se asigură astfel nu doar o protecție mai mare împotriva efectelor distructive ale radiațiilor UV, ci și o reducere a efectului de seră. Uniunea Europeană ar trebui să își mențină poziția de lider în acest domeniu, așa cum a făcut în trecut.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris - (DE)* Votez în favoarea raportului privind substanțele care diminuează stratul de ozon.

Aceasta este o revizuire a regulamentului privind substanțele care distrug stratul de ozon, principalul instrument UE de transpunere a Protocolului de la Montreal, care cere eliminarea treptată a substanțelor care epuizează stratul de ozon. Obiectivul principal este respectarea dispozițiilor Protocolului din 2007, garantând astfel că stratul de ozon se poate reface și că sunt evitate efectele dăunătoare asupra sănătății oamenilor și a ecosistemelor.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea raportului Blokland privind substanțele care diminuează stratul de ozon. Sunt de acord cu obiectivele proiectului de a proteja stratul de ozon stratosferic și de a evita schimbările climatice, deoarece substanțele interzise nu au doar un important potențial de distrugere a ozonului (ODP), ci și un potențial la fel de important de încălzire globală (GWP).

Mai mult, sunt de acord cu amendamentele depuse, care au ca scop îmbunătățirea regulamentului în acest context, astfel încât UE să își poată fixa obiective mai ambițioase și să ia o poziție de lider pe plan mondial.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris -* Am votat Proiectul de rezoluție legislativă a Parlamentului European referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) [COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)], deoarece consider că trebuie diminuate și chiar stopate emisiile de substanțe care distrug stratul de ozon, pentru dezvoltarea în condiții normale a vieții pe Pământ. Procedând în acest mod, ne facem datoria atât față de generația actuală, cât și față de generațiile viitoare.

- Raport: Kyösti Virrankoski (A6-0104/2009)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris - (PT)* Fără a pune în discuție nevoia de a ne asigura că resursele financiare ale Comunității sunt folosite în mod adecvat și prompt (și nu este cazul deloc), raportul cuprinde câteva observații cumva greșite și foarte ambigue.

De exemplu, trebuie precizat că „puținele” resurse sunt definite de UE. Mai exact, sunt impuse de așa-numitele țări care alcătuiesc „Scrisoarea celor șase” și care stabilesc bugetul comunitar la aproximativ 1% din PIB.

De asemenea, trebuie precizat ce anume trebuie înțeles prin „priorități negative” și „priorități pozitive”, altfel fiind imposibil să acceptăm principiul care susține că aceste „priorități negative” trebuie „repriorizate pentru a face loc priorităților cruciale”.

Dacă „priorități negative” înseamnă, de exemplu, așa-numitele „noi priorități”, cum ar fi realizarea politicilor neolibérale din Strategia de la Lisabona, politicile de securitate ale „Fortăreței Europa” sau militarizarea UE, atunci suntem perfect de acord. Totuși, dacă acestea intră în categoria „priorități pozitive” și „obiective generale multianuale și strategice” (ceea ce sunt), atunci suntem într-un dezacord total.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am decis să mă abțin de la votul asupra raportului dlui Virrankoski privind metoda ABB-ABM ca instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare.

Sunt pe deplin de acord cu raportorul în ceea ce privește nevoia vitală de informații clare privind rezultatele obținute și resursele necesare în vederea obținerii lor, precum și nevoia ca cetățenii să fie pe deplin informați cu privire la costurile politicilor Uniunii Europene. Totuși, nu sunt convins că sistemul în chestiune poate rezolva această problemă și, din acest motiv, nu voi vota nici pentru, nici împotriva.

- Raport: Reimer Böge (A6-0110/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), *în scris - Conservatorii britanici susțin raportul Böge și salutăm, în special, propunerea raportorului de a face bugetul mai flexibil și mai bine gândit pentru a putea face față oricăror schimbări.* Considerăm că propunerea sa pentru o perspectivă financiară pe cinci ani va avea un efect pozitiv. Salutăm, de asemenea, recunoașterea limitei de 1% din VNB și subliniem că, dacă formula va reflecta VNB în scădere în statele membre, acest fapt se va răsfrânge în mod necesar și asupra bugetului UE.

Totuși, ne reiterăm rezervele în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, căruia ne opunem, și propunerea de creștere a finanțării pentru PESC. Regretăm că raportorul nu a profitat de această ocazie pentru a reaminti Consiliului și Comisiei de obligațiile pe care le au, stabilite în acordul interinstituțional din 2006, de a justifica la timp și în mod corespunzător cheltuirea banilor UE în conformitate cu acordurile comune de gestionare.

John Attard-Montalto (PSE), *în scris - Revizuirea pe termen mediu a cadrului financiar 2007-2013 nu este nici practică, nici realistă, din cauza incertitudinii legate de procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona, de încheierea actualei legislaturi parlamentare, de rezultatul alegerilor europene, și de stabilirea noii componente a Comisiei în actualul context economic.*

Sunt pe deplin de acord că o revizuire ambițioasă a bugetului ar trebui să fie o prioritate pentru noul Parlament și pentru noua Comisie.

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris - (IT)* Votez pentru.

Viitorul instituțional al Uniunii Europene a fost relansat de Consiliul European din iunie 2007, când 27 de state membre au hotărât organizarea unei conferințe interguvernamentale pentru a elabora proiectul unui nou tratat, pe baza proiectului de constituție. Dacă procedurile de ratificare vor decurge conform planului, noul tratat ar putea intra în vigoare la mijlocul lui 2009, în aceeași perioadă cu alegerile europene. Dacă procesul de ratificare este stopat, consecințele pentru proiectul european nu pot fi prevăzute. Prin urmare, procesul de revizuire trebuie să țină cont de acest context.

Dacă este respectat calendarul stabilit în concluziile Consiliului European, intrarea în vigoare a noului tratat, alegerea noului Parlament (iunie 2009) și numirea noii comisii ar trebui să aibă loc în a doua jumătate a lui 2009, caz în care dezbaterile interinstituționale cu privire la revizuire poate fi amânate, pentru a nu crea confuzii.

Consider că acest Parlament a investit mult prin activitatea Comisiei temporare pentru provocări politice și mijloacele bugetare ale Uniunii extinse 2007-2013, precum și prin bugetele anuale și lucrările legislative aferente. Prin urmare, raportul INI, o moștenire a actualului Parlament, trebuie să reflecte succesul obținut până acum, dar și să sublinieze deficiențele care încă mai există.

Katerina Batzeli (PSE), *în scris - (EL)* Revizuirea pe termen mediu a cadrului financiar 2007-2013 a fost considerată un compromis în cadrul deciziei din 2005 și poate fi considerată necesară în actuala situație de criză economică. Totuși, în nicio situație, nu poate fi folosită ca pretext pentru redistribuirea resurselor între statele membre și politici, cum ar fi politicile pentru fondurile structurale și politica agricolă comună, politici care, printre altele, asigură coeziunea, ocuparea forței de muncă, convergența teritorială și activarea cheltuielilor din sectorul public și privat.

Prioritatea noastră trebuie să fie consolidarea și ameliorarea gestionării politicilor actuale, cum ar fi politicile pentru fondurile structurale, care au fost și ele întârziate din lipsă de fonduri și, evident, promovarea investițiilor în creșterea economică ecologică, care va conferi actualelor politici comunitare o nouă dimensiune.

Totuși, ceea ce trebuie evitat și nu poate fi acceptat este introducerea de noi politici pentru protejarea mediului și a climei și a unor politici destinate rezolvării crizei economice fără o creștere a resurselor bugetului comunitar, care a rămas neschimbat chiar și după ultima extindere a UE. Europa trebuie să îndrăznească să își majoreze resursele alocate politicilor comunitare unice și să nu se mulțumească cu redistribuirea de resurse între vechile și noile politici.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE-DE), în scris - (SV) Am votat în favoarea raportului referitor la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013, deoarece acesta îndeamnă la mai multă transparență și la o legătură mai clară între prioritățile stabilite și rezultate.

Spre deosebire de cele afirmate în raport, noi considerăm că modelul de 1% este unul bun. Credem că restricțiile bugetare sunt de o importanță majoră.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris - (PT) Acesta este un important raport din proprie inițiativă al Parlamentului, care vizează o dezbatere nu doar a cadrului financiar multianual actual, ci mai ales a celui viitor. Raportul ridică un număr mare de întrebări care nu pot fi abordate în această explicație a votului.

După cum am spus, deși într-un mod foarte moderat, raportul face unele observații relevante, care sunt în acord cu ceea ce noi spunem de multă vreme: actualul buget comunitar este mai mic decât ceea ce este necesar și, în fiecare an, sume semnificative rămân nealocate (aproximativ 29 de miliarde între 2007 - 2009). Totuși, cei responsabili, și anume Comisia Europeană, Parlamentul și Consiliul ca autorități bugetare, ascund această situație. De aceea, Parlamentul nu poate refuza să își asume responsabilitatea.

Parlamentul subliniază, de asemenea, că „politicile suplimentare nu ar trebui să modifice echilibrul dintre principalele categorii ale actualului CFM și nici să pună în pericol prioritățile existente”, deși a eliminat - datorită votului nostru împotriva - referința la cele „două politici principale de la titlurile 1b și 2”, respectiv convergența și agricultura și pescuitul. Pe de altă parte, a subliniat „noile priorități”: cu alte cuvinte, obiectivele neoliberale ale Strategiei de la Lisabona (inclusiv așa-numitele „parteneriate public-privat”), „schimbările climatice” și militarizarea UE.

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat împotriva raportului dlui Böge referitor la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013.

Sunt dezamăgit că nu au fost adoptate toate noile programe legate de cadrul financiar multianual 2007-2013, în special în ceea ce privește programul Galileo, căruia nu i-au fost alocate fonduri suficiente, și programul-cadru privind drepturile fundamentale și justiția. Ar fi fost necesar un angajament mai mare pentru ca acestea să poată fi adoptate în timp util.

Consider, de asemenea, că Parlamentul trebuie să exercite un control mai strict asupra bugetului Uniunii Europene prin verificări mai frecvente și mai severe, pentru a se asigura că banii publici sunt gestionați în mod corespunzător.

- Propunere de rezoluție: B6-0141/2009 (APE - statele Cariforum)

Bruno Gollnisch (NI), în scris - (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, nu am votat pentru niciunul dintre textele privind noile acorduri de parteneriat cu statele din Africa, Caraibe și Pacific, cele mai sărace țări din lume.

Votul nostru nu este împotriva acestor țări, care merită o cooperare adecvată și o politică de dezvoltare care să le ajute în a scoate populația din sărăcie, teritoriile din situația deplorabilă și economiile din dificultate. Aceste țări merită, de asemenea, relații comerciale care să țină cont de situațiile lor individuale, dar și de interesele noastre și, mai ales, ale regiunilor noastre cele mai periferice, care sunt ignorate în politicile noastre.

Ceea ce propuneți sunt acorduri care confirmă normele sacrosancte ale Organizației Mondiale a Comerțului, al cărei scop este să introducă aceste țări în globalizarea ultraliberală. Le condamnați să își exporte culturile, ceea ce le înfometează, și la exploatarea bogățiilor lor de către companii multinaționale, care, de mult timp, nu sunt în serviciul niciunei țări individuale, ci sunt fără de țară, anonime, urmărindu-și doar propriile interese financiare.

Aceste țări au dreptul de a alege gradul de deschidere a frontierelor și de liberalizare a economiilor lor. De ce să nu alegem o altă cale: cea a protecționismului rezonabil și a relațiilor care aduc beneficii reciproce pentru că se bazează pe reciprocitate. Este calea pe care o solicităm din partea Franței și a Europei.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris - (PL) Am votat în favoarea rezoluției referitoare la acordul de parteneriat economic dintre CE și Cariforum. Afirmările potrivit cărora s-au făcut presiuni asupra țărilor din Caraibe pentru a le forța să semneze acordul sunt false. Am putut observa acest lucru când am participat la prima reuniune a Adunării Parlamentare paritare ACP-UE cu țările din regiunea Caraibelor.

Reprezentanții negociatorilor și ai autorităților țărilor din Caraibe au afirmat fără echivoc că au semnat acordul din voința lor liberă și din convingerea că acesta este benefic pentru toate părțile. Erau într-adevăr conștienți de o anumită presiune, dar este vorba de presiunea timpului, care a afectat toate părțile la acord. În plus, necesitatea semnării de noi acorduri de parteneriat economic a fost rezultatul unor decizii luate independent de Uniunea Europeană. Și apoi, de ani de zile, acesta este un lucru cunoscut.

David Martin (PSE), în scris - Salut promisiunea de flexibilitate făcută de Comisie în vederea trecerii de la APE interimare la cele finale și promisiunea că negocierile vor fi determinate de preocupările legate de dezvoltare.

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte.

Consider că APE trebuie să sprijine dezvoltarea durabilă în statele din Africa, Caraibe și Pacific, să le încurajeze să participe în comerțul internațional și să își diversifice economia. Totuși, nu cred că acordul în chestiune se află în direcția bună, deoarece nu ajută țările în chestiune să creeze o economie autonomă, capabilă să se susțină singură, fără să depindă de ajutorul venit din exterior.

În plus, după părerea mea, instrumentele stabilite în acord nu ajută nici autoritățile, nici sectorul privat local în a participa, ceea ce înseamnă că aceste părți nu vor fi suficient de implicate în procesul de dezvoltare a regiunilor lor.

Kathy Sinnott (IND/DEM), în scris - Este foarte important ca acordurile APE să țină cont de nevoile particulare ale fiecărei țări ACP. Din acest motiv, am votat împotriva acestui acord. Acordul de parteneriat economic cu CARIFORUM a fost discutat aici, în timp ce parlamentelor națiunilor CARIFORUM nu li s-a dat încă voie să discute această chestiune. Din respect pentru aceste parlamente, consider că trebuie să amânăm adoptarea rezoluției în cauză.

Este important, de asemenea, să notăm că guvernele ACP au fost presate de Comisia Europeană să semneze acordurile interimare înainte de expirarea datei de renunțare.

Este foarte important ca aceste probleme să fie analizate cu atenție și dezbătute de fiecare stat ACP înainte de a fi aprobate de UE.

Margie Sudre (PPE-DE), în scris - (FR) În conformitate cu APE, zahărul și bananele provenite din țările ACP nu vor putea fi introduse pe piețele din regiunile ultraperiferice franceze timp de zece ani, interval care poate fi reînnoit, pentru a prezerva producția acestor doi piloni ai agriculturii de peste mări.

Clauza de salvagardare specifică, ce permite ca importurile să fie blocate dacă afectează sau denaturează piața regiunilor ultraperiferice franceze, necesită clarificări suplimentare pentru a reduce perioada de punere în aplicare.

Apelurile lansate de Parlament au permis astfel ca cererile din partea acestor regiuni să fie luate în considerare în timpul negocierilor.

Actorii socio-profesionali din regiunile respective simt că sunt penalizați prin constrângeri legate de producție care sunt conforme cu standardele europene și care îi fac mai puțin competitivi decât concurenții lor direcți. Îi înțeleg, dar îi încurajez, totuși, să se angajeze pe deplin într-un proces de cooperare cu vecinii lor ACP, pentru a dezvolta relații complementare și de sprijin în jurul unor obiective comune.

Regiunile respective ar avea totul de câștigat dacă ar adopta o poziție de egalitate cu concurenții lor, mai curând decât să încremenească rigid într-o poziție defensivă. Acest lucru este valabil cu condiția ca Uniunea Europeană să garanteze într-adevăr funcționarea unor metode adecvate de monitorizare și de arbitraj, pentru a preveni orice fel de concurență neloială.

- Propunere de rezoluție: B6-0148/2009 (APE - Côte d'Ivoire)

Philip Claeys (NI), *în scris - (NL)* Acest Parlament dorește să abordeze problema vizelor de lucru pentru locuitorii din Côte d'Ivoire, valabile 24 de luni, în cadrul negocierilor privind acordul de parteneriat economic preliminar cu Côte d'Ivoire. Ivorienii care intră în această categorie ar putea lucra apoi ca îngrijitori sau în profesii asemănătoare. Din orice perspectivă ați privi, acest lucru nu este decât un alt canal pentru imigrație ceea ce, din punctul meu de vedere, este un motiv suficient pentru a vota împotriva acestei rezoluții. Europa are deja milioane de șomeri și un import suplimentar de forță de muncă din afara Uniunii nu ar face decât să înrăutățească problemele deja existente. Profesunile în chestiune pot fi exercitate foarte bine de lucrătorii noștri.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris - (SV)* Credem că principala noastră contribuție la promovarea dezvoltării constante în cele mai sărace țări ale lumii este deschiderea piețelor UE pentru importurile din aceste părți ale lumii. Ajutorul trebuie inițiat și hotărât de fiecare stat membru în parte, și nu de UE, atunci când este considerat compatibil cu dorința de amplificare a comerțului liber. Dacă UE insistă totuși în acordarea și controlarea ajutorului, în nici un caz acesta nu trebuie condiționat de comerțul cu țările care îl primesc. Pot fi acceptabile dispozițiile menite să protejeze pentru o perioadă tranzitorie industriile sensibile din țările în curs de dezvoltare. Totuși, în principiu, trebuie să evităm toate reglementările protecționiste care riscă să compromită accesul liber pe piață.

Aceste principii ne-au călăuzit în adoptarea unei poziții cu privire la prezenta propunere de rezoluție în legătură cu acordurile comerciale pe care le pregătește Comisia.

Ne opunem formulărilor regretabile care au ca unic scop consolidarea influenței Parlamentului European în politica comercială. Cu toate acestea, am ales să votăm în favoarea tuturor rezoluțiilor, deoarece acestea ilustrează importanța continuării comerțului liber într-o perioadă în care tendințele protecționiste par să se contureze tot mai puternic.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Côte d'Ivoire, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele ei membre, de cealaltă.

Sunt de acord că o uniune vamală între țările din Africa de Vest poate fi foarte benefică pentru Côte d'Ivoire, care este liderul economic și comercial din acea zonă: mai mult, întrucât comerțul interregional reprezintă doar o mică parte din comerțul total al Côte d'Ivoire, este de dorit o creștere a legăturilor comerciale regionale în scopul de a asigura, pe termen lung, o creștere economică sustenabilă și susținută.

Este de dorit, de asemenea, ca Uniunea Europeană să ofere mai mult sprijin tehnic și administrativ în Côte d'Ivoire, pentru a se asigura că economia acestei țări este aptă să exploateze toate avantajele derivate din acordul preliminar de parteneriat economic.

- Propunere de rezoluție: B6-0142/2009 (APE - Ghana)

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat împotriva raportului dlui Fjellner referitor la încheierea unui Acord de parteneriat economic preliminar între Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte.

Și aceasta deoarece consider că un astfel de acord cu Ghana ar putea amenința coeziunea și ar slăbi integrarea regională a ECOWAS, pe care ar trebui să o sprijinim, având în vedere că are un potențial foarte mare de a produce efecte pozitive pentru economia locală pe termen mediu și lung, prin posibilitățile mai mari de participare a organismelor locale.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris -* Este deosebit de important ca acordurile APE să ia în considerare nevoile particulare ale fiecărei țări ACP. Din acest motiv, am votat împotriva acestui acord. Fiecare țară ACP are nevoi diferite și multe dintre ele ar prefera să nu negocieze chestiuni legate de drepturile de proprietate intelectuală și de problemele din Singapore. Multe dintre aceste națiuni își doresc, de asemenea, consolidarea dispozițiilor legate de securitatea alimentară și de industria emergentă. În cele din urmă, aceste acorduri au nevoie de o clauză de revizuire care să prevadă o evaluare a impactului dezvoltării durabile și posibilitatea de a modifica acordul pe baza rezultatelor acestei evaluări. Trebuie să ne asigurăm că aceste acorduri realizează într-adevăr ce este mai bun pentru nevoile fiecăreia dintre aceste țări și trebuie să evităm orice presiune asupra lor pentru a le forța să semneze acorduri care nu corespund nevoilor lor.

- Propunere de rezoluție: B6-0144/2009 (APE - SADC)

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat împotriva propunerii de rezoluție privind un Acord de parteneriat economic interimar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte.

Nu cred că acordul de parteneriat economic a adus multe avantaje celor care exportă din țările ACP în Uniunea Europeană, deoarece acordurile comerciale de la Cotonou au expirat la începutul lui 2008, chiar dacă bunurile din țările ACP pot intra pe piața UE fără să fie supuse tarifelor vamale sau cotelor.

În special, acordul nu contribuie la promovarea dezvoltării autonome a acestor state și nici la dezvoltarea acelor competențe care, în viitor, le permit țărilor în chestiune să continue să se dezvolte fără ajutor din exterior. Mai mult, am sentimentul că, de multe ori, aceste acorduri nu respectă condițiile de bună guvernare, transparență a pozițiilor politice și respect pentru drepturile omului, fapt care face ca daunele aduse populației acestor state să fie mai mari decât ajutorul pe care îl primesc.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris - (EL) Într-un moment de criză a capitalismului și de dezvoltare a imperialismului, UE depune eforturi pentru a consolida poziția monopolurilor europene și pentru a dobândi noi poziții pe piața mondială. UE folosește o combinație de intervenții imperialiste deschise în întreaga lume, prin mijloace militare și intervenție economică a monopolurilor în comerțul internațional și în tranzacțiile economice.

Acordurile interimare de parteneriat economic sunt cea mai sălbatică formă de parteneriat pe care UE a pretins-o de la țările în curs de dezvoltare. Scopul lor este de a impune puterea capitalului și supraexploatarea forței de muncă și a resurselor producătoare de bunăstare. Prin clauze opresive se urmărește liberalizarea piețelor și privatizarea tuturor serviciilor, în special în domeniul energiei, al distribuției apei, al sănătății, educației și culturii.

Cazul Comunității pentru dezvoltare a sudului Africii (SADC) și al Pieței Comune a Africii de Est și de Sud (COMESA) sunt tipice. Divide et impera. Cu alte cuvinte, presiune și constrângere din partea UE pentru acceptarea calendarelor și a conținutului acordurilor, cu acorduri separate și clauze diferite pentru fiecare țară.

Votăm împotriva acordurilor de parteneriat economic interimare pentru că acestea sunt semnate în avantajul profiturilor capitalismului și în detrimentul oamenilor. Dovedesc, încă o dată, că comerțul global sub suveranitatea imperialismului și a monopolurilor nu poate fi desfășurat pe bază de beneficii reciproce.

- Propunere de rezoluție: B6-0145/2009 (APE - Statele din Africa de Est și de Sud)

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la acordul interimar de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte.

Sunt convins că acest acord de parteneriat economic nu este potrivit pentru a realiza obiectivul de promovare a dezvoltării țărilor implicate, pentru că există chestiuni controversate care trebuie încă abordate și rezolvate, cum ar fi clauza națiunii celei mai favorizate și tarifele la export, care nu încurajează crearea unei piețe reale, capabile să aducă avantaje pentru populațiile implicate.

- Propunere de rezoluție: B6-0146/2009 (APE - Statele partenere din Comunitatea Africii Orientale)

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Am votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la acordul de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii Orientale, pe de altă parte.

Consider că dezvoltarea unei veritabile piețe regionale și interregionale în aceste țări este importantă pentru a crea condițiile pentru o creștere economică durabilă care să nu depindă în întregime de ajutorul extern: totuși, acest acord nu creează condițiile necesare pentru ca acest lucru să fie posibil, având în vedere că, în multe cazuri, măsurile avute în vedere prevăd o implicare redusă a autorităților și a sectorului privat local.

Mai mult, în ciuda existenței unor mecanisme de control, nu cred că aceste țări îndeplinesc condițiile unei bune guvernări, ale transparenței pozițiilor politice și ale respectării drepturilor omului, fără de care există mai curând riscul de a afecta majoritatea populației acestor țări decât de a le acorda un ajutor real.

- Propunere de rezoluție: B6-0147/2009 (EPA - Africa Centrală)

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind Acordul preliminar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Africa Centrală, pe de altă parte.

Sunt convins că acordul de parteneriat economic preliminar a creat avantaje foarte mari pentru exportatorii din țările Africii Centrale, mai ales de la expirarea acordului de la Cotonou în ianuarie 2008, prin creșterea șanselor lor de a exporta în Uniunea Europeană. Acordurile generale de parteneriat economic trebuie considerate, în orice caz, ca fiind mai curând complementare, și nu alternative la acordurile încheiate în baza Agendei de dezvoltare de la Doha, în privința cărora solicităm reluarea cât mai rapidă a negocierilor.

Sunt de acord și cu stabilirea unor perioade de tranziție pentru întreprinderile mici și mijlocii în scopul de a le acorda suficient timp pentru a se adapta schimbărilor rezultate din acord și, în general, salut sprijinul ce va fi acordat IMM-urilor de către statele în chestiune.

- Raport: David Martin (A6-0117/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *în scris - (FR)* De ani de zile, alături de colegii noștri africani, noi, socialiștii, ne-am unit forțele pentru a transforma APE în instrumente veritabile de dezvoltare.

Am purtat negocieri dure și decise cu Comisia, pentru a obține acorduri corecte care să promoveze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului.

Am realizat acest lucru optând pentru o regionalizare selectivă, realizată de țările ACP însele.

Am realizat acest lucru onorând angajamentele asumate în privința asistenței comerciale promise în 2005, mai curând decât „dând iama” în FED.

În mare măsură, lupta noastră a dat astăzi roade, deoarece comisarul pentru comerț și-a asumat un angajament în numele Comisiei Europene, în legătură cu:

- obiectivul crucial de a dezvolta acordurile
- renegocierea punctelor contencioase ale acordurilor pe baza unei abordări deschise și flexibile
- securitatea alimentară și protejarea industriilor sensibile din țările ACP.

Ne-am fi dorit, desigur, mai multe garanții în ceea ce privește modul în care parlamentele naționale și Adunarea ACP-UE vor fi implicate în monitorizarea implementării acestor acorduri.

Totuși, progresele făcute în doar câteva săptămâni sunt considerabile.

Recunosc acest lucru.

Intenționez, în orice caz, să urmăresc îndeaproape procesul de implementare.

Deci nu va exista niciun „cec în alb”: m-am abținut de la vot.

Richard Corbett (PSE), *în scris - Azi am putut vota în favoarea aprobării de către Parlament a APE și a APE interimare doar datorită asigurărilor și acțiunilor noului comisar, Cathy Ashton, și pentru că guvernele țărilor implicate privesc acest lucru ca pe un pas înainte, deși nu suficient.*

Acordurile de parteneriat economic trebuie să devină instrumente de reducere și eradicare a sărăciei, care să cuprindă, în același timp, obiectivele dezvoltării durabile și integrarea graduală a țărilor ACP în economia mondială.

Trebuie să ne asigurăm că acordurile comerciale pe care le încheiem cu țările ACP sunt în interesul lor și, mai ales, că sunt încheiate ca instrumente pentru dezvoltare.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *în scris - (ES)* Am votat împotriva rapoartelor privind APE cu insulele din Caraibe și împotriva acordului interimar cu Côte d'Ivoire, printre altele. Parlamentul a votat pentru acordul interimar cu Côte d'Ivoire, de exemplu; aceasta este o țară afectată de conflicte interne și fără un guvern legitim.

În aceste condiții, pur și simplu nu cred că este cel mai bun moment pentru a încheia un acord internațional cu consecințe pe termen lung. Sub presiunea Organizației Mondiale a Comerțului, Uniunea Europeană s-a retras din acordurile de cooperare cu țările ACP și le-a înlocuit cu acorduri de parteneriat economic cu țări individuale, afectând, în multe cazuri, puterea regiunilor.

Primele acorduri, impuse de Europa, au fost aspru criticate de ONG-urile și de investigatorii din aceste țări, iar Parlamentul le-a revizuit astăzi.

Glenys Kinnock (PSE), *în scris* - Mi-am dat acordul pentru acordul de parteneriat economic cu CARIFORUM și pentru acordul interimar cu Côte d'Ivoire ca răspuns la garanțiile date de comisarul Ashton în această săptămână.

Din momentul în care comisarul Ashton l-a înlocuit pe comisarul Mandelson a avut loc o schimbare de stil și de ton și acum primim semnale clare că a avut loc și o schimbare de substanță.

În cazul acordurilor cu CARIFORUM, comisarul a dat asigurări clare raportorului David Martin referitor la preocuparea acestuia legată de accesul la medicamente de bază, de clauza de revizuire și de flexibilitate în privința modului în care va acționa clauza NCF.

Înainte de a da un aviz conform acordului cu Côte d'Ivoire, ni s-au dat asigurări clare și neechivoce că această țară este liberă să preia tot ce dorește din orice alt APE. Este semnificativ faptul că, în cazul APE încheiat cu SADC, s-a convenit asupra revizuirii unui număr de clauze contencioase. Acestea includ protejarea industriilor emergente, posibilitatea de a introduce noi taxe la export pentru sprijinirea dezvoltării industriale și cote la export.

Deciziile pe care le-am luat nu au fost ușoare, dar au fost luate după o examinare atentă a angajamentului care garantează că acordurile de parteneriat economic pot fi un instrument pentru dezvoltare și pot reflecta parteneriatul nostru și respectul reciproc față de ACP.

Bernard Lehideux (ALDE), *în scris* - (FR) Poziția noastră referitoare la acordul de parteneriat economic este încă una critică. Credem că negocierile au avut un început foarte prost, într-o lipsă totală de respect pentru situațiile specifice ale partenerilor noștri. De asemenea, suntem convinși în continuare că nu ar trebui să grăbim negocierile și, mai ales, că nu trebuie să le impunem reforme bruște care s-ar putea dovedi dezastruoase pentru coeziunea socială și pentru economiile lor.

Totuși, votul nostru ține cont de pozițiile încurajatoare adoptate de comisarul Ashton în sesiunea plenară de luni, 23 martie. Acesta este motivul pentru care ne-am abținut și nu am votat împotriva, cum am fi făcut cu siguranță în urmă cu doar câteva săptămâni.

Cu toate acestea, abținerea noastră este un avertisment. Intenționăm să evaluăm acțiunea comisarului pe bază de dovezi și nu dorim să acordăm un cec în alb pentru viitor.

David Martin (PSE), *în scris* - **Asigurările care mi-au fost date în ceea ce privește medicamentele de bază, clauza de revizuire și flexibilitatea cu privire la modul de funcționare a clauzei națiunii celei mai favorizate m-au determinat să sprijin acest raport, pentru care am fost raportor.** Raportul trebuie să găsească un echilibru între asigurarea unui parteneriat corect pentru UE și garantarea faptului că dezvoltarea este parte integrantă a acordului, astfel încât statele Cariforum să poată prospera și beneficia de avantajele unui comerț echitabil cu UE.

Rovana Plumb (PSE), *în scris* - Am votat acest raport cu convingerea că prin avizul conform acordat de PE pentru Acordul de parteneriat economic (APE) dintre țările CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, se va garanta:

- materializarea angajamentelor în domenii care încă nu sunt reglementate în cadrul economiei și pieței unice a CARICOM sau care nu sunt aplicate pe deplin, printre care se numără serviciile financiare, alte servicii, investițiile, concurența, achizițiile publice, comerțul electronic, proprietatea intelectuală, libera circulație a mărfurilor și mediul, va fi amânată până la finalizarea economiei și pieței unice în aceste domenii;
- crearea unui mecanism de monitorizare independent în cadrul statelor CARIFORUM, dotat cu resursele care se impun pentru efectuarea analizei necesare în vederea stabilirii gradului de îndeplinire a obiectivelor de către APE;
- stabilirea și alocarea din timp de cote echitabile din resursele Ajutorului pentru comerț; aceste fonduri reprezintă resurse suplimentare, nu doar o simplă restructurare a finanțării prin FED,

– că respectă prioritățile CARIFORUM și că plata lor se face la timp, este previzibilă și în concordanță cu calendarele de executare a planurilor strategice de dezvoltare naționale și regionale; aceste fonduri se utilizează în mod eficient pentru a compensa pierderile din veniturile vamale;

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea recomandării dlui Martin privind acordul de parteneriat economic dintre CE și CARIFORUM. Într-adevăr, Parlamentul European are obligația de a încheia acest acord, cu condiția ca atât Comisia, cât și Consiliul să fie de acord cu revizuirea acestor acorduri o dată la cinci ani, ca clauza națiunii celei mai favorizate să fie eliminată pentru Uniunea Europeană și, cel mai important, ca diferitele sume destinate ajutorului pentru comerț să fie definite și alocate cu promptitudine.

- Raport: Erika Mann (A6-0144/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am decis să mă abțin de la votul privind propunerea de recomandare a dnei Mann cu privire la acordul de parteneriat economic preliminar dintre CE și Côte d'Ivoire. Nu sunt de acord cu mai multe puncte ale propunerii. Pe de altă parte, scopurile și obiectivele pe care aceasta le urmărește sunt laudabile; de aceea, nu doresc să votez împotriva acestei recomandări.

- Raport: Gay Mitchell (A6-0135/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris - (IT)* Am votat în favoarea raportului.

Este pentru prima dată când Parlamentul a elaborat un raport unic cu privire la activitatea Băncii Europene de Investiții (BEI) și a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD). Cele două bănci finanțează constant operațiuni în aceleași regiuni geografice din afara Uniunii Europene, de exemplu în Europa de Est, Caucazul de Sud, Rusia, Balcanii de Vest și Turcia.

Cooperarea dintre cele două bănci a crescut la nivel regional și, prin urmare, modul în care aceasta se concretizează diferă în funcție de zona în chestiune. În țările în care au loc operațiuni obișnuite, există trei tipuri diferite de cooperare între BEI și BERD: Memorandumul de Înțelegere în Europa de Est, metoda aplicată în Balcanii de Vest și metode flexibile de cooperare.

Aceasta nu este un o evoluție satisfăcătoare. O revizuire completă ar fi mai utilă pentru a analiza modul în care cooperarea dintre cele două bănci și alte părți relevante poate fi îmbunătățită, ținând cont de interesele UE și de țările beneficiare. În plus, divizarea activităților și a cooperării dintre cele două instituții nu poate fi gestionată la nivel regional sau prin trasarea unei linii între operațiunile de împrumut în sectorul public și cel privat.

Luca Romagnoli (NI), *în scris - (IT)* Am votat împotriva raportului dlui Mitchell privind rapoartele anuale pe 2007 ale Băncii Europene de Investiții și ale Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare. Decât să vorbim despre cooperarea dintre bănci și alte părți interesate, cred că ar fi mai indicat să ne asigurăm că sunt efectuate verificări înainte, în timpul și după acordarea finanțării, pentru că ambele bănci au acordat împrumuturi semnificative în 2007. Acordarea de sprijin financiar fără implicarea societății civile din țările în chestiune nu face decât să înrăutățească situația acestora, în loc să o îmbunătățească.

În acest sens, salut propunerea dlui Mitchell ca, anual, Comisia să adreseze rapoarte Parlamentului și Consiliului cu privire la evaluarea impactului operațiunilor financiare. Totuși, acest element nu este suficient pentru a mă determina să votez în favoarea raportului.

- Propunere de rezoluție: RC-B6-0152/2009 (Viitorul industriei automobilelor)

Guy Bono (PSE), *în scris - (FR)* Am votat în favoarea acestei rezoluții comune privind viitorul industriei automobilelor.

Acest text subliniază nevoia de a defini la nivel european o politică clară și coerentă care să facă față crizei care afectează toate statele membre ale UE. Se estimează că 12 milioane de locuri de muncă din Europa sunt afectate direct sau indirect de industria automobilelor. Vânzările scad, stocurile cresc și anunțurile de concedieri se multiplică. Nu există soluții magice pentru dezastrul social care se produce; doar măsurile coordonate pot salva sectorul.

De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții comune, care îndeamnă autoritățile europene să colaboreze cu statele membre pentru a introduce măsuri care vor face posibil să garantăm competitivitatea viitoare a industriei de automobile europene și ocuparea constantă a forței de muncă în acest sector.

Cu toate acestea, rezoluția a apărut cam târziu și nu satisface toate așteptările. Prin urmare, dezbateră este departe de a se fi încheiat și promise să fie energică, mai ales dacă luăm în calcul actualele chestiuni sociale care sunt în joc și nevoia reafirmată pentru o Europă socială care își protejează cetățenii.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris – Am votat această rezoluție cu privire la viitorul industriei automobilelor deoarece solicită inițiative coerente și coordonate ale statelor membre UE pentru industria europeană a automobilelor și solicită crearea unui cadru european de acțiune veritabil.

Edite Estrela (PSE), în scris - (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție privind viitorul industriei automobilelor. Deoarece UE este cel mai mare producător de autovehicule și deoarece industria de automobile este unul dintre cei mai mari angajatori privați, este esențial să sprijinim acest sector pentru a putea reacționa la actuala criză financiară și economică.

De aceea, sprijin o acțiune politică coordonată la nivel european pentru a încuraja adoptarea de măsuri de sprijin pentru industrie, cum ar fi: asigurarea accesului la credite pentru producătorii și furnizorii de autovehicule; stimularea cererii pentru vehicule noi, inclusiv acordarea de stimulente pentru a renunța la mașinile vechi și pentru a cumpăra mașini „ecologice”; sprijinirea financiară a lucrătorilor calificați prin utilizarea Fondului de ajustare la globalizare și a Fondului social european; și încurajarea cercetării și a investițiilor.

Bruno Gollnisch (NI), în scris - (FR) Am votat în favoarea rezoluției privind industria automobilelor, dar nu am uitat că cei care pretind azi că vor să o salveze sunt adevărații responsabili pentru acest dezastru.

Sunt responsabili pentru extinderea unei economii globalizate acționate doar de finanțe, deconectate de realitate, în care garantarea profiturilor imense ale acționarilor ia locul strategiei industriale și unde acțiunile cresc ca urmare a anunțurilor privind planurile sociale, în timp ce patronii, care nu întotdeauna sunt foarte capabili, își acordă prime și parașute de aur. Ei au creat acest sistem, în care locurile de muncă și salariile lucrătorilor au devenit singurele variabile instabile. Ei sunt responsabili de sărăcirea gospodăriilor care afectează grav cererea, făcând imposibilă ieșirea din acest cerc vicios.

Chiar și acum, când sunt în joc sute de mii de locuri de muncă, Comisia recită dogma concurenței, obstrucționând măsurile naționale menite să prevină pierderea locurilor de muncă și solicitând explicații din partea Renault pentru a se asigura că o creștere a producției într-o fabrică nu este rezultatul relocării operațiunilor.

Măcar dacă ați fi arătat aceeași indignare când întreprinderile europene se mutau în întreaga lume, în căutare de costuri mici și de o legislație socială practic inexistentă.

Este momentul unei schimbări de politică - pentru binele Europei și, mai ales, pentru binele europenilor.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), în scris (PL) Industria automobilelor este într-o situație extrem de dificilă din cauza actualei crize economice. Previziunile pentru anul acesta nu sunt deloc optimiste. Indică în continuare o scădere a vânzărilor la mașinile noi.

Comisia Europeană și Parlamentul European consideră că industria ar trebui să se descurce în mare măsură singură în această criză. Industria este cea care, în special, trebuie să găsească un răspuns la problemele structurale legate de eficiența producției și de utilizarea producției de energie, astfel încât să amelioreze competitivitatea și stabilitatea pe termen lung.

Acțiunile întreprinse de UE și de statele membre pot numai sprijini acțiunile întreprinse de către producători. Acest lucru este adevărat în special pentru măsurile care vizează restabilirea accesului la finanțare în condiții rezonabile, stimularea cererii pentru vehiculele noi, menținerea standardelor de calificare și protejarea locurilor de muncă, precum și reducerea costurilor sociale.

Mai multe țări au adoptat planuri pentru a ajuta sectorul de automobile dar, după cum a observat Comisia, aceste planuri trebuie să fie în acord cu legislația UE și cu principiile predominante privind concurența, în special cu principiile privind acordarea ajutorului de stat, astfel încât să nu bulverseze funcționarea pieței interne a UE. Toate măsurile legate de finanțare, impozitare sau scoatere din uz trebuie, în plus, să sprijine și să accelereze transformările tehnologice din sector, în special în domeniul eficienței consumului de combustibil al motoarelor și al reducerii emisiilor.

Marine Le Pen (NI), în scris - (FR) Parlamentul European va aproba dictatele Comisiei Europene, care se opune cu înverșunare oricărui efort al statelor membre de a-și proteja industriile naționale de automobile.

Oamenii trebuie să înțeleagă că politica ultraliberală a Comisiei și a Parlamentului este un mijloc fantastic de a accelera relocarea întreprinderilor franceze către state mai „viabile” din punct de vedere economic.

Într-o perioadă în care în industria de automobile și în sectoarele subcontractante mii de locuri de muncă sunt amenințate direct, această alegere antinațională este obscenă din punct de vedere moral și suicidală din punct de vedere economic.

Acele state membre care acordă sprijin unei astfel de distrugerii industriale și sociale vor trebui să răspundă pentru acțiunile lor în fața lucrătorilor și a familiilor acestora, care sunt victimele directe ale orbirii lor ideologice.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris - (PT) Având în vedere importanța industriei automobilelor pentru economia europeană, angajamentul guvernelor europene și al Uniunii Europene ca atare de a acționa în raport cu situația actuală este de înțeles. Ele speră că această criză este temporară și luptă pentru a se asigura de acest lucru, încercând să prevină consecințele crizei, care ar face ca această industrie să fie irecuperabilă. Această preocupare are sprijinul nostru. Totuși, trebuie să existe unele măsuri de protecție. Obiectivul principal este protejarea locurilor de muncă, dar în realizarea lui trebuie respectat obiectivul ultim de garantare a supraviețuirii industriilor viabile. Ceea ce înseamnă că investițiile masive din acest sector trebuie utilizate pentru a-l actualiza, a-l moderniza și a-l pregăti pentru o concurență crescândă. Ideea că ar fi posibil, sau chiar de dorit, să izolăm și să protejăm de concurență un sector economic, în condițiile în care această concurență este sănătoasă și corectă, este o eroare economică și o decepție politică.

În ciuda eșecurilor, depășirea crizei din industria automobilelor, și criza în general, precum și pregătirea pentru următoarea etapă se află în centrul Strategiei de la Lisabona: mai multă concurență, mai multă inovație, mai multe locuri de muncă. Trebuie să ajutăm industria automobilelor să se refacă, dar nu trebuie să reinventăm roata.

Peter Skinner (PSE), în scris - Producția de mașini din UE depinde de satisfacerea unor standarde care pot facilita norme de mediu mai stricte. Aceasta nu este în contradicție cu ideea unei industrii competitive, ci mai curând o contribuție la chiar supraviețuirea sa. Există multe instrumente europene care pot fi folosite pentru a ajuta industria automobilelor și, în special, lucrătorii din acest domeniu. Printre acestea se numără fondurile alocate pentru formarea de-a lungul vieții.

Este esențial să dispunem de forța de muncă potrivită care crede într-un viitor al producției durabile. Știu că producția de mașini din sud-estul Angliei are acum ocazia de a profita de facilitățile financiare care pot promova producția de mașini ale viitorului. Trebuie să existe un echilibru între acestea și condițiile sociale și de mediu.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris - (NL) Politicienii ecologiști sunt convinși că nu putem separa criza economică de cea de mediu. Pentru a putea ajuta la refacerea economiei, avem nevoie de o „nouă înțelegere” bazată pe principii ecologice. Sectorul de automobile dispune de un potențial enorm de orientare într-o direcție ecologică. Însă, pentru a exploata acest potențial, guvernele trebuie să oblige și să ajute producătorii de mașini să investească în inovație. O majoritate din cadrul acestei instituții a hotărât că Uniunea Europeană trebuie să pompeze o sumă substanțială în industria automobilelor. Acordarea unui cec în alb nu este însă o soluție. Nu trebuie să subvenționăm tehnologii vechi care trebuie scoase din circulație. Dimpotrivă, trebuie să acționăm pentru a obliga producătorii de mașini să investească în inovație. Astfel, viitorul sectorului este asigurat și li se face un mare bine milioanele de europeni care lucrează în industria automobilelor.

Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană a propus ca banii să fie alocați numai cu condiția ca industria automobilelor să își îmbunătățească substanțial nivelurile de performanță în materie de mediu. Transportul este responsabil de aproximativ o treime din totalul emisiilor de CO₂ din UE. Am votat împotriva celei mai mari părți din rezoluție pentru că nu a stipulat ameliorarea performanței în materie de mediu ca precondiție pentru acordarea de fonduri publice.

5. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 14.15 și reluată la ora 15.05.)

PREZIDEAZĂ: DL MAURO*Vicepreședinte***6. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal****7. Stadiul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din Statele Unite (dezbatere)**

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă raportul (A6-0114-2009) elaborat de dl Millán Mon, în numele Comisiei pentru afaceri externe, privind stadiul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA [2008/2199(INI)].

Francisco José Millán Mon, raportor – (ES) Domnule președinte, în primul rând, aș dori să le mulțumesc raportorilor alternativi, în special dlui Severin, dlui Lambsdorff și dlui Lagendijk, precum și Comisiei pentru afaceri externe și raportorilor pentru aviz, dl Garcia-Margallo și dna Quisthoudt-Rowohl. Le mulțumesc pentru sprijinul pe care mi l-au oferit la întocmirea acestui raport referitor la relațiile dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii.

Astfel am reușit să întocmim un raport bazat pe un consens larg cu privire la un subiect important. Raportul asupra căruia ne vom exprima voturile mâine reprezintă, așadar, un mesaj puternic și convingător din partea Parlamentului European, transmis într-un moment cât se poate de adecvat. Motivul pentru care afirm că este vorba despre un subiect important este acela că, în mod cert, Uniunea Europeană și Statele Unite sunt doi actori foarte importanți pe scena mondială, care trebuie să lucreze împreună, deoarece au în comun multe principii și valori, dar și multe interese.

Principalul mesaj al acestui raport transmite ideea că ne aflăm într-un moment prielnic pentru consolidarea relațiilor transatlantice. Acest fapt se bazează pe trei argumente. Primul dintre acestea este reprezentat de noua administrație a Statelor Unite, care este pragmatică și care cunoaște faptul că nicio țară nu poate face față singură problemelor globale și de la care publicul din Europa, dar și din întreaga lume, are mari așteptări. Al doilea argument îl reprezintă o Uniune Europeană mai puternică, având o capacitate mai mare de a acționa pe plan extern decât Uniunea Europeană din 1995, când s-a stabilit Noua Agendă Transatlantică; în plus, în curând, UE se va putea baza și pe dispozițiile Tratatului de la Lisabona referitoare la politica externă și apărare. Cel de al treilea argument este reprezentat de un nou context care aduce noi provocări la nivel global, din care acum fac parte, alături de problemele militare, criza economică și schimbările climatice.

În încercarea de a rezolva aceste probleme noi, cooperarea cu Uniunea Europeană va aduce mari beneficii Statelor Unite. Relațiile transatlantice trebuie consolidate pe două planuri: pe plan instituțional și pe plan fizic, prin cooperare efectivă. Trebuie să folosim Tratatul de la Lisabona pentru a consolida structurile instituționale: organizarea a două reuniuni anuale la nivel înalt, nu doar a unui singure, la care să participe noul președinte permanent al Consiliului European; crearea unui consiliu politic transatlantic, în cadrul căruia să se întâlnească, trimestrial, Înalțul Reprezentant – și vicepreședinte al Comisiei – și secretarul de stat american; îmbunătățirea dialogului dintre autoritățile legiuitoare prin crearea unei adunări transatlantice; precum și îmbunătățiri aduse Consiliului Economic Transatlantic. Toate aceste îmbunătățiri vor oferi posibilitatea unei coordonări mai intense și mai eficiente; aceste aspecte ar trebui cuprinse într-un nou acord de asociere transatlantică, iar negocierile ar trebui să fie demarate în momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Cel de-al doilea obiectiv al raportului constă în consolidarea cooperării efective. Acest lucru presupune stabilirea unei agende în vederea abordării în comun a mai multor probleme și conflicte, precum și în vederea rezolvării unor chestiuni bilaterale. Pentru a putea stabili o astfel de agendă comună, Consiliul și Comisia ar trebui să mărească frecvența contactelor cu noul guvern de la Washington în următoarele luni. Așadar, sunt mulțumit de reuniunea la nivel înalt de la Praga, care va avea loc la 5 aprilie, și la care va participa și președintele Obama, așa cum se menționează în amendamentul depus de grupul din care fac parte.

În raport sunt enumerate câteva probleme globale pentru care Statele Unite și Uniunea Europeană ar trebui să încerce să găsească o abordare comună: de exemplu criza economică, un multilateralism eficace, care să includă puterile emergente, Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, schimbările climatice, promovarea drepturilor omului etc. De asemenea, raportul menționează câteva probleme regionale pentru rezolvarea cărora ar trebui să acționăm în mod coordonat; aceste probleme sunt reprezentate de conflicte precum cel din Orientul Mijlociu și de programele nucleare aflate în desfășurare în Iran și Afganistan; relațiile cu Rusia, precum și cu țările din America Latină sunt de asemenea menționate. Dezarmarea și securitatea sunt alte

domenii în care este nevoie de o coordonare îmbunătățită, incluzând aici și lupta împotriva amenințării teroriste reale, care ar trebui să se desfășoare respectând întocmai legislația internațională și drepturile omului.

Doamnelor și domnilor, raportul se referă și la anumite probleme bilaterale în domeniul justiției și al afacerilor interne, inclusiv la problema vizelor. De asemenea, acesta pune accentul pe nevoia ca parteneriatul transatlantic să se bucure de o largă susținere din partea societății civile, în special din partea tinerilor. În raport se vorbește și despre relațiile comerciale și economice, insistându-se asupra faptului că trebuie să facem progrese în ceea ce privește integrarea pieței transatlantice. Referitor la aceste teme, am inclus mai multe sugestii din partea Comisiei pentru afaceri economice și monetare și din partea Comisiei pentru afaceri externe.

Doamnelor și domnilor, în concluzie: consider că dacă acest raport va fi adoptat mâine, Parlamentul va transmite un mesaj clar. Noi milităm pentru relații consolidate între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, inclusiv la nivel instituțional. Consider că această consolidare va fi benefică pentru ambele părți, dar și pentru întreaga comunitate internațională.

Alexandr Vondra, *Președinte în exercițiu al Consiliului* – Domnule președinte, îmi cer scuze că am întârziat puțin din cauza participării la reuniunea Conferinței președinților de comisii. De fapt, astăzi de dimineață am sosit de la Washington. Aș dori să vă mulțumesc pentru invitația de a participa la această dezbatere importantă și binevenită pe tema relațiilor transatlantice și aș dori să îi mulțumesc în special domnului raportor Millán Mon pentru raportul valoros și cuprinzător pe care l-am citit cu mare interes în timpul călătoriei. În raport sunt menționate multe aspecte cu care președinția și Consiliul pot fi de acord.

Indiferent de apartenența noastră politică, cu toții cunoaștem faptul că relațiile transatlantice sunt vitale pentru viitorul nostru, pentru viitorul Europei. Timp de șaizeci de ani, solidul parteneriat transatlantic a reprezentat forța principală care a militat pentru pace, stabilitate și prosperitate în Europa și America de Nord și, de asemenea, în întreaga lume. Îndrăznesc să spun că acestea nu sunt doar fapte istorice. Această agendă este cea mai adecvată și pentru secolul 21. Relațiile transatlantice ne permit să obținem împreună rezultate pe care niciunul dintre parteneri nu le-ar putea realiza singur. Aș dori să îl citez pe vicepreședintele Joe Biden în prima sa vizită la Munchen, atunci când a afirmat că America are nevoie de Europa și Europa are nevoie de America. Cred că putem înțelege pe deplin sensul acestei afirmații. Dacă ne vom pune de acord, vom putea stabili agenda globală. Dacă nu ne vom putea pune de acord, va fi dificil să stabilim orice fel de agendă de lucru, așadar, parteneriatul transatlantic ne permite să obținem împreună rezultate pe care nu le-am putea obține în mod individual.

Alegerile prezidențiale din Statele Unite din noiembrie, anul trecut, au generat în Europa un val de entuziasm, de așteptări și de interes fără precedent. Acest lucru s-a datorat faptului că pe europeni îi interesează cine este ales președinte al Statelor Unite ale Americii. Președintele Obama a propus o nouă abordare a problemelor cu care ne confruntăm. Mulți europeni au fost atrași de această schimbare, precum și de ideea schimbării în sine. Acum există așteptări mari de ambele părți ale Atlanticului. Aceste așteptări reprezintă o ocazie de colaborare reciprocă într-un moment în care o astfel de colaborare este foarte necesară. Însă așteptările trebuie tratate cu grijă, deoarece nimic nu ar dăuna mai mult relațiilor transatlantice decât speranțele neîndeplinite – și cu cât așteptările sunt mai mari, cu atât mai greu este să le îndeplinești.

Noua administrație a debutat în forță. Așa cum era de așteptat, agenda președintelui s-a concentrat în mare parte pe criza economică și financiară. Deciziile imediate referitoare la închisoarea de la Guantanamo – vorbeam despre această problemă cu doar câteva săptămâni în urmă – asumarea unui nou angajament de implicare în problemele din Orientul Mijlociu, precum și organizarea conferinței referitoare la Afganistan, care va avea loc la 31 mai la Haga, au fost foarte încurajatoare. Toate aceste inițiative reprezintă răspunsul la solicitările multor europeni.

Dialogul cu Statele Unite a fost revigorat. În urma contactelor avute de mine cu membrii noii administrații, inclusiv în urma întâlnirilor cu vicepreședintele Biden și cu doamna secretar de stat Clinton, care au avut loc aici, la Bruxelles, este clar că Statele Unite doresc să adopte o altă atitudine față de Uniunea Europeană și de partenerii noștri. Salut abordarea pragmatică ce a caracterizat aceste prime întâlniri.

Deși schimbarea atitudinii este importantă, desigur că aceasta nu aduce de la sine rezultate concrete. Dacă vom lucra împreună într-un mod constructiv, trebuie să ne revizuim prioritățile de politică și să reevaluăm principiile de funcționare ale parteneriatului transatlantic. Raportul dumneavoastră reprezintă o contribuție valoroasă la acest proces. Acesta este, desigur, un proces care a fost demarat de UE anul trecut, când miniștrii de externe au purtat discuții referitoare la relațiile transatlantice în cadrul a două întruniri informale desfășurate la Avignon și Marsilia. Cred că ar trebui să mulțumim președinției franceze pentru această inițiativă, dar și Portugaliei, care a avut, de asemenea, o contribuție importantă. Acesta este un proces care va trebui dezvoltat

în următoarele luni. Întrunirea informală a șefilor de state și guverne cu președintele Statelor Unite la Praga, săptămâna viitoare, va constitui o oportunitate excelentă în acest sens. Relația transatlantică este amplă și variată și include un anumit număr de politici. Nu pot vorbi despre toate aceste politici, dar aș dori să subliniez acele politici pe care noi am dori să le aducem în discuție în cadrul întrunirii de la Praga.

În primul rând, securitatea energetică și schimbările climatice. Aceste probleme interconectate se află în atenția multor europeni. Securitatea energetică reprezintă o prioritate majoră care trebuie rezolvată cu ajutorul unei strategii cuprinzătoare, care să includă eficientizarea consumului de energie și promovarea surselor regenerabile de energie, precum și diversificarea resurselor, a surselor și a rutelor energiei. Acolo unde este posibil și necesar, UE și Statele Unite trebuie să coopereze în aceste domenii și să promoveze o agendă comună. În ceea ce privește clima, anul acesta va fi decisiv. Conferința ONU privind schimbările climatice, care va avea loc la sfârșitul lunii decembrie la Copenhaga, reprezintă o ocazie istorică de a revizui și extinde aplicarea obiectivelor internaționale obligatorii pentru a putea face față schimbărilor climatice.

Înainte de această conferință, UE și-a stabilit obiective ambițioase în ceea ce privește problemele legate de energie și de schimbările climatice. Declarațiile și angajamentele asumate de președintele Obama referitoare la schimbările climatice indică o modificare semnificativă a modului de abordare, însă mai sunt multe de făcut de acum încolo. Desigur, sprijinul Statelor Unite în legătură cu această problemă este vital, însă nu suficient. Trebuie să ne asigurăm și sprijinul altor state în curs de dezvoltare mai avansate, cum ar fi China.

În al doilea rând, criza economică și financiară. Actuala criză este gravă și s-a extins la nivel global, de aceea este nevoie de un răspuns puternic la toate nivelurile și în toată lumea. UE și SUA au o responsabilitate specială în acest context, atât în ceea ce privește măsurile pe care le iau pe plan intern, cât și în ceea ce privește coordonarea internațională. Trebuie să cooperăm cu SUA pentru a ne asigura că reacționăm în mod coordonat la actuala criză mondială și la problemele financiare. Trebuie să colaborăm cu SUA pentru a rezolva problema supravegherii sistemului financiar și a reformei instituțiilor financiare internaționale. De asemenea, trebuie să ne coordonăm politicile în vederea creșterii economice și a numărului locurilor de muncă. Trebuie să ne asigurăm că abordările pe care le alegem sunt compatibile și nu cauzează denaturarea concurenței pe piața transatlantică. Multe dintre aceste acțiuni vor avea loc în cadrul unor grupuri precum G8 și G20, în special în timpul reuniunii la nivel înalt a G20 de la Londra, cu care președintele Obama își va începe vizita în Europa. Însă este clar faptul că relația transatlantică va reprezenta baza stabilirii agendei globale.

În al treilea rând, Afganistanul reprezintă o problemă majoră atât pentru Europa, cât și pentru SUA. Aceasta este o problemă comună – atacurile teroriste, atât din Statele Unite, cât și din Europa, își au originile în această zonă. Toți liderii politici europeni au de înfruntat o misiune importantă și dificilă: aceea de a le explica cetățenilor lor că propria lor securitate trebuie apărată în Kabul. De asemenea, Afganistanul a reprezentat principalul subiect de discuție în cadrul întrunirii informale dintre troica UE și vicepreședintele Biden, care a avut loc la Bruxelles, la 10 martie. Vicepreședintele și-a exprimat speranța că Afganistanul va rămâne printre principalele subiecte de pe agenda UE. Acesta a afirmat clar că Statele Unite nu doresc doar sprijinul nostru pentru susținerea strategiei generale aplicate în Afganistan, ci și implicarea noastră concretă, prin resurse concrete. Cunoscând faptul că securitatea cetățenilor afgani reprezintă o preocupare majoră, ne-am asumat răspunderea de a spori efectivele noastre de poliție din Afganistan. Alături de misiunile civile EUPOL, este nevoie și de poliție militară, de aceste „forțe de jandarmerie” despre care vorbim. În acest sens, trimiterea de instructori de jandarmerie în zonă, drept contribuție a UE la misiunea desfășurată de NATO, este o opțiune pe care președinția a discutat-o cu trimisul special pentru Pakistan și Afganistan, recent numit, și cu trimiși din țările UE. De exemplu, m-am întâlnit cu Pierre Lellouche din Franța și suntem în discuții pe acest subiect și cu Dick Holbrooke. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că sunt create toate condițiile pentru organizarea alegerilor prezidențiale în Afganistan, astfel încât acestea să fie un succes, și trebuie să ținem cont și de circumstanțele regionale, în special prin oferirea de asistență suplimentară în vederea dezvoltării unui guvern civil viabil în Pakistan. Așadar, această chestiune regională este foarte importantă și vom ține cont și de acest aspect, alături de circumstanțele naționale și globale.

În al patrulea rând, un răspuns multilateral va fi crucial pentru a putea trata problema riscului de răspândire a armelor de distrugere în masă. Atât UE, cât și SUA și-au exprimat îngrijorarea tot mai accentuată în ceea ce privește activitățile nucleare întreprinse mai ales de Iran, precum și în ceea ce privește nerespectarea de către acest stat a obligațiilor în domeniul nuclear. Împreună, UE și SUA trebuie să se asigure că dezvoltarea tehnologiei nucleare se limitează la scopuri legitime, civile. Cel mai bun mod de a obține acest lucru este prin stabilirea unor reguli ferme, internaționale și obligatorii, susținute de mecanisme de verificare credibile. În același timp, UE și SUA sunt pregătite să se implice, alături de Iran, în acțiuni constructive pentru a rezolva această problemă, dar și alte probleme curente din regiunea respectivă.

O altă provocare căreia trebuie să îi facem față acum constă în modul în care vom conlucra pentru a consolida aplicarea în practică a multilateralismului bazat pe reguli și pe valorile noastre comune. Sunt multe lucruri pe care le putem face împreună. Sunt de acord cu afirmația președintelui Obama, împărtășită atât de secretarul de stat Clinton, cât și de vicepreședintele Biden, că orice alegere între securitate și idealuri este o alegere falsă. În acest sens, salut intenția președintelui Obama de a închide închisoarea de la Guantanamo.

De asemenea, salutăm angajamentul președintelui Obama de a se implica în rezolvarea conflictului arabo-israelian, inclusiv numirea lui George Mitchell în funcția de trimis special în regiune. Pacea durabilă, spre care aspiră israelienii, cât și palestinienii, este de o importanță vitală pentru oamenii din regiunea respectivă și rămâne unul dintre principalele obiective atât ale UE, cât și ale SUA. Un acord de pace ar aduce beneficii sporite, dar și o mai bună înțelegere între Occident și lumea islamică.

Am citit cu interes numeroasele recomandări incluse în raportul dumneavoastră referitoare la structura instituțională a relațiilor transatlantice. Sunt foarte de acord cu faptul că legăturile instituționale dintre UE și SUA ar trebui să reflecte importanța acestei relații. Inițiativa luată de Președinția Cehă este un exemplu bun în acest sens. Încă de la început, ne-am implicat alături de Statele Unite și de noua administrație la toate nivelurile. Peste zece zile, președinția îl va întâmpina pe președintele Obama la Praga în cadrul reuniunii informale la nivel înalt la care vor participa șefii de stat și de guvern ai statelor membre ale UE. Așa cum am spus, aceasta va reprezenta o ocazie de evaluare a anumitor aspecte ale relației transatlantice și de confirmare a dorinței noastre de cooperare. Aceste discuții vor continua, de exemplu, prin organizarea regulată de reuniuni informale între miniștrii de externe ai UE și ministrul de externe al Statelor Unite. De asemenea, consider că un rol important l-ar putea avea stabilirea unor legături permanente și mai apropiate între Parlamentul European și Congresul Statelor Unite.

Sunt recunoscător acestui Parlament pentru sprijinul său neîntrerupt acordat dezvoltării relației transatlantice și în special pentru raportul elaborat de dumneavoastră. Anul acesta avem o nouă oportunitate de a dezvolta această relație. Pentru această președinție și pentru Consiliu, parteneriatul transatlantic a avut întotdeauna o importanță strategică pentru Europa ca întreg.

Vă asigur că Președinția Cehă face toate demersurile necesare pentru a se asigura că acest parteneriat rămâne în centrul amplei noastre strategii externe și că va juca un rol determinant în abordarea numeroaselor provocări și probleme cu care ne confruntăm în prezent la nivel global.

Benita Ferrero-Waldner, *comisar* – Domnule președinte, relațiile UE-SUA au avut parte de un început pozitiv sub administrația președintelui Obama. În cadrul Comisiei, cu toții depunem eforturi pentru a contribui la această agendă comună revigorată. Bazându-mă și pe acest considerent, apreciez faptul că această dezbatere a fost organizată într-un moment foarte oportun. Mă bucur să constat că Parlamentul și Comisia par să aibă păreri comune referitoare la multe dintre prioritățile prezentate aici.

Așteptăm cu interes stabilirea unui program de lucru UE-SUA cât mai complet. Pentru început, voi face referire la lista de priorități imediate, însă aș dori, de asemenea, să atrag atenția asupra două aspecte referitoare la structurile instituționale UE-SUA. În primul rând, consider că stabilirea unei legături mai strânse între legiuitorii din UE și SUA este de o importanță vitală pentru un parteneriat transatlantic de succes. În al doilea rând, voi face o apreciere a recomandărilor din raport referitoare la revizuirea generală a Noii Agende Transatlantice din 1995.

Asemenea colegilor mei, am avut deja întreveneri cu doamna secretar de stat Clinton cu diverse ocazii și am discutat cu vicepreședintele Biden de curând, cu ocazia vizitei sale la Bruxelles. Un lucru este clar: administrația SUA va căuta parteneri de încredere în vederea rezolvării problemelor globale și regionale, iar Europa este considerată un astfel de partener. Trebuie să profităm de această ocazie.

Însă, în același timp, se așteaptă ca Uniunea Europeană să aducă „produse concrete” specifice – nu în ultimul rând referitoare la subiecte delicate, precum Afganistan și închiderea penitenciarului de la Guantanamo. În acest sens, trebuie să ne stabilim poziții clare bazate pe interesele noastre comune și să vorbim cu o singură voce. Dați-mi voie să fiu clară: această prietenie transatlantică esențială nu este o stradă cu un singur sens. Europa și Uniunea Europeană trebuie să își aducă propria lor contribuție.

Astfel, o Uniune Europeană puternică va fi un partener important pentru SUA în abordarea provocărilor mondiale. Consider că, pentru început, ar trebui să ne concentrăm asupra unui număr limitat de priorități.

Situația foarte dificilă a economiei mondiale stă, desigur, la baza tuturor acțiunilor noastre. Obiectivul principal îl reprezintă o mai bună colaborare între Uniunea Europeană, Statele Unite ale Americii și ceilalți jucători importanți în domeniul politicilor macroeconomice și al reformării reglementărilor din domeniul

financiar. Avem nevoie de o mai bună coordonare pentru a înregistra progrese în ceea ce privește cererea și ocuparea forței de muncă, iar noi trebuie să ne asigurăm că politicile noastre se sprijină reciproc și nu denaturează comerțul. De ambele părți ale Atlanticului, trebuie să se reziste tentației de a aplica elemente protecționiste. Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii trebuie să colaboreze îndeaproape pentru a implementa rezultatele reuniunii la nivel înalt a G20 care va avea loc săptămâna viitoare, inclusiv pentru a găsi abordări compatibile în vederea reformării reglementărilor din sectorul financiar. Ultimul Consiliu European de la Bruxelles a făcut un pas important în acest sens.

De asemenea, trebuie să ne ocupăm de economia transatlantică, ce reprezintă jumătate din producția și comerțul mondial. Raportul dumneavoastră pune accentul într-un mod corespunzător pe această chestiune. Ar trebui să sprijinim Consiliul Economic Transatlantic (CET) pentru a lua măsuri mai eficiente de înlăturare a barierelor create de reglementările restrictive și pentru a promova creșterea economică, adoptând în același timp o viziune strategică. CET – așa cum este denumit – ar trebui să poată discuta, de exemplu, modalități de evitare a politicilor de stimulare a economiei naționale în defavoarea altor economii în planurile de naționale de redresare.

Referitor la schimbările climatice: pentru prima oară în zece ani, politicile UE și SUA încep să găsească un numitor comun. Ar trebui să ne concentrăm pe încheierea unui acord la Copenhaga, în decembrie. Împreună, trebuie să conducem prin exemplu, pentru a include și China și India într-un acord multilateral și pentru a lansa o piață integrată a carbonului ca parte a viitoarei piețe globale. Atât UE, cât și SUA trebuie să promoveze mesajul că tehnologiile ecologice și eficiente și „slujbele verzi” pot contribui la redresarea economică. Președintele Obama a atras deja atenția asupra acestui aspect. Aceasta înseamnă, de asemenea, o coordonare cât mai strânsă a programelor noastre de cercetare în domeniul energiei și consolidarea dialogului referitor la securitatea energetică – așa cum a afirmat și președintele nostru.

În ceea ce privește asistența externă și politicile de dezvoltare, atât președintele Obama, cât și doamna secretar de stat Clinton au subliniat importanța acestora ca parte a unei politici externe cuprinzătoare. Aceasta joacă un rol major în consolidarea poziției Uniunii Europene ca cel mai mare donator de ajutor internațional din lume. Trebuie să solicităm reluarea implicării SUA în Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și să relansăm dialogul UE-SUA în materie de cooperare în vederea dezvoltării, concentrându-ne asupra unor probleme precum eficacitatea ajutoarelor și coerența politicilor.

Economia este primul subiect pe agenda președintelui Obama, însă SUA a evaluat destul de repede principalele probleme de politică externă.

Referitor la Afganistan și Pakistan: noua administrație este de acord cu faptul că este necesară abordarea unei politici mai cuprinzătoare – eforturile militare trebuie să fie susținute de eforturi civile. Noua politică a SUA pune accentul pe capacitatea de reconstrucție cu ajutorul civililor și pe o abordare regională bazată pe alinierea Pakistanului la politicile pe termen lung ale UE. Contribuția Comisiei la eforturile din Afganistan constă în sprijinul acordat pentru instruirea forțelor de poliție, pentru reforma sistemului judiciar și pentru promovarea mijloacelor alternative de trai în zonele rurale, spre exemplu în vederea combaterii culturilor de plante folosite pentru droguri. De asemenea, am primit semnale clare privind sprijinul acordat de SUA – inclusiv din partea vicepreședintelui Biden însuși – pentru munca noastră activă de pregătire în vederea unei posibile misiuni UE de supraveghere a alegerilor electorale din Afganistan, cu condiția îndeplinirii cerințelor de siguranță. În prezent, analizez posibilitatea de a alocă fonduri suplimentare pentru aceste domenii. Am discutat recent această problemă și cu Richard Holbrooke, trimisul special pentru Afganistan și Pakistan. Așteptăm cu interes participarea la conferința regională de la Haga și, de asemenea, la conferința despre Pakistan din Tokyo.

De asemenea, am solicitat încă de la început Statelor Unite o implicare mai mare în rezolvarea problemelor din Orientul Mijlociu. Am fost încurajați de prezența doamnei secretar de stat Clinton la Conferința de la Sharm el-Sheik, dar și de implicarea activă a acesteia în primul cvartet, prin prezența domniei sale. Trebuie discutat despre cum putem implica noul guvern israelian – și, sperăm noi, și noul guvern palestinian de uniune națională – în elaborarea unei soluții bazate pe existența a două state. Suntem încurajați de dorința administrației Obama de a se implica în problemele din restul regiunii, inclusiv din Siria. De asemenea, trebuie să colaborăm cu SUA în ceea ce privește implicarea noastră în Iran – așa cum s-a menționat anterior – pentru a preveni proliferarea armelor nucleare în zonă, consolidând programele de recompensare, dar și măsurile de sancționare.

De asemenea, UE joacă un rol principal și în zona vecinătății estice. Vom colabora cu SUA în vederea promovării reformelor democratice și orientate către piață din regiunea respectivă, inclusiv prin intermediul noului parteneriat estic, care urmărește obiective de asociere politică și integrare economică și care a fost încheiat cu șase state din vecinătatea estică.

Vom discuta acum mai mult ca oricând cu SUA despre modul în care trebuie abordați partenerii strategici cum ar fi Rusia și China, precum și America Latină. Pe plan imediat, doresc să mă asigur că întâlnirea dintre reprezentanții UE și președintele Obama, care va avea loc la Praga la 5 aprilie, va marca un progres tangibil în relațiile noastre, concentrându-se deja asupra rezultatelor concrete. Acest lucru va constitui punctul de pornire pentru o reuniune de succes la nivel înalt între UE-SUA, ce va avea loc la Washington, probabil în luna iunie.

De asemenea, în luna iunie vom stabili o agendă transatlantică reînnoită și un program sustenabil de cooperare practică între UE și SUA.

Albert Deß, raportor pentru avizul Comisiei pentru comerț internațional – (DE) Domnule președinte, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-i mulțumi domnului raportor Millán Mon pentru elaborarea acestui excelent raport, în care au fost atinse toate punctele referitoare la stabilirea unor relații transatlantice echitabile. Acest proiect de rezoluție referitoare la situația relațiilor transatlantice după alegerile din SUA demonstrează cât de importante sunt aceste relații.

Conform statisticilor Comisiei, aproape 14 milioane de locuri de muncă, atât în UE, cât și în SUA, depind de aceste relații transatlantice economice și de investiții. Sper ca noul președinte al Statelor Unite, așa cum a afirmat în discursul rostit la Berlin în iulie 2008, înainte de alegeri, să acorde o deosebită atenție acestor relații. Așa cum a spus la momentul respectiv, pentru America nu există un partener mai bun decât Europa.

Notăm în prezenta propunere de rezoluție faptul că, și pentru Europa, acesta este cel mai important parteneriat strategic. Într-adevăr, acest parteneriat reprezintă o precondiție, în special în contextul actual dominat de criza financiară și economică mondială, pentru a rezolva problemele globale. Totuși, precondiția pentru un parteneriat transatlantic viabil este aceea ca America să recunoască preocupările justificate ale Europei referitoare la comerțul transatlantic.

Uniunea Europeană are anumite standarde foarte ridicate, de exemplu în ceea ce privește protecția consumatorului, bunăstarea animalelor și protecția mediului. Am dori ca aceste standarde să fie respectate și de produsele furnizate de către SUA în Europa. Sper ca noul președinte și noua administrație să introducă aceste standarde în SUA. Atunci nici noi nu vom mai avea niciun fel de problemă.

Sunt convins că această propunere de rezoluție va fi adoptată mâine, deoarece cred că ea conține toate elementele necesare unor bune relații.

José Manuel García-Margallo y Marfil, raportor pentru avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare – (ES) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi domnului raportor pentru munca depusă pentru a prezenta astăzi plenului un raport complet, riguros și extrem de oportun.

Președinția și comisarul au făcut referire la următoarele întruniri pe care le vom avea, începând cu cea de la Londra, urmată de reuniunea de la Praga, unde Uniunea Europeană și Statele Unite vor începe o nouă relație, în urma alegerii președintelui Obama.

Aș dori să fac referire la raportul întocmit de către Comisia pentru afaceri economice și monetare, care a elaborat o lucrare excelentă, adoptată în unanimitate, și care vizează obiectivele prezentate în continuare.

Primul obiectiv este să ne revenim după criză. Fie ne revenim împreună, fie nu ne revenim deloc. În acest moment, suntem martori la acordarea celor mai mari pachete fiscale de care a beneficiat generația noastră după criza din 1929. Acestea vor avea un impact major și vor genera costuri mai mici pentru contribuabili dacă vom reuși să ne coordonăm eforturile.

Cel de-al doilea obiectiv constă în reforma arhitecturii financiare instituționale – care s-a dovedit a fi neviabilă în contextul crizei actuale – și în reintroducerea transparenței pentru produse, societăți și piețe. Fie facem aceasta împreună, fie nu vom reuși. Așa cum ne-a amintit și comisarul, împreună reprezentăm cel mai mare bloc economic din lume și împărtășim – așa cum a afirmat și domnul raportor – valori care ne vor permite această apropiere.

Cel de al treilea obiectiv îl reprezintă integrarea piețelor financiare pentru a putea face față concurenței din partea piețelor emergente. Pentru a putea face acest lucru, este necesară apropierea piețelor de reglementare, ceea ce va permite să se pună în practică principiul recunoașterii reciproce și al supravegherii în condiții mai bune de către autoritățile de pe ambele țărmuri ale Atlanticului.

Comisarul a făcut referire și la cel de al patrulea obiectiv, pe care l-a formulat mai bine decât aş putea-o face eu: trebuie să rezistăm împreună tentației politicilor de protecționism și ar fi o idee bună să adoptăm o poziție comună referitoare la Runda Doha.

Doamnă comisar, un ultim punct, dar la fel de important, îl reprezintă rezolvarea dezechilibrelor globale care au constituit, în mare parte, cauza crizei.

Trebuie să creăm un nou sistem monetar internațional și ar fi păcat dacă, nereușind să ajungem la o înțelegere cu aliatul nostru principal, vocile noastre s-ar pierde într-o dezbatere la nivel global.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, în numele Grupului PPE-DE – (ES) Domnule președinte, parteneriatul dintre Statele Unite și Uniunea Europeană se bazează în mod fundamental pe valori și pe un potențial economic enorm.

Produsul însumat al celor două regiuni atinge 23 de miliarde de euro, reprezentând 60% din produsul intern brut mondial. Împreună, cele două regiuni reprezintă 60% din comerțul mondial și au reușit să mobilizeze 75% din investițiile nete globale.

Raportul riguros și echilibrat prezentat de către domnul raportor Millán Mon nu putea veni într-un moment mai potrivit – așa cum tocmai a afirmat și domnia sa – care coincide cu prima vizită a președintelui recent ales al Statelor Unite în Europa, pentru a participa la reuniunea G20, la aniversarea a 60 de ani de la înființarea NATO și la reuniunea extraordinară la nivel înalt dintre Uniunea Europeană și Statele Unite.

Uniunea Europeană și Statele Unite trebuie să își poată consolida poziția de lider bazându-se pe trei aspecte care, în opinia mea, trebuie reînnoite.

În primul rând, trebuie să protejăm principiile și valorile care dau forță acestei alianțe transatlantice.

În al doilea rând, în cadrul dialogului transatlantic, avem nevoie de obiective mai ambițioase în ceea ce privește chestiunile la care au făcut referire atât domnul raportor, cât și doamna comisar: Iran, Irak, Orientul Mijlociu, Afganistan etc.

În al treilea rând, ar trebui să încercăm să lansăm un nou dialog referitor la aspectele strategice legate de probleme globale precum combaterea sărăciei, securitatea alimentară și energetică, combaterea schimbărilor climatice etc.

Domnule președinte, este foarte clar faptul că Europa pe care noi dorim să o vedem ca „o putere” nu va putea să se izoleze de Statele Unite, ci doar să colaboreze cu acestea, ca doi parteneri care împărtășesc o anumită viziune asupra lumii, anumite valori și care se respectă reciproc.

Domnule președinte, acest lucru nu înseamnă că Uniunea Europeană trebuie să emită un cec în alb: aceasta trebuie să își aprobe opiniile atunci când este cazul, de exemplu opiniile referitoare la pedeapsa cu moartea, la Curtea Penală Internațională, la Protocolul de la Kyoto, la închisoarea de la Guantanamo și la legile cu efect extrateritorial, iar Statele Unite vor trebui să respecte Uniunea Europeană ca pe un factor de stabilitate și de echilibru global.

Domnul președinte, noul secretar de stat, Hillary Clinton, a rezumat foarte bine această idee – și sunt pe punctul de a încheia – când a afirmat, în fața Comisiei senatoriale pentru relații externe: „America nu poate rezolva singură problemele cele mai presante, iar lumea nu le poate rezolva fără America”.

Adrian Severin, în numele Grupului PSE – Domnule președinte, Statele Unite ale Americii au nevoie de Statele Unite ale Europei care să fie puternice. Uniunea Europeană are nevoie de o Uniune Americană solidă. Împreună, Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană pot asigura securitatea și stabilitatea mondială și pot oferi un model de ordine globală.

Acest raport nu vorbește doar despre consolidarea relațiilor transatlantice, ci și despre echilibrarea acestora. De o parte și de cealaltă a Atlanticului există anumite asimetrii care afectează în mod negativ cooperarea transatlantică. De aceea, consolidarea politică a Uniunii Europene este esențială în vederea unei cooperări viitoare cu Statele Unite. Acest lucru va permite o împărțire mai echilibrată a sarcinilor referitoare la respectarea responsabilităților pe plan internațional ce revin ambelor părți.

Este nevoie ca între acești doi parteneri strategici să existe relații mai puternice și mai bine structurate, relații care trebuie instituționalizate. Raportul discutat astăzi vorbește de un parteneriat strategic îmbunătățit,

precum și de procesul necesar pentru a obține acest rezultat. În conformitate cu aceste principii, trebuie să încercăm să stabilim un veritabil organism transatlantic confederativ între noi și Statele Unite ale Americii.

În același timp, consolidarea parteneriatului strategic transatlantic ar trebui să ne ofere o nouă ocazie de a îmbunătăți cooperarea cu cel de-al treilea jucător principal din emisfera nordică, și anume Rusia. Relațiile dintre Statele Unite și Uniunea Europeană nu trebuie văzute ca o alianță transatlantică împotriva Rusiei, ci ca un punct de plecare pentru stabilirea unei formule de cooperare trilaterală în vederea menținerii securității și stabilității la nivel global.

În încheiere, prioritatea noastră nu constă în a ne exprima așteptările într-un mod prin care să ne mințim singuri, ci să construim pornind de la presupuneri realiste referitoare la rezultatele unei cooperări dintre Uniunea Europeană și Statele Unite, mărindu-ne, în același timp, capacitatea de a atinge aceste rezultate. Bazându-ne pe aceste argumente, sprijinim recomandările raportului. Permiteți-mi, într-o notă personală, să mulțumesc domnului Millán Mon pentru modul minunat în care ne-a oferit cooperarea sa pentru a ne ajuta să formulăm aceste recomandări.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE – Domnule președinte, aș dori să vorbesc despre problemele referitoare la justiție și securitate incluse în acest raport, nu pentru că nu aș fi interesată de aspectele economice, ci pentru că nu am la dispoziție decât trei minute.

În mod evident, cooperarea transatlantică este vitală pentru combaterea terorismului și a infracțiunilor majore, dar aceasta trebuie să respecte în totalitate legislația – internă și internațională – și drepturile fundamentale. Totuși, în ceea ce privește partajarea datelor, trebuie să existe un cadru juridic robust și obligatoriu pentru protejarea acestora.

Dovada cea mai clară a schimbării modului de abordare al președintelui Obama o reprezintă intenția de a închide închisoarea de la Guantanamo. Acest lucru este foarte îmbucurător, iar Parlamentul a invitat statele membre să răspundă pozitiv la o solicitare formală din partea Statelor Unite ale Americii de transferare a aproximativ 60 de deținuți cu risc minim sau fără risc, care nu vor fi puși sub acuzare. Această solicitare a fost formulată oficial săptămâna trecută, cu ocazia vizitei efectuate de către vicepreședintele Barrot și de ministrul Langer, și sper să vedem cât de curând un rezultat în acest sens. Înțeleg că partea americană dorește să transfere o parte dintre deținuți, printre care și 17 uiguri.

De asemenea, ar fi bine ca președintele Obama să acționeze mai departe în direcția ordinelor executive date în ianuarie și să anunțe închiderea tuturor centrelor de detenție ale CIA și să pună capăt practicii de „extrădare extraordinară”. Dezvăluirea în totalitate a celor întâmplate în ultimii șapte ani și jumătate, inclusiv utilizarea condamnată a practicilor de tortură, este necesară pentru a ne asigura că aceste lucruri nu se vor mai repeta și, mai ales, că nu se va repeta complicitatea Europei.

Acest raport, care adoptă un amendament pe care eu l-am depus, îndeamnă noua administrație a Statelor Unite să ratifice și să acceadă la Statutul Curții Penale Internaționale. Acest lucru ar consolida cu siguranță Curtea. De asemenea, abolirea pedepsei cu moartea de către Statele Unite ar putea fi un exemplu mondial.

Intrarea imediată în vigoare a acordurilor încheiate între UE și SUA referitoare la extrădare și asistență juridică vor sprijini cooperarea în domeniul dreptului penal și vor ajuta la eliminarea zonei gri care a făcut posibile zborurile legate de cazurile de extrădări extraordinare. Însă această cooperare nu poate fi posibilă decât cu condiția aplicării unui tratament corect. Cunoscutul unui alegător care se află în proces de extrădare și condamnare într-o închisoare de maximă securitate, deoarece a pătruns în sistemul computerizat al Pentagonului. Faptul că a reușit acest lucru este alarmant, însă el este pasionat de calculatoare, nu terorist, și suferă de sindromul Asperger. SUA ar trebui să renunțe la cererea de extrădare și să permită judecarea acestei persoane, dacă este cazul, pe teritoriul Marii Britanii.

La final, aș dori să abordez subiectul amendamentului depus de Grupul ALDE referitor la jocurile de noroc online. Este important să găsim o soluție rapidă pentru această problemă care implică, din partea SUA, practici de interdicere și urmăriri judiciare care îi afectează doar pe operatorii europeni de jocuri de noroc pe internet, implicați în procese ilegale și selective. SUA afirmă în fața Organizației Mondiale a Comerțului că toate pariurile pe internet sunt interzise pe teritoriul Statelor Unite, însă acest lucru nu este adevărat. Site-urile pentru pariuri pe curse de cai, localizate pe teritoriul SUA, precum și loteriile oficiale de stat sunt tolerate, însă doar furnizorii străini sunt urmăriți în justiție.

Nu sunt pasionată de jocurile de noroc prin internet – acest fenomen mi se pare, dimpotrivă, îngrijorător – însă tratamentul discriminatoriu care sfidează regulile Organizației Mondiale a Comerțului nu își are locul

într-un parteneriat transatlantic sănătos. De asemenea, acest lucru este valabil și pentru vize, așadar sper că eliminarea obligativității vizelor va fi valabilă cât mai curând pentru toți cetățenii UE.

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN – (PL) Domnule președinte, probabil că nu există nicio problemă internațională importantă pe care să o putem rezolva singuri. Nu vorbesc doar de Iran, Irak sau Afganistan. Înseși principiile ordinii internaționale sunt zdruncinate de terorismul internațional. Convențiile de la Geneva trebuie reformulate pentru a răspunde mai bine amenințărilor care nu sunt asociate cu un anumit stat.

În ciuda declarațiilor optimiste, viitorul Alianței Nord-Atlantice se află astăzi sub semnul întrebării. Dacă alianța va rămâne garanția securității noastre, statele europene trebuie să își reînnoiască angajamentele politice și militare. Totuși, cooperarea dintre cele două părți ar trebui să se bazeze pe considerente pragmatice – trebuie să admitem că America reprezintă un model de democrație diferit, însă în aceeași măsură valid, și să fim moderați atunci când dăm sfaturi referitoare la legislația internațională, la Curtea Penală Internațională sau la pedeapsa cu moartea.

Joost Lagendijk, în numele Grupului Verts/ALE – (NL) Domnule președinte, suntem pe cale să stabilim noi relații între Uniunea Europeană și Statele Unite. Știm cu toții cât de grav au fost afectate aceste relații de cei opt ani de mandat ai lui George W. Bush la Casa Albă. De aceea, un număr mare de europeni au fost încântați de alegerea președintelui Obama și de promisiunile acestuia referitoare la abordarea anumitor probleme într-o manieră total diferită. Raportul domnului Millán Mon aduce în discuție toate aceste aspecte. Un exemplu în acest sens îl reprezintă abordarea comună a problemelor legate de schimbările climatice și de criza financiară și economică. Există și alte exemple, precum necesitatea unei noi strategii în Afganistan și Pakistan, precum și închiderea închisorii de la Guantanamo. Această ultimă problemă a fost una dintre erorile care a afectat foarte mult autoritatea morală a Statelor Unite la nivel mondial. La fel și problemele legate de tortură și extrădare. Președintele Obama intenționează să pună punct acestor tipuri de practici, lucru salutat cu căldură de grupul meu.

Mai există o decizie, poate mai puțin evidentă, însă care, în opinia mea, este de asemenea rușinoasă și care trebuie abrogată cât mai curând posibil. Mă refer aici la refuzul Statelor Unite de a coopera cu Curtea Penală Internațională de la Haga. Mai rău, Congresul SUA s-a răzbunat adoptând Legea imunității militarilor americani la o lună după înființarea Curții Penale Internaționale în iulie 2002.

Ce prevede, mai exact, această lege? Legea interzice instituțiilor și cetățenilor SUA să coopereze sau să ofere informații Curții Penale Internaționale. Îi obligă pe cetățenii americani să obțină o garanție internațională de imunitate înainte de a participa la operațiuni ale Națiunilor Unite. Cu alte cuvinte, face imposibilă acuzarea acestora. Țările care au un acord cu Curtea Penală Internațională pot fi sancționate din această cauză, iar Statele Unite chiar pune în practică aceste sancțiuni. În final, fac referire și la chestiunea care a generat o serie de dezbateri în țara mea natală, Olanda, și anume faptul că legea respectivă îi conferă președintelui SUA toate mijloacele necesare – respectiv opțiunea de a folosi toate mijloacele necesare – pentru eliberarea oricărei membru al personalului american reținute de Curtea Penală Internațională. De aceea, noi, în Olanda, am numit această lege „Legea pentru invadarea orașului Haga”.

Am putea să facem multe glume pe marginea acestui subiect, așa cum, de altfel, am și făcut, și pe bună dreptate. Însă acest lucru poate determina subestimarea situației. Această lege a fost o reacție antagonică și foarte simbolică din partea președintelui Bush la înființarea Curții Penale Internaționale. Acum avem nevoie de o reacție la fel de simbolică, dar, sper eu, foarte prietenoasă, din partea președintelui Obama. Îl îndemn să abroge această lege și să coopereze cu instituția Curții Penale Internaționale și invit Comisia și Consiliul să aducă în atenția președintelui această problemă, în cadrul reuniunii de săptămâna viitoare.

Jiří Maštálka, în numele Grupului GUE/NGL – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am citit raportul cu mare interes și pot afirma cu sinceritate că mi-a provocat o anumită confuzie. Raportul conține 61 de puncte, este exhaustiv, însă opac. Nu tratează corespunzător sau nu conține deloc aspecte legate de problemele care afectează oamenii obișnuiți din Republica Cehă și din Europa. Nu am găsit nicio opinie clară referitoare la criza economică mondială și la abordarea UE și a SUA în acest sens. Nu am găsit nicio părere referitoare la războiul purtat fără succes de unele state ale UE împreună cu SUA în Afganistan. Poziția exprimată în raport este în mod nejustificat circumspectă. Ce se dorește prin îndemnul de „a propune un nou concept strategic”? Afirmția „salută numirea lui Richard Holbrook ca trimis special unic pentru regiunea Pakistan-Afganistan” este complet nepotrivită într-un raport de acest gen și nu reprezintă nimic mai mult decât o manifestare de servilism în cadrul unui grup restrâns de politicieni care au luat decizia de a bombarda Iugoslavia acum 10 ani. De asemenea, lipsește cu desăvârșire un punct de vedere clar referitor la planul de a construi, în Europa Centrală, componente pentru sistemul național de apărare anti-rachetă al SUA, care,

apropo, a devenit mărul discordiei în relațiile internaționale și care a determinat un program de militarizare în spațiu.

Deși conține o îndepărtare notabilă de la politica standardelor duble în relația cu Europa de Est și pune un mare accent pe legislația internațională, raportul apare în ansamblu ca un document de apărare pentru Înalțul Reprezentant al UE, Javier Solana. A fost un lucru bine făcut și nu este nevoie de schimbări fundamentale. Documentul include solicitări de înființare a două noi organisme UE-SUA și o propunere în acest sens. După părerea mea, creațiile literare de acest gen nu ar trebui supuse atenției Parlamentului European. În schimb, avem nevoie de o rezoluție referitoare la modul de rezolvare a principalelor probleme care afectează lumea în prezent.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM – (NL) Domnule președinte, sunt în asentimentul spiritului raportului întocmit de dl Millán Mon în ceea ce privește importanța unei relații transatlantice sănătoase între UE și Statele Unite. Domnia sa are dreptate când face referire la valori politice și sociale comune.

Însă, pe lângă această laudă, aș avea de făcut și câteva comentarii. Consider că este păcat că domnul raportor menționează doar în treacăt, la punctul 35, o abordare comună transatlantică în ceea ce privește China. Nu există propuneri specifice tocmai în acest moment de criză globală și în apropierea reuniunii la nivel înalt a G20 de la Londra, unde toată atenția se va îndrepta asupra rezervelor financiare și a puterii Beijingului. Este adevărat, la punctul 47, domnul raportor subliniază interesele comerciale comune transatlantice, ca, de exemplu, consolidarea drepturilor de proprietate intelectuală. Însă cum rămâne cu aspectele de interes comun, precum China, domnule Millán Mon?

Cel de-al doilea comentariu al meu se referă la perspectiva asupra multilateralismului, o idee care a fost profesată atât de des în cadrul acestui plen. Doar Statele Unite, bazându-se pe voința politică și pe posibilitățile militare pe care le posedă, sunt dispuse și capabile să asigure stabilitatea și securitatea globală. Haideți să facem o scurtă comparație cu Europa. Sarcina Europei constă doar în sprijinirea Washingtonului într-un mod responsabil și pe care acesta să se poată baza. Pentru mine, aceasta este adevărata cooperare transatlantică, deoarece, în timp ce Statele Unite nu au nevoie de Europa, noi trebuie să conștientizăm faptul că Europa are nevoie de America mai mult decât are aceasta nevoie de noi. Haideți să ținem cont de acest lucru.

Jana Bobošíková (NI) – (CS) Doamnelor și domnilor, îl felicit pe domnul Millán Mon pentru un raport folositor și inspirat referitor la stadiul relațiilor transatlantice. Deoarece nu avem timp pentru o analiză detaliată, aș dori să mă rezum la câteva comentarii. În primul rând, textul rezoluției, la litera B, nu ar trebui să afirme cu atâta siguranță că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Încă nu știm acest lucru. În al doilea rând, în secțiunile în care se vorbește corect despre nevoia de reformă a sistemului financiar internațional, a Băncii Mondiale și a FMI, lipsește cerința referitoare la reforma și reglementarea strictă a agențiilor de rating. Aceste agenții au acordat băncilor și companiilor de asigurări un rating pozitiv maxim Triplu A chiar și atunci când acestea erau pline de active toxice, *de facto* în situații de faliment, plătindu-și în schimb directorii cu miliarde. În al treilea rând, la punctul 24, se face o referire la un raport privind tendințele la nivel global pe o perioadă până în anul 2025, bazat pe raportul înaintat de 16 agenții de presă din SUA. Aș dori să remarc faptul că asemenea analize au fost efectuate și în Rusia și China, însă raportul nu ia suficient mult în considerare aceste documente. Oricum, ar trebui să se acorde mai multă atenție Chinei. Aș dori să subliniez faptul că, așa cum preciza ziarul Financial Times săptămâna trecută, cele mai mari trei bănci din lume, în funcție de capitalizarea pieței, aparțin Chinei. PIB-ul Chinei se apropie de cel al SUA. UE ar trebui să își adapteze poziția în consecință. În al patrulea rând, punctele 31 și 32 prezintă o serie de planuri concrete referitoare la Rusia. Se vorbește despre nevoia unei cooperări constructive, însă, la punctul 33, UE și SUA sunt invitate să elaboreze o strategie comună privind șase țări din fosta Uniune Sovietică, în care se vorbește limba rusă și unde există și populație de etnie rusă. Doamnelor și domnilor, conform acestui raport, această strategie va fi implementată fără implicarea Federației Ruse. Dacă va fi așa, mă tem că, din păcate, nu discutăm despre o cooperare constructivă, ci despre stabilirea bazelor pentru o serie de conflicte, iar eu sper că nu se dorește acest lucru.

Elmar Brok (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană și statele sale membre, precum și Statele Unite ale Americii reprezintă forțe ale libertății și democrației. Ele pun mare preț pe valori, poate mai mult decât orice altă țară de pe această planetă.

Statele Unite au dovedit, încă o dată, prin alegerile recente, că au o capacitate de reînnoire și de revigorare în acest proces bazat pe valori și democrație. Pe fondul actualei ordini mondiale, în contextul crizei creditelor, este extrem de important ca europenii să colaboreze mai strâns cu americanii și să ne interconectăm interesele, deoarece doar așa putem stabili anumite standarde și putem consolida relațiile dintre statele noastre.

De aceea, consider raportul domnului Millán Mon extrem de important în această conjunctură. Trebuie să ne străduim să avansăm în privința Consiliului Economic Transatlantic și să aplicăm o politică prin care să eliminăm barierele comerciale netarifare, pentru a ne putea asigura că avem interese interconectate, că avem o piață transatlantică și că, în baza acestor fapte, relațiile politice dintre cele două părți devin tot mai strânse.

Trebuie să subliniem faptul că acest lucru nu va putea fi posibil decât prin implicarea parlamentelor, deoarece numai cu ajutorul lor majoritatea reglementărilor pot fi adaptate în mod corespunzător, și că acest proces, precum și propunerile referitoare la Dialogul transatlantic al legislatorilor și la Adunarea transatlantică sunt de o importanță majoră.

Pe lângă aceasta, este extrem de important faptul că dezvoltăm astăzi strategii pe termen lung, că ne aflăm în postura de a face planuri comune și că ambele părți știu care vor fi interesele noastre comune peste 10 sau 20 de ani, astfel încât politica noastră practică să se poată baza pe acestea. De asemenea, consider că acest lucru va putea constitui pentru Președinția Cehă un punct de pornire pentru sublinierea acestei idei în cadrul întrunirii cu partea americană din 5 aprilie, astfel încât să obținem o legătură și mai strânsă între interesele noastre.

Aș dori să adaug un ultim comentariu: planurile noastre vor prinde contur doar dacă Uniunea Europeană va fi un partener mai puternic și mai credibil, dacă va dispune de documente precum Tratatul de la Lisabona și dacă va dobândi libertate de acțiune în politica externă. De aceea, aș dori să vă solicit să ne protejăm interesele în acest moment și să ne amintim că trebuie să facem acești pași, astfel încât să putem intra într-un parteneriat veritabil, de la egal la egal, cu Statele Unite ale Americii.

Erika Mann (PSE) – Domnule președinte, aș dori să rostesc câteva cuvinte despre relația noastră economică. Aș dori să mulțumesc colegului meu, domnul Millán Mon, pentru acest excelent raport.

Trebuie să ne reamintim ce anume dorim să obținem. Ceea ce vreau să spun este că Parlamentul European, sprijinit mult mai târziu de Consiliu și Comisie, a fost cel care a venit cu ideea de a intra într-o relație economică mai puternică și de a crea o piață transatlantică. Ideea unei piețe transatlantice a fost urmată de Consiliul Economic Transatlantic (CET). Fiecare dintre aceste inițiative poate supraviețui dacă există un sprijin susținut oferit de ambele părți. Instalarea unui nou guvern în Statele Unite nu înseamnă automat faptul că vom avea parte de un sprijin susținut din partea Consiliului Economic, deoarece suntem ocupați cu această criză economică și financiară gravă.

De aceea, îndemn atât Comisia, cât și Consiliul, să se asigure că CET va primi tot sprijinul necesar, deoarece acesta nu este acordat în mod automat.

Aș dori să vă amintesc trei puncte din agendă care sunt de o foarte mare importanță și pentru care trebuie să găsim o rezolvare. Unul dintre acestea este reprezentat de disputele de natură comercială. Acest subiect este încă foarte vast, însă aș dori să mă opresc asupra unui caz important, și anume cazul Airbus-Boeing, care a fost supus atenției Organizației Mondiale a Comerțului și care a fost amânat în mod constant. Vă îndemn să găsim o soluție. Această problemă nu se află pe agenda CET, însă trebuie să găsim cât mai curând o soluție, altfel vom întâmpina dificultăți într-un sector major.

În al doilea rând, aș dori să vă rog să vă asigurați că vom avea, în sfârșit, un program bine stabilit și că vom beneficia de transparență în ceea ce privește tipurile de subiecte care vor fi dezbătute în cadrul CET. Am solicitat acest lucru de mai multe ori. Știu că de acest aspect se ocupă Consiliul, însă tot nu am înregistrat progrese. Am dori să aflăm cât mai curând părerea ambelor părți referitoare la siguranța containerelor. Acest lucru a fost convenit în cadrul ultimei ședințe a CET, însă va fi nevoie să urmărim în continuare acest subiect.

Ideea finală pe care aș dori să o exprim este următoarea: în ceea ce privește industriile energointensive, asigurați-vă că veți supune atenției Consiliului Economic Transatlantic ideea de a stabili împreună un standard de referință. Numai așa se pot rezolva problemele din domeniul industriilor energointensive.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Anneli Jäätteenmäki (ALDE) – Domnule președinte, săptămâna viitoare, președintele Statelor Unite, domnul Obama, va călători în Europa în cadrul primei sale vizite peste ocean pentru a își demonstra angajamentul față de o alianță transatlantică și față de un dialog comun.

Alegerea președintelui Obama a adus speranța și schimbarea, nu numai în Statele Unite, ci și în întreaga lume și, de asemenea, în Europa. Este imperativ ca UE să creeze rețele de comunicare pentru a menține un dialog puternic cu Statele Unite pe diferite teme de maximă importanță, cum ar fi conflictul din Orientul Mijlociu, criza economică și schimbările climatice. Aceste probleme sunt globale și, de aceea, ele trebuie discutate în cadrul unei cooperări internaționale care să implice Statele Unite, Uniunea Europeană, statele europene, China, India și toate statele lumii.

Bogusław Rogalski (UEN) – (PL) Domnule președinte, alegerile prezidențiale din Statele Unite au adus o nouă eră în istoria relațiilor cu SUA și o nouă eră în această țară însăși. Sper ca pentru Statele Unite aceasta să fie o schimbare evolutivă și nu una revoluționară.

Totuși, sunt îngrijorat de straniile și din ce în ce mai strânsele relații dintre Statele Unite și Rusia, cu prețul acordurilor internaționale încheiate cu unele state din Europa, cum ar fi Polonia sau Republica Cehă, spre exemplu în privința construirii scutului antirachetă, în care caz Statele Unite și-au încălcat angajamentele anterioare asumate față de aceste țări. Haideți să ne aducem aminte de vize, pe care Statele Unite încă le mai solicită unor state membre. Aceasta nu ar trebui să se întâmple în relațiile transatlantice dintre UE și SUA.-

Consolidarea cooperării transatlantice trebuie să reprezinte o chestiune de importanță specială în lupta împotriva terorismului, care, mai presus de toate, trebuie să se bazeze pe respectul dreptului internațional. După cum a afirmat Barack Obama: „Nicio națiune, oricât ar fi de mare sau de puternică, nu poate face față acestor provocări de una singură”. Haideți să nu uităm acest lucru acum, în această adunare, deoarece adesea se lasă impresia că Uniunea Europeană va fi în stare să facă față singură acestei provocări globale.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – (PL) Domnule președinte, în documentul său, colegul nostru, dl Millán Mon, și, de asemenea, comisarul și ministrul, au prezentat posibile soluții, strategii și obiective care ar trebui să ne călăuzească în cooperarea noastră cu America. Aș dori să revin asupra unui alt gând și să vi-l împărtășesc și dumneavoastră.

Cred că sloganul electoral al lui Barack Obama – „Schimbarea de care avem nevoie” – ne privește și pe noi, europenii. Mă gândesc la o schimbare a atitudinii noastre față de SUA. Pe de o parte, admirăm bogăția, economia, știința, filmul, muzica și libertatea acestei societăți tinere din punct de vedere istoric. Pe de altă parte, există respingere și chiar ostilitate, în special din partea multor membri din aripa stângă, față de politica americană, de religiozitatea americană și de capitalismul american. Paradoxal, Rusia este un prieten constant, orice ar face, în ciuda celor mai grave atacuri, cum ar fi uciderea ziariștilor, iar America este un partener care poartă hainele dușmanului, un dușman care, este adevărat, a ajutat la eliberarea Europei de naziști și care nu a fost obligat să facă astfel de sacrificii, ci le-a făcut din proprie voință. America este percepută ca un dușman care a ajutat la reconstrucția Europei, dar, în ciuda acestui fapt, ea nu și-a câștigat titlul de partener permanent în coaliție.

Vorbesc deci despre a aplica standarde și judecăți adecvate, bazate pe bunul simț, și nu pe o singură ideologie considerată corectă și justă, de parcă am fi un ecou care se întoarce de la Moscova. Orice este rău sau greșit cu privire la SUA trebuie să fie evaluat în consecință, dar și tot ceea ce este bun și ne-ar putea ajuta la realizarea obiectivelor UE ar trebui să fie apreciat. Cooperarea trebuie să se bazeze pe realități și, în același timp, pe o voință stabilă de a rezolva problemele împreună. Multele declarații, aplauze, amendamente și toate rezoluțiile propuse de stânga în ultimii patru ani și la care am avut ocazia de a fi martor aveau de multe ori la bază o atitudine negativă, generalizată, nu în mod necesar susținută de fapte. Permiteți-mi să mai afirm un ultim lucru, domnule președinte – Barack Obama a devenit președinte numai prin voința națiunii, o națiune care merită să se lucreze cu ea, o națiune care protejează valori care sunt importante și pentru noi.

Libor Rouček (PSE) – (CS) Doamnelor și domnilor, Europa și SUA se confruntă cu o serie întreagă de probleme și provocări globale: criza financiară și economică, problemele încălzirii globale, terorismul, proliferarea armelor nucleare, problemele nerezolvate și conflictele din Orientul Mijlociu, Irak și Afganistan, precum și multe alte probleme. Nici UE și nici SUA nu pot rezolva oricare dintre aceste probleme fără cooperarea necesară, cum ar fi cooperarea strategică, și fără un parteneriat strategic precum cel despre care s-a vorbit deja aici. Un parteneriat bazat pe valori împărtășite: libertate, drepturile omului și drepturile civile, democrația, idealuri care și-au demonstrat valoarea pe parcursul ultimilor 60 de ani.

Odată cu sosirea noii administrații în SUA, și-a făcut apariția o enormă voință de cooperare. Cu câteva săptămâni în urmă, unii dintre noi au avut ocazia să facă o vizită la Washington și să vorbească nu numai cu subsecretarii de la Departamentul de stat, ci și cu omologii noștri din Congres, din Senat și din diverse instituții științifice. Există aici voința de a coopera, de a face lucruri împreună și de a rezolva problemele în

comun. Așadar, doresc la rândul meu să dau curs apelului adresat deputaților europeni de a intra într-o cooperare mai strânsă și mai intensă cu omologii lor din SUA.

Totuși, cooperarea strategică dintre Europa și SUA nu ar trebui să se întoarcă împotriva țărilor terțe, împotriva unor parteneri precum Rusia sau China. De exemplu, problema dezarmării sau a controlului armelor nucleare nu poate fi rezolvată fără cooperarea Rusiei. De aceea salut, spre exemplu, revigorarea discuțiilor pe marginea tratatului START și, de asemenea, salut discuțiile cu partenerii noștri ruși privitoare la problema scutului antirachetă al SUA din Europa. Toate acestea sunt importante. Aș dori să închei urându-i președinției ceha succes în viitoarea reuniune la nivel înalt de la Praga și mulțumindu-i dlui Millán Mon pentru acest raport.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE) – (ES) Domnule președinte, Gordon Brown a afirmat într-un discurs ținut în Statele Unite, la Washington - fiind primul lider european care a ținut un discurs în această capitală - că nu au mai existat în memoria politică momente în care Europa să fie atât de binevoitoare față de Statele Unite. Cu siguranță, acest lucru este adevărat. Nu a existat niciodată atât de mult pro-americanism, atât de mult americanism, putem spune, în cadrul societăților noastre ca întreg și, desigur, și în rândul elitelor noastre politice, culturale și sociale în ansamblu.

Ar trebui să profităm de acest fapt. Este un sentiment comun, care trece dincolo de simpatia personală față de noul guvern și care se combină cu o vastă agendă comună pe care putem lucra, care se află aici și care este foarte bine explicată în raportul pe care îl vom vota mâine.

Totuși, este de asemenea foarte important să fim conștienți de faptul că, deși împărtășim multe lucruri, interesele noastre nu sunt întotdeauna aceleași și că, prin urmare, în anumite sfere, ca prietenii care acum își vorbesc unul altuia față în față, privindu-se în ochi și având posibilitatea de a lucra împreună, există domenii în care continuăm să avem opinii diferite. Acest lucru este adevărat mai ales fiindcă servim societăți diferite și vorbesc aici în mod specific despre sferele economice și comerciale; aici există probleme încă nerezolvate, care vor trebui soluționate folosindu-se cea mai bună cooperare posibilă, dar fără să uităm poziția fiecăreia dintre părți.

În acest context, Uniunea Europeană trebuie să fie autocritică cu privire la ceea ce ar trebui să facă și cu privire la ceea ce ar trebui să îmbunătățească pentru a fi credibilă. Știm că odată ce Tratatul de la Lisabona va fi adoptat, vom avea instrumente mai clare și vom fi capabili să le punem în aplicare. Începând din acest moment, totuși, trebuie să realizăm că dacă dorim să câștigăm respectul Statelor Unite și să apărem pe radarul lor, trebuie de asemenea să ne reformăm propriul nostru mod de operare.

James Elles (PPE-DE) – Domnule președinte, cred că avem în față un raport foarte important, dat fiind faptul că raportorul nostru, Francisco Millán Mon, a putut face ca acest raport să treacă de Comisia pentru afaceri externe întrunind aproape unanimitatea. Nu am știut acest lucru în trecut: toate grupurile s-au pus într-adevăr de acord pentru a arăta că sunt în favoarea unui parteneriat transatlantic mai puternic. Într-adevăr, am notat că, în acest raport, acum, pentru prima dată, numim parteneriatul cu SUA cel mai strategic parteneriat pe care îl avem. Mai avem o mulțime de alte parteneriate, dar acesta este pentru noi, cei din Uniunea Europeană, parteneriatul cheie.

Așa cum s-a menționat mai devreme, se simte un ton nou, dar cred și că acesta este tonul americanilor, care se uită la ceea ce poate face Europa pentru a fi un partener în sistemul global, și atunci trebuie să ne gândim cu ce vom fi în stare să contribuim la acest proces.

Cred că punctul principal din cadrul dezbaterii ați fost dumneavoastră, doamnă comisar, când ați spus că ceea ce căutăm noi este un dialog mai strategic, abilitatea de a ne concentra asupra tendințelor pe termen lung, așa cum face raportul NIC 2025; să fim capabili să ne uităm în viitor, pentru a vedea că putem împărtăși o analiză comună, că suntem capabili să întreprindem împreună o acțiune comună ca rezultat al acestor lucruri. Cred că este nevoie ca aceste lucruri să fie create în Uniunea Europeană, poate prin susținerea de către noi a bugetului pe anul 2010, pentru a putea să ne formulăm propria gândire pe termen lung, în cadrul Comisiei sau chiar în Parlament, cu privire la tendințele pe termen lung menționate în raportul NIC.

În acest proces, va trebui să găsim o modalitate de a stabili condiții egale pentru implicarea europenilor și a americanilor în aceste dezbateri. În ultimii cinci ani, am văzut un influx uriaș de „think tank”-uri americane în Bruxelles, spunându-ne ce trebuie să facem cu privire la aspecte punctuale din cadrul politicilor, dar există prea puțini europeni la Washington care să le poată comunica americanilor care sunt ideile noastre cu privire la configurarea politicii europene. Trebuie să ne concentrăm pe acest lucru, pentru a furniza inputul bugetar corect în vederea obținerii tipului de impact dorit, astfel încât să ne bucurăm de o contribuție egală în cadrul discuțiilor noastre transatlantice.

Ana Maria Gomes (PSE) – Domnule președinte, salvat din cenușa lăsată de administrația Bush prin alegerea președintelui Obama, parteneriatul transatlantic nu mai este suficient pentru rezolvarea principalelor provocări cu care s-a confruntat omenirea, însă rămâne necesar.

Europa trebuie să profite de această ocazie și să formuleze împreună cu SUA strategia de ieșire din criza globală curentă, reafirmând cu tărie accesul pus pe siguranța oamenilor – și aceasta nu înseamnă numai reformarea sistemului financiar internațional, ci și reglementarea întregului proces de globalizare și investiții într-o economie durabilă la scară globală.

Avem nevoie de o Europă mai puternică și mai implicată pentru a îl ajuta pe Obama să închidă Guantánamo, să pună capăt existenței închisorilor secrete, să definească o strategie alternativă pentru provocările din domeniul securității din Afganistan, Pakistan, Iran și Sudan și să instaureze justiția și pacea pentru israelieni și arabi.

Avem nevoie de o Europă mai puternică și de un parteneriat veritabil cu Statele Unite pentru a atinge Obiectivele de dezvoltare ale mileniului. Numai dacă avem o Uniune Europeană capabilă să își împartă sarcinile și să își asume responsabilitățile globale, o Uniune Europeană care nu este doar suma componentelor sale, numai atunci vom fi luați în serios la Washington, vom fi capabili să influențăm politicile administrației Obama și vom fi în postura de a putea crea parteneriatul transatlantic veritabil de care lumea are încă nevoie.

István Szent-Iványi (ALDE) – (HU) În discursul ținut de Barack Obama la Berlin, anul trecut, acesta a declarat că America nu are un alt partener mai bun în lume decât Europa. Este timpul să declarăm și noi același lucru, și anume că nu avem un alt partener mai bun sau mai important la nivel mondial decât Statele Unite ale Americii. Trebuie să ne căutăm aliați printre aceia cu care împărtășim valori și interese comune și nu printre aceia care sunt foarte departe de noi.

Europa nu are o altă alternativă la relațiile transatlantice. Întregul Occident se confruntă cu provocări majore: terorismul internațional, proliferarea armelor, schimbările climatice și criza economică. În fața acestora, putem reuși să obținem rezultate favorabile numai dacă rămânem împreună.

Cu privire la criza economică, observăm că tentația protecționismului se face simțită în fiecare țară. Și în Statele Unite, de vreme ce, așa cum știm, s-a anunțat inițierea unui program „Cumpără ce e american”. Trebuie să acționăm concertat împotriva protecționismului, pentru că, în final, protecționismul nu ne protejează, ci dăunează tuturor.

Mari speranțe vor exista după prima vizită a dlui Obama și după primul tur european pe care îl va face domnia sa. Ne așteptăm ca reuniunea la nivel înalt a G20 să pună bazele unui răspuns instituțional comun și să creeze regulile comune care ne vor da posibilitatea să învingem criza economică mondială.

Ambiția Europei este de a fi un actor internațional important. Tratatul de la Lisabona creează bazele instituționale pentru aceasta, însă nimic nu poate avea loc fără voință politică. Trebuie să ne asumăm un rol mai important în viața internațională, pentru că numai astfel ne vom putea atinge ambițiile.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE) - Îl felicit pe dl Francisco José Millán Mon pentru excelentul raport referitor la relațiile transatlantice.

Ca membri ai Parlamentului European, trebuie să insistăm ca Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii să dezvolte o strategie comună privind cele șase state din estul Europei, respectiv Moldova, Ucraina, Georgia, Armenia, Azerbaidjan și Belarus, vizate de politica europeană de vecinătate, pentru a ajunge la rezultate concrete și durabile în implementarea noului parteneriat estic și în sinergia Mării Negre. Apreciez includerea în raport a amendamentului meu pe această temă și le mulțumesc colegilor mei pentru susținerea acestei idei.

De un interes deosebit este, între altele, și propunerea raportorului de eliminare a vizelor pentru toți cetățenii europeni care vor să călătorească în Statele Unite. Toți cetățenii europeni trebuie să fie tratați în mod egal. Este inacceptabil ca o parte dintre cetățenii Uniunii Europene să fie tratați ca cetățeni de mână a doua.

Subliniez progresele concrete și importante realizate în scopul scutirii de vize, ca de exemplu introducerea în România din ianuarie 2009 a noilor pașapoarte biometrice dotate cu cipuri care stochează datele personale ale cetățenilor, având 50 de elemente de siguranță, cu 18 mai multe decât pașapoartele actuale, dar consider că pașapoartele biometrice nu trebuie să fie o condiție eliminatorie pentru intrarea în programul de scutire de vize.

Includerea tuturor statelor Uniunii Europene în programul „Visa Waiver” trebuie să fie o prioritate în dialogul Comisiei Europene cu Statele Unite ale Americii.

Józef Pinior (PSE)– (PL) (*microfonul era inițial oprit*) (...) după cum președintele Barack Obama își intitula mesajul la reuniunea la nivel înalt a G20 de la Londra. Criza economică a devenit o provocare pentru întreaga lume, dar este și o ocazie de a adânci și de a reformula relațiile transatlantice. Raportul dlui Mon indică aspectele strategice ale parteneriatului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite. Raportul constituie o mărturie a importanței pe care Parlamentul European o acordă relațiilor transatlantice.

Acest nou capitol în relațiile dintre UE și SUA ar trebui de asemenea folosit pentru îmbunătățirea activității instituțiilor UE în Statele Unite. Mă gândesc la instituțiile europene, la universitățile europene și la fundațiile europene. Acesta este momentul în care ne putem reformula parteneriatul, pentru ca Europa să poată arăta la Washington și în toată America potențialul Uniunii Europene din ziua de astăzi, potențialul științei, al culturii și al civilizației europene. Ar trebui să profităm de faptul că Statele Unite au un nou președinte – un președinte care prezintă America așa cum Europa a văzut-o întotdeauna, ca un simbol al democrației și al libertății.

Toomas Savi (ALDE) – Domnule președinte, președintele Obama a afirmat: „America nu are un alt partener mai bun decât Europa”. Cred că vorbesc în numele multora dintre noi atunci când afirm că această relație este reciprocă. Alegerea președintelui Obama a deschis un nou capitol în relațiile transatlantice, care suferiseră numeroase regrese. În calitate de vicepreședinte al Delegației pentru relațiile cu Canada, am fost chiar martor, la un moment dat, la o situație în care Canada a acționat ca mediator între Uniunea Europeană și Statele Unite.

Al doilea aspect pe care doresc să îl prezint este următorul: salut angajamentul președintelui Obama de a folosi o abordare diplomatică în cazul relațiilor cu Republica Islamică Iran. Totuși, ca susținător al Prietenilor Iranului Liber, sper că opoziția democratică din Iran va fi și ea implicată. Negocierile cu Iranul trebuie să fie transparente din toate punctele de vedere. Această nouă eră în relațiile dintre UE și SUA se va extinde, sperăm, și asupra relațiilor SUA cu țările terțe. Marile așteptări ale Europei de la președintele Obama trebuie acum să fie sprijinite de acțiune.

Alojz Peterle (PPE-DE) – (SL) Noua agendă transatlantică a fost nouă în 1995. Multe lucruri s-au schimbat de atunci și până în prezent, de aceea avem nevoie de un nou acord de parteneriat.

Au trecut douăzeci de ani de la căderea Zidului Berlinului, iar acel eveniment a fost urmat de extinderea istorică a Uniunii Europene. În timpul acestei perioade am fost martorii evoluției tragice a terorismului și a noilor amenințări la adresa păcii din regiune. Mai mult, am devenit conștienți de schimbările climatice și ne-am confruntat cu crize financiare, economice și energetice. Ar fi util să analizăm situația de după căderea comunismului și să luăm în considerare situația globală, acordând o mai mare atenție interdependenței actorilor globali. Parteneriatul nostru strâns cu SUA ar trebui dezvoltat în contextul noilor provocări și al noilor perspective.

Nu ne confruntăm doar cu o criză financiară sau economică. Ne confruntăm și cu o criză de conducere la nivel mondial. Trebuie să avansăm simultan pe un număr mare de fronturi. Nu vom reuși să reformăm sistemul financiar internațional decât dacă există un progres în procesul Doha și decât dacă înregistrăm mai multe succese în lupta pentru pace și în eradicarea sărăciei.

Dacă vorbim despre un multilateralism eficient, acesta trebuie dezvoltat într-un mod din care să ieșim cu toții învingători. „Da, putem!”.

În acest spirit, sunt în favoarea unor consultări politice regulate între cei doi parteneri și, mai ales, în favoarea consolidării dimensiunii parlamentare a cooperării prin crearea unei Adunări transatlantice. În ceea ce privește raportul, sunt foarte bucuros de accentul care s-a pus pe eliminarea restricțiilor privitoare la investiții și la serviciile financiare transatlantice.

În concluzie, salut și voința exprimată în raport pentru o mai strânsă colaborare cu privire la programele spațiale, mai ales între Agenția Spațială Europeană și NASA. Aceasta nu înseamnă că vreau să devin astronaut, ci că mă interesează noile tehnologii.

Helmut Kuhne (PSE) – (DE) Domnule președinte, marea majoritate a cetățenilor din Uniunea Europeană și probabil majoritatea guvernelor din Uniunea Europeană, și mai mult ca sigur majoritatea celor prezenți în Parlament, sperau în noiembrie ca Barack Obama să fie ales președinte. Acesta este un lucru bun, chiar

dacă, probabil, s-a strecurat puțin scepticism în unele dintre discursurile rostite în cadrul acestei dezbateri cu privire la faptul dacă acest lucru a fost până la urmă pozitiv sau nu.

Desigur că Europa trebuie să își reprezinte în mod conștient poziția în viitor, însă timpul comentariilor malițioase la adresa Statelor Unite a trecut, deoarece nu mai putem pune totul, în mod convenabil, pe seama lui George Bush, iar acest lucru înseamnă o sarcină nouă pentru noi. Politica privitoare la relațiile transatlantice venită din partea Uniunii Europene, din partea acestui Parlament, nu mai poate consta din lansarea de cereri către Statele Unite; acum, trebuie să răspundem și noi concret, prin aspectele cu care vrem să contribuim la eficientizarea acestui parteneriat.

Să luăm de exemplu Afganistanul, care a fost menționat de câțiva deputați. Ce vrem să facă Uniunea Europeană pentru a îmbunătăți și a consolida misiunile de poliție, pentru a înainta în direcția asistenței civile și a reconstrucției civile în această țară? Aceasta ar fi misiunea noastră, ca Uniune Europeană; NATO se poate ocupa de latura militară. Acesta este un fapt care trebuie discutat în mod concret. Ce avem de oferit?

Janusz Onyszkiewicz (ALDE) – (PL) Domnule președinte, la cincizeci de ani de la război, fundamentele concepțiilor despre securitate în Europa de Vest sunt reprezentate de o alianță cu Statele Unite și de principiul conform căruia securitatea este indivizibilă, securitatea Statelor Unite fiind direct legată de securitatea Europei. Se pare că sfârșitul Războiului Rece și amânarea pe termen nelimitat, să sperăm, a unui potențial conflict major în Europa, încă mai necesită ca acest principiu să nu fie discreditat. Dimpotrivă, acesta ar trebui reafirmat cu convingere și ar trebui să reprezinte fundamentul concepției noastre privitoare la securitatea comună.

În al doilea rând, aș dori să mă refer la cele afirmate de domnul Kuhne cu câteva momente în urmă. Statele Unite au pus capăt perioadei de acțiune politică unilaterală și sunt gata de a dialoga cu Europa și de a lua decizii comune în parteneriat cu Europa. Întrebarea este: suntem noi oare pregătiți pentru asta? Suntem pregătiți să fim un partener de încredere pentru aplicarea acestor decizii luate în comun?

Tunne Kelam (PPE-DE) – Domnule președinte, domnul Millán Mon a prezentat un raport important, de excelentă calitate. Acum întrebarea este cum să îl punem în aplicare fără să pierdem timpul.

Criza economică mondială oferă o ocazie favorabilă și practică pentru ca cele mai importante două democrații ale lumii să își unească forțele pe baza valorilor comune și a sistemelor economice similare, deoarece mai mult de jumătate din PIB-ul mondial este produs de Statele Unite și de UE la un loc. Domnul Severin a notat foarte bine reciprocitatea strategică, întrucât Europa are nevoie de Statele Unite ale Americii puternice, iar SUA, la rândul lor, au nevoie de o Europă puternică. Dacă acești doi parteneri își pot coordona mai bine și mai eficient activitățile, acest fapt va exercita un efect pozitiv profund asupra stabilității mondiale, precum și cu privire la multe probleme regionale specifice.

Da, mai mult interes pentru Europa, mai multă flexibilitate și deschidere oferite de noua administrație SUA: aceste aspecte reprezintă o ocazie binevenită, care trebuie folosită. Însă este necesar să avem tot timpul în minte faptul că relațiile cu SUA continuă să rămână parteneriatul strategic cel mai important al UE. Dar nu este acum momentul să facem declarații; este timpul acțiunilor, iar raportul evidențiază trei priorități concrete. Solicităm un acord privitor la agenda comună care trebuie să conțină obiectivele pe termen scurt și lung referitoare la problemele globale și regionale. Solicităm înlocuirea relației care durează de 14 ani cu un nou parteneriat transatlantic, care ar trebui să includă și un Consiliu Economic, și, de asemenea, îndemnăm la crearea unui Consiliu Politic Transatlantic, precum și la îmbunătățirea relațiilor parlamentare sub forma unei adunări transatlantice.

Martí Grau i Segú (PSE) – (ES) Domnule președinte, alegerea președintelui Obama a inaugurat un moment istoric pentru Statele Unite, a cărui importanță deosebită este resimțită și împărtășită în toată Europa.

Președintele Obama se află astăzi exact pe aceeași lungime de undă cu Europa, din punctul de vedere al acțiunii politice bazate pe cuvinte cheie cum ar fi „reconstrucția” și „redresarea”.

Discursul prezentat ieri de prim-ministrul Gordon Brown în Parlamentul European reprezintă o dovadă clară a înțelegerii reciproce care există în momentul de față. Fără nicio îndoială, pentru punerea în practică a acestor noțiuni – „reconstrucție” și „redresare” – merită să utilizăm tot spiritul de conducere proactiv existent, în perspectiva actualei crize, intenționând să dezvoltăm ca răspuns la aceasta o economie verde, în care creșterea și protecția mediului să nu mai fie două noțiuni opuse, ci să se completeze reciproc în mod armonios.

De asemenea, încercăm să asigurăm și „reconstrucția” și „redresarea” punților dintre Europa și Statele Unite, care au fost afectate în ultimii zece ani.

Revenirea Statelor Unite la multilateralism este un semn foarte bun pentru Europa și face ca obiectivele noastre privind asigurarea păcii, justiției și a prosperității la nivel mondial să fie mai viabile. Totuși, ultimii ani au cauzat o breșă între societățile civile de pe cele două țărmuri ale Atlanticului.

Noi, instituțiile europene, ar trebui să favorizăm interacțiunile dintre toate tipurile dintre organizații, mediul academic, mediile de comunicare și actorii activi în sfera socială pentru a ne asigura că această breșă se poate remedia.

Luís Queiró (PPE-DE) – (PT) Spre deosebire de doamna Gomes, care a vorbit acum câteva momente și a afirmat că relațiile transatlantice au renăscut odată cu alegerea președintelui Obama, cred că ideea privitoare la sfârșitul acestei relații a fost în mod clar exagerată. Acest raport dovedește încă o dată acest lucru și, pentru aceasta, îl felicit pe raportor.

Timp îndelungat, Europa și Statele Unite au fost aliați de importanță vitală pentru prosperitate, dezvoltare și globalizare. Pentru mult timp, Europa și Statele Unite au făcut față unor provocări comune și chiar unor dușmani comuni, deși unii, mai ales de pe malul estic al Atlanticului, ar ezita să recunoască aceasta. Multă vreme, atât europenii, cât și americanii au știut ce trebuie făcut pentru a răspunde nevoilor unei lumi care continuă să fie nedreaptă, inegală și periculoasă și care se află acum în criză globală.

Totuși, această criză nu trebuie să ne tragă înapoi, nici să ne slăbească fermitatea diplomatică sau angajamentele politice și militare ce ne revin în calitate de aliați, nici nu trebuie să ne facă să întoarcem spatele economiei colective sau să permitem reparația protecționismului, care ar fi fatal pentru revigorarea economiilor noastre.

Aflate la mila unei economii care a fost deschisă la scară globală, Europa și Statele Unite au acum aliați puternici precum Japonia, India, Brazilia și diferite țări din Asia.

În ciuda actualei crize, există multe națiuni în lume care încă mai privesc spre țările noastre și speră ca într-o zi să poată trăi asemenea nouă. Pentru toate aceste națiuni, Europa și Statele Unite trebuie să redevină alianța care conduce, împarte și globalizează economia prosperității.

Și din acest motiv viitoarea reuniune la nivel înalt a G20 este foarte importantă, nu numai fiindcă este o ocazie de a afla cine se află cel mai aproape de Barack Obama, ci și pentru că este o ocazie de a dovedi că putem oferi răspunsuri și inițiative: vom coopera cu noile puteri în privința reformelor necesare, dar trebuie să fim conștienți că numai modelul economic bazat pe forța creativă a umanității va permite obținerea bunăstării – vorbesc despre bunăstare, nu despre lăcomie – dezvoltarea, crearea de locuri de muncă și depășirea crizei.

Domnule președinte, nu există o altă cale, dacă vrem o soluție de durată, dacă vrem să creăm noi locuri de muncă sau să fim solidari cu cei aflați la nevoie în aceste momente dificile.

Dushana Zdravkova (PPE-DE) – (BG) Doamnă comisar, aș dori să îi mulțumesc raportorului, domnului Millán Mon, pentru raportul său cuprinzător și pentru poziția sa finală exprimată cu privire la anularea regimului vizelor.

La patru ani de la începerea negocierilor privitoare la eliminarea vizelor între SUA și Uniunea Europeană, 80 de milioane de cetățeni din statele membre încă mai trebuie să stea la coadă și să solicite o viză americană pe pașapoartele lor. În ciuda faptului că s-au obținut rezultate semnificative până în acest moment, administrația SUA refuză să facă pasul final și să aplice principiul reciprocității și asupra celor cinci state membre rămase și să le includă în programul de ridicare a vizelor (Visa Waiver).

În rezoluția noastră din 22 mai 2008, am îndemnat la finalizarea - înainte de alegerile europene din iunie - a negocierilor privind includerea tuturor statelor membre în programul de ridicare a vizelor. Lipsa unor progrese în această privință, până în acest moment, este îngrijorătoare, la fel ca și numeroasele indicații din presă că nu va exista o reală schimbare în politica SUA.

De asemenea, aș dori să subliniez vizita la Washington făcută săptămâna trecută de comisarul Barrot, unde au continuat negocierile privitoare la ridicarea vizelor. Încă nu este clar care vor fi rezultatele specifice care vor fi obținute ca urmare a acestei vizite. Mă tem că, indiferent de eforturile depuse de Comisie, obiectivele pe care ni le propunem nu vor fi atinse până la sfârșitul acestui mandat parlamentar.

Totuși, doresc să menționez că, din nefericire, unele dintre acțiunile întreprinse în mod individual de statele membre mai degrabă îi ajută pe partenerii noștri americani să nu vadă Uniunea Europeană ca pe un întreg

sudat. De aceea, profit de această ocazie pentru a îndemna toate guvernele europene să își schimbe politica și să întreprindă pașii necesari, oferind un sprijin real reprezentanților Comisiei Europene.

Pe lângă aceasta, fac apel la toți colegii mei deputați să susțină declarația care a fost inițiată de unii colegi, printre care mă număr și eu, în favoarea ridicării vizelor de către Statele Unite pentru cetățenii tuturor statelor membre ale Uniunii Europene.

Urszula Gacek (PPE-DE) – Domnule președinte, alegerea președintelui Obama a fost întâmpinată cu entuziasm atât în SUA, cât și în Europa, dar se așteaptă multe de la cel de-al 44-lea președinte al SUA. El se confruntă cu un număr de provocări pe care niciodată vreun lider pe timp de pace al acestei națiuni nu le-a avut de înfruntat. Pe plan intern, el se confruntă cu o criză financiară și economică ce se manifestă în căderea liberă a piețelor financiare, aceasta având impact asupra economiei mondiale și neexistând nicio perspectivă imediată de rezolvare a respectivei situații. El s-a angajat să găsească o soluție pentru Afganistanul cel atât bântuit de războaie și pentru efectele pe care acest stat le propagă și în Pakistan. Obama se confruntă și cu pericolul unui Iran care este din ce în ce mai aproape de a deveni o putere nucleară.

Credem într-o relație transatlantică puternică, bazată pe valorile noastre comune: democrația și economia de piață liberă. Mă voi referi acum la prioritățile stabilite de președintele Obama și de noua sa administrație. Nu suntem ofenșați dacă SUA consideră că unele dintre scopuri sale pot fi atinse prin cooperarea dintre SUA și Rusia. Europa îi întinde mâna Americii. Cu doar câteva săptămâni în urmă, în această adunare, ne-am declarat disponibilitatea de a conlucra pentru închiderea penitenciarului de la Guantánamo Bay și pentru relocarea foștilor deținuți.

Statele membre din fostul bloc comunist au o recunoștință specială față de Statele Unite. Am fost integrați în comunitatea transatlantică cu câțiva ani înainte de a deveni membri UE. În ceea ce o privește, Polonia și-a manifestat această recunoștință prin voința de a susține SUA oricând este necesar, inclusiv prin angajamentul militar din Irak și Afganistan. Fac apel la noua administrație să nu considere că acest sprijin este de la sine înțeles. O nouă generație de polonezi a crescut în democrație și a uitat repede această datorie de recunoștință. În realizarea scopurilor sale mai ample, SUA nu ar trebui să uite că acești aliați loiali au sensibilități, mai ales când se apasă butonul de resetare SUA - Rusia.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE) – Domnule președinte, doresc să rostesc câteva cuvinte pline de precauție, mai ales cu privire la noua administrație Obama. În ultimii 60 de ani, Statele Unite au avut o gamă întreagă de atitudini privitoare la integrarea europeană. Desigur, perspectiva SUA este o perspectivă din exterior și poate considera chiar - în mod eronat, consider eu - că acest proces este similar propriei experiențe istorice a Americii. Aceasta este și perspectiva încurajată de tendința federalistă dominantă în instituțiile UE. Pericolul este că interlocutorii americani acceptă povestea europeană ca un fapt, mai degrabă decât ca o poveste prezentată sub forma unui documentar, însă plin de conținut înșelător și ficțional.

SUA ar trebui să înțeleagă că mulți dintre noi cred că UE se îndreaptă în direcția greșită și că aspirația sa de a crea un stat numit Europa nu reflectă dorințele cetățenilor noștri, atașați pe drept cuvânt de suveranitatea națiunilor noastre și de dreptul de a își alege sau revoca guvernele.

De asemenea, nu este în interesul Statelor Unite nici ca angajamentul liber asumat al multor țări europene de a se coaliza să fie uzurpat de o Uniune Europeană care are o altă viziune.

Trebuie să spun că am foarte mult respect pentru domnul Millán Mon și că aprob multe dintre cele afirmate în raportul său, însă nu și scopul său principal, care este să confere UE rolul de unic purtător de cuvânt în tratativele cu Statele Unite.

Ioan Mircea Pașcu (PSE) – Domnule președinte, chiar dacă unitatea vestică ne-a ajutat să ne câștigăm independența și a pus capăt Războiului Rece, în perioada în care țările noastre au intrat în NATO și în UE relațiile transatlantice nu erau chiar în cea mai bună stare.

Criza actuală și provocările ei comune – deteriorarea climatului de securitate, problemele comune precum energia, schimbările climatice, proliferarea nucleară și noile centre de putere, problemele regionale cum ar fi Orientul Mijlociu, Afganistanul, Pakistanul, Iranul și Africa – necesită o maximă intensificare a cooperării transatlantice.

În acest context, raportul aduce o contribuție pozitivă, sugerând în primul rând moduri de instituționalizare a acestor relații, de abordare în comun a problemei Rusiei și a celor șase țări din estul Europei, de creare a unei piețe transatlantice unificate, de integrare treptată a piețelor noastre financiare și de extindere a programului de ridicare a vizelor asupra tuturor statelor UE.

Nu putem eșua. Costul pentru Occident ar fi pierderea inițiativei în chestiunile mondiale, posibil pentru o perioadă îndelungată.

Alexandru Nazare (PPE-DE) (RO) – Ținând cont de evoluțiile ultimilor ani în Uniunea Europeană, la nivelul administrației americane, cât și pe plan mondial, cred că acum este momentul să regândim parteneriatul transatlantic și să îl adaptăm noilor realități.

În acest sens, salut raportul colegului meu, Millán Mon, și îl felicit pe această cale. Acest raport coagulează într-un document extrem de util principalele priorități ale Europei în relația sa cu Statele Unite. Mă bucur, de asemenea, că și amendamentele sugerate de mine au fost incluse în raport.

Câteva observații:

În primul rând, cooperarea în domeniul securității trebuie să continue. A venit momentul ca Europa să contribuie mai mult în teatrul din Afganistan, unde se duce un război crucial pentru viitorul regiunii. Aș dori să menționez de asemenea că țara mea, România, a acordat asistență eforturilor Statelor Unite atât în Irak, cât și în Afganistan.

În al doilea rând, în dosarul energetic cred că este necesar un efort comun pentru coordonarea eforturilor de cercetare și identificarea de surse noi nepoluante de energie.

În ceea ce privește relația cu Rusia, consider oportună o abordare coerentă între Statele Unite și Europa, pe de o parte, și Rusia, pe de alta.

În final, aș vrea să salut propunerile deosebit de constructive de înființare a unor organisme de consultare transatlantice, inclusiv în ceea ce privește politica externă și de securitate.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE) – (ES) Domnule președinte, ar trebui să strigăm: „Vești bune! Vești bune!”. Președintele Obama a înfăptuit un nou miracol, reușind, după mulți ani, să unească Parlamentul și Uniunea Europeană în vederea atingerii unui obiectiv comun, care este consolidarea relațiilor transatlantice.

Un moment similar a existat și în trecut, când Bill Clinton și Felipe González au semnat Agenda transatlantică, în 1995; în acel moment, exista mult optimism în ceea ce privește viitorul. Apoi au venit cei opt ani negri ai președinției Bush. El a divizat în mod fundamental guvernele Europei, dar și opinia publică, însă într-o mai mică măsură. Administrația sa a abandonat în permanență principii fundamentale pentru Uniunea Europeană, precum multilateralismul, susținerea Națiunilor Unite și a ordinii de drept internaționale.

Toate acestea se reconstruiesc acum și avem speranțe bine fondate în legătură cu viitorul relațiilor dintre Uniunea Europeană și Statele Unite. De aceea îl felicit pe domnul Millán Mon pentru acest raport excelent, care vine într-un moment atât de potrivit pentru consolidarea relațiilor dintre cele două continente.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE) – (ES) Domnule președinte, aș dori să mă alătur și eu exclamației „Vești bune!” a domnului Yañez-Barnuevo Garcia, deoarece cred că acest raport marchează un punct de cotitură în relațiile cu Statele Unite.

O bună prietenă mi-a mărturisit recent că a fost în Statele Unite, unde a fost surprinsă de lipsa de cunoaștere referitoare la noile instituții și la noile proceduri create de Tratatul de la Lisabona.

Dacă ar trebui să laud ceva sau să dau un calificativ foarte favorabil unui aspect cuprins în excelentul raport elaborat de domnul Millán Mon, acest aspect ar fi următorul: faptul că plasează relațiile transatlantice pe orbita Tratatului de la Lisabona și că prezintă toate mecanismele majore furnizate de Tratatul de la Lisabona astfel încât Uniunea Europeană să poată menține relații foarte apropiate cu Statele Unite.

Astfel, ni se conferă nouă, în calitate de europeni, instrumentele de care avem nevoie pentru a putea articula această dorință europeană, care era atât de necesară în trecut, este necesară astăzi și, fără îndoială, va rămâne necesară și în viitor.

Aș dori să îl felicit pe domnul Millán Mon pentru excelentul raport pe care l-a elaborat.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului – Domnule președinte, vă sunt recunoscător pentru toate contribuțiile și comentariile din cadrul acestei dezbateri. Sunt bucuros că Parlamentul European, Comisia și președinția împărtășesc în foarte mare măsură aceeași viziune asupra celor mai importante aspecte pentru dialogul strategic dintre UE și SUA. Sunt mulțumit că am auzit opinii ce exprimau o susținere puternică față de subiectele pe care le-am ales pentru prima noastră întâlnire informală cu președintele Obama, anume: în

primul rând, securitatea energetică și schimbările climatice; în al doilea rând, cooperarea economică; și, în al treilea rând, cooperarea privitoare la securitate și relații externe.

Am ascultat cu mare atenție celelalte comentarii care au fost făcute, precum nevoia de a elabora o nouă agendă transatlantică, de a aprofunda cooperarea în domeniul asistenței externe și al politicii de dezvoltare, de a avea în vedere cooperarea în materie de justiție și afaceri interne, de a păstra traiectoria ascendentă pe care o urmează Consiliului Economic Transatlantic, de a explora posibilitatea creării Consiliului Politic Transatlantic etc. Vom lua în considerare aceste lucruri în cadrul pregătirii noastre pentru reuniunea ordinară la nivel înalt UE - SUA, care se va desfășura în iunie.

Aceia dintre dumneavoastră care au ridicat și alte chestiuni, cum ar fi eliminarea vizelor – deoarece nu toate statele UE iau parte la acest program – ar trebui să își reamintească modul în care, cu un an în urmă, țara mea a condus eforturile întreprinse în această privință. Această problemă fost de asemenea tema unei dezbateri în Parlament, așadar pot să vă asigur că vom continua să discutăm acest subiect cu guvernul american.

În concluzie, aș dori să adaug următoarele observații. Pare destul de clar faptul că noua administrație americană a recepționat multe dintre mesajele pe care le-am trimis pe parcursul ultimelor luni cu privire la relația transatlantică. Acum, ea ne răspunde. De exemplu, în acest moment ni se solicită să furnizăm o contribuție strategică sporită cu privire la Afganistan. Este de asemenea clar că se așteaptă ca această contribuție strategică să fie însoțită de un angajament foarte practic, așadar sper că vă veți aduce aminte de aceasta când vom discuta despre contribuția noastră practică la viitoarea misiune din Afganistan. Nu ar trebui ca acest lucru să ne surprindă, de vreme ce ne-am angajat într-o dezbatere profundă și serioasă. Când președintele Obama a afirmat anul trecut la Berlin că America nu are un alt partener mai bun decât Europa nu făcea o declarație de principiu, ci invita astfel Europa să dovedească concret acest lucru.

În al doilea rând, este clar pentru noi toți că provocările cu care ne confruntăm devin din ce în ce mai numeroase și mai complexe. Revenind la unul din punctele precizate în introducerea mea, repet că atunci când UE și SUA se vor pune de acord, vom putea ajuta la stabilirea agendei globale. Aceasta înseamnă și să ne asumăm partea noastră de conducere și să îi îndemnăm și pe alții să își ofere sprijinul și mijloacele necesare în vederea atingerii scopurilor stabilite. Însă pentru a fi capabili de aceasta și pentru a fi un partener credibil pentru SUA, UE trebuie să facă tot posibilul pentru a vorbi cu o singură voce.

Președinția cehă va continua să se asigure că parteneriatul transatlantic rămâne unul din elementele fundamentale ale politicii externe a UE. Aștept cu nerăbdare dezvoltarea acestei relații și pe mai departe, deoarece ne confruntăm împreună cu noi provocări, și aștept cu nerăbdare continuarea cooperării cu Parlamentul pentru atingerea acestui scop.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei* – Domnule președinte, după cum au spus și alții, această dezbatere a arătat că este vorba despre modul în care putem implementa cele mai importante aspecte, împreună cu un partener strategic de importanță crucială, cum sunt Statele Unite ale Americii.

De vreme ce am făcut un număr de remarcă foarte clare și practice la început, voi prezenta acum numai câteva observații concrete.

În primul rând, rolul legiuitorilor în relațiile dintre UE și SUA și cadrul instituțional al acestora sunt aspecte foarte importante. În principiu, susținem fără echivoc crearea unor legături mai puternice între legiuitorii din UE și SUA. Evident, imboldul inițial pentru aceasta trebuie să vină de la legiuitorii înșiși. Știu că Parlamentul European este gata să dea acest imbold și aceeași tendință trebuie să vină și din partea Congresului. Totuși, sugerez că ar merita și ca legiuitorii UE să cultive contacte mai intense și cu Senatul, care are un ciclu electoral mai lung, și cu membrii Congresului, a căror expertiză sectorială ar putea face să avanseze agenda Consiliului Economic Transatlantic.

Tratatul de la Lisabona, în momentul intrării în vigoare, va conferi Parlamentului, așa cum s-a mai spus, un rol mai important în modelarea dialogului UE - SUA, mai ales cu privire la probleme de reglementare; după cum s-a menționat, think-tank-urile vor fi și ele foarte importante nu numai din direcția SUA către de noi, ci și din direcția UE către SUA.

Cu privire la instituțiile UE - SUA, aș dori să atrag atenția, mai întâi, asupra faptului că agenda transatlantică trebuie să fie ghidată de substanță mai degrabă decât de procese. Prin urmare, în cadrul primelor noastre întâlniri cu președintele Obama, așa cum am spus mai înainte, va fi important să ne demonstrăm capacitatea de a ne concentra asupra rezultatelor.

Totuși, am luat notă de îndemnul dumneavoastră de revizuire a obiectivelor curente fixate în cadrul noii agende transatlantice. Intenționez să inițiez o revizuire a structurilor, pentru a le oferi posibilitatea de a produce rezultate și mai bune, iar Comisia va veni cu propunerile adecvate.

Permiteți-mi de asemenea să abordez pe scurt și chestiunea Consiliului Economic Transatlantic (TEC). Dl Verheugen a avut deja o întâlnire cu noul său omolog american, dl Froman, în data de 23 martie 2009. Problemele principale ale TEC sub noua administrație sunt următoarele: în primul rând, revalorizarea aspectelor strategice de natură politică, simultan cu înlăturarea aspectelor mai tehnice de pe agendele reuniunilor la nivel înalt. În al doilea rând, orizontul calendaristic pentru un program de lucru viitor – aici, dl Verheugen dorește să stabilească o perspectivă pe termen foarte lung, dar aceasta trebuie pusă în balanță cu mandatul prezentei Comisii și trebuie să avem rezultate pe termen scurt. Finalmente, cum să ne confruntăm cu presiunile făcute de statele membre – căroră le-am promis, însă nu le-am prezentat în mod concret – un program pe termen mediu – pentru a fi mai implicate în lucrările TEC.

În al doilea rând, aș dori să subliniez faptul că suntem o comunitate care împărtășește valori comune cu Statele Unite, dar încă mai sunt lucruri care trebuie făcute. De aceea, va trebui să continuăm să încurajăm SUA să adere la convențiile cheie ale Națiunilor Unite în materie de drepturi ale omului, incluzând convențiile privind discriminarea femeilor și drepturile copilului, ca să nu menționăm decât câteva dintre ele. Aceasta include poziția noastră față de Curtea Penală Internațională, așa cum a fost ea exprimată de mai multe ori în cadrul discuțiilor cu administrația Bush și care va fi reiterată.

În al treilea rând, în ceea ce privește problema renunțării la vize și a reciprocității regimului vizelor, pe care mulți dintre dumneavoastră ați menționat-o: știm că, grație eforturilor susținute depuse de statele membre și de UE, șapte state membre au fost admise în cadrul programului de ridicare a vizelor în perioada noiembrie - decembrie 2008. Totuși, există încă cinci state membre care nu se bucură de posibilitatea călătoriei fără viză în SUA. De aceea, vom continua să abordăm această problemă.

Vă pot spune că vicepreședintele Barrot și ministrul ceh Langer au ridicat din nou această problemă săptămâna trecută la Washington, iar partea americană a arătat în general înțelegere față de poziția noastră, punând în același timp accent pe faptul că acțiunea guvernului federal se bazează pe cerințe statutare, care stabilesc în mod clar cadrul viitoarelor extinderi ale programului și care sunt monitorizate acum îndeaproape de către Congres. Ministrul Napolitano ne-a informat că un alt stat membru este foarte aproape de a fi inclus în programul de ridicare a vizelor.

Finalmente, în ceea ce privește Afganistanul: nu numai că am contribuit semnificativ în trecut, ci, așa cum am spus mai înainte, suntem gata să contribuim la căutarea civililor și vor exista unele finanțări suplimentare pe care le vom lua din bugetul pentru Asia pentru alegeri, pentru poliție și, cel mai probabil, pentru agricultură, deoarece este important să existe mijloace de trai alternative suplimentare.

Sunt întotdeauna deschisă față de noile idei și un exemplu în acest sens, abordat în raportul dumneavoastră, ar fi să transformăm întâlnirea miniștrilor de externe într-un consiliu politic transatlantic, care să se concentreze mai mult asupra temelor strategice. După cum am spus și mai înainte, intenționăm să restructurăm agenda transatlantică existentă din această perspectivă, în contextul celei de-a 15-a aniversări a Noului acord transatlantic din 2010.

Francisco José Millán Mon, raportor – (ES) Domnule președinte, în primul rând aș dori să îmi exprim mulțumirile pentru discursurile și felicitările care mi-au fost adresate. Ceea ce eu consider a fi elementul cel mai important din această dezbatere este existența unui consens larg privind importanța relațiilor dintre Uniunea Europeană și Statele Unite, precum și asupra nevoii de a le consolida, nu numai printr-o agendă comună care să abordeze provocări și conflicte grave, ci și prin crearea de noi mecanisme instituționale.

Cu o singură excepție, nu am văzut obiecții majore nici față de cele două reuniuni anuale la nivel înalt, nici față de crearea unui consiliu politic transatlantic și, desigur, nici față de îmbunătățirea sau ameliorarea nivelului dialogului dintre legiuitori, care se dorește a deveni mai structurat, ca un fel de adunare transatlantică, așa cum se recomandă în raport.

Cu privire la acest punct, salut faptul că doamna comisar crede că întărirea dialogului dintre legislaturi este foarte utilă și că nici dumneaei, nici reprezentantul Consiliului nu se opun acestei consolidări a unor alte instituții, care este necesară în mare parte, cred eu, în temeiul Tratatului de la Lisabona. Acest lucru este foarte de dorit și benefic pentru ambele părți.

Nu pot răspunde într-un minut la toate comentariile pe care le-am auzit, dar aș dori să afirm, cu privire la Rusia, că, după cum știe domnul Severin, raportul recomandă o cooperare constructivă, desigur, fără a aduce

atingere drepturilor omului și dreptului internațional. Există referiri explicite și implicite la China, atunci când vorbesc despre implicarea noilor puteri emergente în guvernarea globală. Desigur – și acesta este un comentariu care se referă în mare măsură și la amendamentele pe care le-am primit, din fericire puține la număr – raportul nu poate trata fiecare subiect.

În raport trebuie să existe priorități; este deja prea lung și a prioritiza înseamnă a alege, a selecta și, uneori, a renunța la unele lucruri. Nu pot amesteca subiecte care sunt foarte importante cu altele care, deși importante, sunt semnificative într-o proporție mai mică. Raportul trebuie să poată fi citit cu ușurință. De aceea, după cum spunem noi în limba spaniolă, nu trebuie să „îți cadă din mâini” când îl citești din cauză că este foarte greu.

Doamnelor și domnilor, cooperarea cu Statele Unite este de o importanță crucială; prim-ministrul Gordon Brown ne-a reamintit acest fapt ieri, aici. Cred că prin adoptarea acestui raport mâine, Parlamentul își va face datoria: aceea de a trimite semnalul pe care îl dorim și de a milita pentru o relație strategică și mai puternică cu Statele Unite. Raportul ne reamintește – iar domnul Elles a spus aceasta cu câteva minute în urmă – că cea mai importantă relație strategică pe care o are Uniunea Europeană este relația sa cu Statele Unite.

Sunt sigur, sper și am încredere că Comisia și Consiliul vor face tot posibilul în lunile și săptămânile următoare, care sunt atât de semnificative, pentru a consolida această relație, inclusiv prin dimensiunea instituțională.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (PSE), *în scris* – Alegerea președintelui Barack Obama poate reprezenta începutul unei noi epoci în relațiile dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană, cu condiția ca ambele părți să treacă de la bunele intenții și de la declarațiile prietenoase la pași mai concreți pentru strângerea legăturilor și pentru eficientizarea cooperării.

Criza economică și contextul geostrategic actual impun o mai mare preocupare pentru îmbunătățirea colaborării transatlantice, întrucât ne confruntăm cu provocări comune grave. SUA și UE sunt legate printr-un parteneriat fundamental pentru ambele părți, care acoperă toate sferile de activitate, de la schimburile comerciale până la alianța militară.

În aceste condiții, consider imperios necesară eliminarea ultimelor discriminări ce există în relațiile SUA-UE. Faptul că vizele pentru intrarea în SUA sunt încă obligatorii pentru cetățenii din șase state membre ale Uniunii Europene trebuie să constituie o prioritate a dialogului Comisiei și Parlamentului European cu autoritățile americane, pentru a se ajunge la un tratament egal al tuturor cetățenilor din țările UE, pe baza reciprocității depline. În acest sens, salut includerea în acest raport a solicitării adresate Statelor Unite de a ridica regimul de vize pentru cele șase țări care nu au fost încă incluse în Programul de scutire de vize.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), *în scris* – „America nu are un alt partener mai bun decât Europa”, a declarat președintele Obama la Berlin în iulie 2008. Europa, la rândul său, nu are un alt partener mai bun decât America. Aceasta este principala concluzie și motto-ul care se pot desprinde din acest excelent raport.

În lumea secolului al 21-lea, Europa și America se confruntă cu provocări comune, dar, în același timp, împărtășesc aceleași valori și luptă pentru aceleași idealuri. De aceea, toate recomandările din raport pentru a face să avanseze relația dintre UE și SUA sunt nu numai binevenite, ci chiar foarte necesare.

Printre acestea, consider că adevărata cheie pentru asigurarea unor relații de durată și a cooperării este reprezentată de contactele dintre oameni. De aceea, insist din nou și acord toată susținerea mea cu privire la îndemnul adresat administrației americane de a elimina în întregime vizele pentru cetățenii UE, cât de curând posibil. Este de neacceptat faptul că cetățenii din cinci state membre ale UE să se mai confrunte încă cu obstacole și să aibă nevoie de vize pentru a călători în America. Europa este o entitate unită și la fel ar trebui să fie și abordarea față de toți cetățenii săi și față de drepturile și libertățile lor.

Lăsați oamenii să interacționeze, cercetătorii să coopereze și afacerile să găsească soluții comune la criza economică actuală. Libertatea de mișcare dintre cele două continente a devenit astfel o urgență și ar trebui să constituie deja un punct de discuție prioritar în cadrul întâlnirii de la Praga din 5 aprilie 2009.

Csaba Sógor (PPE-DE), *în scris* – În ultimii 18 ani, SUA au fost blamate de nenumărate ori – și, poate, în cazul administrației republicane anterioare, cea a președintelui Bush, în multe ocazii acest blam a fost justificat.

Aș dori să vă reamintesc că, fără susținerea și implicarea americană, unele probleme de pe continentul european ar mai exista încă. Adesea, în perioada menționată mai înainte, s-a dovedit că Uniunea Europeană poate deveni neputincioasă și incapabilă să rezolve conflicte care au loc în curtea proprie, pe continentul nostru.

Fără implicarea americană și fără acordul de la Dayton, poate că războiul din Bosnia ar mai fi continuat și în ziua de azi. Și sunt sigur că nu trebuie să insist prea mult asupra faptului că statutul provinciei Kosovo ar continua să fie neclar și, prin urmare, foarte frustrant nu numai pentru locuitorii din Kosovo, ci și pentru puterile europene, în egală măsură.

În ciuda multor deficiențe ale democrației americane, americanii au realizat ceva ce noi putem doar visa în acest moment: au un președinte de culoare. Îmi pun mari speranțe în relațiile transatlantice și sper în mod sincer că lucrurile se vor îmbunătăți în folosul atât al UE, cât și al SUA.

8. Acord comercial interimar cu Turkmenistan - Acord interimar cu Turkmenistanul (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună referitoare la:

- întrebările cu solicitare de răspuns oral adresate Consiliului de Jan Marinus Wiersma, Erika Mann, Daniel Caspary, Robert Sturdy, Cristiana Muscardini și Eugenijus Maldeikis, în numele Grupului Socialist din Parlamentul European, al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene și al Grupului Uniunea pentru Europa Națiunilor, cu privire la acordul comercial interimar dintre UE și Turkmenistan (O-0024/2009 - B6-0019/2009);

- întrebările cu solicitare de răspuns oral adresate Comisiei de către Jan Marinus Wiersma, Erika Mann, Daniel Caspary, Robert Sturdy, Cristiana Muscardini și Eugenijus Maldeikis, în numele Grupului Socialist din Parlamentul European, al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene și al Grupului Uniunea pentru Europa Națiunilor, cu privire la acordul comercial interimar dintre UE și Turkmenistan (O-0025/2009 - B6-0020/2009); și

- raportul (A6-0085/2006) elaborat de domnul Caspary, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitor la propunerea de decizie a Consiliului și a Comisiei privind încheierea acordului interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț între Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Turkmenistan, pe de altă parte [05144/1999 - C5-0338/1999 - 1998/0304(CNS)].

Jan Marinus Wiersma, autor – (NL) Domnule președinte, este bine că dezbatem astăzi poziția Parlamentului European privitoare la acordul comercial interimar cu Turkmenistanul, care este o chestiune ce nu a fost tratată cu prioritate de către Parlament și Uniunea Europeană vreme îndelungată. Consiliul și Comisia caută căi de progres în această problemă și doresc ca Parlamentul European să își dea binecuvântarea sau un verdict pozitiv cu privire la realizarea acestui acord interimar, deoarece acesta ar putea ajuta la îmbunătățirea relațiilor cu Turkmenistanul.

Această chestiune nu a fost prioritară timp de multă vreme, din cauza unor anumite motive. Parlamentul, până în ziua de azi, a avut ezitări în a vota asupra acestui acord, deoarece suntem într-adevăr destul de nemulțumiți de situația drepturilor omului în Turkmenistan, mai ales sub guvernarea fostului președinte/dictator Turkmenbashi, care a izolat țara de restul lumii și și-a tratat poporul într-un mod inuman. Întrebarea este desigur dacă noul regim instalat la putere după moartea lui Turkmenbashi a adus vreo schimbare a acestei situații – și aș dori să aud de la Consiliu și de la Comisie ce schimbări și ameliorări au observat de-a lungul ultimilor ani – și dacă acesta este un motiv suficient ca acum să decidem să încheiem și să semnăm acordul comercial.

Desigur, Comisia și Consiliul au două argumente puternice pentru o reconsiderare a acestei chestiuni. Contextul strategic s-a schimbat. Ne uităm la Asia Centrală într-un mod diferit decât cu câțiva ani în urmă. Doamna comisar însăși a depus multe eforturi în regiune, însă sunt de asemenea conștient de faptul că președinția consideră că Uniunea Europeană nu trebuie să lase această regiune chinezilor sau rușilor. Și noi avem interese acolo, iar regiunea însăși le recunoaște. Nu cu mult timp în urmă am fost în Kazahstan și se putea observa cu ușurință faptul că acolo există interesul de a avea relații mai bune cu Uniunea Europeană.

Al doilea argument important prezentat de Comisie este acela că, în momentul de față, nu avem nicio bază juridică solidă pe care să ne fondăm relațiile cu Turkmenistanul. Încă ne mai prevalăm de un tratat care

datează din vremea Uniunii Sovietice, iar acest lucru este inacceptabil. Fără un tratat mai bun, aşadar, nu putem crea un dialog decent privitor la drepturile omului.

Întrebarea rămâne nerezolvată – s-a îmbunătăţit oare situaţia drepturilor omului într-o atare măsură încât să putem face acest pas şi să recomandăm Parlamentului să aprobe acordul comercial? Cred că această întrebare nu şi-a găsit încă răspunsul complet şi aştept, de asemenea, şi reacţiile Comisiei şi ale Consiliului cu privire la acest lucru. Voi continua să am dubiile mele. Am discutat pe larg această problemă cu domnul Caspary din cadrul Grupului Partidului Popular European (Creştin-Democrat) şi al Democraţilor Europeni, care este raportorul pe această temă. Încă mai căutăm clarificări din partea Consiliului cu privire la un număr de puncte pe care le va menţiona şi dumnealui, şi anume situaţia mass-mediei din Turkmenistan, educaţia, accesul în penitenciare pentru reprezentanţii Crucii Roşii şi aşa mai departe. Credem că trebuie să existe o reală îmbunătăţire în aceste domenii, iar un acord comercial de acest tip, împreună cu un dialog pe tema drepturilor omului cu Turkmenistanul, vor ajuta la atingerea acestor obiective.

Mai doresc să menţionez un singur lucru la final, lucru care a fost de asemenea exprimat în mod clar în rezoluţia pe care am elaborat-o împreună cu Grupul Alianţei Liberalilor şi Democraţilor pentru Europa şi cu Grupul Partidului Popular European (Creştin-Democrat) şi al Democraţilor Europeni. Dorim de asemenea o garanţie puternică: dacă suntem de acord să emitem un aviz pozitiv cu privire la acest acord comercial, atunci să existe şi o posibilitate de a reveni asupra problemei. Dorim să ne aflăm în postura în care, dacă ajungem în final la concluzia că metodele propuse de Comisie şi de Consiliu nu funcţionează şi situaţia drepturilor omului din Turkmenistan nu se ameliorează cu adevărat, atunci Parlamentul să poată cere Comisiei şi Consiliului să suspende tratatul. Dacă nu obţinem un angajament în acest scop, va fi foarte greu să îmi pot convinge propriul grup, în cadrul întâlnirii de grup din această seară, să voteze în favoarea acestui acord comercial. Probabil că vom propune o amânare a votului. Pentru noi este într-adevăr foarte important să obţinem angajamentul că, dacă situaţia din Turkmenistan se deteriorează sau nu se îmbunătăţeşte semnificativ, atunci vom putea avea o altă dezbatere cu privire la suspendarea acordului comercial. Parlamentul trebuie să aibă dreptul de a înainta o solicitare către Consiliu şi Comisie în acest sens.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreşedinte

Bogusław Rogalski, autor - (PL) Domnule preşedinte, problema ratificării acordului cu Turkmenistan reprezintă o problemă litigioasă din cauza violării principiilor democratice şi a drepturilor fundamentale ale omului în Turkmenistan. În pofida acestui fapt, trebuie să se poarte discuţii cu această ţară şi acordul trebuie semnat. În relaţiile cu Turkmenistanul trebuie să se acorde atenţie specială faptului că standardul de viaţă de acolo se va prăbuşi în cazul în care nu va exista cooperare economică între Uniunea Europeană şi Turkmenistan. Oricum, ratificarea acordului poate cu siguranţă să ajute la ridicarea standardului de viaţă al populaţiei.

Să ne aducem aminte că au apărut anumite semne sociale pozitive. Unul dintre aceste semnale îl constituie recenta adoptare de către Turkmenistan a legislaţiei care interzice munca copiilor. Desigur, Turkmenistanul încă mai trebuie să ratifice şi să implementeze multe dintre convenţiile Organizaţiei Internaţionale a Muncii - fără discuţie. Cu toate acestea, este deranjant faptul că schimbările sunt introduse într-un ritm mai lent decât ne aşteptasem. Numai câteva întreprinderi au fost privatizate, guvernul încă deţine controlul ferm asupra a numeroase sectoare economice, iar investiţiile străine directe au rămas la un nivel foarte scăzut. În ciuda faptului că Turkmenistanul deţine una dintre cele mai mari rezerve naturale de gaze şi este unul dintre cei mai mari exportatori de bumbac, aproximativ jumătate din populaţie - şi trebuie să ne amintim asta - trăieşte în sărăcie, în sărăcie extremă, aş putea adăuga. Sistemul politic nu este nici pe departe unul satisfăcător, în special în ceea ce priveşte represiunea continuă a partidelor politice, altele decât partidul de guvernământ, şi, de asemenea, represiunea diferitelor grupări religioase.

În ciuda tuturor acestor fapte, eu consider că acordul cu Turkmenistanul trebuie întocmit şi ratificat, deoarece numai discutând şi oferind un exemplu sigur putem ajuta această ţară, astfel ca pe viitor ea să se poată alătura, în cele din urmă, familiei ţărilor democratice.

Robert Sturdy, autor - Domnule preşedinte, îmi cer scuze - nu mi-am dat seama că am avut timp alocat pentru dezbateră acestui subiect. Aş dori doar să comentez asupra celor spuse de antevorbitorul meu. Cred că este important să sprijinim legislaţia menită să apropie Turkmenistanul de noi. Cât despre toate aceste ţări, trebuie să ne asigurăm că sunt sigure într-un mediu extrem de dificil.

În această privință, aș dori să-i mulțumesc lui Daniel Caspary, care a lucrat intens pentru a face ca legislația să fie adoptată. Știu că urmează să ia cuvântul într-un minut sau două, însă aș vrea să spun că el a lucrat în cadrul Comisiei pentru comerț internațional asupra acestei legislații în special.

Într-o perioadă în care lumea suferă de pe urma constrângerilor imense asupra serviciilor financiare și a altor probleme, trebuie să garantăm securitatea acestor țări și să ne asigurăm că ele se vor alătura la actuala legislație propusă de către Daniel. Nu mai am nimic de adăugat și îmi cer scuze pentru întârziere.

Daniel Caspary, raportor - (DE) Doamnelor și domnilor, de aproape trei ani dezbatem problema acordului interimar cu Turkmenistanul aici, în Parlamentul European. Aproximativ acum trei ani am ajuns la un punct în care Comisia pentru comerț internațional a adoptat un raport, însă acesta a fost respins de plen, unul dintre motive fiind acela că Consiliul și Comisia au încetat să mai lucreze asupra acestei probleme, iar Parlamentul a spus că dacă cele două instituții nu își continuă activitatea în acest sens, atunci nici noi nu mai avem de ce să continuăm.

Mă bucur în mod deosebit că astăzi ne aflăm într-o situație diferită, chiar dacă situația din Turkmenistan este încă departe de a ne întruni standardele. Drepturile omului sunt încă desconsiderate în numeroase zone și încă se aduc numeroase critici justificate referitoare la lipsa structurilor democratice din această țară. Libertățile individuale sunt foarte restrânse. În această țară, libertatea informației lasă mult de dorit. În prezent, conform informațiilor care ne-au parvenit de la organizațiile neguvernamentale, se desfășoară o campanie de înlăturare a antenelor satelit și, astfel, de împiedicare a accesului la presa liberă.

Sistemul educațional încă nu reușește să se ridice la standardele pe care le dorim, pentru a educa într-o manieră modernă și, mult mai important, într-o manieră bine informată în ceea ce privește principiile democrației și drepturile omului. De asemenea, situația din închisori și problema prizonierilor politici, precum și cea privind accesul Crucii Roșii în aceste închisori sunt astăzi încă total nesatisfăcătoare și neexplicate.

Pe de altă parte, există în continuare multe critici nejustificate. De-a lungul ultimilor ani, s-au înregistrat numeroase rapoarte false ale unor așa-zise organizații neguvernamentale. Câteva organizații neguvernamentale mi-au dat impresia că militează, probabil, pentru companii din alte țări, care au interesul să facă tot posibilul pentru a împiedica desfășurarea discuțiilor dintre Uniunea Europeană și Turkmenistan.

Impresia mea este că în spatele multor declarații și al multor informații false scurse către Uniunea Europeană, a existat un interes deliberat în obstrucționarea discuțiilor dintre Uniunea Europeană și Turkmenistan. Mă gândesc aici la rapoartele conform cărora toate spitalele din țară au fost închise, cu excepția a două spitale din capitală, că toate bibliotecile, în afară de două, au fost închise, că a izbucnit ciuma din cauza condițiilor medicale care, se spune, sunt înfiorătoare. Toate aceste rapoarte s-au dovedit a fi false.

Așadar, care este problema principală? Este absolut imposibil să-ți faci o imagine reală despre această țară, în principal din cauză că guvernul nu ne permite să o privim cu atenție și din cauză că noi, Uniunea Europeană, nu avem, din nefericire, un birou extern care să acționeze acolo în consecință.

Totuși, observăm că noul președinte a inițiat numeroase reforme. Strategia Uniunii Europene pentru Asia Centrală, adoptată cu ceva timp în urmă aici în Parlament, se concentrează pe țările din Asia Centrală. Acest acord interimar ar putea fi un prim mic pas pentru a le arăta turkmenilor că preluăm conducerea dialogului, că stimulăm dialogul și, de asemenea, că dorim să-i ajutăm să urmeze calea lentă - dar, sperăm, constantă - către drepturile omului și democrație.

Rezoluția noastră, care a fost depusă aici în Parlament ca rezoluție de către numeroase grupuri, abordează în mod clar multe dintre cauzele criticilor. De asemenea, aceasta abordează în mod clar unele dintre evenimentele pozitive pe care le putem vedea, dar ideea este că nu dorim să acordăm cecuri în alb și în niciun caz nu vom compromite pentru Turkmenistan valorile pe care le considerăm importante; noi vrem să ne apărăm și să ne menținem valorile. De aceea, acordul de parteneriat și cooperare nu ar trebui să fie o concluzie știută dinainte și, așa cum a spus antevorbitorul meu, Comisia și Consiliul trebuie să facă declarații ferme referitoare la posibila suspendare a acordului interimar dacă Parlamentul va cere acest lucru la un moment dat, în viitor.

Parlamentul a adresat Comisiei și Consiliului mai multe întrebări cu solicitare de răspuns scris. M-aș bucura dacă le-ați putea examina și dacă ne-ați da răspunsuri foarte clare, astfel încât mâine să putem demara împreună lucrările cu privire la acest acord interimar.

Alexandr Vondra, *președinte în exercițiu al Consiliului* - Domnule președinte, salut, bineînțeles, interesul deputaților europeni cu privire la relația Uniunii Europene cu Turkmenistanul și sunt încântat că am ocazia să răspund în numele Consiliului la diferitele întrebări și probleme care au fost ridicate în Parlament.

Importanța Turkmenistanului crește în numeroase direcții. Pentru o lungă perioadă de timp, a fost o țară extrem de închisă. Însă, pe parcursul ultimilor doi ani, Turkmenistanul a întreprins o serie de pași semnificativi pentru a se deschide lumii exterioare. Guvernul este din ce în ce mai deschis spre cooperare. Acest lucru se reflectă într-un efort mai susținut de a lucra mai constructiv în cadrul strategiei Uniunii Europene pentru Asia Centrală.

În ciuda acestor schimbări, relația noastră contractuală cu Turkmenistanul a rămas neschimbată de 20 de ani. Așa cum a declarat dl Wiersma, aceasta se bazează încă pe vechiul acord de cooperare comercială și economică încheiat cu Uniunea Sovietică.

Pe fondul evoluțiilor pozitive din Turkmenistan, avem ocazia de a ne consolida relația bilaterală. Acordul interimar, care a fost semnat în anul 1999, aplică provizoriu părțile referitoare la comerț din acordul de parteneriat și cooperare, care, de asemenea, a fost semnat în anul 1999 și pentru care rămân valabile ratificările a doar trei state membre.

Există multe aspecte ale relațiilor Uniunii cu Turkmenistanul. Promovarea drepturilor omului și a democrației se află, cu siguranță, în centrul relației bilaterale, deoarece acest principiu este esențial în cadrul strategiei mai ample pentru Asia Centrală. Faptul că Turkmenistanul se află la granița cu Afganistanul face ca această țară să aibă și o importanță strategică. În același timp, Turkmenistanul participă la reconstrucția Afganistanului și asigură cadrul logistic pentru operațiunile și activitățile multor state membre ale Uniunii Europene, în cadrul ISAF (survolări), precum și pe bază bilaterală. Turkmenistanul are un rol crucial pentru securitatea regională și în lupta împotriva traficului de droguri. Economia sa în dezvoltare furnizează oportunități pentru societățile comerciale din cadrul Uniunii Europene. În plus, această țară este un partener cheie în procesul de diversificare a relațiilor Uniunii Europene în domeniul energiei și al securității energetice. Toate acestea reprezintă aspecte importante pe care trebuie să le dezvoltăm în interesul nostru propriu.

Mai mult, de la alegerile prezidențiale din februarie 2007, Turkmenistanul s-a angajat într-o serie de reforme semnificative, inclusiv schimbări constituționale. Multe dintre noile prevederi din constituție, precum și alte reforme care au fost anunțate subliniază faptul că țara se îndreaptă în direcția cea bună, chiar dacă acesta este un proces de lungă durată și încă mai sunt foarte multe de făcut.

Cu privire la problema drepturilor omului, Turkmenistanul s-a angajat în mod constructiv într-un dialog cu Uniunea Europeană cu privire la o gamă largă de probleme. Acest dialog s-a concretizat și prin câteva progrese importante în această țară. Au fost eliberați câțiva prizonieri politici și s-a înregistrat o cooperare sporită cu Națiunile Unite. De asemenea, Turkmenistanul a permis vizita raportorului Națiunilor Unite pe probleme de libertate religioasă, a participat la evaluarea periodică a Națiunilor Unite și a permis înființarea un centru ONU de diplomatie preventivă la Ashgabat. În plus, s-au redus restricțiile pentru deplasări interne, a început un dialog cu Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR), iar reforma educației a restabilit învățământul secundar cu o durată de zece ani și învățământul universitar cu o durată de cinci ani. Turkmenistanul a aderat la convenții internaționale cum ar fi cel de-al doilea Protocol opțional la Convenția internațională privind drepturile civile și politice și Convenția privind drepturile politice ale femeii.

Toate acestea demonstrează faptul că Turkmenistanul progresează. Desigur, încă mai sunt multe de făcut în domeniul drepturilor omului și al respectării statului de drept și a democrației. Noi vom continua să facem presiuni în special pentru eliberarea tuturor prizonierilor politici, pentru asigurarea accesului liber al CICR la prizonieri, pentru eliminarea restricțiilor privind deplasările în străinătate și pentru libertatea presei și a societății civile.

Președinția este convinsă că cea mai bună cale de a ne asigura că Turkmenistanul își îndeplinește promisiunile cu privire la aceste probleme este o implicare constantă. Trebuie să putem desfășura un dialog deschis și, atunci când este nevoie, să transmitem mesaje clare, dacă ne dorim ca Turkmenistanul să se îndrepte în direcția conformității depline cu standardele internaționale.

Tocmai de aceea trebuie să ne îmbunătățim relațiile, instrumentele și metodele proprii. Actuala înțelegere contractuală cu Turkmenistanul asigură doar un dialog bilateral rudimentar. Singurul dialog bazat pe un tratat constă într-o întâlnire a unui comitet comun la nivelul oficialilor, o dată pe an.

Acordul interimar ar plasa în centrul relațiilor, drept element esențial, drepturile omului și, în consecință, ne-ar spori capacitatea de a influența progresele viitoare în acest domeniu în Turkmenistan. Odată intrat în vigoare, acordul de parteneriat și cooperare (APC) ar asigura un veritabil dialog politic.

Strategia Uniunii Europene pentru Asia Centrală, adoptată în iunie 2007, stipulează că „pentru a intensifica relațiile de cooperare cu statele Asiei Centrale, Uniunea Europeană va utiliza la maximum potențialul acordurilor de parteneriat și cooperare”. Astfel de acorduri există deja în cazul Kazahstanului, al Kârgâstanului și al Uzbekistanului. Și în cazul Tadjikistanului există în vigoare un acord interimar în așteptarea ratificării și intrării în vigoare a acordului de parteneriat și cooperare.

Pentru implementarea cu succes a strategiei Uniunii Europene pentru Asia Centrală este important ca toate țările Asiei Centrale să fie implicate, iar pentru aceasta este important să creăm condiții și pentru implicarea Turkmenistanului. Fără aceasta, implementarea obiectivelor și a intereselor noastre în Asia Centrală ar fi foarte dificil de realizat.

Președinția este convinsă că trebuie să stabilim acum cadrul juridic adecvat pentru relațiile noastre cu Turkmenistanul, începând cu acordul interimar. Acest lucru ne va permite să valorificăm progresele care au loc în această țară și să ne consolidăm angajamentul mai amplu cu Asia Centrală.

Acordul interimar constituie cea mai eficace modalitate de a ne asigura de faptul că Turkmenistanul face progrese în diversele domenii cheie pe care le-am subliniat și, nu în ultimul rând, în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Știu că dumneavoastră împărtășiți aceste obiective și, de aceea, sper că putem conta pe sprijinul dumneavoastră pentru a continua acest demers.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei - (FR) Domnule președinte, stimați deputați, de la alegerea președintelui Berdymukhamedov, Turkmenistanul a intrat efectiv într-o nouă etapă a dezvoltării sale, iar câteva semnale de schimbare în bine au și apărut.

Într-adevăr, noii conducători dau dovadă de o atitudine mult mai deschisă. De exemplu, au eliminat anumite restricții privind libertatea de mișcare în interiorul țării, au modificat constituția în așa fel încât să întărească rolul parlamentului, au creat un institut al democrației și drepturilor omului, au găzduit la Ashgabat Centrul Națiunilor Unite pentru Diplomatie Preventivă și, pentru prima dată, au autorizat observatori internaționali să monitorizeze alegerile legislative care au avut loc în decembrie anul trecut. Mai mult, după cum știți, prioritățile curente ale guvernului sunt reformele din sectorul educației și cel al sănătății.

În anul 2006, Parlamentul European a propus autorităților turkmene să întreprindă o serie de măsuri, astfel încât Parlamentul să poată aproba în cele din urmă acordul comercial interimar. Mai mult, în ultimii doi ani, de când noul președinte a fost ales, au fost adoptate câteva dintre măsurile propuse - nu doresc să le repet pe acelea menționate de președintele în exercițiu al Consiliului, în special pe acelea privitoare la CICR. De asemenea, au fost inițiate reforme și în domeniul educației, prin modernizarea sistemului de predare, formarea în străinătate a profesorilor, extinderea ciclurilor de învățământ și introducerea internetului în școli.

Au fost eliberați câțiva prizonieri, inclusiv, de curând, Valery Pal, doamnelor și domnilor, a cărui eliberare o cerusem noi. Mai mult decât atât, în septembrie 2008 - tot pentru prima dată - a fost acordat un permis de vizitor raportorului special al Națiunilor Unite pentru libertatea religioasă și de credință, care a concluzionat, citez: „indivizii și comunitățile încă se confruntă cu o serie de dificultăți, chiar dacă situația s-a îmbunătățit mult din anul 2007”.

Lansarea de noi dialoguri structurate, cum ar fi cel pe care l-am auzit menționat cu privire la drepturile omului, este un alt lucru pozitiv. Bineînțeles, puteți fi siguri că, pe parcursul acestor întâlniri, vom aborda în continuare probleme de interes, și anume situația prizonierilor politici, libertatea de întrunire și de asociere, libertatea presei, libertatea cultelor și drepturile minorităților și, cu fiecare ocazie, vom accentua angajamentul nostru pentru respectarea drepturilor omului și importanța lor pentru dezvoltarea socială și economică pe termen lung.

Parlamentul a amânat luarea unei decizii privind acordul interimar din cauza acestor temeri - care sunt chiar legitime - legate de situația din Turkmenistan. În principiu, împărtășesc unele dintre aceste temeri și, de asemenea, recunosc faptul că Turkmenistanul mai are multe de făcut până să întrunească pe deplin standardele internaționale privind democrația și drepturile omului.

Dar, deși are limitele ei, aceasta este totuși o evoluție pozitivă, care dovedește dorința de progres și de deschidere către schimbare. Pentru noi, aceasta este o oportunitate pe care trebuie s-o exploatăm pentru a ne implica

alături de autoritățile turkmene și pentru a le încuraja. Sunt ferm convinsă că Uniunea Europeană trebuie să se implice și pe viitor pentru a pregăti calea către evoluții pozitive.

Punerea în aplicare a acordului comercial interimar, și mă refer aici la prevederile legate de comerț din acordul de parteneriat și cooperare, ar constitui un prim pas pozitiv care ne-ar permite să ne implicăm mai mult alături de Turkmenistan și să promovăm mai energic cooperarea, reforma și modernizarea, per ansamblu. În plus, acordul interimar cuprinde o clauză esențială referitoare la drepturile omului și cunosc preocupările dumneavoastră legate de posibilitatea suspendării acordului.

În această privință, aș dori să subliniez faptul că articolul 1 din acordul comercial interimar și articolul 2 din acordul de parteneriat și cooperare cuprind clauze referitoare la respectarea principiilor democratice și a drepturilor fundamentale ca elemente esențiale ale fiecărui acord, însă, mai presus de toate, ambele acorduri conțin clauze care permit fiecărei părți să ia măsurile corespunzătoare în eventualitatea încălcării grave a termenilor, și aceasta chiar fără consultarea în prealabil a comitetelor comune, în cazuri de urgență specială.

Astfel, este posibilă suspendarea acordurilor în cazul unei încălcări stabilite, continue și grave a clauzei privind drepturile omului. În mod clar însă, acordul comercial interimar nu este un remediu universal. În mod sigur, el nu va soluționa toate problemele legate de drepturile omului în Turkmenistan, dar va ajuta la garantarea faptului că standardele internaționale sunt respectate într-o mai mare măsură, în special în domeniul statului de drept și al drepturilor omului.

Acestea sunt încă două motive importante pentru care trebuie să ne consolidăm relațiile cu Turkmenistanul în vederea apărării intereselor proprii: securitatea și energia. Într-adevăr, Turkmenistanul este situat la răscrucea dintre Europa și Asia și, printre alții, Iranul și Afganistanul se numără printre vecinii săi. Este important ca această țară să fie neutră activ într-o regiune extrem de tensionată, pe punct de destabilizare.

În acest sens, lucrăm cu Turkmenistanul în domeniul gestionării granițelor și în lupta împotriva terorismului, a extremismului islamic, a traficului de droguri și a traficului de ființe umane. Această colaborare este cu atât mai importantă în perspectiva angajamentului recent reînnoit al comunității internaționale în Afganistan și Pakistan și, de fapt, foarte curând vor avea loc conferințe regionale pe această temă la Haga și Tokyo.

După cum știm cu toții, Asia Centrală ar putea juca un rol foarte important în ceea ce privește securitatea energetică. După schimbarea regimului din Turkmenistan, ne-am sporit cooperarea în acest domeniu. Uniunea Europeană face toate eforturile pentru construirea coridorului sudic de gaz, ca parte a unei politici mai vaste de diversificare a surselor noastre energetice și a rutelor de tranzit. În mod clar, Turkmenistanul este esențial pentru succesul acestui proiect.

În încheiere, relațiile noastre cu Turkmenistanul trebuie modelate în măsura posibilului de valorile și de interesele noastre. De aceea, rămân la convingerea că, prin angajarea Turkmenistanului, ne vom afla într-o poziție mai bună de a ne prezenta argumentele în favoarea unei societăți mai deschise în această țară.

Vom continua să încurajăm autoritățile să progreseze în alte domenii, cum ar fi reforma codului penal și civil, legislația privitoare la religie, libertatea presei, eliberarea prizonierilor politici, autorizarea observatorilor internaționali de a pătrunde în închisori și o prezență mai mare a organizațiilor neguvernamentale în această țară.

Pentru toate aceste motive, vă rog să aprobați acordul interimar cu Turkmenistanul.

Președintele - Doamnă comisar, doamnelor și domnilor, înainte de a acorda cuvântul altor vorbitori pentru această dezbatere, îmi voi permite - fiind responsabil de aspectele multilingvistice în cadrul Biroului Parlamentului - să vă citesc câteva sfaturi dintr-un pliant pregătit pentru noii membri ai Parlamentului European despre cum să vorbim astfel încât interpretarea să se realizeze corect și astfel încât acest miracol, de necomparat și fără precedent în nicio altă instituție, să continue să funcționeze zilnic.

Acestea nu sunt tăblițele pe care Moise le-a coborât de pe munte, însă asta se spune aici: „Vorbiți într-un ritm moderat, nu prea rapid. Vorbiți în limba maternă, dacă acest lucru este posibil. Evitați să treceți de la o limbă la alta în timp ce vorbiți. A vorbi este mai bine decât a citi, însă, dacă nu există alternativă la citit, asigurați-vă că interpreții au textul. Furnizați în mod clar referințe la documente. Articulați în mod clar orice cifră care este menționată. Explicați abrevierile pe care le folosiți în discursul dumneavoastră. Rețineți că glumele sunt dificil de tradus și discutați cu interpreții. De asemenea, atunci când prezidați o întrunire, așteptați un moment înainte de a acorda cuvântul următorului vorbitor, pentru ca interpreții să poată termina discursul și să schimbe pe canalul corespunzător.”

Vă mulțumesc foarte mult pentru interpretare și aș dori să profit de această ocazie pentru a felicita interpreții, care fac posibilă munca noastră prin propria lor muncă, atât de complicată și atât de eficace.

Alexandru Nazare, în numele Grupului PPE-DE – Înainte de toate și nu întâmplător în contextul acestei dezbateri, aș vrea să salut compromisul la care s-a ajuns la ultimul Consiliu European în ceea ce privește finanțarea gazoductului Nabucco.

Mă bucur că proiectul Nabucco a fost declarat proiect energetic prioritar și că eforturile noastre, ale deputaților în Parlamentul European, în sprijinul acestui proiect au dat rezultate.

Dar, revenind la dezbateră de astăzi, cred că este evident că printre preocupările noastre vis-a-vis de Turkmenistan se regăsesc două de importanță egală: cooperarea economică, în speță cea în zona hidrocarburilor, dar și progresul social și al drepturilor omului în această țară, așa cum menționa și doamna comisar.

Salut acest raport și îl felicit pe dl Caspary.

Și eu cred că acordul în dezbateră constituie un cadru mai bun de interacțiune cu Turkmenistanul decât cel actual. Atrag totuși atenția că nu este prea devreme să discutăm căile concrete de colaborare cu Turkmenistanul și includerea sa în proiectele energetice ale Uniunii Europene. Ca mijloc de accelerare a cooperării economice între Uniune și acest stat, acordul discutat astăzi este mai mult decât binevenit.

Înțelegem din acest raport că există o disponibilitate a autorităților de la Așgabat de a negocia pe tematica drepturilor omului și a libertăților civile. Din experiența Uniunii de până acum ar trebui să fie evident că progresul pe aceste teme este cel mai repede atins atunci când face parte dintr-o discuție mai largă, care să includă printre altele și perspectiva unei cooperări economice de durată.

Politica energetică și cea externă a Turkmenistanului sunt strâns legate. Putem să le abordăm în același timp, întărind cooperarea economică și prin măsuri concrete și menținând un interes constant în zona drepturilor omului.

Salut criteriile de evaluare în ceea ce privește progresul Turkmenistanului, precum cele care privesc standardele Uniunii referitoare la proprietatea intelectuală. Mă întreb dacă nu ar fi util să avem unele similare și pentru gradul de integrare economică, dar și pe o durată mai lungă, realiste, sau unele care privesc progresul în sfera libertăților civile.

Erika Mann, în numele Grupului PSE - Domnule președinte, le mulțumesc doamnei comisar și domnului Vondra, reprezentând Consiliul, pentru explicațiile dumnealor, însă am certitudinea că domniile lor au simțit că există încă o anumită ezitare din partea noastră în a le acorda sprijinul nostru deplin. Cred că acest lucru este ușor de înțeles, deoarece avem un caz foarte simplu în fața noastră. Dificultatea apare din cauză că, în temeiul obligațiilor noastre legale, Parlamentul va trebui să își dea avizul conform pentru acordul de parteneriat și cooperare (APC), dar nu și pentru acordul comercial interimar.

Din cauza acestui fapt, atunci când vine vorba despre acordul comercial interimar, în rezoluție nu putem face altceva decât să subliniem punctele care ne interesează, să ne exprimăm îngrijorările și să acordăm sprijinul nostru în legătură cu anumite teme; dar, din această cauză, Parlamentul și în special grupul politic din care fac parte ezită să acorde sprijinul lor deplin pentru acordul comercial interimar.

Sper că puteți înțelege acest lucru și sper că veți putea rezolva problema. Știu că din cauza procesului legal și din cauză că deja ați semnat baza juridică este foarte greu, dacă nu imposibil, să renegociați. Suntem pe deplin conștienți de aceste lucruri, dar sunt convinsă că veți găsi o formă de angajament și vă veți ocupa în continuare de dezvoltarea și de explorarea bazelor juridice prin care ne puteți ajuta să fim de partea dumneavoastră, deoarece recunoaștem cu toții cât de important este Turkmenistanul, iar noi ne-am acordat deja sprijinul cu privire la alte acorduri. Așadar, nu se pune problema că nu suntem pe deplin conștienți de ceea ce s-a întâmplat și nu poate fi vorba că nu suntem conștienți de cât de important este Turkmenistanul, dar acesta este un caz extrem de problematic.

Aș vrea să mai analizați această chestiune și, tocmai de aceea, vă rog în mod special să-mi faceți o favoare: analizați punctul 11, unde ne exprimăm îngrijorarea cu privire la obligațiile juridice și la diferențele dintre acordul comercial interimar și acordul de parteneriat și cooperare.

Vă rog să recunoașteți punctul 9 din rezoluția noastră, care vorbește despre includerea clauzei drepturilor omului în acordul de parteneriat și cooperare. Doamnă comisar, sunt conștientă de punctele pe care le-ați

ridicat și am luat notă de acestea, însă sunt sigură că puteți face ceva pentru a explora în continuare modalitatea prin care putem consolida acest punct specific.

Același lucru este valabil și pentru punctul 10, iar acesta este important și pentru Consiliu. Am dori să vedem o clauză de revizuire. Știu că aceasta nu este inclusă, însă, din nou, vă rog să ne faceți o favoare, analizați acest aspect și vedeți ce puteți face atunci când continuați să negociați.

Dacă ați putea face ceva și în cazul punctului 8, acest lucru ne-ar ajuta și mai mult; acesta are legătură cu monitorizarea pe care ne place întotdeauna să o avem și pe care o solicităm în mod constant. Monitorizarea nu înseamnă că vrem să stăm la masa negocierilor. Am făcut acest lucru și în alte circumstanțe, așa că vă invit să analizați ce puteți face în cazul de față, cum puteți fi de ajutor în definirea a ceea ce înseamnă monitorizare, însă vă rog să ne faceți o favoare și să analizați situația.

Cred că ați făcut o treabă excelentă. Toate punctele sunt acoperite în noul acord al Uniunii Europene cu Asia Centrală pentru secolul 21. Ați acoperit chiar și recomandarea Organizației Internaționale a Muncii (OIM). Ați acoperit problema drepturilor omului, așa că sunt convinsă că veți găsi un compromis, însă mai este nevoie de câteva eforturi.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE - (FR) Domnule președinte, eu cred că trebuie să încercăm să nu ne amăgim singuri, ci să realizăm că, deși Valery Pal a fost eliberat, guvernul turkmen va continua să răpească, să închidă și să tortureze alte persoane în Turkmenistan pentru ceea ce acesta presupune a fi infrațiuni.

Cu toate că raportorul special al Națiunilor Unite pentru libertatea religioasă și de credință s-a deplasat în Turkmenistan, alți nouă raportori speciali încă își așteaptă permisele, iar aceștia sunt oameni care acoperă domenii importante cum ar fi tortura, apărarea drepturilor omului, independența sistemului judecătoresc, educația, sănătatea, libertatea de exprimare și așa mai departe.

Câteva discursuri par a fi cu adevărat exerciții de autoconvingere. Continuăm să ne confruntăm cu unul dintre cele mai represive și închise regimuri din lume, chiar dacă s-au înregistrat câteva progrese și chiar dacă noi trebuie să găsim strategia corectă pentru a sprijini aceste progrese. Este important ca noi să nu fim nici naivi și, evident, nici să cerem ca Turkmenistanul să devină un model de democrație și de respectare a drepturilor omului înainte de a ajunge în prealabil la un acord.

Așadar, între aceste două extreme, ce ar trebui să facem? Propun pur și simplu să concepem o politică externă reală și să îndeplinim criteriile care sunt extrem de precise, măsurabile, realiste și care sunt acelea ale Parlamentului European. Mă gândesc la permise de intrare pentru ONG-urile independente și pentru raportorii speciali ai Națiunilor Unite, precum și pentru Crucea Roșie Internațională. Știm că negocierile sunt în desfășurare, însă acestea nu s-au încheiat. Mă gândesc la realinierea sistemului educațional la standardele internaționale - proces care se află în desfășurare, dar care este departe de a fi satisfăcător - la eliberarea tuturor prizonierilor politici și la libertatea lor de mișcare - pe scurt, la drepturile umane elementare. Propunerea grupului meu este și ambițioasă și realistă. Aceasta se poate reduce la o formulă simplă.

(Președintele a întrerupt vorbitoarea pentru a-i cere să vorbească mai rar, la solicitarea interpreților)

Nu ne putem sabota propria politică prin renunțarea la valorile noastre. Nu este vorba de a promova izolarea Turkmenistanului, ci de a ne implica într-un proces cu această țară. Deci, cum vom face acest lucru? Ei bine, vom lua două creioane, unul în fiecare mână. Cu primul creion vom trasa o hartă a etapelor, care va fixa stadiile necesare pentru întrunirea criteriilor stabilite de Parlament. Aceste etape vor fi bifate, cu grafice de timp precise și vor fi discutate în subcomisiile pentru drepturile omului organizate cu această țară.

Odată ce am trasat această hartă a etapelor, cu cealaltă mână și cu celălalt creion vom putea semna acordul interimar pe care îl avem în fața noastră. Eu consider că, atunci când va veni timpul ca Comisia și Consiliul să discute viitorul clauzelor drepturilor omului, este obligatoriu ca aceste clauze să fie sistematice și să fie în mod sistematic însoțite de un mecanism de consultare care poate avea ca rezultat, dacă este necesar, suspendarea acordului.

Președintele- Doamnă Flautre, președintele nu măsoară viteza cu care se exprimă vorbitorii. Președintele are în fața sa o lumină de avertizare prin care interpreții îi trimit un SOS când se opresc din interpretare din cauză că nu pot ține ritmul cu vorbitorul. Eu nu măsoar viteza nimănui. Mie mi se transmite acest semnal de urgență și eu îl transmit mai departe deputaților, astfel încât toată lumea să poată urmări dezbateră.

Vă mulțumesc, ca întotdeauna, pentru înțelegere.

Helmuth Markov, în numele Grupului GUE/NGL -(DE) Domnule președinte, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnă comisar, a trecut deja un an de când Parlamentul a spus foarte clar și concis ce fel de progres este necesar pentru a putea accepta acordul comercial dintre Comunitatea Europeană și Turkmenistan. Era vorba de cerințe relativ ușor de satisfăcut: acces liber și nestingherit pentru Crucea Roșie Internațională, eliberarea prizonierilor politici și a persoanelor care refuză serviciul militar din motive de conștiință, abolirea tuturor restricțiilor de deplasare în interiorul statului, acces mai ușor și condiții de lucru pentru organizațiile neguvernamentale și pentru agențiile Națiunilor Unite și o reformă cuprinzătoare a sistemului de învățământ. Recunosc că guvernul condus de președintele Berdymukhamedov a făcut progrese. Acest lucru este de necontestat. Totuși, după părerea mea, acestea nu sunt deloc suficiente pentru ca noi să aprobăm acum acest acord. Atât dumneavoastră, domnule președinte în exercițiu, cât și dumneavoastră, doamnă comisar, ați pierdut o foarte mare ocazie.

Eu nu împărtășesc neapărat punctele dumnealor de vedere, însă, așa cum au spus deputații social-democrați, noi - Parlamentul - dorim o garanție din partea dumneavoastră că, în cazul în care Parlamentul solicită suspendarea acestui acord comercial interimar, dumneavoastră veți fi de acord cu solicitarea noastră. Domnul Vondra nu a spus absolut nimic despre acest lucru, iar dumneavoastră, doamnă comisar, ne-ați explicat că este prevăzut în acord că această suspendare se poate realiza. Chestiunea fundamentală nu constă în faptul că este prevăzut că acest lucru se poate realiza; ideea este ca dumneavoastră să fiți pregătiți, în cazul în care Parlamentul va cere acest lucru, să fiți de acord cu cererea noastră. Despre aceasta este vorba.

Le voi cere stimabililor mei prieteni, dacă vrem să ne luăm în serios, să nu aprobe acordul mâine, decât în cazul în care Comisia se declară de acord în scris și acceptă să spună aici că cerința noastră va fi respectată. Acesta a fost un acord general care a fost cerut în ultimă instanță, însă nu ați spus nimic despre acest lucru. Trebuie să spun că am impresia că nu ne luați în serios. În cel mai rău caz ar fi trebuit prezentată o declarație de poziție în această privință.

Așadar, vă spun că, în aceste circumstanțe, nu este posibil acceptul pentru acest acord interimar. Sper că mâine vom confirma împreună această decizie, în unanimitate.

David Martin (PSE) - Domnule președinte, asemenea celor doi antevorbitori, mi-este teamă că și Comisia și Consiliul au descris o imagine mai degrabă roz a situației care există în prezent în Turkmenistan.

Poate că președintele actual este un pic mai bun decât președintele înlocuit în februarie 2007, însă este el destul de bun pentru ca noi să aprobăm un acord comercial interimar ca precursor pentru un acord de parteneriat și cooperare? Așa cum au spus dl Markov și dna Flautre, în cadrul Comisiei pentru comerț internațional noi am stabilit cinci sarcini clare pentru Turkmenistan, pe care am dori să le vedem îndeplinite înainte de a ne da acordul.

În primul rând, am spus că Crucea Roșie Internațională trebuie să aibă acces liber în Turkmenistan. Cu excepția cazului în care Comisia și Consiliul îmi pot spune altceva, înțeleg că, până acum, Crucea Roșie nu a putut vizita nicio închisoare și niciun prizonier din Turkmenistan.

În al doilea rând, am spus că această țară trebuie să își realinieze sistemul educațional la standardele internaționale. Consiliul are dreptate atunci când spune că s-a prelungit ciclul secundar de învățământ cu un an, însă eu înțeleg că, în pofida îmbunătățirilor minore din cadrul sistemului de învățământ, această reformă nu se adresează masei turkmenilor, ci elitei, și îi pregătește pe cei care doresc să lucreze în sectorul gazelor naturale și al petrolului.

În al treilea rând, am cerut eliberarea tuturor prizonierilor politici. Unii au fost eliberați, dar nu mulți, și sunt realmente sute, dacă nu mii de prizonieri politici, care suferă în închisorile din Turkmenistan, încă în așteptarea unui proces corect.

În al patrulea rând, am spus că dorim abolirea tuturor restricțiilor privind deplasarea în străinătate. Este interesant faptul că atât Consiliul, cât și Comisia s-au concentrat pe problema deplasării în interiorul țării. Noi am spus că trebuie să existe și libertatea deplasării în străinătate. Această cerere nu a fost respectată.

În final, am spus că este nevoie să se asigure accesul liber pentru organizațiile neguvernamentale independente, accesul liber pentru organisme Națiunilor Unite pentru drepturile omului, precum și libertatea presei. Ei bine, nu există nicio libertate a presei, nu există acces liber pentru organizațiile neguvernamentale și, deși unui inspector al Națiunilor Unite pe probleme de toleranță religioasă i s-a permis accesul, Turkmenistanul are cel mai mare șir de vizite cerute de Națiunile Unite decât orice altă țară din lume.

Este aceasta într-adevăr o țară cu care noi putem lucra? Ei bine, bănuiesc că, în ceea ce privește majoritatea din acest Parlament și din alte instituții, răspunsul este clar da. De ce s-au schimbat lucrurile de când Comisia pentru comerț a votat rezoluția sa în anul 2007? Scepticii ar putea spune că datorită faptului că s-au descoperit în Turkmenistan gaze și petrol, datorită faptului că vrem să construim o nouă conductă de gaze, datorită faptului că dintr-odată ne-am găsit în această țară un interes strategic. Dacă așa este, haideți să nu ne prefacem că este vorba despre o ameliorare în ceea ce privește drepturile omului. Este vorba despre interesul propriu la nivel de Uniune Europeană.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL) – (DA) Domnule președinte, și eu dezaproab în totalitate propunerea ca Parlamentul European să aprobe în mod necondiționat acordul comercial cu Turkmenistanul, care este, până la urmă, subiectul nostru de discuție. Putem să scriem ce dorim în justificarea noastră, însă, odată ce am apăsat butonul verde, nu vom mai putea controla problema dacă nu primim o garanție din partea Comisiei că vom avea posibilitatea de a anula acordul.

Care este, de fapt, motivul pentru care să convenim asupra acordului cu Turkmenistanul? Am auzit despre tot felul de progrese și este adevărat că dictatura a implementat într-adevăr câteva îmbunătățiri și a făcut o serie de promisiuni. Totuși, după cum ne-a spus și Amnesty International, aceste îmbunătățiri au fost aplicate doar într-o măsură foarte restrânsă. Care este justificarea care s-a dat acestui fapt? Justificarea dată a fost aceea că absența unui acord nu a produs nici ea rezultate. După părerea mea, aceasta este o justificare absurdă, care invită în mod indirect toți dictatorii să nu-și piardă speranța, pentru că noi vom ajunge la un moment dat să coborâm ștacheta. Consider că ar trebui să spunem clar că poate exista un preț mult prea mare pentru gaze, iar dacă prețul gazelor depinde de acordul cu dictatura din Turkmenistan, atunci acel preț este mult prea mare.

Justas Vincas Paleckis (PSE) – (LT) Este de regretat faptul că nu se întrevăd încă efectele pozitive ale acțiunilor întreprinse de Uniunea Europeană și de alte organizații internaționale pentru apărarea drepturilor omului în Turkmenistan. Jurnaliștii și apărătorii drepturilor omului din această țară au fost reduși la tăcere. Continuă violurile și traficul cu femei și copii.

Cu toate acestea, sunt convins că politica de suspendare a relațiilor și de izolare a Turkmenistanului nu este foarte profitabilă. Nu fiindcă această țară este bogată în gaze, ci pur și simplu pentru că numai promovarea legăturilor cu lumea exterioară poate duce la schimbare democratică.

Așadar, sprijin poziția Comisiei Europene și acordul interimar, care poate fi suspendat, dacă este cazul, ca reacție la evenimentele din această țară. Fără îndoială, atitudinea Uniunii Europene cu privire la problema energiei în relațiile cu Turkmenistanul nu ar trebui să fie una separată de orice modificări survenite în domeniul drepturilor omului.

Charles Tannock (PPE-DE) – Domnule președinte, Turkmenistanul nu înseamnă doar petrol și gaze. Aceasta nu înseamnă că resursele de hidrocarburi ale țării nu sunt importante. De fapt, acestea au o valoare strategică vitală pentru Uniunea Europeană, dată fiind dorința Uniunii și aparenta dorință a Turkmenistanului de a ieși de sub umbrela Rusiei în ceea ce privește alimentarea cu energie.

Resursele de gaze extrem de mari și accesibile ale Turkmenistanului sunt suficiente pentru a cere o relație mai apropiată cu Uniunea Europeană. Cu toate acestea, există și alte motive pentru care eu cred că ar trebui să căutăm un acord comercial interimar cu Turkmenistanul. Această țară reprezintă un prim exemplu de stat musulman pașnic și stabil, cu un guvern secular angajat în combaterea terorismului islamic din Afganistan, unde avem un război în desfășurare.

Desigur, există încă îngrijorări serioase cu privire la problema drepturilor omului, a democrației și libertăților politice, însă aceste îngrijorări există și în ceea ce privește Rusia și China și nu-mi aduc aminte ca socialiștii să fi ridicat recent această problemă în cazul dezbaterii privind Tibetul. Cu toate acestea, noi menținem relații strategice cu aceste două țări mari.

Vom încuraja în continuare schimbarea în Turkmenistan prin dialog și parteneriat, nu prin izolare. Așadar, sprijin în general relații mai bune între Uniunea Europeană și țările Asiei Centrale.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Alessandro Battilocchio (PSE) – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sper că această dezbatere asupra acordului interimar poate servi ca ocazie pentru a începe o examinare temeinică a situației din

Turkmenistan și pentru a cere mai multe măsuri practice de îmbunătățire a ceea ce este în prezent o stare de lucruri extrem de negativă.

De curând, guvernul de la Ashgabat a respins o serie de recomandări, inclusiv eliberarea prizonierilor politici, revizuirea cazurilor trecute de detenție politică și eliminarea interdicției de deplasare impusă în mod arbitrar activiștilor pentru drepturile omului. Până acum, fără ipocrizie spus, acesta este un stat închis activităților de monitorizare din partea organizațiilor internaționale, care, timp de zece ani, nu au reușit să pătrundă în țară. Jurnaliștii și activiștii nu pot să lucreze liber și toți cei aflați în opoziție sunt amenințați zilnic.

Uniunea Europeană și comunitatea internațională cer acum o schimbare de atitudine cu privire la respectarea drepturilor omului; acordurile pur economice vor fi foarte greu de acceptat.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) – (FR) Domnule președinte, domnule ministru, doamnă comisar, cred că trebuie să încetăm să ne mai prefacem cu privire la această problemă.

În anul 2006, am făcut personal parte din delegația Parlamentului European care s-a deplasat în Turkmenistan și, la acea vreme, am prezentat o serie de propuneri pe care dumneavoastră vi le-ați asumat, doamnă comisar.

În mod clar, eu înțeleg argumentele dumneavoastră și pe cele ale Consiliului, însă când compar ceea ce s-a propus cu raportul privind Asia Centrală - pentru care am votat favorabil chiar în această sală acum câteva luni, pe 20 februarie 2008, și în care noi repetam cerințele noastre cu privire la eliberarea prizonierilor, Crucea Roșie și așa mai departe - s-a înregistrat oare cu adevărat vreun progres? Nu.

Personal, când citesc „Raportul Turkmenistan”, de fapt citesc „Raportul Nabucco”, deoarece, la urma urmei, pe noi ne interesează energia și gazele acestei țări, a treia ca mărime din lume în ceea ce privește producția de gaze. Mai mult decât atât, știu - pentru că ni s-a explicat bine acest lucru când am fost în Turkmenistan - că, dacă Uniunea Europeană nu este interesată de gazul turkmen, țara are alți clienți, în special China. Așa că haideți să evităm să ne prefacem, haideți să spunem lucrurilor pe nume...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Christopher Beazley (PPE-DE) – Domnule președinte, doresc să îmi exprim acordul cu cele spuse de colegul meu, dr. Charles Tannock. Observațiile sale de final, dacă nu ar fi fost întrerupt, vizau ideea că Uniunea Europeană trebuie încurajată - și, într-adevăr, Comisia și Consiliul ar trebui să finanțeze - conductele transcaspiene către Asia Centrală pentru a reduce pericolul de a depinde de o sursă de monopol și astfel încât să putem evita posibilitatea de a cădea pradă obiectivelor de politică externă ale uneia dintre țările noastre vecine.

Președintele – Vă mulțumesc, domnule Beazley. Întotdeauna este important să ne alăturăm gândurilor domnului Tannock, care este mereu un element constructiv și o sursă de inspirație pentru Parlament.

Acum are cuvântul ultimul vorbitor, domnul Martin.

Vom examina împreună cu Biroul dacă, în această secțiune, se poate acorda cuvântul vorbitorilor care au participat deja la dezbateri, pentru că, de obicei, aceștia nu fac altceva decât să redeschidă discuția. Totuși, în acest caz, am ajuns la cel de-al cincilea vorbitor și cinci vorbitori au dreptul de a lua cuvântul: îi acord deci cuvântul domnului Martin.

David Martin (PSE) – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați acordat cuvântul. Am dorit să revin deoarece vreau să pun o anumită întrebare Comisiei înainte ca reprezentantul acesteia să ia din nou cuvântul. Vreau să știu exact cum anume ar fi invocată și implementată o clauză privind drepturile omului asupra căreia noi ne dăm acordul. Comisia ar fi cea care ar decide dacă s-au încălcat drepturile omului și, dacă se decide astfel, Consiliul va aproba suspendarea acordului în unanimitate sau cu majoritate calificată? Cât de practică va fi într-adevăr o clauză privind drepturile omului? Avem clauze ale drepturilor omului în numeroase acorduri internaționale și până acum - cu excepția dezbaterii următoare - abia am invocat vreuna dintre ele, una dintre rarele excepții fiind Belarus.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului – Domnule președinte, consider că am avut o dezbatere utilă. Dezbaterile s-au concentrat în principal asupra problemei drepturilor omului și acest lucru nu ne surprinde. Aș dori să accentuez încă o dată faptul că actuala clauză a drepturilor omului din cadrul acordului permite suspendarea acestuia în cazul încălcării drepturilor omului; referitor la suspendarea în sine, cred că, dacă situația din Turkmenistan se va deteriora, va trebui să luăm foarte în serios propunerile Parlamentului în acest sens.

Desigur, decizia finală va fi luată de către Consiliu, ținând seama de toate măsurile restrictive, inclusiv posibilitatea suspendării, iar aici avem precedente privind alte câteva țări din Asia Centrală.

Unii dintre noi am menționat în trecut și cooperarea cu Crucea Roșie. Pentru noi nu este ușor să judecăm asupra cooperării dintre Crucea Roșie și Turkmenistan pentru că Crucea Roșie aplică aici un principiu fundamental de discreție. Așadar, pe baza informațiilor disponibile, trebuie să recunoaștem că mai este mult de făcut și de îmbunătățit, dar, în același timp, putem vedea lucruri pozitive și progrese.

În general și în încheiere, situația drepturilor omului din Turkmenistan lasă desigur mult de dorit, însă izolarea continuă nu este o opțiune. O abordare condiționată legată de încheierea acordului interimar negociat cu 11 ani nu reprezintă un mijloc eficace de a asigura progresul în ceea ce privește drepturile omului și democrația.

Desigur, trebuie să ne angajăm într-un dialog cu Turkmenistanul asupra problemei drepturilor omului și încercăm să facem acest lucru în prezent. Prim-ministrul ceh a fost de curând în Turkmenistan. La Ashgabat, domnia sa a avut cu președintele exact acest tip de conversație.

Președinția este convinsă că acum există o șansă de cooperare cu Turkmenistanul și că această abordare este singurul mijloc eficace de a stabili un dialog onest cu privire la probleme cum ar fi cea a drepturilor omului.

Niciunul dintre partenerii cheie ai Turkmenistanului - Rusia sau China, care în prezent își sporesc influența în regiune - nu sunt interesați să treacă aceste probleme pe primul loc în agendele lor.

Astfel că stabilirea unei relații contractuale adecvate începând cu acordul interimar reprezintă o etapă cheie într-o astfel de politică de cooperare. Un aviz negativ din partea Parlamentului ar dăuna dialogului emergent cu Turkmenistanul și ne-ar submina posibilitatea de a asigura progresul în domenii importante cum ar fi respectarea drepturilor omului.

Drept urmare, aș încuraja Parlamentul, așa cum a sugerat și raportorul Daniel Caspary, să își ofere sprijinul deplin pentru încheierea acordului interimar.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei - Domnule președinte, Eleanor Roosevelt a spus cândva că, în loc de a blestema întunericul, cineva ar trebui să aprindă o lumânare. Acest lucru este valabil și în cazul Turkmenistanului. Cu siguranță, promovarea drepturilor omului și sprijinirea democrației în această țară trebuie să fie în continuare prioritățile noastre. Pe bună dreptate, mulți dintre dumneavoastră ați spus - de exemplu, doamna Flautre, care nu mai este aici - că schimbările sunt lente. Da, așa este, dar sunt schimbări și aceste schimbări trebuie recunoscute și încurajate.

Așa că trebuie să ajutăm Turkmenistanul să se ajute singur. Ca urmare, trebuie să ne implicăm într-un proces alături de această țară, într-o manieră constructivă, continuă și strategică. Trebuie să creăm un cadru adecvat pentru relațiile noastre contractuale, însă acordul comercial și de cooperare aflat în vigoare, atât de limitat, nu permite acest lucru.

De asemenea, dați-mi voie să spun câteva cuvinte și despre suspendarea sau posibila suspendare a acordului. După cum știți și după cum a spus și președintele în exercițiu, Consiliul este cel care decide asupra acestor chestiuni - în unanimitate, de altfel. Comisia poate face o propunere în acest sens.

Dați-mi voie doar să vă amintesc că, după evenimentele din Andijan, de exemplu, Consiliul a decis impunerea de măsuri restrictive pentru Uzbekistan, inclusiv un embargo asupra armelor, precum și restricții de deplasare pentru oficialii uzbeki implicați în acele evenimente. În plus, au fost suspendate întâlnirile tehnice din cadrul acordului de parteneriat și cooperare, precum și reuniunile Comisiei de cooperare și ale subcomisiilor. Aceste măsuri au fost revizuite în mod constant și reînnoite sau modificate după caz, anual.

În această privință, în cazul în care ar apărea un incident similar - sau numai o deteriorare gravă - Consiliul ar putea lua măsuri similare sau ar putea chiar să ia în calcul suspendarea acordului, iar Comisia, cu siguranță, ar lua în considerare toate opțiunile disponibile, inclusiv suspendarea.

Includerea în acordul de parteneriat și cooperare a unei clauze specifice de suspendare referitoare la drepturile omului ar necesita modificarea acestuia. Din punctul nostru de vedere, acest lucru pare foarte dificil, deoarece ar implica redeschiderea negocierilor cu Turkmenistanul - care deja a semnat și ratificat acordul de parteneriat și cooperare în anul 2004 - precum și cu statele membre ale Uniunii Europene, dintre care 12 au ratificat, de asemenea, acordul.

În ceea ce privește posibilitatea ca o încălcare a drepturilor omului să conducă la suspendarea acordului de parteneriat și cooperare, aș dori să reiterez faptul că atât acordul de parteneriat și cooperare, cât și acordul

interimar conțin o clauză care declară drept element esențial respectarea drepturilor omului - așa cum am menționat anterior foarte clar. Atât acordul de parteneriat și cooperare, cât și acordul interimar conțin o clauză în sensul că, dacă vreuna dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit o obligație conform acordului, aceasta poate lua măsurile corespunzătoare, chiar și fără consultarea în prealabil a comitetului comun, în cazuri de urgență specială.

De asemenea, atât acordul de parteneriat și cooperare, cât și acordul interimar conțin o declarație comună care clarifică faptul că prin cazuri de urgență specială se înțeleg cazuri de încălcare materială a acordului de către oricare dintre părți, ambele precizând faptul că o încălcare materială constă în violarea unui element esențial.

Așadar, o încălcare materială în cazuri de urgență le dă părților dreptul de a lua măsuri corespunzătoare. În opinia noastră, aceste măsuri ar putea include, de asemenea, suspendarea acordului. Deci, stimați domni parlamentari, vă invit din nou - așa cum am făcut anterior - să vă dați avizul conform pentru activarea acordului comercial interimar cu Turkmenistanul.

Din partea mea, sunt absolut de acord să îmi asum un angajament politic - din partea Comisiei - de a monitoriza dialogul privind drepturile omului și de a raporta în mod regulat Parlamentului în acest sens. Acest fapt ar constitui în cadrul acordului comercial o etapă importantă pentru sporirea cooperării și ne-ar duce mai aproape de o poziție de egalitate între cadrul pentru dialog cu Turkmenistanul și cele pe care deja le-am stabilit cu alte țări din regiune. Să nu uităm nici acest lucru.

Numai prin angajament sporit vom fi capabili să influențăm evoluțiile pozitive și îmbunătățirea situației drepturilor omului.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Daniel Caspary, raportor – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru dezbaterile de azi. Am progresat mult în această privință. Țin să mulțumesc tuturor onorabililor mei prieteni care au lucrat cu mine în ceea ce privește această problemă pe parcursul ultimelor luni.

O anumită declarație de bază a Consiliului, stimate domnule Vondra, mi s-a întipărit în minte: cetățenii din Turkmenistan nu vor învăța cu siguranță ce înseamnă democrația și drepturile omului de la China, Rusia sau de la Iran. De-a lungul ultimilor ani, Parlamentul a stabilit condiții clare conform cărora putem conveni asupra acestui acord interimar, cel mai recent în cadrul raportului strategic pentru Asia centrală al dlui Özdemir.

Ar fi o concesie uriașă făcută de Parlamentul European, dacă acum am ignora în esență specificațiile pe care le-am stabilit cu aproximativ trei sau șase luni în urmă și dacă, cu toate acestea, aprobăm raportul meu privind acordul interimar. Pe de altă parte, îmi este clar, de asemenea, că astăzi vorbim despre un acord interimar. Amânarea votului nu ar fi fost o idee bună. Îmi este clar, de asemenea, faptul că nu ar trebui să ne folosim de Turkmenistan și de acordul interimar ca de un ostacul pentru a schimba raporturile de putere între instituțiile europene.

Îmi este clar și faptul că s-ar stabili un precedent dacă Comisia și Consiliul ar conveni asupra cerințelor pe care mulți dintre noi le-am formulat azi, deși – și spun acest lucru destul de clar – în opinia mea, aceste cerințe ale Parlamentului sunt pe deplin justificate. Prin urmare, aștept – de preferință, în această seară – un angajament din partea Comisiei că, dacă această monitorizare arată că situația din Turkmenistan s-a deteriorat și dacă Parlamentul adoptă o rezoluție solicitând Comisiei să propună Consiliului suspendarea acestui acord interimar, Comisia va înainta Consiliului o propunere în acest sens. Cred că acest lucru ar trebui să fie posibil în cadrul acordurilor actuale.

Aș fi încântat dacă am primi, în orice caz, un angajament din partea Consiliului că va include și discuta urgent această problemă în cadrul uneia dintre următoarele sale reuniuni, la propunerea Comisiei. Ambele instituții pot oferi cu siguranță aceste două angajamente fără să afecteze mecanismele generale de cooperare instituțională din cadrul Uniunii Europene. Aș fi foarte recunoscător dacă ați putea face această declarație azi, sau cel târziu, înainte de votul de mâine. Nu am niciun interes în a recomanda onorabililor mei prieteni amânarea votului privind raportul meu înainte de votul de mâine.

Președintele – Am primit două propuneri de rezoluții, în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

9. Evaluarea semestrială a dialogului UE-Belarus (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la evaluarea semestrială a dialogului UE - Belarus.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului – Domnule președinte, mulțumesc deputaților europeni pentru șansa de a prezenta o actualizare a informațiilor privind progresele din Belarus și, în special, de a informa cu privire la rezultatele discuției purtate în Consiliu luna trecută pe această temă.

După cum mulți dintre dumneavoastră știu, ca urmare a deciziei Consiliului din luna octombrie a anului trecut de a suspenda temporar și parțial lista interdicțiilor de viză, am observat în Belarus o serie de evoluții pozitive. Aș indica, în special, înregistrarea mișcării „Pentru Libertate” și a Centrului pentru inițiative privind Cernobălul, tipărirea și distribuirea de cotidiane independente, cum ar fi *Narodnaya Volya* sau *Nasha Niva*, masa rotundă privind reglementarea internetului, organizată cu reprezentantul OSCE pentru libertatea presei, consultările în desfășurare cu experți OSCE/ODIHR pentru îmbunătățirea legislației electorale și stabilirea Consiliilor consultative, inclusiv a unuia pe probleme de drepturi ale omului, care reunește reprezentanți ai societății civile și chiar ai opoziției.

Aceste măsuri, deși pot părea relativ minore pentru unele persoane, sunt semnificative în contextul bielorus. Acest lucru a fost recunoscut de către unii reprezentanți ai societății civile din Belarus.

Cu toate acestea, au existat, de asemenea, incidente care reprezintă cauza preocupării noastre. Importanței organizații neguvernamentale pentru drepturile omului, Viasna, i s-a interzis înregistrarea, există probleme cu acreditarea unora dintre mijloacele media independente și, chiar dacă există mai puțină hărțuire decât înainte împotriva societății civile și a activiștilor din opoziție, detențiile pe termen scurt continuă să existe. De asemenea, urmărim îndeaproape plângerile din partea opoziției privind „recrutarea forțată” în armată.

Nu putem nega deci faptul că imaginea este eterogenă. Cu toate acestea, suntem convinși că există nevoia de a continua politica de angajare și de susținere a evoluțiilor pozitive. Aceasta ar trebui să fie calea de urmat în relațiile noastre cu Belarus. Trebuie să avem în vedere interesele noastre strategice mai ample din regiune și impactul crizei financiare atunci când reflectăm asupra direcției viitoare a politicii noastre.

Acestea au fost cerințele care au stat la baza deciziei noastre din 16 martie. Această decizie, care prelungește cu un an măsurile restrictive, menține suspendarea aplicării restricțiilor de călătorie impuse anumitor persoane oficiale din Belarus pentru o perioadă de nouă luni.

Revizuirea detaliată prevăzută la sfârșitul acestei perioade de nouă luni se va concentra asupra celor cinci domenii menționate în concluziile Consiliului din octombrie 2008. Acestea sunt reforma electorală și alte măsuri concrete pentru respectarea valorilor democratice, statul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale, inclusiv libertatea de exprimare și a presei și libertatea de întrunire și de asociere politică.

Credem cu tărie că această continuare a suspendării convenită săptămâna trecută ne va permite să urmărim și pe viitor obiectivele politicilor noastre. Ne va furniza șansa de a continua cu partenerii noștri din Belarus progresele care ne preocupă în domeniul drepturilor omului. Lansarea de luna viitoare a unui dialog privind drepturile omului va fi deosebit de importantă.

În urma ridicării interdicției privind contactele politice bilaterale, a avut loc o serie de vizite la nivel înalt, inclusiv o troică ministerială la sfârșitul lunii ianuarie. Scopul acestor diverse contacte este să încurajăm Belarusul și să creăm înțelegere în ceea ce privește diferențele de la nivelul așteptărilor. Sperăm ca dialogul să continue pe parcursul lunilor următoare.

Suntem convinși că este necesar să fim constructivi în legătură cu Minskul. Rămânem realiști și nu ne așteptăm la schimbări dramatice. Transformarea necesită timp și este în interesul nostru comun să profităm de fiecare șansă pentru a încuraja evoluțiile pozitive viitoare.

Este important că politica noastră de angajare a fost susținută în mod deschis de reprezentanții societății civile din Belarus, care, recent, au luat parte la o discuție foarte utilă cu deputații acestui Parlament. De asemenea, menținem contacte regulate cu reprezentanții societății civile din Belarus și intenționăm să continuăm acest dialog, precum și sprijinul nostru pentru societatea civilă și presa independentă din Belarus.

Permiteți-mi să închei cu câteva cuvinte privind Parteneriatul estic, care a fost susținut săptămâna trecută de Consiliul European și care va fi lansat în cadrul reuniunii la nivel înalt din mai. Belarus este una dintre cele șase țări din cadrul Parteneriatului estic. Credem cu certitudine că Belarus ar trebui să se implice în această nouă inițiativă încă de la început. Dar măsura participării sale la calea bilaterală va depinde de un număr de factori, în special de progresul în unele domenii la care tocmai m-am referit.

Mulțumesc susținerii publice oferite de Parlament rezultatelor discuțiilor de luna trecută din Consiliu. Este evident că revizuirea detaliată ce urmează a fi efectuată peste nouă luni va fi esențială pentru orice decizii ulterioare și va avea un rol important în ceea ce privește relațiile noastre viitoare cu Belarus, în general. Consiliul este pregătit să continue să informeze Parlamentul cu privire la evoluțiile înregistrate și salută șansa ca dvs. să contribuiți în continuare la această dezbatere.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei – (FR) Domnule președinte, Belarusul se află la o răscruce.

Ne regăsim în pragul unei decizii a Consiliului de confirmare a suspendării temporare a interdicției de viză până la sfârșitul anului și în perioada premergătoare adoptării unei rezoluții de către Parlamentul European. Este timpul să efectuăm o revizuire inițială a politicii noastre privind Belarusul, după o perioadă de șase luni de sancțiuni suspendate – din octombrie 2008 – și să reflectăm la ce ne așteaptă pe parcursul următoarelor nouă luni.

Personal, sunt convinsă că decizia de suspendare a sancțiunilor luată de Uniunea Europeană în octombrie anul trecut a fost cea corectă, și, de fapt, această suspendare a dat naștere unui proces pozitiv.

Belarusul a luat măsuri care, fără îndoială, tind către o mai mare democrație. Mă gândesc, în special, la revenirea la punctele de difuzare a presei a două ziare independente, la faptul că însăși organizația dlui Milinkevici a fost legalizată în final, la cooperarea cu OSCE/ODIHR privind legislația electorală și la diversele congrese ale partidelor de opoziție sau ale ONG-urilor – cum ar fi Uniunea Polonezilor din Belarus – care au fost posibile. Indiscutabil, acest progres este limitat și insuficient, dar el este fără precedent și, în general, putem totuși concluziona că s-au făcut progrese.

De aceea, această revizuire eterogenă a primit un răspuns eterogen din partea Uniunii Europene, prin decizia echilibrată luată în cadrul ultimei reuniuni CAGRE. Suspendarea sancțiunilor pentru o perioadă mai mare de timp ne permite menținerea unui dialog, după cum societatea civilă însăși ne-a solicitat în mod expres să procedăm, inclusiv în cadrul forumului ținut la Parlamentul European, în data de 4 martie.

În același timp, menținem instrumentul aflat la dispoziția noastră, deoarece sancțiunile ar putea fi reintroduse la sfârșitul anului dacă considerăm că progresul făcut până atunci este insuficient, și ne vom continua examinarea printr-o atenție permanentă acordată situației de pe teren în ceea ce privește realizarea de progrese în cele cinci domenii cheie identificate în concluziile CAGRE din octombrie, anul trecut. Mai mult, datorită delegației noastre din Minsk, Comisia joacă un rol activ în analizarea situației de pe teren.

Doamnelor și domnilor, salut inițiativa Parlamentului European de a trimite o delegație de membri ai Comisiei pentru afaceri externe și ai Delegației pentru Relațiile cu Belarus a Parlamentului European, care vor călători la Minsk peste zece zile pentru a se întâlni cu autoritățile și diversele părți și pentru a-și face o idee asupra situației pe teren.

Îmi voi trimite în același timp directorul responsabil pentru această regiune și acesta va avea grijă să coopereze îndeaproape cu delegația Parlamentului European. Stabilirea unui nou dialog privind drepturile omului cu Belarusul este un alt pas înainte apreciabil, care ne va permite să ne structurăm mai bine cerințele și să conferim o mai mare profunzime discuțiilor noastre.

Prima sesiune a acestui dialog ar trebui să aibă loc în următoarele zile la Minsk, iar Uniunea Europeană va aborda toate problemele existente. Ne vom întâlni cu membri ai societății civile înainte și după acest dialog, pentru a beneficia de expertiza lor.

Doamnelor și domnilor, dezvoltarea relațiilor noastre cu acest vecin situat în centrul Europei necesită timp pentru a reflecta asupra unui răspuns, inclusiv pe termen lung, la progresul realizat de Belarus. Un răspuns care ne permite să aducem Belarusul mai aproape de familia noastră europeană și de valorile sale și, pentru a realiza acest lucru, după cum a spus președintele nostru în exercițiu, Consiliul European a luat vinerea trecută decizia de a admite Belarusul în cadrul Parteneriatului estic și, mai precis, în cadrul componentei sale multilaterale, și anume platformele. Acest parteneriat va oferi Belarusului șansa de a beneficia de susținere nouă și de a face schimb de rețele cu toți vecinii săi, inclusiv în numele societății civile bielorusse, care dorește să pună capăt izolării sale și să ia parte la Forumul Societății Civile.

În ceea ce privește participarea Belarusului la componentele bilaterale ale Parteneriatului estic, textul propunerii Comisiei este lipsit de echivoc: dezvoltarea relațiilor bilaterale dintre Uniunea Europeană și Belarus este și va rămâne dependentă de evoluția situației politice din această țară.

În fine, în perspectiva crizei financiare și economice care îi afectează grav și pe toți vecinii noștri din est, eu sunt personal în favoarea măsurilor de susținere economică pentru Belarus. Un prim pas important a fost făcut de FMI, cu susținerea activă a membrilor săi europeni, și anume acordarea unui împrumut de două miliarde de dolari pentru abordarea efectelor imediate ale crizei, și mă refer aici la problema balanței de plăți. Cea de-a doua etapă ar trebui să-i permită Belarusului să aibă acces la împrumuturile BEI și la împrumuturi BERD mai substanțiale pentru a finanța proiecte legate de rețelele transeuropene, ajutând de asemenea la diversificarea relațiilor economice ale țării.

În același timp, Comisia este în proces de consolidare a tehnicilor sale de dialog cu Belarus în sectoare de interes comun precum cel al energiei, transportului, vămilor, standardelor și, pe termen lung, al economiei.

În încheiere, doamnelor și domnilor, pentru consolidarea acestor dialoguri, săptămâna următoare Parlamentul va adopta o rezoluție privind Belarusul, iar Comisia va acorda o atenție deosebită recomandărilor dvs. Din partea mea, sper sincer că vom continua să cooperăm îndeaproape în lunile următoare, în cadrul evaluării situației și al dialogului cu Belarus, cu autoritățile sale și cu societatea sa civilă, și sper că acest prim pas ne va conduce la un angajament reciproc aprofundat bazat pe progrese concrete.

Charles Tannock, în numele Grupului PPE-DE – Domnule președinte, relațiile UE cu Belarusul sunt acum determinate de cerințe pragmatice de ambele părți. Anii de politică izolaționistă nu au dus la niciun rezultat, după cum a realizat acum Consiliul, cu oarecare întârziere. Cu siguranță că nu a făcut nimic pentru a slăbi puterea de care s-a bucurat ultimul dictator auto-izolaționist al Europei, președintele Alexander Lukashenko.

Acum două săptămâni, aici la Strasbourg, am avut privilegiul de mă întâlni cu doi disidenți importanți din Belarus pentru a discuta progresele politice din țara lor. Unul dintre ei, Alexander Kazulin, a fost eliberat recent ca prizonier politic, acesta fiind unul dintre motivele pentru care UE a început să-l privească pe Lukashenko într-o lumină mai favorabilă.

Dar represiunea politică rămâne încă o problemă gravă în Belarus. Prin urmare, rămâne sub semnul întrebării dacă această dezghețare aparentă în relațiile dintre UE și Belarus va avea vreun rezultat, deoarece Lukashenko ar putea foarte bine juca un joc cu Rusia, în timp ce înclină mai mult spre UE. Dar o astfel de evoluție este de preferat loialității noastre față de politica de boicot eșuată din ultimul deceniu.

Este esențial ca Consiliul să mențină o abordare de tip recompensă-și-pedeapsă față de Belarus: dacă Lukashenko primește imbolduri clare pentru reforma politică internă, el ar putea răspunde favorabil. Dar, deopotrivă, el trebuie să știe că nu poate continua ca înainte și că orice semn de autoritarism crescut și de represiune va conduce la încetarea și reducerea susținerii de către UE a ambițiilor Belarusului de a deveni membru al OMC. În această etapă, invitarea lui Lukashenko la Praga pentru reuniunea la nivel înalt de lansare a Parteneriatului estic, din luna mai, din cadrul căruia face parte și Belarus, ar putea fi, din punctul meu de vedere, un pas exagerat. Trebuie să ne apropiem mai mult de angajamentele tangibile din partea regimului de a-și schimba metodele.

Belarusul trebuie convins, de asemenea, că recunoașterea regiunilor georgiene Abhazia și Osetia de Sud drept state independente – după cum doar Rusia a procedat până în prezent – este inacceptabilă. Cred că Belarusul caută să se distanțeze de controlul Rusiei și noi trebuie să profităm de această șansă. Fără îndoială, promovarea schimbării reale în Belarus solicită răbdare și angajament din partea UE, dar merită să aspirăm la premiu – și anume revenirea Belarusului în familia națiunilor europene.

Jan Marinus Wiersma, în numele Grupului PSE – (NL) Domnule președinte, și noi suntem bucuroși să susținem continuarea politicii Uniunii Europene spre un dialog și o cooperare mai strânsă cu regimul bielorus. Lucrăm în acest sens de aproximativ șase luni deja și trebuie să vedem dacă aspirațiile Uniunii Europene vor da roade în perioada următoare. Acest lucru nu schimbă faptul că vom continua să avem îndoeli referitoare la intențiile unui guvern care nu este cunoscut pentru caracterul său democratic. Personal, am avut onoarea de a fi în contact cu regimul în mai multe rânduri și, credeți-mă, dl Lukashenko nu a devenit democrat peste noapte.

Faptul că domnia sa dorește o mai mare colaborare cu Uniunea Europeană este legat de alți factori, dar faptul că dorește acest lucru este o șansă de care ne putem folosi pentru a face presiuni în vederea avansării pe calea aleasă acum prin luarea unor măsuri pozitive în domeniul drepturilor omului. Ca și dl Tannock, cred că este

încă prea devreme să speculăm dacă ar trebui recompensat cu Parteneriatul estic. Trebuie să realizăm încă un dialog real privind drepturile omului, iar încălcări ale drepturilor omului încă au loc.

Când vine vorba despre dialogul privind drepturile omului, credem că opoziției trebuie să i se permită să joace un rol deplin. În ultimii ani, am susținut opoziția în toate modurile, inclusiv prin acordarea a două premii Saharov. Minskul crede că nu este acceptabilă susținerea în acest mod a opoziției. Cu toate acestea, există precedente: am fost implicat personal timp de șase sau șapte ani într-o încercare, alături de Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și de Consiliul Europei, de realizare a unui dialog prin implicarea guvernului bielorus și apoi a opoziției. Încercarea nu a avut succes, dar reprezintă un precedent pentru acest tip de reuniune.

Politica europeană pe care o dorim trebuie în mod clar să contribuie la o mai mare libertate și deschidere. Punctele pe care le considerăm importante sunt menționate și în rezoluția care este depusă în prezent. Dacă se fac progrese privind aceste puncte în următoarele luni, credem că pot fi ridicate și alte restricțiile impuse de UE.

Există câteva puncte pe care aș dori să le mai adaug. În primul rând, credem că Comisia trebuie să ia în considerare și faptul că în Belarus există atât foarte puține informații despre Uniunea Europeană și că o stație de televiziune prin satelit nu va schimba acest lucru. Trebuie să se facă mai multe din partea țării înseși, în țara însăși. În al doilea rând, aș dori ca autoritățile de la Minsk să fie întrebat dacă nu este, în sfârșit, timpul să ridice toate restricțiile privind călătoriile copiilor afectați de dezastrul de la Cernobîl.

Comentariul meu final este de natură ceva mai personală. Noua situație nouă a produs, cel puțin, un rezultat, și anume că, pentru prima dată în șase sau șapte ani, mi s-a acordat o viză de intrare, acest lucru facilitându-mi mie și unei delegații ale Parlamentului deplasarea în Belarus timp de câteva săptămâni, o șansă pe care suntem bucuroși că am primit-o.

Janusz Onyszkiewicz, în numele Grupului ALDE – (PL) Când s-au ridicat sancțiunile împotriva Belarusului, am sperat că procesul de relaxare a sistemului va avansa. Se pare însă că acest lucru nu s-a întâmplat. Cei care au vorbit astăzi au menționat deja acest lucru, dar aș dori să ne reamintim că nu a fost legalizat niciun alt partid politic, că nu s-a ridicat amenințarea anulării înregistrării partidelor care există deja, că ziarelor cărora li s-ar fi putut acorda dreptul de distribuție nu le-a fost acordat acest drept și că atacurile online asupra paginilor de internet, precum cea a Radioului Europa Liberă, s-au reinnoit. Mai mult, președintele Lukashenko a hotărât să părăsească Minskul și, astfel, vizita dnei Ferrero-Waldner nu a putut avea loc. Nu cred că acesta a fost un gest prietenesc și nici nu arată faptul că președintele respectă și înțelege semnificația contactelor cu Uniunea Europeană.

Este adevărat că președintele Lukashenko nu a recunoscut Abhazia și Osetia, dar a vizitat Abhazia și se pare că va urma o cooperare economică strânsă între acești doi parteneri – nu voi spune state, deoarece, desigur, pentru noi, Abhazia nu este un stat. În ceea ce privește opoziția, președintele Lukashenko o numește a „cincea roată la căruță” și nu putem vedea niciun fel de disponibilitate de a o recunoaște, după cum este cazul în fiecare țară, drept un element important al opoziției politice.

Cu toate acestea, cred că ar trebui să menținem un fel de dialog. Sunt de acord cu ceea ce a spus dl Tannock, că președintele Lukashenko nu ar trebui să fie prezent la Praga. Acest lucru ar fi clar exagerat. Ar trebui să utilizăm mai semnificativ și mai eficient un alt instrument pe care îl avem la dispoziție, și anume un instrument financiar sub forma unei finanțări pentru dezvoltarea democratică și economică. În acest sens, doresc să adresez o întrebare – nu ce sume au fost alocate, dar ce sume s-au cheltuit pentru susținerea democrației în Belarus anul trecut și în 2007, fără să includem sprijinul pentru radio?

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN – (PL) Doamnă comisar, experimentul cu suspendarea sancțiunilor împotriva Belarusului trebuie să continue, astfel încât să putem încerca fiecare posibilitate de dialog cu această țară. Autoritățile bieloruse trebuie să fie însă conștiente de faptul că timpul alocat acestui experiment este limitat și că nu vom aștepta la infinit cu propunerile noastre.

De asemenea, trebuie să fim foarte precauți. Primele luni ne-au oferit doar o imagine vagă a intențiilor autorităților de la Minsk. În același timp, represiunea continuă împotriva Asociației Polonezilor din Belarus, preoții catolici sunt expulzați, iar televiziunii Belsat, singura televiziune independentă care emite în Belarus, i-a fost refuzată înregistrarea unui sediu la Minsk. Acestea sunt cauze suficiente pentru a nu-l invita pe Alexander Lukashenko la reuniunea la nivel înalt a UE, ca răspuns la apelurile opoziției bieloruse.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE) – (PL) Domnule președinte, domnule prim-ministru, doamnă comisar, sunt de acord cu comisarul că decizia Consiliului de prelungire cu un an a sancțiunilor împotriva Belarus și, simultan, suspendarea lor timp de nouă luni, a fost o soluție rațională. Invităm Belarusul să coopereze cu noi, dar nu am uitat că este încă ultima țară nedemocratică din Europa.

În ciuda schimbărilor pozitive care au avut loc recent în Belarus și despre care ne-a vorbit dl Vondra, nu se poate spune că acolo se respectă drepturile fundamentale ale omului, cum ar fi libertatea de exprimare, dreptul de exprimare a orientărilor politice sau respectul pentru minoritățile naționale și religioase. În ciuda acestui lucru, noi oferim Belarusului participarea la Parteneriatul estic, deoarece credem că acest lucru va aduce beneficii, în primul și în primul rând, cetățenilor din Belarus.

Parteneriatul estic înseamnă șansa pentru vize mai ieftine, pentru o mai bună cooperare economică și pentru susținerea financiară a societății civile. Acestea sunt modalitățile prin care Belarus poate beneficia de noua politică, după atât de mulți ani de izolare. Din punctul de vedere al costurilor, cu toate acestea, există fără îndoială un abuz cinic de bunăvoința noastră pentru a acorda credibilitate unei guvernări nedemocratice. Guvernul bielorus, care controlează principalele mijloace media și care le utilizează nu pentru informare, ci pentru propagandă, anunță deja triumfător că Uniunea Europeană acceptă „modelul bielorus”, în care democrația și libertatea pot fi restricționate. Parlamentul trebuie să afirme fără lipsă de echivoc că bielorușii au aceleași drepturi ca și cetățenii altor țări libere din Europa și că acest lucru include dreptul de a demonstra liber în Minsk azi, cu ocazia sărbătoririi a 91 de ani de independență bielorusă. Participarea la Parteneriatul estic este destinată să-i ajute să conștientizeze aceste drepturi, iar dacă autoritățile bieloruse se opun acestui lucru, acestea nu vor putea să se bazeze pe parteneriatul și pe relațiile bune cu Vestul, în special nu la nivelul înalt pe care l-a menționat dl Vondra și, în special, nu când ne gândim la reuniunea la nivel înalt de la Praga din mai, care privește Parteneriatul estic.

Atâta timp cât activiștii politici rămân în stare de arest în Belarus, atâta timp cât tinerii activiști ai opoziției democratice sunt recrutați în mod forțat în armată și atâta timp cât demonstrațiile sunt înăbușite în forță de către miliție, iar jurnaliștii independenți sunt amendați pentru cuvintele și publicațiile lor, liderii din Belarus nu au dreptul să se aștepte la parteneriat și la o abordare conciliantă din partea liderilor europeni, a Consiliului, a Comisiei sau a Parlamentului.

Justas Vincas Paleckis (PSE) – (LT) Belarus este situată în centrul Europei și cred că ar trebui să fie interesată de relațiile bune atât cu Uniunea Europeană, cât și cu cealaltă vecină a sa, Rusia. Participarea la programul de parteneriat al Uniunii Europene furnizează astfel de șanse.

Un Belarus independent, stabil, care face pași spre democrație, spre răspândirea drepturilor omului și spre o economie de piață socială, este în interesul Uniunii Europene și în special în interesul țărilor din imediata vecinătate a Belarusului, Lituania, Letonia și Polonia. Sunt convins că cetățenii din Belarus doresc acest lucru din ce în ce mai mult.

Politica de izolare în ceea ce privește Belarusul este nejustificată și acest lucru trebuie spus cu glas tare și clar. Pe de altă parte, atâta vreme cât există restricții cu privire la libertatea de exprimare și de opinie, la activitățile partidelor și ale opoziției, nu poate exista un dialog sau o înțelegere adevărată între Bruxelles și Minsk.

Nu sunt sigur că a venit timpul să întindem covorul roșu la Bruxelles pentru toți liderii din Belarus.

Belarus este singurul stat din Europa care încă desfășoară execuții, deși numărul acestora, conform cifrelor furnizate de organizațiile de apărare a drepturilor omului, a scăzut dramatic. Cred că toți deputații din Parlamentul European, indiferent de grupul în care activează, sunt foarte nemulțumiți de această situație și ar solicita Minskului să abolească pedeapsa cu moartea cât mai devreme posibil.

Peste șapte ani, Belarus intenționează să construiască o centrală nucleară relativ aproape de granița lituaniană. Doresc să vă reamintesc că Comisia Europeană s-a angajat să urmărească atent modul în care guvernul bielorus aderă la regulile IAEA și ale altor organizații internaționale și să se asigure că centrala nucleară respectă cele mai noi cerințe de siguranță.

Președintele – Următorul punct este perioada acordată procedurii „catch-the-eye”.

Am prea multe cereri de luare a cuvântului, iar multe dintre acestea vin din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni. Voi acorda cuvântul doar pentru trei membri.

Christopher Beazley (PPE-DE) – Domnule președinte, procedul „catch-the-eye” convenit de Parlament nu stabilește faptul că președintele poate selecta membrii în funcție de grupul de care aparțin. Procedul

„catch-the-eye”, după cum îl înțeleg eu, există pentru ca fiecare membru individual să vă atragă atenția dvs., președintele. Cred că este regretabil faptul că tocmai ați spus că veți acorda cuvântul doar pentru trei membri ai Grupului PPE-DE. Acest lucru nu este în conformitate cu Regulamentul de procedură.

Președintele – Domnule Beazley, aceasta a fost procedura dintotdeauna și va fi întotdeauna atâta vreme cât prezidez eu.

Deoarece există cereri simultane, deoarece aproape toți deputații solicită să ia cuvântul în același timp – și deoarece trebuie să mă limitez la cinci cereri de luare a cuvântului – nu pot prelungi această perioadă fără a interveni peste alte dezbateri. Mai mult, aceasta este practica urmată până acum și să o schimbăm în acest moment ar însemna să creăm diferențe față de ședințele anterioare.

Domnule Beazley, solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură a fost clarificată. Nu mai are rost să insistăm, deoarece nu vă voi acorda cuvântul. Nu vă voi acorda cuvântul. Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură fost clarificată.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE) – (LT) Astăzi, cetățenii din Belarus marchează Ziua Independenței. Doresc să vă reamintesc că Belarus s-a proclamat republică la 25 martie 1918. Chiar acum, în timpul discuției noastre, în Minsk, în piața de vizavi de Academia de Științe, are loc o demonstrație inițiată de opoziția democrată. Cinci mii de oameni s-au adunat în piață. Sper că nu se vor utiliza măsuri represive împotriva lor. Prin urmare, ca și înainte, și în special astăzi, doresc să îmi demonstrez solidaritatea cu toți cetățenii bieloruși din întreaga lume, și mai presus de toate, cu cetățenii bieloruși care s-au adunat într-una din piețele Minskului, acei cetățeni care prețuiesc spiritul de independență și de libertate.

În ceea ce privește dialogul cu Belarus, acesta este necesar, dar nu cu orice preț. Ceea ce putem face noi, Uniunea Europeană, fără a face concesiile regimului, dar încurajând dialogul cu societatea civilă, este să rezolvăm problema prețului vizelor Schengen cât mai curând posibil. Viza Schengen, care costă 60 EUR, este o taxă prea scumpă pentru mulți cetățeni bieloruși. Doresc să vă reamintesc că, pentru cetățenii ruși, viza Schengen este la jumătate de preț.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Este important să lucrăm și în continuare la construirea de noi relații între Uniunea Europeană și Belarus. Fără îndoială că este necesară crearea unui mediu în care sunt respectate drepturile fundamentale ale cetățenilor bieloruși și nu este acceptabil ca în prezent astfel de drepturi, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea de opinie sau dreptul la alegeri sau la o justiție independentă, să nu fie respectate.

Prin urmare, sunt de acord cu filozofia de încurajare a Belarusului în vederea depunerii de eforturi de orientare spre democrație și sunt încântat de decizia de a include această țară în noul program de consolidare a politicii est-europene a UE prin intermediul politicii europene de vecinătate. Cred că acest lucru va ajuta Belarus să obțină stabilitate și securitate și să ridice standardul de trai al cetățenilor săi. Comunitatea ar trebui să continue acordarea ajutorului financiar celor defavorizați din regiune și să intervină atunci când sunt încălcate drepturile cetățenilor. Repet: să intervină atunci când încălcate drepturile cetățenilor.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE) – (HU) Politica europeană cu privire la problema Belarus a fost lipsită de ambiguitate. Drepturile omului și procesul de democratizare au fost cele mai importante elemente. Nu am respins apropierea, dar condițiile noastre au fost de asemenea lipsite de ambiguitate; astăzi însă, situația s-a schimbat semnificativ.

Este adevărat că activiștii politici bieloruși și experții independenți declară că regimul nu s-a modificat fundamental și că s-au făcut doar schimbări estetice. Deși au fost eliberați câțiva prizonieri politici, le-au luat locul alții noi, iar tinerii activiști nu sunt întemnițați, ci trimiși în armată. Alte lucruri s-au schimbat, dar nu și regimul.

Multe persoane din UE cred că succesul Parteneriatului estic depinde și de Belarus. Bruxelles-ul trebuie să umple golul lăsat de nesiguranța Ucrainei și, în acest scop, chiar și președintele Lukashenko s-ar putea dovedi acceptabil. Instituțiile UE au reușit să-și distrugă propriul set de condiții. Activitatea Comisiei de-a lungul mai multor ani a fost demolată de o singură vizită a dlui Javier Solana. Președintele Lukashenko s-a gândit că este destul de puternic pentru a anula vizita dnei Ferrero-Waldner. În loc să accepte condițiile, Minskul și-a găsit un partener în amatorul de compromisuri Javier Solana.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doamnă comisar, domnule președinte în exercițiu, v-am ascultat cu mare atenție. Verzii sunt în favoarea dialogului, dar suntem în favoarea unui dialog critic, cu alte cuvinte nu un dialog al cărui scop este să fie placul unui dictator.

Dialogul trebuie folosit pentru a obține progrese în ceea ce privește respectarea drepturilor omului din această țară, astfel încât, de exemplu, Universitatea Europeană pentru Umanistică să se poată întoarce în mod legal sau astfel încât libertatea de expresie să nu mai fie restricționată sau astfel încât demonstrațiile precum cea de azi să poată avea loc nestingherite. Dialogul trebuie să consolideze forțele democratice. Doar atunci el are sens. Dialogul nu ar trebui să înjunghie pe la spate forțele democratice. Problema drepturilor omului trebuie abordată ca problemă centrală în acest moment și instrumentelor UE în materie de drepturi ale omului trebuie să li se permită accesul în Belarus.

Și eu cred că un parteneriat este prematur. Fără a aduce atingere acestei idei, costurile vizei ar trebui reduse.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE) – (FR) Domnule președinte, toate măsurile enumerate de Consiliu și de comisar au fost aprobate, deoarece ele îmbunătățesc situația oamenilor.

Cu toate acestea, este drept să-i permitem unui dictator să își ia locul în frunte? Nu este oare acesta un afront adus celor care, recent, au fost întemnițați din nou și celor care sunt încă întemnițați? Doamnă comisar, domnule ministru, doresc să vă adresez o întrebare foarte directă: a existat cumva o oarecare presiune asupra autorităților europene din partea Belarusului, astfel încât această țară să-și asigure invitația la reuniunea la nivel înalt de la Praga, o invitație pe care o consider a fi disproporționată și inadecvată?

Președintele – Doamnelor și domnilor, deoarece a mai rămas puțin timp liber, pot da cuvântul altor câțiva vorbitori de pe listă. Acest lucru nu are nimic de-a face cu ce am spus mai devreme. Pur și simplu, este vorba de o gestionare echilibrată pe care o practic întotdeauna în timpul perioadei alocate procedurii „catch-the-eye”.

Alessandro Battilocchio (PSE) – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, (...) cu satisfacție noua disponibilitate a Belarusului de a colabora cu Uniunea Europeană și cu comunitatea internațională. Suntem foarte precauți în relațiile noastre cu președintele Lukashenko, dar o nouă direcție în acest domeniu este binevenită. Nu vom obosi în a accentua nevoia unei schimbări cuprinzătoare și substanțiale în ceea ce privește respectarea drepturilor omului.

Pe de o parte, cred că Comisia ar putea solicita Minskului un comportament mai clar și mai consistent: mă refer la situația zecilor de mii de copii care locuiesc cu familii europene câteva luni. Timp de mulți ani, guvernul bielorus s-a comportat absurd, uneori de neînțeles, deseori anulând în ultimul moment vizitele copiilor, ofensând familiile gazdă și jignindu-i în văzul tuturor încă o dată pe copiii care, adesea orfani în urma unui mediu familial complicat, erau afectați de întreaga situație. Permiteți-ne să încercăm și să ajungem la o schimbare, desigur, cât mai curând posibil.

Zita Pleštinšá (PPE-DE) – (SK) Slovacia sărbătorește astăzi 21 de ani de la demonstrația lumânărilor din Bratislava. La 25 martie 1988, creștinii care demonstau pașnic pentru o presă liberă și pentru libertatea religiei au fost împrăștiați brutal de poliție și de armată. Demonstrația lumânărilor a marcat începutul istoric al mult-așteptatei libertăți a Slovaciei și, prin urmare, înțeleg bine temerile exprimate de colegii mei în ceea ce privește atitudinea schimbată a UE față de președintele Lukashenko.

Cred cu convingere că președintele Lukashenko nu ar trebui să vină la Praga. În baza experienței mele personale cu regimul totalitar din Slovacia, nu cred că un lider totalitar este capabil să se transforme într-un democrat la minte și în suflet. Acest lucru se poate întâmpla doar atunci când este motivat de rațiuni pragmatice pentru a proceda astfel. Doamnelor și domnilor, ar trebui să ascultăm mai mult opoziția bielorusă, pe Alexandr Milinkevich, și doar dacă putem fi siguri că Belarus a devenit un stat democrat în mod real, ar trebui să eliminăm sancțiunile împotriva sa.

Președintele – Dl Beazley este și domnia sa pe listă, dar se pare că a părăsit sala, fiind supărat pe mine. Prin urmare, nu îi pot acorda cuvântul.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului – Domnule președinte, doresc să vă mulțumesc pentru toate contribuțiile dvs. După am spus în remarcile mele introductive, în ultimele luni am văzut pași făcuți de autoritățile bielorus și care se îndreaptă spre așteptările formulate în concluziile Consiliului din octombrie 2008. Acești pași sunt semnificativi în contextul bielorus. În același timp, imaginea este eterogenă și cred că dezbaterile de aici a confirmat acest lucru. Am dori să vedem făcuți și alți pași, cum ar fi schimbările în instanțele penale, legalizarea altor mijloace de comunicare și a ONG-urilor în Belarus.

În cursul revizuirii viitoare a măsurilor restrictive, situația din Belarus și pașii făcuți de guvern vor fi luați în considerare. Vor fi evaluate progresele în domeniile enumerate în concluziile Consiliului din octombrie

2008; facem deja acest lucru în permanență și discutăm progresele și cu membrii opoziției – de exemplu, m-am întâlnit cu Alexander Kazulin în Praga chiar acum o săptămână.

În funcție de progresele făcute spre democrație, drepturile omului și statul de drept, rămânem pregătiți să ne aprofundăm relațiile cu Belarus. Cred că putem oferi Belarusului imbolduri concrete în cadrul Parteneriatului estic și nu numai.

Acum permiteți-mi să revin la dezbateră aprinsă de aici privind reuniunea la nivel înalt de lansare a Parteneriatului estic și, în special, la nivelul participării Belarusului. Vă rog să ascultați cu atenție: nu s-a luat încă nicio hotărâre în această problemă, care necesită consens în cadrul UE. Problema va fi abordată mai aproape de reuniunea la nivel înalt și nu vreau să speculez în această etapă. Dar presiunea însăși constă în faptul că nu s-a trimis încă nicio invitație.

Încă o dată, țin să vă mulțumesc pentru această dezbatere interesantă și pentru contribuția dvs. valoroasă. Apreciem pe deplin interesul și angajarea activă a Parlamentului European în privința Belarusului. De asemenea, suntem încurajați de susținerea dvs. pentru politica UE de angajare într-un proces cu Belarusul. Belarusul este un vecin important al UE și, prin urmare, progresele sale ne interesează pe toți. Este important să trimitem un mesaj clar și consistent Minskului și sunt onorat că Parlamentul ne-a putut susține în acest sens.

Angajarea este importantă, deoarece ne oferă cea mai bună modalitate de asigurare a tipului de schimbări pe care dorim să le vedem în Belarus și care sunt importante pentru interesele la scară mai mare ale UE. După cum am spus în remarcile mele introductive, sunt pregătit să informez Parlamentul cu privire la evoluțiile înregistrate și sunt sigur că acest lucru este valabil și pentru președințiile viitoare, nu în ultimul rând în ceea ce privește viitoare revizuire aprofundată convenită de Consiliu săptămâna trecută.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei – (FR) Domnule președinte, stimați deputați, voi fi din nou concisă.

După cum știm, Belarus a făcut câteva progrese dar, firește, rămân multe de făcut. De asemenea, este clar că politica de izolare a Belarusului a ajuns la sfârșit și că dialogul este singura modalitate eficientă prin care putem influența viitorul democratic al acestei țări.

Desigur, dnă Schroedter, acesta este un dialog critic; acest lucru este foarte clar. Uniunea Europeană s-a angajat în această privință să monitorizeze foarte îndeaproape progresele în ceea ce privește următoarele cinci probleme cheie: prizonierii politici, legislația electorală, libertatea presei, libertatea ONG-urilor și libertatea de întrunire. Rapoarte regulate sunt și vor fi elaborate de directorii noștri de misiune de la Minsk, iar dialogul privind drepturile omului va completa acest proces.

Firește, rămân alte probleme, nu în ultimul rând problema universității. Am solicitat evaluarea progreselor făcute în ceea ce privește cele cinci puncte menționate anterior și cred că acest lucru este unul necesar. De asemenea, este important să ne respectăm promisiunea făcută, și anume aceea că dacă vedem că se fac progrese, atunci vom lua și noi niște primi pași.

Din perspectiva noastră, acesta este un proces necesar, care este încă foarte tânăr și care solicită atenția noastră permanentă. În acest sens, este nevoie de monitorizare.

De asemenea, aș dori să spun în acest moment – și sper că acest lucru este absolut real și corect – că, între timp, s-au încheiat acorduri bilaterale între Belarus și anumite țări, în special Italia, privind chestiunile legate de copii. Cred că acest lucru este foarte important și că putem observa progrese și în acest caz.

În ceea ce privește eliberarea de vize, situația este la fel de clară. Statele membre individuale pot reduce costul vizelor pentru categorii specifice, inclusiv pentru cetățeni. Cu toate acestea, un acord general de facilitare a vizei nu poate fi stabilit încă, deoarece acesta ar solicita punerea în aplicare a întregului Parteneriat estic sau a politicii de vecinătate.

În ultimul rând, privind problema energiei nucleare, vă pot spune că, în noiembrie anul trecut, o delegație a Comisiei s-a deplasat în Belarus. Am purtat un dialog cu privire la energie și am făcut schimb de opinii privind problema siguranței și securității internaționale la cel mai înalt nivel. Firește, vom menține această poziție.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc în următoarea mini-sesiune.

10. Conștiința europeană și totalitarismul (dezbateri)

Președintele – Următorul punct îl reprezintă declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la conștiința europeană și totalitarism.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului – Domnule președinte, vă sunt foarte recunoscător pentru șansa de a vă vorbi despre un subiect care are o semnificație specială atât pentru președinție, cât și pentru noi toți. Și acesta este un subiect care atinge esența a ceea ce înseamnă să faci parte din Uniunea Europeană.

Cu douăzeci de ani în urmă, o mare parte din Europa Centrală și de Est, inclusiv țara mea de origine, a reușit să se elibereze de jugul conducerii comuniste. A fost un moment decisiv pentru noi și pentru Europa. S-a deschis calea pentru redescoperirea libertăților individuale: libertatea cuvântului și libertatea de acțiune – și, de asemenea, pentru libertatea de a ne îmbunătăți calitatea vieții.

Președinția cehă a considerat că aniversarea a 20 de ani de la acest eveniment ar trebui comemorată drept piatră de hotar în istoria europeană. Aceasta este o șansă nu doar de a ne reaminti de căderea Cortinei de fier, ci și pentru a învăța o lecție din trecutul totalitar al Europei.

În consecință, s-a convenit ca anul 2009 să fie desemnat ca anul sărbătoririi a 20 de ani de schimbare democratică în Europa Centrală și de Est. Președinția cehă a fost în special mulțumită că acest eveniment a fost inclus drept una dintre prioritățile de comunicare convenite între instituții pentru anul 2009. De fapt, a fost propunerea noastră. Statele membre au fost încurajate și au fost de acord să includă această temă drept adecvată în cadrul activităților lor de comunicare din acest an.

Sunt recunoscător Parlamentului pentru susținerea sa pentru Președinția Cehă și pentru disponibilitatea de a participa la un număr de evenimente legate de această temă. Doresc să mulțumesc în special multor deputați pentru susținerea domniilor lor în organizarea unei audieri publice privind problema „conștiinței europene și a crimelor comunismului totalitar”, desfășurată săptămâna trecută la Bruxelles, unde am participat alături de comisarul Figel.

Parlamentul a propus o zi rezervată pentru comemorarea victimelor nazismului și ale comunismului totalitar. Statele membre individuale vor decide dacă și cum vor dori să se asocieze unui astfel de eveniment. Vorbind în numele președinției cehe, pot asigura Parlamentul că suntem dornici să susținem o astfel de inițiativă.

Președinția a lansat, de asemenea, o inițiativă pentru crearea unei platforme a memoriei și conștiinței europene, cu scopul sensibilizării opiniei publice în ceea ce privește istoria europeană și crimele comise de regimurile totalitare. Sunt încântat că această inițiativă a dat naștere unui interes considerabil în rândul statele membre, multe dintre care au subliniat importanța concentrării asupra valorilor democratice și asupra respectului pentru drepturile fundamentale drept principiile cheie care stau la baza Uniunii Europene.

Există câteva motive pentru care comemorarea unui astfel de eveniment, stabilirea unei comunicări permanente și proiecte de cercetare cum ar fi platforma propusă de Președinția Cehă sunt inițiative de valoare.

În primul rând, datorăm acest lucru celor care au suferit drept rezultat al crimelor totalitare, nu doar pentru a ne aminti experiența lor în mâinile acestor regimurilor dictatoriale, ci și pentru a ne înfrunța împreună trecutul. Doar prin reconciliere cu istoria putem scăpa cu adevărat de lanțurile impuse de regimurile din trecut.

În al doilea rând, doar cunoscând cu adevărat suferința adusă de astfel de regimuri putem înțelege pe deplin prezentul. Uniunea Europeană susține tot ceea ce este opus totalitarismului. Pentru aceia dintre noi care s-au eliberat de jugul comunist, calitatea de membru al Uniunii Europene este una dintre garanțiile principale că nu ne vom întoarce niciodată spre totalitarism. Aceasta este o garanție pe care o împărtășim cu toții. Este ceva de prețuit și de luat în serios. O conștiință colectivă și o memorie a trecutului sunt modalități de consolidarea valorii prezentului.

În al treilea rând, trebuie să facem aceste lucruri de dragul copiilor noștri. Există lecții pe care trebuie să le învățăm din trecutul nostru totalitar. Poate că cea mai importantă dintre acestea este nevoia de a respecta drepturile omului și valorile fundamentale. Drepturile omului și libertatea nu se pot învăța într-un vid de memorie. Începuturile încălcărilor drepturilor omului se află în istorie, uneori într-o istorie îndepărtată. Cunoașterea istoriei și o înțelegere a pericolelor totalitarismului sunt esențiale dacă dorim să evităm repetarea

unora dintre cele mai teribile evenimente ale trecutului. Nu trebuie să evităm doar cinismul și manipularea; trebuie depășite, de asemenea, apatia și insensibilitatea.

Alegerile europene vor avea loc în câteva luni și sper că vor fi marcate de dezbateri dinamice și viguroase. Aceasta este marca democrației. Este ceva ce ar trebui să prețuim. Cred că subiectul dezbaterii noastre de azi este mai presus de partidele politice. Este vorba despre valori mai importante decât diferențele de partid. Este vorba despre modul în care ne organizăm societatea într-un mod care permite tuturor să se facă auziți și să aibă șansa de a-și exprima opiniile.

Data fiind istoria recentă a țării mele, m-am concentrat în special asupra tragediei conducerii comuniste totalitare. Dar sunt relativ puține țări reprezentate în Parlament astăzi care nu au fost atinse de totalitarism într-o formă sau alta în secolul trecut. Orice sistem care pune statul deasupra criticilor și provocărilor, orice sistem care lasă creativitatea oamenilor la mila regimului, orice sistem care înjosește individul nu are loc în tipul de societate pe care o construim în cadrul Uniunii Europene.

Prin urmare, îmi ofer sprijinul și pe cel al președinției cehe pentru inițiativele prezentate de Parlament și aștept cu nerăbdare să lucrăm împreună la susținerea lor prin intermediul unei recunoașteri și sensibilizări publice mai mari.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

Ján Figel, membru al Comisiei – Doamnă președintă, acum un an, în aprilie 2008, a avut loc, pentru prima dată în Uniunea Europeană, o audiere privind crimele regimurilor totalitare. Audiarea organizată de Comisie în cooperare cu președinția slovenă a marcat începutul unui proces și Comisia este hotărâtă să urmeze acest proces, pas cu pas.

Acest proces este unul dificil, dar necesar, deoarece nu este doar o chestiune importantă ce ne va ajuta să înțelegem mai bine istoria comună europeană, trecutul, ci este un proces ce afectează viitorul integrării europene - un proces nu doar economic, ci unul cu ramificații culturale și istorice.

Desigur, statele membre trebuie să ia singure propriile decizii pentru a satisface așteptările victimelor și pentru a promova reconcilierea. Uniunea Europeană poate doar facilita acest proces prin încurajarea discuțiilor și prin înlesnirea împărtășirii experiențelor și celor mai bune practici.

Declarația scrisă a Parlamentului referitoare la proclamarea zilei de 23 august ca Ziua europeană a memoriei victimelor stalinismului și nazismului este privită de Comisie ca fiind o inițiativă importantă, pe care o sprijină în scopul păstrării amintirii crimelor totalitarismului și al sensibilizării opiniei publice, în special în rândul tinerelor generații.

Audiarea din 8 aprilie 2008 a demonstrat că statele membre din Europa de Vest trebuie să conștientizeze mai bine istoria tragică a statelor membre din est, aceasta fiind o parte din istoria noastră europeană, comună, împărtășită. Trebuie să reacționăm la această lipsă de sensibilitate dacă dorim să evităm divizarea Uniunii în privința acestei probleme grave, care ar trebui de fapt să ne unească.

Comisia speră că parlamentele statelor membre, cărora li se adresează această declarație, vor aplica principiile acesteia în modul cel mai potrivit, ținând cont de propria istorie și de propriile sensibilități.

Comisia își concentrează în acest moment atenția asupra raportului pe care îl va preda în 2010 - anul viitor - la solicitarea Consiliului. Acest raport va oferi șansa unor alte dezbateri politice în privința nevoii de inițiative ale UE.

Pentru a pregăti terenul pentru acest raport, a fost lansat un studiu ce își propune o prezentare generală a diferitelor instrumente, metode și practici juridice utilizate de statele membre pentru a prezerva amintirea crimelor totalitarismului. Studiul va fi finalizat la sfârșitul acestui an.

Ne inspirăm de asemenea din contribuțiile aduse la audiere și publicate de președinția slovenă.

Declarația de la Praga din 3 iunie 2008 privind conștiința europeană și comunismul conține câteva idei și propuneri ce vor fi luate în considerare când va fi pregătit acest raport. Comisia este dispusă să examineze metodele prin care poate contribui la proiecte cum ar fi Platforma memoriei și conștiinței europene, care tocmai a fost menționat de viceprim-ministrul Vondra, aceasta fiind concepută pentru a promova schimbul de informații și crearea de legături între organizațiile naționale active în acest domeniu.

Într-un cadru mai general, Comisia va examina modul în care programele comunitare, spre exemplu cel de care răspund eu - Europa pentru cetățeni - ar putea spori sensibilizarea opiniei publice în privința acestor chestiuni.

Aștept cu nerăbdare dezbaterile.

Jana Hybášková, în numele Grupului PPE-DE- (CS) Doamnă președintă, domnule președinte, domnule comisar, șansa de a vorbi azi este o mare onoare pentru mine. În 2005, am adoptat o rezoluție privind împlinirea a 60 de ani de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Am descoperit că Parlamentului European și Uniunii Europene le lipsește voința politică de a urmări o înțelegere și o evaluare comună a istoriei europene. În timp ce victimele fascismului și nazismului au primit o compensație corectă, milioane de victime ale comunismului au fost uitate. Sunt încântată prin urmare să vă anunț că rezoluția privind conștiința europeană și totalitarismul, la care au lucrat în această după-amiază majoritatea familiilor politice din Parlament, este aproape gata. Europa nu va fi unită atât timp cât Vestul și Estul nu cad de acord asupra studiilor comune, asupra recunoașterii, dialogului și înțelegerii istoriei comune a fascismului, comunismului și nazismului. Prin urmare, pentru ca cetățenii europeni să poată avea o înțelegere comună a viitorului, am redactat o întrebare pentru Consiliu și pentru Comisie. Întrebarea este bazată pe rezoluția Consiliului Europei și pe decizia-cadru a Comisiei Europene împotriva rasismului și intoleranței și se bazează, de asemenea, pe procesul Declarației de la Praga.

Aș dori prin urmare să întreb Consiliul și Comisia: Ce pași concreți vor fi luați pentru crearea de platforme pentru institutele științifice din Est și Vest pentru studierea crimelor comunismului, ale nazismului și ale fascismului? Comisia acordă finanțare prin instrumentul Europa pentru cetățeni? În ce mod sprijiniți stabilirea zilei de 23 august ca Ziua victimelor totalitarismului? Cum abordează Consiliul și Comisia chestiunea recunoașterii simbolice egale față de victimele fără vină ale comunismului totalitar? Ce pași intenționează Consiliul și Comisia să ia pentru a ne reconcilia cu moștenirea comunismului totalitar, acesta fiind o crimă contra umanității, comparabilă ca și consecințe cu nazismul și fascismul? În cele din urmă, aș dori să întreb dacă Președinția Cehă este dispusă să își transfere sarcina specială președinției suedeze?

Jan Marinus Wiersma, în numele Grupului PSE – (NL) Doamnă președintă, grupul meu nu este contra dezbaterii de azi în sine, dar întâmpinăm mari greutăți în însumarea rezultatului acestei dezbateri într-o rezoluție. O astfel de sarcină lasă impresia că putem stabili printr-o rezoluție modul de în care ar trebui să ne confruntăm cu istoria Europei și, mai exact, cu trecutul totalitar. După cum reiese din negocierile care tocmai au avut loc, toată lumea s-a blocat la problema formulărilor ce pot sau nu pot apărea în această rezoluție.

Să lăsăm, vă rog, la latitudinea istoricilor precizia interpretării istoriei, fiind conștienți că este imposibil să fim obiectivi. Bineînțeles, politicienii se pot asigura că se acordă o atenție suficientă trecutului și acest lucru se aplică în mod evident și crimelor comise de Hitler și Stalin. Aceste crime nu trebuie uitate niciodată și trebuie să onorăm victimele. De asemenea, trebuie să fim conștienți că semenii noștri europeni din Europa Centrală și de Est au suferit sub dominația a două sisteme totalitare și de faptul că oamenii ca mine nu au cunoscut această experiență, eu fiind născut în Țările de Jos. Domnul Geremek, un fost deputat al Parlamentului European, a subliniat în mod corect că încă nu am reușit reunificarea amintirilor noastre.

Fiind politicieni, avem o răspundere atunci când este vorba de organizarea a ceea ce dorim să comemorăm în mod special, dar acest lucru trebuie făcut în colaborare cu istoricii. O zi de comemorare pentru toate victimele sistemelor totalitare din Europa în secolul al douăzecilea este o sugestie bună în esență, dar trebuie să lucrăm cu istoricii pentru a stabili formatul corect și data corectă, pentru ca toată lumea să poată sprijini stabilirea acestei zi. Eu însumi sunt un istoric. Consider că dacă am lega această zi numai de Pactul Ribbentrop-Molotov, nu am fi corecți față de tot ceea ce s-a întâmplat în secolul 20.

Este important să dezbaterem acest lucru. Ce separă politicienii de istorici? Ce dorim să comemorăm și în ce mod? Dezbaterile va continua, fără îndoială. Cu siguranță, noi, ca și grup, ne vom implica. Ca exemplu, vreau să vă arăt această carte, ce va ieși pe piață în două săptămâni, cu titlul *Politica trecutului, uzul și abuzul de istorie*, în care lăsăm rolul principal istoricilor. Sperăm că aceasta va contribui la calitatea dezbaterii din Parlament și, bineînțeles, la orice alte dezbateri.

István Szent-Iványi, în numele Grupului ALDE – (HU) Uniunea Europeană s-a născut în umbra a două regimuri totalitare. A fost răspunsul la ororile celui de-al Doilea Război Mondial și la atrocitățile Holocaustului, dar la fel de importantă a fost sarcina Uniunii de a opri expansiunea teritorială a stalinismului și a comunismului și de a păstra vie speranța că Europa se va reuni într-o zi în democrație și pace.

Uniunea Europeană, fiind una dintre cele mai de succes întreprinderi din istoria umanității, a fost capabilă să îndeplinească amândouă sarcinile. A urmat o lungă perioadă de pace și prosperitate, nemaîntâlnită până atunci. Nu este o coincidență faptul că Grecia, Spania și Portugalia, ieșind de sub asuprirea autoritară, au ales să ni se alăture și, de asemenea, nu este o coincidență că, după prăbușirea comunismului, toate țările din Europa Centrală și de Est au optat pentru Uniunea Europeană și nu pentru o a treia variantă.

Un alt semn de succes este faptul că statele balcanice privesc și ele spre UE pentru viitorul lor, ca și anumite țări din Europa de Est sau din Caucazul de Sud, care încă mai trăiesc în unele cazuri sub regimuri opresive.

Nu vorbim despre totalitarism pentru că dorim să trăim în trecut. Dimpotrivă, dorim să privim înainte, dar putem evita erorile și păcatele trecutului numai dacă ne familiarizăm cu trecutul, dacă îl procesăm. Pacificarea nu este posibilă fără a asimila trecutul și fără a ne asuma adevărul. Aceasta este una din cele mai importante lecții din ultimele decenii și, de aceea, este foarte important să ne amintim ororile totalitarismului.

Mai avem multe de făcut. În anumite state membre - din păcate țara mea, Ungaria, este una din ele - nu există acces complet la arhivele serviciilor secrete ale regimurilor comuniste opresive. Este absolut îngrozitor că oamenii nu-și pot cunoaște propriul trecut. Uniunea Europeană are o sarcină importantă, și anume de a îndemna aceste țări să rectifice această situație inacceptabilă.

În al doilea rând, din păcate, în destule state membre, inclusiv în țara mea, cei ce adoptă poziții extremiste câștigă din ce în ce mai mult teren. În prezent, extrema dreaptă se impune, cel puțin în țara mea, dar există și alte state unde extrema stângă înaintează. Este important să facem cunoscute și acestor state ororile ambelor regimuri.

Există regimuri opresive și printre vecinii noștri - cazul unuia dintre aceștia, Belarus, tocmai a fost discutat - și, prin urmare, discuția despre regimuri opresive nu este deloc limitată la trecut.

Conștiința Europei nu poate fi curată fără a ne examina și a ne reaminti complet trecutul. Când ne aducem aminte de victime, acesta este momentul în care ne îndeplinim cu adevărat obligațiile, deoarece este obligația noastră comună și responsabilitatea noastră să facem secolul 21 diferit de secolul 20, astfel încât ororile totalitarismului să nu se întoarcă niciodată în Europa.

Hanna Foltyn-Kubicka, în numele Grupului UEN – (PL) Doamnă președintă, în cadrul discuțiilor despre crimele regimurilor totalitariste a fost devotat foarte mult timp victimelor, în timp ce, în mod surprinzător, s-au spus foarte puține despre cei ce și-au sacrificat viața luptând împotriva nazismului și comunismului.

Aș dori să vă reamintesc de un om ce ar trebui să devină simbolul hotărârii de nestrămutat și al rezistenței contra totalitarismului - căpitanul de cavalerie Witold Pilecki. A intrat de bună voie în lagărul de exterminare de la Auschwitz pentru a organiza o mișcare de rezistență și pentru a aduna informații despre crimele în masă. A reușit să scape, dar a murit câțiva ani mai târziu cu un glonț în ceafă, tras la ordinele măcelarilor sovietici. Aș dori să fac un apel ca ziua de 25 mai, data execuției sale, să fie desemnată Ziua internațională a eroilor luptei contra totalitarismului, deoarece multe persoane necunoscute, care, ca și Pilecki, și-au pierdut viețile în lupta pentru drepturile fundamentale și libertate, merită să fie comemorate.

Aș dori să adaug încă un comentariu. Ieri, în Parlament, am sărbătorit Ziua europeană a înghețatei de casă. Repet, am sărbătorit Ziua europeană a înghețatei de casă. Nu înțeleg, prin urmare, de ce 25 mai nu poate fi ziua în care ne amintim de eroii luptei contra totalitarismului.

László Tőkés, în numele Grupului Verts/ALE – (HU) Au trecut 20 de ani de când a început revolta din Temesvár (Timișoara), care avea să ducă la prăbușirea dictaturii infamului Ceaușescu. Nu putem să ne amintim fără emoție și subiectivitate entuziasmul cu care românii, maghiarii și germanii din Temesvár, oameni din grupuri de etnie diferită, cu religii diferite și din comunități diferite, s-au unit pentru a rezista cu curaj tiraniei.

Nu este o alegere arbitrară a unui partid politic, ci, mai presus de toate, este o alegere morală aceea de a condamna fără echivoc dictatura comunistă opresivă, ce privează cetățenii de drepturile lor electorale. Este intolerabil și insuportabil faptul că, în douăzeci de ani, acest lucru nu s-a întâmplat.

Săptămâna trecută, reprezentanții români, maghiari și bulgari au luat parte la audierea publică care, în legătură cu Declarația de la Praga, a introdus pe agendă subiectul crimelor comunismului. Rezoluția adoptată ulterior prevede următoarele: Comunitatea Europeană trebuie să abandoneze dublul standard ce reiese în mod evident din modalitățile diferite în care este judecat regimul nazist și cel comunist. Aceste două dictaturi inumane merită să fie condamnate în egală măsură.

Rog Parlamentul European să fie solidar cu victimele comunismului fascist și să ajute la învingerea moștenirii rezistente a comunismului, în conformitate cu exigențele morale, istorice și politice menționate anterior. Numai astfel poate o Europă divizată să se unească într-adevăr și să devină ceea ce menționat ieri prim-ministrul Gordon Brown, în legătură cu cea de-a douăzecea aniversare, după cum urmează: „Prietenii, în prezent nu mai există Europa Veche, nu mai există Europa Nouă sau Europa de Vest, există o singură Europă, și anume casa noastră Europa”. Așa să fie!

Vladimír Remek, în numele Grupului GUE/NGL – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, eforturile de a demonstra că regimul comunist este egal cu nazismul sau fascismul și de a crea noi așa-zise institute sau platforme de cercetare lasă impresia de oportunism politic. Extrema dreaptă are nevoie de acest lucru și datorită faptului că se apropie alegerile. Nu are nimic de-a face cu evaluările obiective și cu adevărat independente. Există deja destule institute istorice și centre care se ocupă cu acest lucru. Desigur că nu sunt orb și sub așa-zisul comunism a existat represiune, nedreptate și constrângere. Da, este necesar să investigăm și să condamnăm în mod corect crimele. Totuși, până și Jan Zahradl din partea ODS a observat la audieri: „Identificarea comunismului cu nazismul german este și nu este corectă. Trebuie făcută în așa fel încât să se țină cont de relații și să se analizeze aceste relații”. Dacă cineva nu vrea să vadă diferența dintre comunism și nazism, dintre comuniștii din trecut și comuniștii din prezent, care, ca și mine, reprezintă un număr semnificativ de alegători comuniști aici în Parlament în urma alegerilor democratice, atunci poate că respectiva persoană încearcă să mă arunce în aceeași categorie cu naziștii.

Philip Claeys (NI) – (NL) Doamnă președintă, este un lucru bun că s-au întreprins câteva inițiative pentru a ne aduce aminte de victimele sistemelor totalitare. Totuși, nu are niciun sens să ne aducem aminte de victimele unor regimuri defuncte cum ar fi comunismul și național-socialismul, bineînțeles, în timp ce trecem cu vederea victimele amenințărilor totalitare prezente, cum ar fi islamismul.

Condamnarea Islamului totalitar nu înseamnă sub nicio formă condamnarea musulmanilor individuali din Europa ce respectă regulile, valorile și standardele statelor democratice sub statul de drept și pentru care credința este o problemă personală. Totuși, trebuie să avem curajul de a recunoaște că Islamul politic, Islamul totalitar - nu numai statele islamice sau unele din aceste state, ci și organizațiile teroriste cum ar fi Al Qaeda și mișcările asemănătoare - continuă să facă multe victime în întreaga lume.

Soluția corectă ar fi ca Uniunea Europeană să întreprindă un număr de inițiative ferme și pentru comemorarea acestor victime și pentru a se asigura că numărul victimelor unor astfel de organizații și țări islamice totalitare va fi redus pe cât posibil, de preferat la zero. În cele din urmă, trebuie să avem curajul să recunoaștem - și aceasta este de asemenea o problemă în Uniunea Europeană - că atitudinea critică față de Islamul totalitar nu este mereu binevenită deoarece aici predomină spiritul corectitudinii politice. Mai mult, Islamul totalitar nu a fost nici măcar menționat în declarațiile de acum ale Comisiei și ale Consiliului, când ceea ce ar trebui să facem de fapt este să avem curajul să analizăm și această problemă și să luăm măsurile necesare.

Tunne Kelam (PPE-DE) – Doamnă președintă, în 1948, președintele Truman a scris: „Acum ne confruntăm cu exact aceeași situație cu care s-au confruntat Marea Britanie și Franța în 1939 când au avut de-a face cu Hitler. Statele totalitare nu diferă prin nimic, fie că le numim naziste, fasciste, comuniste sau Spania lui Franco. Oligarhia din Rusia este o dictatură de tip Frankenstein, mai rea ca în toate celelalte cazuri, inclusiv mai rea decât dictatura lui Hitler”.

Prin urmare, întrebarea este de ce, 61 de ani mai târziu, trebuie să purtăm discuții asupra aceluiași probleme. Consider că, în prezent, avem nevoie nu numai de o extindere economică și politică a Europei, ci și de o extindere a conștientizării europene a crimelor în masă, împotriva umanității, ce au avut loc peste tot în Europa în secolul 20. Avem nevoie de integrarea percepției istorice europene - integrarea prejudecăților și a diferitelor puncte de vedere asupra istoriei - deoarece numai în acest mod putem înainta spre o Europă a viitorului, mai bună.

Trebuie să înfruntăm problema dictaturii, nu să ne certăm pe această temă. Trebuie să începem cu victimele - cu egalitatea victimelor - deoarece fiecare victimă a oricărui regim totalitar trebuie considerată egală în ceea ce privește demnitatea umană și merită dreptate, aducere-aminte și, de asemenea, recunoaștere la nivelul întregii Europe și garanția că aceste atrocități nu se vor mai întâmpla.

Prin urmare, aș putea spune că este ipocrit să evităm sau să amânăm dezbaterile privind aceste chestiuni și formularea unor concluzii. Acesta nu este un subiect de studiu academic. Avem destule mărturii ale crimelor în masă. Avem nevoie de voință politică și morală pentru a înainta. Le sunt foarte recunoscător, atât președinției cehe, cât și comisarului Figel, pentru declarațiile lor, care oferă speranța că vom putea ajunge la o înțelegere la nivelul întregii Europe.

Józef Pinior (PSE) – (PL) Doamnă președintă, aș dori să-mi încep discursul prin citarea unei poezii scrisă de Osip Mandelstam, unul dintre cei mai mari poeți ruși ai secolului 20. Voi cita cuvintele în limba în care au fost scrise, adică în rusă:

(deputatul a vorbit apoi în rusă)

Acestea sunt cuvinte îngrozitoare. Pentru această poezie, Osip Mandelstam a fost trimis în exil. A murit lângă Vladivostok, în drum spre destinația sa. În decembrie 1938, corpul său a fost plasat într-un mormânt comun. Osip Mandelstam este simbolul a milioane de victime ale regimurilor totalitare ale secolului 20 din Europa.

Europa de azi ar trebui să-și amintească de victimele regimurilor totalitare ale secolului 20 din toată lumea. Aceste victime sunt azi baza amintirilor noastre, baza spirituală de durată a democrației europene. În același timp, putem vedea întreaga istorie a secolului 20. Ne amintim de victimele sistemelor autoritare, victimele din țări europene, de sub regimuri naționaliste și militare, în Spania, în Portugalia și în Grecia.

Aș vrea să atrag atenția asupra unui seminar ținut în cadrul grupului nostru, Grupul Socialist din Parlamentul European, și asupra unei cărți dedicate problemelor de istorie și politică, pe care grupul nostru o va publica. Dorim să ne ocupăm de această problemă în mod serios. Ne opunem manipulării și insultării acestor amintiri, utilizate azi într-o luptă ideologică, într-o dispută între partidele din sistemul politic european. Ne amintim de victime. Victimele regimurilor totalitare ale secolului 20 trebuie să fie fundația democrației de azi din Europa.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN) – (LV) Doamnelor și domnilor, din păcate, valorile comune ale Europei încă nu conțin o cerință de a face o evaluare cuprinzătoare și veridică a crimelor diferitelor sisteme totalitare din Europa și a consecințelor acestora. Jumătățile de adevăr, interpretările subiective și negarea adevărului istoric slăbesc europenii. Decizia-cadru privind rasismul și xenofobia impune răspunderea penală numai pentru trivializarea grosolană a crimelor naziste, dar rămâne tăcută în ceea ce privește crimele comunismului totalitar din Europa. A venit vremea să aplicăm o metodă obiectivă de evaluare a crimelor totalitarismului. Putem să ne folosim de experiența Curții Europene a Drepturilor Omului. Aceasta se bazează pe încălcări universale recunoscute ale drepturilor și principiilor internaționale, care sunt bine cunoscute tuturor și au fost aplicabile cel puțin de la procesul de la Nürnberg. Trebuie să reflectăm, în sfârșit, cu adevărat, la istoria totalitară recentă a Europei, în numele viitorului Europei și al valorilor comune europene!

Gisela Kallenbach (Verts/ALE) – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, la aproape 20 de ani de la căderea Cortinei de Fier, aceasta este prima dezbatere din Parlament cu privire la o chestiune care ar putea crea discordie între popoarele din Est și cele din Vest, chiar în cadrul Comunității Europene. De ce? Viziunea asupra unui regim totalitar privit din exterior este foarte diferită de viziunea din interior. Modul în care a fost tratată și repovestită istoria europeană a secolului 20 a diferit foarte mult, mai ales în statele membre luate individual. În plus, în unele state membre din Europa Centrală și de Est, oameni ce au desconsiderat drepturile omului sau care au trimis oameni în lagăre sau la moarte fără să urmeze procedura legală ocupă încă funcții oficiale și se bucură de respect. Dacă nu vom recunoaște acest lucru în mod corespunzător, el ne va otrăvi viitorul. Prin urmare, Europa nu trebuie să rămână inactivă.

Mă bucur că am plasat această problemă pe o platformă europeană. Sper că acest lucru nu se va opri odată cu dezbateră de azi și că noi, împreună cu Comisia, vom începe un proces de desfășurare a proiectelor pe care le-ați menționat. Sper că vom reuși prin acest proces să aducem făptașii care mai sunt încă în viață în fața legii și să comemorăm victimele, pentru a obține o înțelegere mai bună unii față de alții, în scopul unui viitor comun.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL) – (EL) Doamnă președintă, intensificarea îngrozitoare a strategiei anticomuniste din Uniunea Europeană este o insultă sfidătoare la adresa oamenilor: prin falsificarea istoriei, calomniere și minciuni, fascismul este pus pe același nivel cu comunismul. Cel mai reacționar și barbar regim pe care l-a creat capitalismul, și anume fascismul, este pus la același nivel cu cea mai progresivă idee concepută de om, și anume comunismul și abolirea exploatării omului de către om.

Este o insultă adusă memoriei a douăzeci de milioane de sovietici care și-au sacrificat viețile pentru a învinge fascismul. Acest anticomunism vulgar nu țintește atât de mult spre trecut; el țintește în principal prezentul și viitorul. Obiectivul său în prezent este de a reduce rădăcinile populare și de a muta povara crizei capitaliste asupra muncitorilor, iar scopul său pentru viitor este de a anticipa provocarea generală inevitabilă de răsturnare a sistemului capitalist. De aceea lovește în comuniști și distruge perspectivele socialiste / comuniste. Dorește de asemenea să forțeze partidele comuniste, care își susțin cu fermitate principiile, să le abandoneze și să se integreze în curentul general.

Vă amăgiți singuri. Comuniștii nu au nicio intenție să-și plece capetele. Și-au apărut ideologia chiar cu prețul vieții. Nu vom semna nicio declarație de regret pentru imperialiști. Răsturnarea acestora este o nevoie socială și vom depune toate eforturile în acest sens. Nu ne este frică de dvs. Evoluția socială va continua; de aceea sunteți înspăimântați și de aceea finanțați această campanie.

Roberto Fiore (NI) – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că astăzi îi putem identifica cu adevărat cu cei care practică totalitarismul. Prima țară care ne vine în minte este China; China este în prezent o țară unde se fac avorturi forțate, o țară ce adăpostește Laogai, un adevărat lagăr de concentrare, unde oamenii lucrează pentru mari companii multinaționale sau pentru statul chinez și unde preoții și opoziții politici sunt închiși. China este prin urmare prima țară la care mă gândesc.

În al doilea rând aș menționa totalitarismul islamic, mai ales în ceea ce privește Sharia. Cu aceasta, Islamul devine lege totalitară, drepturile altor religii sau ale femeilor sau, de fapt, ale tuturor sunt oprite. Apoi, există o renaștere a unui anumit tip de totalitarism chiar și în Europa și aș vrea să ne oprim câteva momente pentru a analiza acest lucru.

Ungaria a fost menționată înainte - am fost prezent personal la demonstrațiile din Ungaria, cu ocazia comemorării revoltei naționale din 1956 și am fost martorul actelor de reprimare din partea poliției față de demonstranți; eu însumi am fost percheziționat și mi s-au cerut actele când știau foarte bine cine sunt.

Prin urmare, există un tip de totalitarism care iese la suprafață, dar există și un alt totalitarism ce reiese din declarațiile făcute de prim-ministrul Zapatero, dar și din declarațiile cancelarului Merkel și ale președintelui Sarkozy legate de afirmațiile Papei din Africa și asupra altor evenimente legate de Biserica Catolică. Acești șefi de stat sau de guvern nu s-au exprimat niciodată împotriva altor religii, dar sunt destul de radicali atunci când este vorba de a interveni pentru a ataca Biserica Catolică. Acest lucru va duce la o atmosferă de intoleranță în anumite țări, după cum s-a întâmplat zilele trecute la Notre Dame de exemplu, când credincioșii au fost atacați de activiști anticatolicism.

József Szájer (PPE-DE) – (HU) Creștinismul și doctrina drepturilor umane universale ne prezintă o singură măsură, cea a demnității umane și a respectului necondiționat pentru viața umană. Din acest motiv trebuie condamnate toate încercările, care sunt atât de la modă azi, de a calcula care dictatură inumană a omorât sau umilit mai mulți oameni.

Un democrat, un european, nu poate accepta faptul că până și azi, în Parlamentul European, există oameni pentru care crimele dictaturii comuniste pot fi scuzate sau iertate. Un dublu standard făcând diferența dintre victime și victimă, dintre crimă și crimă, suferință și suferință, moarte și moarte, este inacceptabil.

Cei care încearcă să justifice crimele dictaturii comuniste afirmă că toate acele orori au fost comise de regimurile respective în numele unor idei nobile, în numele egalității și al fraternității. Doamnelor și domnilor, doamnă președintă, aceasta este o minciună imensă și toate acțiunile lor pot fi considerate nu în favoarea oamenilor, ci contra lor, deoarece au înșelat oamenii cu promisiunea acestor scopuri nobile, după cum a spus și scriitorul István Örkény la radioul ungar, în timpul revoluției din 1956: „Am mințit noaptea, am mințit ziua, am mințit pe toate lungimile de undă”.

Din acest motiv, în numele libertății, democrației și principiilor comune europene solicităm, cerem declararea unei zile europene de comemorare și crearea unui monument al victimelor comunismului, fondarea unui muzeu european și înființarea unei arhive și a unui institut de cercetare pentru documentarea crimelor comunismului. Să îi excludem din rândurile democrațiilor pe cei ce continuă să justifice acțiunile comunismului și fie ca Europa să sprijine cu tot sufletul condamnarea oricărei cruzimi. Să sprijinim în cel mai mare număr posibil Declarația de la Praga.

Katrin Saks (PSE) – (ET) Sunt sigură că nimeni din această sală - nici măcar cei care au ceva mai bun de făcut în acest moment - nu ar trece cu vederea ceea ce s-a întâmplat acum în 60 de ani în statele baltice, când aproape 100 000 de oameni, majoritatea femei și copii, au fost deportați în Siberia. Acest lucru este cu atât mai regretabil cu cât, în contextul unei lupte electorale deja în desfășurare, unele persoane arată cu degetul spre social-democrați, pretinzând că noi nu înțelegem caracterul criminal al acestor evenimente.

Cuvintele „socialism” și „comunism” pot însemna multe lucruri diferite, pentru diferiți membri din partidul nostru, dar nimeni nu poate justifica crimele comise.

De ce este necesar să vorbim despre această problemă - nu doar pentru istorici, ci și pentru politicieni? Deoarece nu putem fi siguri că am făcut tot posibilul pentru a preveni repetarea acestor crime fără a oferi o evaluare corectă a trecutului. Acest lucru este important, deoarece umbrele trecutului nu au dispărut. În timp

ce este dificil în ziua de azi să ni-l imaginăm pe Hitler ridicat pe un piedestal, monumentul lui Stalin se înalță mândru în piața principală din orașul său natal, Gori. Anul trecut în Rusia, Stalin a fost ales ca fiind una dintre cele mai importante 12 persoane din istorie.

Wojciech Roszkowski (UEN) – (PL) Doamnă președintă, se spune câteodată că totalitarismul nazist își are originea în politica de dreapta, iar comunismul totalitarist își are originea în politica de stânga. Acest lucru nu este foarte precis. Ura rasială și de clasă reprezintă două variante ale aceluiași fenomen - ura - ce distruge conștiința umană și relațiile sociale. Am auzit o astfel de declarație aici, acum câteva momente, în declarația domnului Pafilis.

Ura dă naștere oprimirii, iar oprimarea este negarea ideii de republică, de democrație și de stat de drept. Stânga și dreapta își au ambele locul într-un sistem democratic. Totalitarismul nazist și comunist au distrus democrația. Prin urmare, nu se pune problema că nazismul e de dreapta, iar comunismul e de stânga. Nazismul și comunismul au fost aceleași peste tot.

Oricine relativizează azi caracterul criminal al totalitarismului, fie el nazist sau comunist, se opune tradițiilor statului de drept și ale democrației. Apropo, este caracteristic faptul că dreapta europeană nu relativizează crimele naziste în prezent, dar stânga europeană relativizează crimele comuniste. Acest lucru reiese din plin din atitudinea socialiștilor și a comuniștilor cu privire la proiectul de rezoluție privind subiectul pe care l-am dezbătut azi. În această adunare nu votăm adevărul și istoria, ci votăm adevărul despre noi înșine și despre judecățile noastre morale.

(Aplauze)

Christopher Beazley (PPE-DE) – Doamnă președintă, mă întreb de ce democrații se simt atât de reținuți în numirea dictatorilor și a celor care și-au dedicat carierele combaterii democrației, subjugării țărilor, persecutării celor care au avut curajul să vorbească contra lor și care sunt responsabili de crime?

În această seară, nu vorbim despre totalitarism, nu vorbim în eufemisme: vorbim despre dictatura criminală, fascistă, a lui Hitler și despre dictatura criminală, comunistă, a lui Stalin. Când aveam 16 ani, locuiam în Frankfurt pe Main, la două ore de drum de Praga.

Ministrul Alexander Dubček, căruia i-am adus un omagiu în această adunare, a încercat din greu să liberalizeze sistemul. A vorbit despre comunismul cu față umană. Fața inumană a comunismului era reprezentantă de Leonid Brejnev și de predecesorii și succesorii săi.

Consider, domnule comisar, că dacă ne susținem cu adevărat convingerile, ar trebui să onorăm victimele comunismului și ale fascismului. Nu trebuie să facem nicio distincție între acești criminali îngemănați - pentru că asta au fost cu adevărat. Singura diferență este că Hitler a pierdut războiul și Stalin l-a câștigat.

Astăzi, Președintele Parlamentului a onorat amintirea persoanelor deportate din cele trei state baltice - Estonia, Letonia și Lituania. Dar, domnule ministru, și țara dumneavoastră a suferit: Jan Palach și-a pierdut viața. A încercat cu disperare să demonstreze până unde va merge pentru a arăta că acel regim sub care trăia era inacceptabil. Țin minte că ascultam la 16 ani Radio Praga, pe măsură ce tancurile vă ocupau capitala, în Piața Wenceslas. Vitejii dumneavoastră conaționali au spus: „nu ne uitați”. În această seară, domnule comisar, nu îi vom uita pe cei care au suferit. Ar trebui să avem curajul să îi numim pe cei ce au fost răspunzători, dar ar trebui să privim spre viitor pentru a ne asigura că acest continent nu va mai suferi de pe urma hitlerismului sau a stalinismului.

(Aplauze)

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE) – (ES) Doamnă președintă, să nu uităm - sunt de acord - și să nu facem prea multe distincții subtile: din punct de vedere politic, toate formele de totalitarism merită condamnare și comunismul și fascismul au produs daune ireparabile acestui continent.

Azi suntem un continent unit, de 27 de națiuni și de 500 de milioane de oameni ce împărtășesc valorile libertății, ale democrației și ale drepturilor omului și ar trebui să condamnăm în egală măsură comunismul ce a distrus Europa Centrală și de Est și nazismul-fascismul ce distrusese cu ani în urmă multe țări europene, inclusiv țara mea.

Am trăit timp de 32 de ani sub dictatura lui Franco și nu voi uita asta, la fel cum nu-și vor uita trecutul unii dintre vorbitori, din Grecia sau Portugalia.

N-am uitat niciodată, chiar și când eram tânăr, suferința pe care o îndurau oamenii sub dictatura comunistă. N-am fost niciodată un comunist și am condamnat întotdeauna comunismul. Aceasta n-a fost niciodată un obstacol în calea luptei mele împotriva lui Franco și în calea condamnării sistemului său.

Lupta este aceeași. Trebuie să luptăm pentru aceleași principii, aceleași valori și să păstrăm o amintire permanentă a victimelor tuturor acestor forme de totalitarism.

Inese Vaidere (UEN) – (LV) Doamnelor și domnilor, acum 60 de ani, 43 000 de oameni nevinovați, inclusiv copii și bătrâni, au fost deportați din Letonia fără un proces prealabil. Dacă acest lucru s-ar întâmpla acum în Franța, numărul mărit proporțional s-ar ridica la 1,3 milioane de oameni. Este important, prin urmare, că putem vorbi azi despre crimele comunismului totalitar. N-ar fi corect să lăsăm aceste crime în seama istoricilor, după cum s-a sugerat aici, până când martorii și victimele acestor crime nu vor fi trecut în neființă. Nu trebuie să diminuăm semnificația acestor crime și nu trebuie să le negăm. Parlamentul European a spus foarte clar în declarația sa scrisă faptul că 23 august ar trebui recunoscută ca o zi de aducere aminte pentru victimele stalinismului și ale nazismului și nimeni n-ar trebui să nege acest lucru. Consiliul trebuie să pună în aplicare această decizie luată de Parlamentul European, fără întârziere, pentru ca astfel de crime să nu se mai repete în viitor.

Rihards Pīks (PPE-DE) – (LV) Doamnă președintă, domnule Vondra, domnule comisar, doamnelor și domnilor, cei care au studiat istoria în Europa, majoritatea cred, știu că al Doilea Război Mondial a început la 1 septembrie 1939, când Hitler a invadat Polonia. Un număr mult mai mic de oameni știu că Hitler a reușit acest lucru deoarece, la 23 august 1939, el și Stalin semnaseră un acord: un pact de neagresiune. Și mai puțini oameni știu că, timp de doi ani, regimul lui Stalin l-a aprovizionat pe Hitler și armata lui cu combustibil și materiale industriale, astfel încât Hitler să poată cotropi Europa de Vest. Și mai puțini oameni știu că, pe întreaga perioadă a anilor 1930, au fost pregătite arme de atac, tancuri și parașutiști pentru Stalin. În timp ce Hitler avea pregătiți 400 de parașutiști, Stalin pregătise un milion de parașutiști, gata de invazie. Mai mult, această politică externă a fost sprijinită în deciziile Partidului Comunist Bolșevic al Uniunii Sovietice. În cadrul mai multor ședințe cu ușile închise ale partidului comunist, s-a aranjat astfel încât țările Europei de Vest să intre în conflict pentru ca apoi Uniunea Sovietică să le poată elibera. Dar asta nu e tot: în ceea ce privește politica internă, la 5 decembrie 1937, letonii care încă mai locuiau în Rusia sovietică au început să fie arestați și exterminați. Pe o perioadă de doi ani, 70 000 de letoni ce locuiau în Uniunea Sovietică au fost omorâți doar pentru că erau letoni. Cum ar trebui deci să calificăm acest regim, a cărui politică externă era agresivă și a cărui politică internă viza exterminarea rezidenților țării? A fost un regim criminal, totalitar, exact ca nazismul. Vă mulțumesc.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE) – (HU) Este dificil să scriem o istorie europeană comună, deoarece, după al Doilea Război Mondial, jumătatea de vest și cea de est a Europei au trăit istorii diferite. Europa Centrală și de Est și statele baltice au fost în mod egal victimele dictaturilor naziste și sovietice, totuși nu putem pune la același nivel nazismul și stalinismul.

Nimeni nu poate contrazice faptul că milioane de oameni au fost victimele dictaturii staliniste, că întregi popoare au fost strămutate și nimeni nu poate scuza și relativiza acest lucru. Holocaustul, întreprinderea organizată a Germaniei naziste pentru exterminarea poporului evreu numai pe baza originii, a fost o atrocitate fără egal în istoria umanității.

În Europa de Vest deseori nu se înțelege că, pentru noi, eliberarea de nazism a introdus în același timp o nouă ocupație, începutul asupririi sovietice. Din acest motiv, data de 9 mai este primită diferit de statele membre vechi și de cele noi, în special de statele baltice, care și-au pierdut independența și a căror elită a fost exterminată.

Ar fi bine să recunoaștem trecutul fără să amestecăm politica, fără părtinirea politică din prezent, și să formulăm un fir comun al istoriei. În cuvintele poetului ungar Attila József, „este o luptă destul de grea acceptarea trecutului”.

Roberts Zīle (UEN) – (LV) Doamnă președintă, mai mulți din colegii mei deputați au menționat deja că azi comemorăm deportările de acum 60 de ani, executate de regimul sovietic, când oameni au fost trimiși în Siberia. Știm de asemenea cât este de greu să condamnăm regimul comunist în aceeași măsură cu alte regimuri totalitare. Acest lucru se întâmplă deoarece nu vorbim numai despre trecut, ci și despre viitor. Săptămâna aceasta a fost făcut cunoscut faptul că, în Letonia, liderul de pe lista candidaților la alegerile europene pentru asociația Harmony Centre, ai cărei reprezentanți nou-aleși se vor alătura Grupului Socialist aici în Parlamentul European, va fi Alfrēds Rubiks, fostul lider al ramurii letone a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a fost judecat în Letonia pentru crime ale regimului. Această persoană este un susținător al ideologiei comuniste

și s-a opus restaurării independenței Letoniei până în ultimul moment; acum el este pe cale să fie ales de o țară pe care el însuși a desființat-o. Acest lucru oferă și răspunsul la întrebarea de ce va fi în continuare dificil pentru Parlamentul European să condamne crimele în aceeași măsură și de ce regimuri totalitariste bune și rele vor exista întotdeauna. Vă mulțumesc.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE) - (RO) Comunismul este o filosofie perfidă. În teorie menționează bunăstare, egalitate, respectarea drepturilor omului, dar în practică a însemnat minciună, discriminare, ură și chiar crimă.

Comunismul trebuie condamnat cu toată forța de care dispunem. În România acest lucru s-a realizat în anul 2006 prin vocea președintelui țării, ca urmare a unui raport elaborat de o comisie prezidențială înființată în acest scop.

Comunismul anulează tot ceea ce înseamnă libertate, aduce oamenii în situația de dependență de sistem. Cine nu a trăit în comunism nu poate înțelege cât de mult a afectat sistemul totalitar viața și modul de gândire al oamenilor.

Dacă aș putea să dau timpul înapoi, i-aș duce pe cei care au trăit toată viața în capitalism, dar tânjesc după comunism, să trăiască în România anilor '80.

În România regimul comunist a fost impus cu ajutorul trupelor rusești și cu prețul a sute de mii de vieți pierdute în lagăre și în închisori. Având o singură vină, aceea de a nu se fi supus sistemului totalitar, au dispărut atunci politicieni, intelectuali, țărani, reprezentanți ai diverselor culte religioase, în general, cetățeni care constituiau modele pentru membrii comunității.

Dacă marile probleme generate de un sistem economic falimentar pot fi rezolvate prin măsuri adecvate, sufletul omului are nevoie de timp pentru a uita, pentru a ierta și pentru a se adapta la un nou mod de viață, chiar dacă este incomparabil mai bun.

Democrația a adus libertatea de a gândi, de a vorbi, de a circula. Trebuie să aducă și siguranța zilei de mâine. Nu există nicio diferență între sărăcia generată de lipsa de produse și sărăcia determinată de lipsa de mijloace pentru a procura produsele. În ziua în care vom reuși să eliminăm sărăcia, fantoma comunismului va dispărea definitiv.

Stimați colegi, România și celelalte state estice au ajuns sub acest sistem ca urmare a deciziilor liderilor mondiali, dintre care numai unul era comunist. Restul reprezentau sisteme democratice.

Să nu uitați acest adevăr istoric atunci când evaluați, apreciați sau decideți asupra situației actuale sau asupra viitorului fostelor state comuniste membre sau nu ale Uniunii Europene!

Ljudmila Novak (PPE-DE) – (SL) Observ cu regret că niciuna din fostele țări comuniste nu a investigat pe deplin și nu a recunoscut crimele comunismului din perioada următoare celui de-al Doilea Război Mondial.

Din cauza faptului că aceste regimuri au fost la putere timp de decenii după război, ele au reușit să distrugă cea mai mare parte din dovezi. De aceea, criminalii sau făptașii nu au fost numiți, să nu mai vorbim de condamnare. Istoria a fost scrisă de învingători.

Uniunea Europeană trebuie să facă apel la toate țările ce au fost conduse înainte de regimuri comuniste, pentru a le permite propriilor istorici să efectueze cercetări și să includă întregul adevăr despre era de după război în manualele școlare. Ar trebui să se scrie de asemenea despre vina forțelor aliate din Vest care au returnat sau extrădat exilați în mâinile comuniștilor.

Uniunea Europeană ar trebui de asemenea să facă apel la statele membre, pentru ca ele să ia în considerare redenumirea acelor străzi și piețe ce poartă numele unor eroi controversați, cum ar fi Tito în Iugoslavia, care au fost învinovați de numeroase crime după război, în virtutea rolurilor lor din acel moment.

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Doamnă președintă, când aud în această adunare că comuniștii nu sunt pregătiți să-și plece capetele, în ciuda a zeci de milioane de victime ale Canalului Marea Albă - Marea Baltică, a milioane de oameni deportați în Siberia din multe națiuni (inclusiv ruși, numai numărul polonezilor ajunge la milioane) și în ciuda condamnării a națiuni întregi la moarte, spre exemplu tătarii crimeeni, sunt uimită și îngrozită.

Căpitanul de cavalerie Pilecki, care a intrat în Auschwitz ca voluntar și care a fost mai târziu închis de comuniști, i-a spus soției sale „Auschwitz a fost o joacă”. Țara mea a fost afectată de amândouă sistemele

totalitare și rănilor încă nu s-au vindecat. Niciun astfel de sistem nu are dreptul să existe. Ar trebui să-i comemorăm pe cei care au luptat contra totalitarismului și ar trebui să onorăm memoria victimelor.

Bogusław Sonik (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, Comunitatea Europeană trebuie să facă toate eforturile pentru a păstra vie amintirea eroilor și pentru a nu permite trivializarea crimelor totalitare. Soarta celor care au rezistat, celor care, ca și căpitanul de cavalerie Pilecki, au fost uciși, ar trebui să fie mereu în mintea noastră, în special deoarece ideea unei integrări europene s-a născut printre oamenii care s-au opus nazismului și comunismului. Mai mult, această idee este cea care a prevenit viitoare conflicte și ieșirea la suprafață a regimurilor totalitare la sfârșitul războiului.

Stabilirea unei Zile internaționale a eroilor luptei contra totalitarismului ar fi un pas în direcția unei viziuni comune a istoriei europene a secolului 20 și ar fi o parte a luptei comune contra prejudecăților reciproce și a ignoranței în ceea ce privește faptele istorice. Menținerea crimelor regimurilor totalitare - nazist și comunist - în mintea europenilor ne poate aduce speranța că pe continentul nostru nu vor mai exista niciodată astfel de evenimente tragice.

György Schöpflin (PPE-DE) – Doamnă președintă, există o altă dimensiune a acestei dezbateri. Nu numai Europa unită trebuie să privească de urgență spre întregul trecut, ci același lucru este în mod special valabil pentru stânga europeană.

Fără o analiză amănunțită a trecutului, stânga existentă într-o parte din fostele state comuniste este obligată - se auto-obligă - să trăiască într-un trecut fals, un trecut din care sunt eliminate tot felul de evenimente dureroase. Acest lucru forțează și mai mult stânga să protejeze un trecut fals și, astfel, credibilitatea sa democratică este erodată. Având în vedere că stânga din vest acceptă această stângă postcomunistă nereconstruită ca un partener legitim, și aceasta este obligată să apere un trecut ce nu poate fi apărut. În consecință, propriul său angajament față de democrație este slăbit din această perspectivă.

Csaba Sógor (PPE-DE) – Doamnă președintă, Europa are o istorie turbulentă în ceea ce privește totalitarismul și restricționarea libertăților fundamentale. În unele părți ale Europei, secolul 20 a fost marcat de astfel de regimuri totalitare.

Azi avem obligația morală de a ne asigura că fiecare cetățean al Uniunii Europene se bucură de aceleași drepturi. Este foarte important ca UE să sprijine și drepturile minorităților, în special deoarece multe țări din întreaga lume nu respectă drepturile de bază în această privință.

În același timp, aș vrea să subliniez că, în timp ce UE vorbește contra discriminării și a încălcării drepturilor omului în cazuri ca Tibetul, ne este clar tuturor că până și în Uniunea Europeană există minorități etnice și lingvistice care sunt deseori ținute asimilării culturale și lingvistice. Această practică a unora din statele din UE este un aspect ce ar trebui revizuit și reconsiderat în mod serios.

Maghiarii din România, cetățenii pe care îi reprezintă, sunt un exemplu în acest sens.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, sugestia domnului Szájer de a stabili o zi pentru comemorarea istoriei victimelor totalitarismului este foarte bună. Consider că este o idee foarte bună deoarece, în timp ce ororile naziste sunt destul de cunoscute și până și câțiva germani au încercat să absoarbă acest lucru, în mod paradoxal, puține se cunosc despre stalinism. Paradoxul se află în faptul că până și siberienii, din țara lui Stalin, considerau că acesta era un om bun și că motivul greutăților Rusiei se afla în altă parte.

Nu îi putem auzi pe milioanele de oameni ce și-au pierdut viețile în Siberia și nu vom ști cum au suferit, dar cunosc una dintre victime care este încă în viață. Acea persoană încă simte, chiar și când merge pe stradă, că nu mai este în viață. Aceasta este o consecință a faptului că a fost trimisă în Siberia. Cei care au supraviețuit cunosc ce înseamnă suferința. Există un proverb rusesc care spune (*deputatul a rostit apoi câteva cuvinte în rusă*) – ceea ce înseamnă „dacă nu ai fost acolo, vei fi și dacă ai fost acolo, nu vei uita”. Cred că ar trebui să vorbim deschis despre amândouă formele de totalitarism.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE) – Doamnă președintă, ar trebui să facem tot ce ne stă în putere pentru a opri declinul moral al Europei. Oportunismul este cel mai evident atunci când crime masive împotriva umanității, comise în secolul trecut, sunt neglijate. Din nefericire, această neglijare a crimelor totalitarismului comunist aduce cu ea o îndulcire a viziunii despre neonaziști în Germania, Rusia sau în orice altă parte: oricare din aceștia ar putea întreba: dacă sovieticii sunt iertați, de ce nu pot fi iertați și strămoșii noștri?

Rădăcinile acestui fenomen negativ se află în Nürnberg, unde naștii au fost pur și simplu achitați de delictul de a fi inițiat o conspirație cu Stalin în al Doilea Război Mondial. Cea mai mare crimă a fost ignorată din

cauza unui proces. De ce? Deoarece umbra lui Stalin - omologul lui Hitler - a planat peste tribunal timp de doi ani cruciali. Chiar și atunci, Vestul a capitulat moral în fața sovieticilor. Dar nu există niciun motiv să rămânem limitați mental și înfricoșați pentru totdeauna.

Alexandr Vondra, *Președinte în exercițiu al Consiliului – (CS)* Doamnelor și domnilor, îmi voi încheia azi discursul în cehă. Voi încerca să rezum și, în același timp, să răspund unora dintre întrebările pe care le-ați adresat aici. Cred că este vorba de trei probleme. În primul rând, aș dori să le mulțumesc tuturor că au participat la audierea de săptămâna trecută și la această dezbateră plenară. Dacă aceasta a fost prima concluzie este de acest tip dintr-o lungă perioadă, atunci nu poate fi decât un lucru bun și consider că prima concluzie este că trebuie să conducem această dezbateră și să o continuăm. Acesta este obiectivul Platformei memoriei și conștiinței europene. De ce este important să avem o astfel de platformă la nivel european? Este foarte importantă pentru că este un instrument împotriva uitării. Dacă uităm trecutul, bineînțeles, creăm șansa ca răul să se întoarcă pe ușa din spate în viitor. Aceasta este și o șansă de a combate relativizarea crimelor din trecut. Hitler și Stalin sunt la fel. Bineînțeles, au existat țări unde nazismul a facilitat sau a ajutat la apariția ulterioară a comunismului și a crimelor acestuia. Orice tip de relativizare totuși - și nu vreau să politizez - orice tip de relativizare este extrem de periculos.

În al doilea rând, trebuie să menținem sensibilizarea istorică în educația europeană. Și aici consider că trebuie să sporim instrumentele financiare pentru a ne asigura că oferim un loc conștiinței trecutului totalitar al Europei în domeniul educației. Aceasta a fost una din constatările audierii ce s-a ținut săptămâna trecută. Acest lucru necesită resurse și aș dori să-i mulțumesc Comisiei și comisarului Figel în special pentru dorința Comisiei de a coopera cu noi în această chestiune.

În cele din urmă, dar nu fără importanță, este chestiunea concluziilor dezbaterii. Președinția este de scurtă durată, de numai șase luni. Ne aflăm la jumătatea drumului, Parlamentul va ajunge la finele mandatului în curând și, bineînțeles, nu pretind că vom putea obține imposibilul, dar consider că ideea de a crea anumite instituții la nivel european, fie ele muzee, institute de cercetare sau fundații, este ideea de care avem nevoie. Audierea de săptămâna trecută a reunit reprezentanții mai multor instituții asemănătoare, care există la nivel național, și, după părerea mea, există o nevoie urgentă de a crea astfel de instituții la nivel paneuropean. Totuși, sarcina le aparține în primul rând organismelor ce sunt răspunzătoare de continuitate mai degrabă decât președinției rotative de șase luni. Dacă sarcina noastră a fost de a contribui la inițierea anumitor dezbateri, atunci aș dori să vă mulțumesc din nou că ați fost receptivi la aceste dezbateri și îi provoc pe aceia dintre dumneavoastră care veți fi răspunzători de continuitate pe viitor să continuați dezbateră; poate într-o zi acest lucru va duce la crearea într-adevăr a unor astfel de instituții.

Ján Figel, *membru al Comisiei – (SK)* Am explicat deja esența misiunii Comisiei în introducerea mea și pot doar reconfirma că suntem pregătiți și dornici, ceea ce reprezintă de asemenea un factor important. În cazul în care Comisia Europeană este dispusă să sprijine acest proces, atunci am menționat deja următoarele etape, care ar implica finalizarea unor studii ale diferitelor metode și mecanisme aplicate de statele membre în acest domeniu și prezentarea raportului așteptat anul următor. Totuși, mai am ceva de adăugat, puțin aparte de subiectul dezbaterii. Unii dintre vorbitori au subliniat faptul că se aniversează 20 de ani de la prăbușirea comunismului, de la căderea Zidului Berlinului și a Cortinei de Fier în Europa și că a trecut mult timp. După părerea mea, nu este niciodată prea târziu și ar fi o neglijență din partea Parlamentului, acest Parlament extins recent, să nu prezinte o declarație despre crimele comunismului totalitar și să nu inițieze o discuție, deoarece aceasta este o experiență pe care mulți oameni au adus-o aici și, într-adevăr, majoritatea celor care au participat la dezbateră vin din noile state membre.

Și eu mi-am trăit mare parte din viață sub sistemul totalitar în Cehoslovacia și din experiența personală și generală a tuturor celor implicați ar trebui să creăm o memorie europeană, o comuniune europeană, și, în același timp, trebuie să susținem procesele ce previn întoarcerea totalitarismului și trivializarea și negarea crimelor acestuia sau negarea adevărului. Negarea acestor crime reprezintă de fapt o relativizare nu numai a adevărului, dar și a eticii și moralității, ducând la alte și alte probleme și la ideea că eliminarea oamenilor duce la eliminarea problemei. Ideea că problemele pot fi eliminate prin eliminarea oamenilor este unul din principiile stalinismului.

Eu văd extinderea UE într-un sens mai larg și din acest motiv pot identifica diferitele forme de totalitarism care au fost menționate, diferitele forme din diferite țări. Avem responsabilitatea de a le identifica, de a ni le aminti și de a lua măsurile corecte pentru a crea un punct de sprijin pentru restituirea, reabilitarea, stabilirea justiției, susținerea supremației adevărului, respectarea demnității umane și pentru orice altceva ce înseamnă dreptate și democrație.

Aș dori de asemenea să spun că simțim deseori că amenințările de departe și din exterior și că liniile ce divid lumea de azi n-au nimic de-a face cu religia sau civilizația sau cultura, ci cu respectul pentru viața umană și pentru ființele umane pe de o parte (definite prin drepturile omului) și fanatismul de orice tip ar fi el, de cealaltă parte. Există multe tipuri diferite de fanatism. Recunoaștem aceste tipuri de fanatism și în lumea de azi și, exact din acest motiv, educația menționată de Alexander Vondra este atât de importantă, astfel încât și tinerii și cei care nu mai sunt tineri să fie capabili să facă distincția între respectul uman și extremism, populism, naționalism sau fanatism în oricare dintre multele lor forme.

Aș dori să închei subliniind sprijinul real al Comisiei Europene față de acest proces și angajamentul acesteia pentru căutarea unor căi de asistență. Această dezbatere este doar un pas, dar vor urma alte chestiuni. Trebuie să facem mult mai multe la nivelul statelor membre. Aș dori să închei menționând că extinderea de azi a UE este posibilă numai datorită sacrificiului multor oameni și că ea nu a avut loc printr-un proces automat. Nici Europa unită, nici democrația, nici libertatea sau statul de drept nu au fost înființate automat, ci au apărut ca rezultat al unor eforturi enorme și al vărsărilor de sânge frecvente. Trebuie să ne amintim acest lucru.

În cele din urmă, aș dori să închei cu ce a spus - cred - domnul Tunne Kelam despre extinderea Uniunii, care nu implică numai geografia, piețele și numărul de țări, ci și o extindere a conștientizării, a memoriei și a respectului și responsabilității. Dacă putem include toate acestea în procesul pe care îl sărbătorim azi, după cinci ani de la extindere, atunci vom fi pregătiți pentru alte procese și pentru viitor. Dacă eșuăm în a le include, atunci calea va fi mult mai dificilă. Vă mulțumesc foarte mult și îmi exprim cele mai bune urări față de o extindere nu numai a memoriei, ci și a responsabilității.

Președinta – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc în următoarea mini-sesiune.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Slavi Binev (NI), în scris – (BG) Justiția este una dintre valorile fundamentale ale Europei.

Îmi susțin colegii deputați din UEN și rezoluția RC-B6-0165/2009 pe care au depus-o, subliniind faptul că UE este întemeiată pe principiul statului de drept, care este un element fundamental al democrației. Exact acesta este principiul pe care alegerile parlamentare trebuie să se bazeze. Totuși, problema cumpărării voturilor din Bulgaria indică exact opusul.

După ce alegerile locale anterioare au fost compromise în repetate rânduri prin cumpărarea evidentă de voturi de către GERB (Cetățenii pentru Dezvoltarea Europeană a Bulgariei) și DPS (Mișcarea pentru Drepturi și Libertăți), cetățenii de rând au rămas cu sentimentul că nu au dreptul să aleagă. Acest lucru a avut ca rezultat diminuarea disponibilității de a vota din nou.

În ciuda codului penal existent și a numeroaselor semne de încălcare a legii, nicio persoană menționată în raportul Comisiei nu a fost condamnată pentru aceste delikte, deoarece, în mod evident, autoritățile ce trebuie să aplice legea nu doresc să oprească cumpărarea de voturi. În Bulgaria, sistemul judiciar încă demonstrează o anumită lipsă de hotărâre și făptașii binecunoscuți pregătesc din nou campaniile dinaintea alegerilor, în timp ce cei care și-au vândut voturile caută acum noi cumpărători cu cea mai bună ofertă.

Aș vrea să subliniez că atât timp cât aceste încălcări ale legii sunt permise în Bulgaria și dacă statul continuă să nu ia nicio măsură în privința acestei chestiuni, alegătorii cinstiți sunt de fapt privați de un drept uman de bază - dreptul de a alege! Îndemn Parlamentul să nu se complacă în inacțiune.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris – (PL) Doamnelor și domnilor, problema totalitarismului în Europa este determinată de faptul că experiențele fiecărui stat membru în acest domeniu sunt foarte diferite. Mulți europeni pur și simplu nu știu cum era viața sub sistemele totalitare și cineva care nu înțelege totalitarismul are tendința naturală de a trece cu vederea crimele comise sub aceste sisteme, privindu-le ca pe simple evenimente ce au avut loc de-a lungul istoriei. Totuși, comunismul și fascismul nu numai că au combătut activ majoritatea valorilor Europei, ci erau pregătite să încalce toate principiile etice în numele unor idei bolnave și degenerate - și aceste sisteme chiar au încălcat acele principii, aducând durere, suferință și moarte pentru milioane de oameni.

Cu cât mai mulți europeni cunosc adevărata față a totalitarismului, cu atât va fi mai bine pentru viitorul Uniunii Europene. Nu este vorba aici de comemorarea suferinței a milioane de oameni. Este vorba despre înțelegerea consecințelor dramatice care au fost cauzate și încă mai sunt cauzate de practicile totalitare în multe țări din Europa. Solidaritatea, libertatea, empatia, toleranța, dialogul - toate aceste valori par oarecum

diferite dacă le privim din perspectiva experiențelor cu totalitarismul. Să ne amintim acest lucru. Stabilirea unei Zile internaționale a eroilor luptei contra totalitarismului ar ajuta fără îndoială la sporirea nivelului de cunoștințe despre un trecut dureros. La rândul lui, acest lucru ar contribui la o reducere a prejudecăților, la o limitare a stereotipurilor și la speranța că Europa nu va mai cunoaște niciodată totalitarismul.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.00 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

11. Consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet (dezbateri)

Președintele- Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de domnul Stavros Lambrinidis, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind consolidarea securității și a libertăților fundamentale în rețeaua internet [2008-2160(INI)] (A6-0103/2009).

Stavros Lambrinidis, raportor - (EL) Domnule președinte, trăim într-o epocă în care toată lumea - guverne, companii private și chiar răufăcătorii - caută să aibă un maximum de acces la datele noastre electronice, la viața noastră privată.

Internetul în special oferă detalii despre viața noastră privată, lucru inimaginabil în urmă cu câțiva ani. În același timp, este clar că acesta ne înlesnește exercitarea drepturilor fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea de acțiune politică, libertatea de cunoaștere și educație și libertatea de asociere.

Dar este mai puțin clar că riscăm ca înseși aceste libertăți să ne fie încălcate drept urmare a folosirii internetului, prin supravegherea secretă din partea guvernelor, a companiilor private și chiar a răufăcătorilor a ceea ce facem sau căutăm pe internet. Este deci și mai puțin clar cum putem atinge un echilibru în acest domeniu, cum putem reglementa internetul astfel încât să profităm de avantajele pe care acesta le oferă, limitând în același timp pericolele sale evidente.

Raportul meu va încerca să răspundă la aceste întrebări. Între altele:

- în primul rând, acesta solicită o inițiativă europeană pentru elaborarea unei carte universale a drepturilor pe internet;

- în al doilea rând, acesta semnalează nevoia unei lupte eficace, dar proporționale, împotriva formelor noi sau vechi de criminalitate informatică, cum ar fi furtul de identitate și protecția drepturilor de proprietate intelectuală, scoțând în evidență în același timp faptul că legislația nu trebuie să aibă drept rezultat supravegherea sistematică a tuturor cetățenilor, suspecti sau nu, pe bună dreptate sau nu, deoarece aceasta ar constitui o violare gravă a vieții private a acestora;

- în al treilea rând, în ceea ce privește dreptul de acces la internet al cetățenilor, raportul invită guvernele să asigure accesul la internet pentru cetățenii cei mai săraci din regiunile cele mai izolate;

- în al patrulea rând, raportul subliniază faptul că analfabetismul informatic va fi noul analfabetism al secolului XXI, echivalent cu incapacitatea de a citi sau a scrie în secolul XX și că, în consecință, accesul la internet este un drept fundamental, echivalent cu dreptul la școlarizare;

- în al cincilea rând, raportul solicită măsuri de limitare a consimțământului din partea utilizatorilor, o problemă majoră pe care o voi dezbate în continuare.

Problema consimțământului este extrem de complicată și dacă nu o rezolvăm acum, o să ne lovim mereu de ea. Permiteți-mi să vă dau un exemplu: în urmă cu câteva decenii, nimeni nu știa ce ziar citești; numai familia mea știa acest lucru și poate câțiva dintre prietenii mei. De aceea - și acest lucru este adevărat în special în timpul unei dictaturi - serviciile secrete au încercat să îmi afle preferințele, ca să îmi poată întocmi un dosar. Ca să poată spună că dl Lambrinidis citește un ziar sau altul, deci este comunist sau pro-american. Astăzi, de fiecare dată când citești un ziar, las o urmă. Asta înseamnă că firme private pot să realizeze „dosare” similare, pot să-mi creeze un profil care să conțină lucrurile în care cred, obiceiurile mele alimentare și chiar starea mea de sănătate. Faptul că vizitez aceste website-uri înseamnă că îmi dau consimțământul ca societatea în care trăiesc să regreseze cu 40 de ani?

Trebuie să adoptăm urgent legi raționale, care să realizeze un echilibru între combaterea delictelor și protejarea drepturilor în această epocă electronică. Acest echilibru pare dificil de atins, dar nu este de fapt așa. Este realizabil. Trebuie să încetăm să ne comportăm ca și cum ciber spațiul nu ar face parte din viața noastră cotidiană, ca și cum ar fi ceva separat. Aceasta este viața noastră. Asta înseamnă că toate drepturile și limitele care se aplică poliției și companiilor private pe internet trebuie să se aplice și în afara acestuia, altfel riscăm să abolim libertățile de dragul securității și, în cele din urmă, să nu avem nici libertăți și nici o siguranță reală.

În încheiere, aș dori să mulțumesc călduros raportorilor alternativi din toate grupurile politice prezenți astăzi în sală pentru sprijinul lor considerabil. Mulțumirile mele tuturor deputaților europeni din Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne pentru sprijinul unanim pe care acest raport l-a primit din partea tuturor partidelor. Aștept cu nerăbdare ca acesta să fie aprobat în plen.

Ján Figel, membru al Comisiei - Domnule președinte, aș dori să mulțumesc Parlamentului, în general, și în special domnului Stavros Lambrinidis, pentru acest raport deosebit de important, care oferă o contribuție foarte oportună la promovarea libertăților fundamentale și a securității pe internet.

În timp ce internetul capătă din ce în ce mai multă greutate în societățile și economiile moderne, având un impact asupra multor domenii din viața noastră, ritmul uimitor de dezvoltare tehnologică aduce în același timp provocări semnificative, cărora trebuie să le răspundem corespunzător dacă vrem să beneficiem pe deplin de oportunitățile oferite de internet și de societatea informațională.

Împărtășim în special preocupările domnului Lambrinidis cu privire la protecția datelor personale, o problemă de cea mai mare relevanță pentru utilizatorii de internet. Aș dori să vă asigur de angajamentul continuu al Comisiei pentru consolidarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor și, în special, pentru asigurarea unui nivel crescut de protecție a confidențialității și a datelor personale, atât pe internet, cât și în alte contexte.

Cred cu tărie că urmărirea unei protecții adecvate a confidențialității nu contravine nevoii de a garanta o mai mare siguranță. Într-adevăr, aceste două obiective pot și trebuie să fie urmărite în sinergie.

Stabilitatea și securitatea internetului au fost prioritățile noastre la Reuniunea mondială la nivel înalt asupra societății informaționale din 2005 și continuăm în urmărirea acestor obiective. Aceste chestiuni vor fi prezentate în curând printr-o nouă strategie pentru protecția infrastructurilor critice de informație și pentru sporirea gradului de pregătire al Europei împotriva atacurilor informatice și a întreruperilor în funcționarea sistemelor informatice la scară largă. Această strategie include un plan de acțiune care trasează principiile și orientările pentru stabilitatea și rezistența internetului. -

Cooperarea strategică cu statele terțe va fi dezvoltată în cadrul strategiei, în special prin dialoguri în cadrul societății informaționale, ca metodă de atingere a unui consens global în acest domeniu. În același timp, Comisia este convinsă că este necesar să asigurăm respectarea libertăților fundamentale pe internet, de exemplu libertatea de exprimare.

Din nou, aceste două scopuri nu se exclud reciproc. Raportul dumneavoastră dezvoltă posibilitatea de a lucra la standarde globale, la protecția datelor și la libertatea de exprimare. Comisia participă la conferințele internaționale anuale ale comisarilor însărcinați cu protecția datelor și urmărește activitățile continue desfășurate în vederea elaborării unor eventuale standarde internaționale viitoare în materie de protecție a confidențialității și a datelor personale. Suntem devotați promovării standardelor înalte de protecție de care cetățenii UE se bucură în prezent.

În ceea ce privește libertatea de exprimare, Comisia va continua să promoveze acest drept fundamental în forumurile internaționale. O nouă legislație în acest domeniu nu este considerată pentru moment cea mai bună opțiune. Avem deja câteva instrumente legislative internaționale cu caracter obligatoriu în acest domeniu. În acest moment, consider că este util să începem să ne gândim serios la moduri adecvate de aplicare a legislației existente. Este vorba deci despre punerea în aplicare. De asemenea, această reflecție ar trebui să includă și să ajute actorii comerciali mondiali să-și definească mai bine rolurile și responsabilitățile în promovarea și consolidarea libertății fundamentale de exprimare în mediul universal online al internetului.

Aș dori să închei printr-un comentariu general. Consider că ar trebui să abordăm provocările serioase pe care acest raport le scoate la lumină și să ne asigurăm că exercitarea concretă a drepturilor și libertăților nu este îngreunată în mod nejustificat pe internet.

De exemplu, un element esențial din strategia Comisiei pentru o societate informațională sigură a fost, începând din 2006, preocuparea de a avea o abordare holistică, asigurând coordonarea între părțile implicate,

dar recunoscând în același timp că fiecare dintre acestea are de îndeplinit roluri și responsabilități specifice. Fiecare dintre noi are responsabilitatea de a se asigura că acțiunile noastre pe internet nu limitează în mod nejustificat - și, dacă este posibil, că acestea chiar promovează - siguranța celorlalți în acest mediu.

De aceea, în spiritul cooperării, Comisia sprijină acest raport și îl consideră binevenit.

Manolis Mavrommatis, raportor pentru avizul Comisiei pentru cultură și educație - (EL) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să-i mulțumesc raportorului, domnul Stavros Lambrinidis, pentru raportul important pe care l-a elaborat și pentru obiectivul său de protecție a datelor personale, principiu pe care cei mai mulți dintre noi, inclusiv eu, îl respectăm.

Ca raportor pentru aviz din partea Comisiei pentru cultură și educație, consider că internetul este o platformă de excepție pentru difuzarea culturii și a cunoștințelor; subliniez acest lucru pentru a felicita și a mulțumi onorabililor mei prieteni din Comisia pentru cultură care au votat în favoarea avizului meu.

De exemplu, arhivele digitale ale muzeelor, cărțile electronice, muzica și materialele audiovizuale pot fi accesate de către oameni din toate colțurile lumii. Cu toate acestea, din păcate, în vasta lume a ciberspățiului, materialele culturale nu se bucură de o protecție adecvată. Pirateria este mai degrabă o regulă decât o excepție, iar autorii pierd de pe urma distribuirii ilegale a proprietății lor intelectuale. Cu alte cuvinte, poezii, textierii, compozitorii, producătorii și toți cei ce lucrează într-un domeniu ce ține de creație.

Există trei lucruri care facilitează răspândirea pirateriei: facilitățile tehnologice și costul scăzut al copierii, condițiile economice precare și extinderea accesului la internet.

Amendamentul 4 restabilește recomandarea Comisiei pentru cultură pentru un echilibru corect între drepturile și libertățile tuturor părților implicate și pentru ca toate drepturile fundamentale ale persoanelor, bazate pe Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, să fie apărute și protejate în cadrul folosirii pe scară largă a internetului.

De aceea sprijinim acest amendament, care reiterează faptul că drepturile fundamentale sunt de importanță egală și că toate drepturile trebuie protejate în același fel.

Nicolae Vlad Popa, în numele Grupului PPE-DE – Acest raport este produsul colaborării dintre membrii acestui for. De aceea, vreau să mulțumesc colegilor mei, și în special dlui Lambrinidis, dar și dnei Gacek, și dlui Alvaro, și dnei Segelström, și dlui Mavrommatis, cu care am avut plăcerea să concluderez, mai mult ca raportor alternativ.

Consider că raportul acoperă principalele teme de interes privind consolidarea securității și a drepturilor fundamentale ale omului pe internet, referindu-se la protejarea drepturilor stipulate prin reglementările specifice în vigoare, în dimensiunea lor digitală, precum și la recunoașterea și dezvoltarea noilor principii ale guvernării internetului.

Textul păstrează un bun echilibru între protecția libertății de exprimare și a vieții private și necesitatea continuării luptei împotriva infracționalității informaționale – cybercrime – punctând și problema importantă a supravegherii excesive a activităților pe internet, ce poate degenera într-o nouă formă de cenzură.

Sunt tratate chestiunile privind dimensiunea educativă a internetului, e-learning, definirea identității digitale, precum și recunoașterea dreptului utilizatorului asupra conținutului postat de acesta pe internet și protejarea datelor cu caracter personal, în sensul acordării posibilității de a șterge definitiv propriul conținut postat.

Acestea sunt subiecte sensibile în contextul actual, în care rețelele sociale sunt din ce în ce mai populate de tineri, și nu numai. De aceea, i-am îndemnat pe colegii mei să voteze acest raport cu toată convingerea.

Inger Segelström, în numele Grupului PSE - (SV) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi domnului Lambrinidis și tuturor membrilor Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne care au făcut din acest raport unul atât de constructiv și bine gândit. Aș dori de asemenea să mulțumesc pentru sprijinul primit pentru amendamentele pe care le-am propus. Acesta este un sprijin acordat în special consolidării drepturilor utilizatorilor și consumatorilor.

Capitolul despre aplicațiile tehnologiei - de exemplu, monitorizarea traficului pe internet - este foarte important. Este bine că acum Parlamentul European declară vehement că drepturile omului și viața privată a cetățenilor sunt prioritare.

Raportul precizează clar că traficul pe internet poate fi monitorizat numai dacă există o suspiciune cu privire la un delict sau în cadrul unei proceduri legale ca urmare a unei hotărâri judecătorești. Aceasta va constitui o bază importantă pentru monitorizarea drepturilor civile. Acest raport introduce măsurile necesare exact la timp.

Sunt surprinsă de amendamentele propuse de către Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, precum și de către Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa. Propunerile lor slăbesc drepturile civile și caracterul privat al vieții cetățenilor. Aceștia nu au avut o privire critică asupra a ceea ce progresul tehnic poate aduce dacă nu suntem atenți.

Bineînțeles, delictele pe internet și delictele care exploatează copiii și tinerii trebuie combătute. Cu toate acestea, problema centrală în acest context este, de exemplu, faptul că guvernul suedez conservator a adoptat așa-numita lege FRA, o lege care promovează verificarea cetățenilor care nu sunt infractori și care nu au comis nici un delict, pe câtă vreme cetățenii sunt cei care ar trebui să ne verifice pe noi. Raportul reprezintă o critică severă a guvernului suedez conservator, care a sfidat toate criticile și a introdus legea FRA în Suedia. Autoritățile suedeze au acum dreptul să monitorizeze traficul pe internet fără să existe vreo suspiciune cu privire la un delict sau la un risc pentru siguranța indivizilor sau a societății.

În urma deciziei de mâine, presupun că guvernul suedez va reveni asupra abordării sale și se va asigura că legea va fi schimbată. Altfel, se va găsi în opoziție cu Parlamentul European și cu reprezentanții aleși ai celor 27 de state ale UE.

Alexander Alvaro, în numele Grupului ALDE-(DE) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi domnului Lambrinidis pentru treaba bună pe care a făcut-o. Domnia sa i-a implicat pe deplin pe toți raportorii alternativi în realizarea acestui raport și a făcut tot ce a putut pentru a ajunge la un compromis.

Prezentul raport, care face referire la importante chestiuni cu care se confruntă societatea informațională, este un important pas înainte pentru crearea unui internet care să garanteze atât securitatea cetățenilor, cât și libertățile lor fundamentale. Granița dintre libertate și securitate nu se încheie la frontiera lumii virtuale. În raport, autorul a luat în considerare lupta împotriva criminalității informatice, a pornografiei infantile, a furtului de identitate și a fraudei, precum și împotriva încălcării drepturilor de autor. Raportorul a încercat să implice agenția Europol și demonstrează clar că legile în vigoare în lumea fizică trebuie să se aplice și lumii virtuale.

În același timp, domnia sa a reușit să atingă un echilibru între protecția drepturilor civile, libertatea de exprimare, protecția datelor și dreptul de ștergere completă a datelor de pe internet. Până în prezent, internetul nu uită. Unii dintre noi ne bucurăm că internetul nu exista când aveam 13, 14, 15 sau 16 ani, când am comis niște păcate ale tinereții, pe care nu am vrea să le vedem acum pe YouTube sau Facebook.

Raportorul a subliniat necesitatea accesului la informație și, mai ales, a accesului la internet și a respectării proprietății intelectuale. Sunt conștient că, pentru mulți deputați, raportul nu aprofundează îndeajuns problema respectării proprietății intelectuale și a drepturilor de autor. Să ne aplecăm asupra acestei probleme pe baza Directivei privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală și să scoatem în evidență punctele în cauză în cadrul acestei directive.

Acest raport stabilește clar că cenzura pe internet sau blocarea accesului la rețea, dispoziții planificate sau aplicate deja în unele state membre în Europa, nu sunt măsuri demne de o societate deschisă ca a noastră și că Uniunea Europeană nu va urma exemplul statelor totalitare, restricționând accesul cetățenilor la informație sau oferindu-le numai informația pe care ele cred că cetățenii trebuie să o cunoască.

Sunt încântat că avem un raport echilibrat, care ține cont de cerințele societății informaționale, și aș fi foarte bucuros dacă atât grupul din care fac parte, cât și alte grupuri ar oferi acestui raport un sprijin cât mai larg mâine, astfel încât să putem dezvolta un internet în interesul societății.

Roberta Angelilli, în numele Grupului UEN-(IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, alți deputați au spus deja acest lucru, dar aș dori să repet că internetul nu trebuie criminalizat sau cenzurat, deoarece acesta oferă posibilități de comunicare, socializare, informare și cunoaștere, dar că există totuși necesitatea de a dezvolta o strategie globală pentru combaterea criminalității informatice.

În special, trebuie să protejăm copiii, să educăm și să informăm părinții și profesorii cu privire la noile pericole potențiale ale internetului. Europa trebuie să fie în stare să acționeze eficace pentru realizarea acestor obiective și aș dori să felicit raportorul pentru treaba bună pe care a făcut-o.

Totuși, în ciuda sancțiunilor și a nivelului destul de crescut de protecție prevăzut de legislația statelor membre împotriva abuzului online, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, nivelul de protecție a copiilor trebuie ridicat și mai mult, din perspectiva dezvoltării constante a noilor tehnologii, în special a internetului, precum și a utilizării de noi forme de ademenire online a copiilor de către pedofili.

Din acest motiv, am hotărât să propun un amendament la acest raport, solicitând în mod explicit statelor membre să-și actualizeze legislația cu privire la folosirea internetului de către minori, în special prin introducerea delictului de ademenire, așa cum este definit acesta în Convenția din octombrie 2007 a Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării și abuzului sexual.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL-(SV) Domnule președinte, aș dori să-i mulțumesc foarte mult domnului Lambrinidis pentru că a reușit în acest raport să respecte siguranța pe internet, protejând și respectând în același timp drepturi fundamentale de neprețuit. Presupun că protecția drepturilor noastre fundamentale, așa cum este abordată în acest raport, va primi de asemenea sprijin când vom lua o decizie cu privire la pachetul telecom. Există o legătură clară între acest raport și pachetul telecom. Sper că până atunci vom fi cu toții de acord că este important să protejăm libertățile civile.

Așa cum au spus deja mai mulți deputați, internetul a adus posibilități sporite pentru libertatea de exprimare. Cetățenii care în mod normal nu au acces la forumurile de discuție ale mass-mediei difuzate la scară largă pot provoca discuții și pot urmări problemele care îi interesează. Internetul reprezintă o nouă platformă pentru schimbul de opinii de care avem mare nevoie pentru mobilizarea politică. Acesta oferă cetățenilor posibilități sporite de a monitoriza factorii de decizie. Este important ca cetățenii să aibă posibilitatea de a monitoriza ei înșiși legislatorii și pe cei care dețin puterea. Internetul a adus mai multă cunoaștere. În special, avem posibilitatea de a comunica și de a intra în contact cu oameni aparținând unor culturi diferite, aflați în alte părți ale lumii.

Când discutăm această problemă, este de asemenea important să ne asigurăm că avem o reală libertate de exprimare și garanții împotriva cenzurii și a controlului asupra opiniilor, informațiilor și formării de opinie, de exemplu. Drepturile fundamentale ale omului, libertatea de exprimare și confidențialitatea sunt elemente importante ale democrației și trebuie protejate și respectate constant. Internetul este deci un factor important în societatea democratică de astăzi și așa trebuie să rămână.

Aș dori deci să votăm împotriva amendamentului 5, care caută să elimine textul „să garanteze faptul că exprimarea unor convingeri politice controversate pe internet nu face obiectul unei urmăriri penale”. Dacă acest amendament este aprobat, acest lucru va fi un pas înapoi pentru democrație. Cine decide ce înseamnă opinii politice controversate? Este un drept democratic acela de a putea exprima opinii politice diferite.

Dreptul utilizatorilor de internet de a putea șterge definitiv date personale de pe site-uri este de asemenea important. Bineînțeles că trebuie să combatem criminalitatea pe internet, ca pe orice altă activitate criminală, dar acest lucru trebuie făcut într-un cadru legal sigur, în conformitate cu dreptul penal, așa cum procedăm pentru alte tipuri de delikte.

Criminalitatea informatică împotriva copiilor este o problemă deosebit de serioasă. În acest sens, ne bazăm pe Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării și abuzului sexual. Alte grupuri sociale sunt de asemenea afectate. Mă gândesc în special la femeile care au căzut victimă traficului de carne vie. Astăzi, industria sexului folosește internetul și violența sexuală îndurată de multe femei și copii. În acest context, aș dori să le reamintesc colegilor mei deputați că pot sprijini o declarație scrisă care caută să pună capăt acestei violențe, și anume Declarația scrisă nr. 94.

În încheiere, aș dori de asemenea să menționez pericolul constatat cu privire la așa-numitul război împotriva terorismului. Uneori, acesta a dus la restricții nejustificate impuse de guverne asupra libertății de exprimare și vieții private a indivizilor. Aceste restricții au avut drept rezultat un risc crescut pentru siguranța cetățenilor. Serviciile de securitate ale mai multor state au făcut schimb de date personale obținute din monitorizarea internetului. Acest lucru a pus în pericol viețile oamenilor, de exemplu în cazul în care cineva este forțat să fugă din țara de origine din cauza persecuțiilor politice. Vă rog să sprijiniți acest raport mâine.

Hélène Goudin, în numele Grupului IND/DEM-(SV) Domnule președinte, sunt fascinată în fiecare zi de ce instrument fantastic este internetul, dar, oricât ar contesta Uniunea Europeană acest lucru, o rețea mondială de calculatoare nu este o rețea europeană. A crede că un decret de la Bruxelles sau Strasbourg poate schimba această stare de fapt este neverosimil și foarte departe de realitate. Putem argumenta, pe bună dreptate, că Uniunea Europeană nu este forumul potrivit pentru a rezolva genul de probleme subliniate în acest raport. Permiteți-mi să vă dau câteva exemple. Raportul compară dreptul de acces la internet cu dreptul la școlarizare.

Este puțin exagerat când știm că dreptul sau oportunitatea de a merge la școală nu este o concluzie de la sine înțeleasă în multe state ale UE.

Protecția și promovarea drepturilor persoanelor pe internet și echilibrul pe care ar trebui să-l găsim între confidențialitate și securitate sunt extrem de importante, dar nici acestea nu sunt probleme care ar trebui rezolvate la nivelul Uniunii Europene. Această problemă este internațională și ar trebui rezolvată la nivel internațional.

O altă problemă importantă pentru mine este partajarea fișierelor. Suntem îndemnați aici să aplicăm măsuri penale comune pentru a proteja drepturile de proprietate intelectuală. Cred cu tărie că statele membre sunt cele care ar trebui să decidă ce constituie un delict și ce consecințe poate avea acesta, dacă ele există. Este inacceptabil ca Uniunea Europeană să meargă în totalitate pe linia industriei filmului și a industriei muzicale, în special din perspectiva faptului că încercăm să criminalizăm o întreagă generație.

În final, aș dori să spun că orice încercare de legiferare în acest domeniu va fi dificilă, deoarece tehnologia evoluează mult mai rapid decât politica.

Urszula Gacek (PPE-DE) - Domnule președinte, aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru că a preluat sugestia mea de a încuraja producătorii de software să ia măsuri suplimentare pentru blocarea accesului la site-uri pornografice sau violente.

Aceasta este o problemă deosebit de importantă pentru părinți. Este un fapt bine cunoscut că, adesea, copiii noștri au mai multe cunoștințe de operare a computerului decât noi. Părinții sunt poate vag conștienți că pot activa filtre în browserele de internet, dar asta cere un minim de cunoștințe cu privire la software-ul browserelor, precum și decizia conștientă de a activa sistemul.

Dacă filtrul ar fi preinstalat automat în poziția „pornit”, probabil că mult mai mulți copii - inclusiv cei mai mici, care folosesc din ce în ce mai mult internetul nesupravegheați - ar fi protejați de pericolul de a da din greșală peste site-uri care pot avea o influență negativă asupra lor. Solicit producătorilor să răspundă sugestiei noastre. Aceștia nu trebuie să vadă această propunere ca pe o obligație sau o restricție, ci mai degrabă ca pe o oportunitate de marketing. Dacă aș avea posibilitatea să aleg între două computere similare și aș vedea că unul dintre ele are marca „adaptat utilizării de către copii”, confirmând că filtrele au fost preinstalate, ca părinte aș alege acel produs. În timp, părinții care fac o astfel de alegere vor face din acest lucru un standard pentru industrie. Sper cu adevărat să putem atinge acest obiectiv cu sprijinul industriei.

Alin Lucian Antochi (PSE) - Astăzi internetul a atins o nouă fază, fiind considerat un instrument indispensabil în domeniul afacerilor, dar și un forum global de exprimare a diverselor opinii.

Totuși, această evoluție a generat poziții ambivalente. Pe de o parte, internetul continuă să ofere oportunități fabuloase, constituindu-se într-un catalizator al dezvoltării educaționale, culturale, economice și sociale, iar pe de altă parte, este perceput ca o platformă ce poate fi folosită în vederea promovării unor comportamente violente, ce atentează la libertatea și securitatea oamenilor.

Mai mult, prin natura sa globală, internetul a devenit și un pericol la adresa vieții private, activitățile cetățenilor pe internet fiind supuse deseori supravegherii de către guverne, autorități polițienești, companii, și chiar de către infractori și teroriști, degenerând până la furtul de identitate.

În acest context, trebuie identificată acea linie legală care să demarcheze asigurarea securității și libertăților fundamentale ale cetățenilor pe internet de o monitorizare nelimitată a acestora din partea diferitelor autorități, astfel încât legislația să devină eficace, și nu excesivă, în demersurile de combatere a crimei. De aceea, este necesară definirea unor standarde globale cu privire la protecția datelor, securității și libertății de exprimare, prin intermediul unei cooperări susținute între operatorii de internet și utilizatorii acestuia.

De asemenea, este importantă – și în acest sens îl susțin pe deplin pe raportor – examinarea și stabilirea limitelor consimțământului solicitat utilizatorului, fie de guverne sau de întreprinderi private, de a renunța la o parte a vieții private a acestora pentru a beneficia de anumite servicii sau privilegii pe internet.

Nu în ultimul rând, consider, dle Președinte, că statele membre trebuie să facă eforturi în alinierea legislațiilor naționale referitoare la protejarea drepturilor fundamentale pe internet, acest lucru putând contribui și la conturarea unei strategii comune de combatere a criminalității sau terorismului informatic.

Felicitările mele dlui Lambrinidis și întregii echipe care a contribuit la realizarea acestui raport.

Sophia in 't Veld (ALDE)-(NL) Domnule președinte, aș dori să mă alătur celor care au felicitat raportorul, care a pregătit un raport extraordinar. Doresc să discut pe scurt câteva puncte.

În primul rând, în ultimii ani am fost martorii intensificării rapide a stocării datelor personale de către companii și guverne. Guvernele folosesc baze de date ale companiilor, dar există încă diferite grade de protecție care se aplică primului și celui de-al treilea pilon - lucru pe care îl consider extrem de îngrijorător.

În al doilea rând - și mă bucur că amendamentul pe care l-am propus în acest sens a fost adoptat - bineînțeles că și răufăcătorii folosesc internetul în avantajul lor în diverse moduri. Numărul cazurilor de furt de identitate crește în mod alarmant și trebuie deci să solicităm Comisiei Europene să creeze un punct de contact pentru informații privind acest gen de furt - nu numai pentru schimbul de informații, ci și în beneficiul victimelor.

În al treilea rând, sunt într-adevăr necesare niște standarde mondiale. Se lucrează la aceste standarde, dar ele trebuie redactate printr-un proces democratic deschis și nu prin negocieri între funcționarii Comisiei Europene și cei din Statele Unite.

În ultimul rând, în timp ce Comisia Europeană vorbește adesea foarte frumos despre libertate și drepturi civile, am observat că, la inițiativa domnului comisar Frattini și cu sprijinul Consiliului, în ultimii ani au fost luate nenumărate măsuri care fac posibilă spionarea permanentă a cetățenilor și care le restricționează libertățile. A sosit timpul să evaluăm cele întâmplate și consecințele care decurg de aici. De aceea, aș dori să închei printr-o sugestie adresată Comisiei: aș dori să solicit numirea unui comisar special pentru drepturi și libertăți civile în următorul mandat.

Președintele- I-am oferit puțin mai mult timp doamnei in't Veld deoarece domnia sa are 400 de fani pe Twitter. Eu nu am decât nouă. Mai nou, se pare că sunt patru sute cincizeci.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE)-(FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, vorbesc în numele colegului nostru deputat, domnul Toubon.

Aș dori în primul rând să-i mulțumesc domnului Popa, care a făcut o treabă excelentă încercând să ajungă la un compromis acceptabil pentru noi toți, în ciuda pozițiilor extreme adoptate în această problemă de unii membrii ai Grupului Socialist din Parlamentul European și ai Grupului Verzilor/ Alianța Liberă Europeană.

Raportul ridică problema importantă a găsirii unui echilibru între securitate și libertăți fundamentale pe internet. Într-adevăr, în timp ce pentru mulți această nouă tehnologie este sinonimă cu progresul și aduce numeroase oportunități, ea nu este lipsită de riscuri. De exemplu, este esențial să garantăm libertatea de exprimare și de informare în acest nou mediu, asigurând în același timp respectarea altor libertăți fundamentale, cum ar fi protejarea vieții private a oamenilor și a datelor personale, precum și a proprietății intelectuale.

Raportorul, domnul Lambrinidis, care a făcut o treabă excelentă, a luat astfel în considerare noile tipuri de criminalitate pe internet și pericolele cărora acestea le dau naștere, în special pentru copii. Din păcate, raportul rămâne ambiguu și chiar periculos în ceea ce privește alte probleme.

Scopul amendamentelor propuse de doamna Hieronymi, domnul Mavrommatis și domnul Toubon este de a declara vehement că atacurile împotriva libertăților fundamentale nu trebuie sprijinite în numele libertății de exprimare și de informare.

Statele membre și operatorii de internet trebuie să păstreze libertatea de mișcare necesară pentru a putea să găsească cele mai bune soluții pentru a se asigura că drepturile unora nu împiedică complet exercitarea drepturilor altora. Legile trebuie să se aplice internetului așa cum se aplică peste tot. Internetul nu poate fi un spațiu virtual unde un act considerat delict în lumea reală este considerat ca acceptabil și chiar protejat prin simplul efect al tehnologiei și al modului în care aceasta este utilizată. Este în joc statul de drept în societățile noastre democratice.

Manuel Medina Ortega (PSE)-(ES) Domnule președinte, aș dori să-i mulțumesc colegului meu deputat și prietenului meu, domnul Lambrinidis, pentru raportul pe care l-a întocmit și pentru explicația orală relativ echilibrată a scopurilor acestui raport.

Am adus cu mine o carte, *Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa*. Textul acestei cărți a fost aprobat de 90% din electoratul spaniol și de majoritatea parlamentelor naționale din țările de origine ale deputaților europeni.

Acesta nu a intrat în vigoare din cauza unor dificultăți de natură politică, dar este un text cheie, deoarece conține - și personal văd acest lucru ca un mandat de la alegătorii mei - Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Cred că această cartă reunește principiile menționate de către domnul Lambrinidis în raportul său.

În primul rând, internetul este o zonă a libertății, a modernității și a șanselor egale, unde oamenii comunică, interacționează și își transmit informații, schimbând idei și împărtășind cunoștințe. Acest drept este recunoscut la articolul II-71 din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa.

În al doilea rând, internetul ar trebui să protejeze libertatea și dezvoltarea societății informaționale într-un mod care să fie compatibil cu respectarea proprietății intelectuale și cu protejarea confidențialității utilizatorilor. În special, dreptul la proprietate intelectuală și dreptul utilizatorilor la confidențialitate sunt recunoscute la articolul II-77 din proiectul de constituție europeană.

În al treilea rând, trebuie să căutăm un echilibru corespunzător între protecția drepturilor, supravegherea conținutului oferit și piața legală a conținutului digital pe internet, pe de o parte, și dezvoltarea care se deschide noilor modele corporatiste care apar pe internet, pe de altă parte. De asemenea, trebuie să ne ocupăm de protecția datelor personale, care este recunoscută la articolul II-68 din proiectul de constituție.

Cred deci că raportul Lambrinidis acoperă aceste probleme. Desigur, acesta nu conține detalii cu privire la condițiile, cerințele, consecințele și sancțiunile care derivă din utilizarea abuzivă a internetului, dar cred că acestea ar trebui abordate într-un document legislativ și nu asta dezbaterem în acest moment.

Claire Gibault (ALDE)-(FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, ca artist, mă întristează și mă șochează lipsa de interes pentru sectorul cultural pe care o demonstrează raportul domnului Lambrinidis.

Aș dori să subliniez că ar trebui întotdeauna să apărăm și să protejăm drepturile indivizilor în general, conform Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și ar trebui să garantăm drepturile și libertățile tuturor părților implicate. Societatea informațională este un sector economic de o importanță crescândă, dar și o sursă majoră de inovație și de creativitate, care sprijină economia modernă.

Asta înseamnă, printre altele, că accesul tuturor la o cultură diversă și la educație trebuie garantat în contextul respectării dreptului comunitar și că valoarea muncii creative a autorilor și interpreților, inclusiv în economia digitală, trebuie recunoscută ca atare. Cu toate acestea, o astfel de recunoaștere înseamnă că aceștia trebuie remunerați pentru toate modurile în care este folosită contribuția lor creativă, pentru a-și putea câștiga existența din profesia lor și pentru a fi liberi să se dedice acesteia.

În acest context, drepturile de proprietate intelectuală nu trebuie văzute ca un obstacol, ci ca un motor al activităților creative, în special în contextul dezvoltării de noi servicii online.

Pe de altă parte, cred că afirmațiile rasiste, pline de ură sau revizioniste, chiar și pe internet, trebuie să facă obiectul unei urmăririi penale. Libertatea de exprimare trebuie exercitată cu responsabilitate. Trebuie să găsim un echilibru corect între libertatea de acces la internet, respectarea confidențialității și protecția proprietății intelectuale. De aceea vă solicit, doamnelor și domnilor, să sprijiniți amendamentele 2 și 6 pe care le-am propus.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE)-(EL) Domnule președinte, a devenit aproape un obicei să examinăm un raport cu privire la internet în fiecare ședință plenară. Este un lucru binevenit, deoarece acesta oferă în sfârșit statelor membre și Uniunii Europene posibilitatea de a se ocupa într-adevăr de aceste probleme de actualitate legate de folosirea internetului. Îl felicit pe onorabilul meu prieten, domnul Lambrinidis, pentru că a fost de acord să includă amendamentele deputaților în vastul său raport, adăugând astfel câteva aspecte noi problemei în dezbateri.

Ultima dată, Parlamentul a examinat chestiunile legate de jocurile video pe internet, de pericolele pentru minori și de mecanismele de finanțare ale Uniunii Europene pentru un internet sigur pentru minori. Dezbateri de astăzi mă convinge din ce în ce mai mult că, în ultimă instanță, totul se rezumă la o problemă de abordare juridică.

De aceea, cred că singurul lucru pe care ar trebui să-l solicităm este un studiu la nivel juridic al problemelor multiple care apar din utilizarea internetului. Raportul va fi deci util drept catalog care trebuie examinat în profunzime de către experții în drept, care vor implementa apoi munca de cercetare ce va oferi diferitelor părți implicate menționate în raport instrumentele necesare pentru a elabora legislația care va proteja

principiul statului de drept în ceea ce privește utilizarea internetului într-un mod democratic. Bineînțeles că nu putem vorbi de democrație atâta timp cât nu toți cetățenii au dreptul să folosească internetul, indiferent de situația lor financiară. Lucrurile nu stau așa astăzi, dar sperăm că va veni o zi în care vor sta așa.

Katrin Saks (PSE) - (ET) Doamnelor și domnilor, vă puteți imagina viața fără internet? Eu una nu mai pot. Vin din Estonia, care este lider mondial în ceea ce privește accesul la internet. Probabil de aceea avem o experiență mai mare în ceea ce privește riscurile internetului, de la războiul informatic care a vizat țara noastră în urmă cu doi ani până la faptul că, potrivit cercetărilor internaționale, copiii noștri au căzut pradă persecuției informatice mai mult decât copiii din alte țări.

Prin mai multe rapoarte pe care le-a aprobat în ultimii ani, Parlamentul European a căutat să răspundă la întrebarea „Ce este internetul?”. O întrebare mai pertinentă astăzi ar fi dacă internetul este un spațiu separat, un fel de lume virtuală care nu face parte din viața reală, sau dacă acesta face parte din sfera publică. Acest lucru este discutat de asemenea de domnul Lambrinidis în raportul său, în care declară că principala noastră sarcină este de a găsi un echilibru potrivit între confidențialitate și securitate.

Libertatea de exprimare este adusă imediat în discuție ori de câte ori este menționată restricționarea libertății pe internet - libertatea de exprimare este dreptul de a răspândi idei, opinii, convingeri și alte informații, dar ea implică și responsabilitate. Aș dori să-i mulțumesc raportorului și sper că vom avea puterea să găsim un răspuns la aceste întrebări: ce este internetul; poate fi el reglementat și, dacă da, cum ar trebui să facem acest lucru? Din moment ce internetul este unul dintre cele mai clare semne ale globalizării, abordarea acestei probleme trebuie de asemenea să fie internațională.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE)-(BG) Doamnelor și domnilor, conținutul acestui raport se ridică pe de-a întregul la înălțimea titlului pe care îl poartă. Acesta acoperă drepturile menționate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și are drept scop protejarea copiilor împotriva criminalității. Felicitări raportorului.

Internetul este o lume în care apar fapte care nu sunt definite explicit ca încălcări ale drepturilor și libertăților sau ca delikte împotriva acestora. Posibilitățile de exprimare, de informare și de contact social sunt adesea înlocuite de chiar opusul lor. Internetul oferă condiții propice ocularii reglementărilor și lipsei de restricții în exprimare.

În condiții care garantează anonimatul și lipsa oricărui control, consecința este negarea responsabilității când vine vorba de alegerea și utilizarea termenilor lingvistici. Acești termeni sunt adesea impregnați de argou, cinism și chiar vulgaritate. Ei evoluează într-un limbaj al neîncrederii și urii, trec în uzul curent, devin un model de imitat și formează o anume atitudine.

Un astfel de limbaj nu contribuie la bunăstarea socială, spirituală și morală a unui copil și nu creează cultură și valori. De aceea îmi concentrez atenția asupra necesității unei analize separate a limbajului folosit pe internet și a influenței acestuia asupra dezvoltării personale a copilului.

Csaba Sógor (PPE-DE) - Domnule președinte, sunt unul dintre acei oameni care ar dori să asigure continuitatea libertății pe internet. Creatorii internetului au avut mare încredere în caracterul fundamental bun al omenirii și am tendința să împărtășesc această încredere. Din păcate, în ceea ce privește internetul, ca în orice societate umană, adesea trebuie să acceptăm tristul adevăr că sunt necesare reglementări pentru a ne asigura că aceia care nu se pot apăra singuri sunt și ei protejați. Siguranța unui individ este un drept fundamental, la fel ca dreptul la liberă exprimare și la autoexprimare.

Monstruozitățile precum pornografia infantilă și pedofilia, precum și fraudele pe internet trebuie oprite. Nu putem tolera răufăcătorii de orice fel pe internet și, din moment ce discutăm acest subiect extrem de important, aș dori să vă atrag atenția asupra unui fapt mult mai puțin discutat: internetul este de asemenea plin de site-uri care incită la ură, violență și intoleranță față de minorități, printre care și minorități etnice. Acesta este un aspect al internetului care necesită atenție. Trebuie să ne asigurăm că și minoritățile se simt protejate. Este inacceptabil că multe grupuri extremiste folosesc internetul pentru a instiga la ură și xenofobie.

Ewa Tomaszewska (UEN)-(PL) Domnule președinte, aș dori să atrag atenția asupra mai multor probleme asociate internetului.

În primul rând, aș dori să mă refer la protecția datelor personale și la protecția confidențialității legată de *votul electronic*, care le permite persoanelor cu handicap să-și exercite drepturile cetățenești. În al doilea rând, aș dori să menționez protecția proprietății intelectuale în legătură cu materialele artistice care pot fi ușor transmise pe internet. O altă problemă este protejarea copiilor împotriva conținuturilor dăunătoare, cum

ar fi scenele violente sau pornografice, prin utilizarea unor filtre potrivite și prin educarea părinților. A patra problemă este protejarea copiilor împotriva pedofililor și răpitorilor și, de asemenea, posibilitatea de a depista răufăcătorii utilizând urmele pe care le-au lăsat pe internet, cum ar fi adresa unui pedofil sau înregistrări ale delictelor făcute cu telefonul mobil și postate apoi pe internet. Dacă declarațiile făcute pe internet de către un tânăr din Germania nu ar fi fost trecute cu vederea, victimele sale, și anume elevii și profesorii pe care i-a împușcat, ar fi încă în viață. Următoarea problemă, care este de fapt și cea mai importantă, se referă la respectarea libertății de exprimare și, în această privință, legea ar trebui respectată la fel ca în orice alt domeniu. Unele dintre aceste probleme necesită noi soluții tehnice. Felicitările mele raportorului.

Ján Figel, membru al Comisiei - Domnule președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor vorbitorilor pentru contribuțiile interesante și devotate subiectului. Aș dori să adaug două puncte legat de ce am spus la început. Împărțășim, de exemplu, preocupările cu privire la proprietatea intelectuală și la abordarea echilibrată necesară în acest domeniu. Acest lucru este important pentru evoluția sau dezvoltarea generală a societății informaționale. Asigurarea respectării acestor drepturi de proprietate trebuie să fie într-un echilibru corespunzător cu drepturile sau libertățile fundamentale care sunt enumerate în raport, inclusiv cu dreptul la confidențialitate, la protecția datelor personale și cu dreptul de a participa la societatea informațională.

Mulți dintre dumneavoastră ați menționat copiii - minorii - protecția celor care se confruntă probabil cel mai mult cu aceste provocări și care stau în fiecare zi în fața calculatorului. În această privință, nu numai că recomand, ci și invit explicit partenerii, statele membre și instituțiile să coopereze cu programul Safer internet 2009-2013 (Programul pentru un internet mai sigur pentru perioada 2009-2013). Există un buget destul de important pentru acest program. S-au luat deja măsuri împotriva conținuturilor nepotrivite sau ilegale, dar și împotriva comportamentelor și conduitelor dăunătoare cum ar fi acostarea sau intimidarea, care au fost deja menționate.

Sunt multe probleme, dar aș sprijini punerea în aplicare a unor politici serioase, pe baza angajamentelor naționale sau internaționale. Avem o directivă cu privire la confidențialitate și la comunicațiile electronice, multe acțiuni concrete sau planuri de acțiune și un program european cu privire la protecția infrastructurilor critice. De aceea am spus că nu avem nevoie de mai multă legislație, ci mai degrabă de o punere în aplicare corespunzătoare și, apoi, bineînțeles, de evoluție și ameliorări. Cineva a menționat pe bună dreptate pachetul telecom. Trialogul de ieri oferă speranță pentru un acord final.

Aș dori să închei spunând că anul acesta a fost declarat Anul european al creativității și inovației, iar motto-ul acestuia este: imaginează, creează, inovează. Așa că poate nu ne putem imagina lumea fără internet, dar este important să ne imaginăm, să creăm și să inovăm pentru a face internetul mai sigur, mai apropiat de oameni și de responsabilitatea umană.

Stavros Lambrinidis, raportor - Domnule președinte, aș dori să mulțumesc Comisiei. Pentru a ușura munca interpreților - deoarece vorbesc fără text - voi face o excepție și voi vorbi în engleză.

Respect susceptibilitatea celor care sunt preocupați de protecția proprietății intelectuale. Dar am impresia că acesta nu este raportul potrivit pentru a purta această luptă. Raportul meu nu se concentrează asupra unei singure probleme; este un raport care vorbește în general despre protecția drepturilor fundamentale și despre siguranța pe internet și, de aceea, a și primit un sprijin unanim.

Cu toate acestea, în măsura în care raportul vorbește despre drepturile de proprietate intelectuală, am putea crede, ascultând unele dintre discursuri, că acestea sunt complet ignorate. Permiteți-mi să vă citesc un paragraf pentru a demonstra cât de echilibrat am încercat să fim cu acest raport. La punctul 1 litera (k) solicităm Consiliului să „să acționeze în vederea adoptării directivei referitoare la măsurile penale care vizează aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, în baza unei evaluări care să țină seama de recente cercetări în domeniul inovării, a măsurii în care acest demers este considerat necesar și proporțional”. Asta spune raportul.

Amendamentele, pe de altă parte, nu sunt deloc echilibrate. Amendamente care elimină solicitările raportului - și anume interdicția supravegherii sistematice a tuturor utilizatorilor, suspecti sau nu, vinovați sau nu, pentru protejarea dreptului la securitate - nu sunt deloc echilibrate. Acestea ne cer să abandonăm complet drepturile fundamentale pentru a proteja altceva.

În al doilea rând, amendamentele care elimină sau slăbesc o recomandare foarte precisă din raport - și anume că afirmațiile politice controversate nu trebuie criminalizate - sunt amendamente cărora mă opun și mă bucur să aud că nu sunt singurul.

Afirmațiile politice trebuie protejate în special atunci când sunt controversate. Dacă toți cei prezenți aici ar fi de acord, nu am mai avea nevoie de legislație pentru protejarea libertății de exprimare. Avem nevoie de aceste legi tocmai când nu suntem de acord - și în special pentru a proteja afirmațiile care îi pot înfuria pe unii sau pe alții. Această recomandare din raport nu vorbește despre afirmațiile „care încalcă legea”. Vorbește în mod specific despre afirmațiile „politice controversate”. De aceea, solicit tuturor să sprijine acest punct în special și raportul în general.

Le sunt profund recunoscător tuturor celor prezenți aici în această seară - chiar și celor care nu sunt de acord cu mine. Știu că nu este ușor. Vă mulțumesc pentru sprijinul acordat pe parcursul acestor luni în care am pregătit raportul. Sunt nerăbdător să lucrez cu dumneavoastră la rapoartele pe care le veți pregăti în viitor și să vă pot oferi o înțelegere și un sprijin similar.

Președintele - Vă mulțumesc, stimați colegi. Vă mulțumesc, domnule Mavrommatis, pentru intervenția dumneavoastră și îi mulțumesc în special raportorului, domnul Lambrinidis, pentru raportul important și interesant și pentru succesul de care s-a bucurat acesta.

Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc joi, 26 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Neena Gill (PSE), în scris - *Îl felicit pe raportor pentru acest raport. Cred că internetul a ameliorat viața europenilor în nenumărate feluri. Acesta ne-a sporit posibilitatea de acces la cunoștințe, ne-a ajutat să înțelegem lumea în care trăim și ne-a consolidat relațiile sociale.*

Dar alegătorii îmi spun că sunt îngrijorați de pericolele internetului. Avem la dispoziție o tehnologie remarcabilă, dar libertatea pe care aceasta ne-o oferă a lăsat cale liberă răufăcătorilor pentru a face abuz de tehnologia existentă. Deoarece se concentrează asupra drepturilor fundamentale, prezentul raport va contribui semnificativ la transformarea internetului într-un loc mai sigur. Am vorbit la ultima ședință despre necesitatea de a rezolva problema pornografiei infantile. Creând un echilibru între libertate și securitate, propunerile pe care le-am votat astăzi vor constitui un nou instrument vital în lupta împotriva acestei amenințări.

Raportul ridică și problema competențelor informatice. Ca societate, nu putem progresa împreună dacă, promovând noi libertăți pentru unii, restricționăm drepturile celor care sunt mai puțin familiarizați cu internetul. Am adoptat bucuroși schimbările profunde pe care le-a adus internetul. Pentru a merge și mai departe, trebuie să ne concentrăm acum cu aceeași disponibilitate asupra punctelor negative ale acestei revoluții.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris - (RO) Este binecunoscut faptul că internetul este din ce în ce mai greu de controlat, dar protejarea dreptului fundamental la viață privată pe internet și asigurarea unui internet mai sigur trebuie să facă parte din prioritățile guvernelor statelor membre.

Beneficiile utilizării internetului sunt numeroase, însă, nu trebuie să uităm pericolul abuzurilor la care unii utilizatori de internet se expun.

De aceea pentru a limita abuzurile, este de datoria noastră, atât la nivel european, cât și la nivelul statelor membre, să stabilim standarde pentru protecția datelor, securitate și libertate de exprimare.

Pe de alta parte, trebuie luate măsuri urgente pentru combaterea criminalității informatice, în acest sens, subliniez importanța creării unei strategii globale.

Afirm că în lupta împotriva infracțiunilor informatice trebuie să existe o cooperare activă între autoritățile polițienești, furnizorii de servicii de internet, utilizatori și alți actori implicați.

În încheiere, țin să precizez că dreptul la educație și dreptul de acces la internet, precum și securitatea și protejarea drepturilor celor care beneficiază de servicii de internet, trebuiesc garantate.

12. Urmări ale declarației miniștrilor sportului din Uniunea Europeană, declarație făcută în cadrul reuniunii acestora de la Biarritz, din noiembrie 2008 (dezbateri)

Președintele - Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră asupra întrebării cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de către Katerina Batzeli și Doris Pack în numele Comisiei pentru cultură și educație

cu privire la urmarea dată declarației miniștrilor sportului din Uniunea Europeană, declarație făcută în cadrul reuniunii acestora de la Biarritz din noiembrie 2008 (O-0049/2009 – B6-0223/2009).

Katerina Batzeli, *autoare* - (EL) Domnule președinte, domnule comisar, consiliul informal al miniștrilor sportului de la Biarritz din noiembrie 2008 a fost primul forum sportiv european veritabil la nivelul cooperării transnaționale.

Este un prim pas substanțial și important. Principii precum subsidiaritatea, autonomia și autoreglementarea în sport sunt larg aplicate la nivel național și regional. Aceste principii nu pot răspunde însă întrebării esențiale dacă, în ultimă instanță, sportul are un rol social sau o dimensiune pur comercială, care transformă inevitabil o activitate sportivă într-un produs al pieței interne.

Astăzi, comercializarea intensă a sportului și faptul că acesta a fost deschis unor sectoare pur comerciale, cum ar fi publicitatea în mass-media, au conferit acestui domeniu atribute pur economice. Curtea de Justiție a Comunităților Europene a fost de mai multe ori rugată să decidă, în cazuri specifice, dacă o activitate sportivă este un serviciu cu beneficii pur sociale sau dacă, dimpotrivă, aceasta conține de asemenea aspecte economice, care implică faptul că o astfel de activitate este un serviciu de interes economic general.

Deși rolul social specific al sportului nu îi garantează excluderea generală de sub incidența dreptului comunitar, acesta continuă să fie recunoscut și să permită restricții, atâta timp cât astfel de dispensări sunt garantate de rolul social al sportului per se.

Domnule comisar, sunt unele probleme pe care le-am ridicat de asemenea și în întrebarea adresată de comisia pe care o reprezentăm:

- în primul rând, aceeași preocupare pentru autonomia organizațiilor; autonomia cluburilor sportive și a federațiilor trebuie protejată. Cu toate acestea, există cazuri clare în care autoreglementarea nu garantează un tratament egal pentru toate părțile implicate;

- în al doilea rând, Comisia trebuie să ne ofere urgent orientările necesare în problema definirii conceptului de serviciu de interes economic general în sport și criteriile potrivit cărora sunt impuse libertățile pieței interne și normele în materie de concurență;

- în al treilea rând, o problemă care poate nu este menționată în întrebarea orală, dar care este o problemă de importanță majoră apărută la nivel național, și anume cum trebuie gestionate drepturile posturilor de televiziune și de radio de stat sau private în transmiterea evenimentelor sportive. Apariția pe piață a numeroși furnizori privați de servicii, care folosesc noi tehnologii și tipuri de telecomunicații, a fost motivul principal care a împins multe federații la vânzări preferențiale ale acestor drepturi.

Cu toate acestea, trebuie să subliniem faptul că tocmai datorită rolului social al sportului ar fi o greșală să promovăm un sistem în care nu mai există solidaritate între cluburi și concurența economică este sporită. Negocierile colective, un subiect despre care a vorbit și domnul Mavrommatis în raportul său, ar trebui promovate ca fiind cea mai potrivită soluție pentru sectorul sportiv.

Oricare ar fi soluția, domnule comisar, aceasta trebuie să respecte nu numai procedura legală a pieței, dar și rolul public al sportului și faptul că acesta este un bun social care trebuie să fie accesibil tuturor segmentelor sociale. Rolul cluburilor sportive și modul în care acestea sunt organizate sunt factori importanți care determină maniera în care acestea negociază cu Comisia Europeană, cu Comisia pentru cultură și educație și cu Parlamentul European.

Ján Figel, *membru al Comisiei* - Domnule președinte, consider binevenită declarația făcută de către miniștrii sportului din Uniunea Europeană cu prilejul întâlnirii acestora de la Biarritz. Acești miniștri sunt factori importanți pentru continuarea pas cu pas a dezbaterii privind sportul și, de asemenea, pentru consolidarea structurilor de dialog privind sportul, așa cum am recomandat în Cartea albă din 2007. Se fac multe progrese în punerea în aplicare a acestei Cărți albe privind sportul.

Recenta declarație a Consiliului European din decembrie cu privire la sport constituie de asemenea un important pas înainte și solicită ca prioritar un dialog intensificat cu Comitetul Olimpic Internațional și cu mișcarea sportivă.

Comisia a acționat repede pentru a da curs ambelor solicitări din punct de vedere politic. Cu toate acestea, dialogul în sport rămâne o sarcină dificilă, având în vedere diversitatea sportului și complexitatea structurilor sportive.

În ianuarie, la Lausanne, am avut o întâlnire cu președintele Comitetului Olimpic Internațional, domnul Jacques Rogge, și cu reprezentanți ai federațiilor internaționale de sport. Întâlnirea a confirmat că organizațiile sportive nu mai insistă pentru derogări generale - „scutiri pe categorii” - de la acquis-ul comunitar privind sportul și sunt gata să abordeze temă cu temă subiectele legate de sport care au implicații juridice. Cred că acesta este modul potrivit de a obține o mai mare claritate în ceea ce privește aplicarea legislației europene în sport, pe lângă indicațiile din Cartea albă.

Realizăm de asemenea un schimb de opinii cu reprezentanții sporturilor de echipă. Serviciile de care mă ocup s-au întâlnit săptămâna trecută cu principalele federații sportive europene și internaționale pentru a discuta libera circulație a sportivilor și aspectele legate de nediscriminare în sport. Intenționez să dau urmare acestor discuții convocând o altă întâlnire la nivel înalt în iunie.

În ultimul rând, s-au realizat progrese importante în organizarea structurilor UE de dialog social în sport. S-a început cu fotbalul și cred că se va continua în alte sectoare.

În ceea ce privește forma cadrului de dialog, pur și simplu nu poate exista un singur cadru formal de consultare cu mișcarea sportivă. Dată fiind organizarea specifică a sportului, dialogul trebuie să țină cont de diferitele niveluri din sport.

Susțin un parteneriat constructiv cu toți actorii din sport, care să respecte autonomia sportului, principiile de subsidiaritate și cadrele juridice naționale și europene. Cred că acest lucru este crucial în modelarea viitorului cadru de politică al UE privind sportul, pe care - fără a aduce atingere evoluțiilor legate de Tratatul de la Lisabona - s-ar putea să fie nevoie să-l implementăm începând de anul viitor.

Aici aș dori să mulțumesc Parlamentului European și, în special, Comisiei pentru cultură și educație, pentru sprijinul acordat. Dvs. ați aprobat de asemenea liniile specifice, sau bugetul, unei acțiuni pregătitoare pe care vom începe să o implementăm în curând. Aceasta este o șansă importantă, care ne va ajuta să ne organizăm ideile pentru a merge înainte.

Manolis Mavrommatis, în numele Grupului PPE-DE-(EL) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, ca raportor pentru Cartea albă privind sportul, am avut posibilitatea de a prezenta poziția Parlamentului European la întâlnirea miniștrilor sportului din statele membre ale Uniunii Europene de la Biarritz.

Cartea albă subliniază necesitatea de a respecta autonomia și specificitatea sportului. Dezbateră politică pe marginea sportului în Europa oferă adesea o mare importanță așa-numitului „model sportiv european”. În timpul discuțiilor purtate cu părțile europene interesate din sport despre Cartea albă privind sportul, Comisia și Parlamentul European au fost de acord că, orice ar fi, specificitatea sportului trebuie protejată. Există două abordări legate de specificitatea sportului european:

- în primul rând, specificitatea activităților și a regulamentelor sportive și
- în al doilea rând, specificitatea structurii sportului.

În ceea ce privește cea de-a doua abordare, Uniunea Europeană recunoaște autonomia organizațiilor sportive și a structurilor reprezentative, cum ar fi organizațiile care organizează campionatele profesionale.

Cu toate acestea, pentru a realiza o coordonare mai bună și mai eficace, trebuie să existe un minimum de reglementare la nivel european. De aceea, atât Comisia, cât și părțile interesate din sportul european consideră că cea mai mare parte a provocărilor pot fi rezolvate prin autoreglementare în cadrul respectării principiilor de gestionare rațională și în conformitate cu dreptul comunitar.

În general, Uniunea Europeană este foarte prudentă în ceea ce privește abordarea și reglementarea problemelor sportive și este important ca acestea să fie în conformitate cu dreptul european.

Emine Bozkurt, în numele Grupului PSE -(NL) Domnule președinte, Parlamentul a muncit mult la Cartea albă privind sportul și a sprijinit fără ezitare cererea adresată Comisiei Europene de a elabora orientări clare pentru aplicarea legislației europene în sport. Nu numai Parlamentul, dar și organizații sportive din întreaga Europă au cerut mai multă claritate. Este incorect ca aceste cereri să fie lăsate fără răspuns deoarece, așa cum stau lucrurile acum, tribunalele trebuie să decidă de fiecare dată cu privire la aplicarea legislației europene. Miniștrii europeni ai sportului au reiterat la Biarritz solicitarea adresată Comisiei.

Este timpul să știm dacă în Comisie s-a început deja să se lucreze la aceste instrucțiuni. Ni se poate spune când vor fi acestea disponibile? Este pregătită Comisia să organizeze o conferință a părților interesate care

să reunească, printre alții, reprezentanți din lumea sportului și reprezentanți ai Parlamentului European, pentru a lansa și accelera acest proces și pentru a oferi o mai mare claritate pentru organizațiile sportive cât mai repede cu putință?

Acest subiect mă conduce la o altă temă, strâns legată de acesta. Experiența a demonstrat că, în acest moment, mecanismele eficace pentru dialog în sport sunt puține sau inexistente. Exemplul cel mai elocvent este discuția pe marginea Codului amendat antidoping al Agenției Mondiale Antidoping (AMAD). Aceștia se agită disperați de reguli inaplicabile și nu există nici o posibilitate de dialog real cu instituțiile europene și cu sportivii înșiși pentru a căuta soluții care să poată conduce la o politică antidoping eficace, care să respecte drepturile civile și viața privată a sportivilor. În cadrul multelor discuții pe care le-am purtat cu sportivi și cu organizații ale părților interesate, aceștia se plâng de faptul că nu sunt consultați și că AMAD și Comitetul Olimpic Internațional emit cereri, dar nu sunt deschiși la sugestii. Numai răspunsul AMAD la propunerea făcută ieri de UEFA și FIFA indică faptul că o atitudine deschisă iese din discuție.

Cu privire la politica antidoping, în ce măsură s-a angajat Comisia Europeană să organizeze consultări privind protecția drepturilor civile ale sportivilor europeni și cum crede Comisia că ar trebui stabilit un cadru consultativ privind sportul - atât în general, cât și pentru acest tip de probleme? Comisia împărtășește opinia că această consultare trebuie să fie, prin definiție, reciprocă?

Zdzisław Zbigniew Podkański, în numele Grupului UEN - (PL) Domnule președinte, întrebarea orală privind pașii următori ce trebuie realizați după declarația făcută de miniștrii sportului din Uniunea Europeană la Biarritz, în noiembrie 2008, este justificată. Schimbările rapide din societate sunt însoțite de schimbări în sport. Un număr din ce în ce mai mare de probleme din sportul contemporan rămân fără răspuns și nu există nicio reacție din partea angajatorilor. Trecem printr-o criză specifică în sport. Printre altele, dopajul și comerțul cu tineri sunt în creștere.

Dacă tratăm sportivii, în special tinerii, ca pe niște bunuri care pot fi comercializate, le negăm dreptul de a continua o carieră în afara sportului ca adulți. Miniștrii cer pe bună dreptate ca tinerii sportivi să aibă acces la un plan de studii dual, de educație și sport, și ca eforturile de a pune la dispoziția acestora facilitățile și structurile necesare să fie intensificate. Ameliorările propuse cu privire la competițiile între tinerii sportivi sunt bune, dar acestea nu trebuie să excludă alți sportivi ale căror performanțe sunt mai bune.

Există deci un număr mare de amenințări și îndoieli. Amenințările au un caracter global, de aceea, o coordonare rezonabilă din partea Comunității sub forma unor cadre consultative este acceptabilă, cu condiția ca aceasta să nu fie obligatorie. Cu toate acestea, rămâne întotdeauna problema detaliilor. Referindu-mă direct la cea de-a doua parte a întrebării cu solicitare de răspuns oral, s-ar putea spune că orice coordonare instituțională, de sus în jos, poate suplini guvernele naționale. Nu trebuie să cedăm acestei tentații. -

Ivo Belet (PPE-DE) - (NL) Domnule președinte, președintele UEFA, Michel Platini, a prezentat recent Parlamentului European niște propuneri excelente pentru stoparea flagelului traficului de tineri în fotbal. Există aici o legătură clară cu întrebarea adresată de doamna Batzeli. Propunerea UEFA este clară: stoparea transferurilor internaționale ale jucătorilor tineri, ale copiilor cu vârsta sub 18 ani. Bineînțeles, aceasta este o problemă delicată, deoarece mulți o văd ca pe o încălcare a libertății de circulație în Europa.

Întrebarea este ce interese și ce principii au prioritate în această problemă. Suntem cu toții de acord că răspunsul este pregătirea adecvată a tinerilor și copiilor, atât la școală, cât și în cluburile sportive. Traficul de copii, uneori dintr-o parte în alta a Europei, cu sau fără familiile lor, nu poate conduce la o educație echilibrată. De aici, întrebarea mea adresată comisarului: intenționați să sprijiniți această propunere a UEFA și intenționați să porniți un dialog pe marginea acestui subiect cu părțile interesate - jucători, cluburi, ligi și federații - pe termen scurt?

Am și o a doua întrebare: aceasta are legătură cu regula „șase plus cinci”, care este de asemenea menită să protejeze tinerii jucători și să încurajeze cluburile să investească mai mult în formarea propriilor tineri. Institutul German pentru Afaceri Europene (INEA), un institut de cercetare, a realizat recent un studiu asupra acestui subiect, la cererea FIFA, și a constatat că „șase plus cinci” este într-adevăr un principiu acceptabil și compatibil cu legislația europeană. Domnule comisar Figel, care este părerea dumneavoastră asupra acestui subiect? Am dori de asemenea ca dumneavoastră, ca Uniunea Europeană, să intre în dialog pe marginea acestui subiect cu organismele de conducere din sport, luând în considerare caracterul specific al fotbalului, asupra căruia suntem cu toții de acord, și, bineînțeles, privind înainte către Tratatul de la Lisabona.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE)- Domnule președinte, îi mulțumesc foarte mult domnului comisar pentru intervenția domniei sale de la început. Toată lumea solicită certitudini legale.

Am câteva întrebări pe marginea acestui subiect și, de asemenea, o întrebare legată de Tratatul de la Lisabona, dacă acesta va fi ratificat. Ca un bun conservator și eurosceptic, trebuie să spun că sper ca acesta să nu fie ratificat niciodată.

Dar mă întrebam, dacă tratatul este ratificat, ce va însemna acest lucru pentru organizațiile și organismele de conducere din sport? Multe dintre aceste organisme de conducere cred că tratatul le va recunoaște în mod concret specificitatea, specificitatea sportului. Așadar, domnule comisar, ne puteți spune cum va fi această recunoaștere din noul tratat benefică pentru lumea sportului? Va beneficia sportul atunci de derogări de la diverse aspecte, cum ar fi dreptul muncii și alte legi, pe care oamenii din sport și le doresc și încearcă să le obțină?

În ceea ce privește certitudinile legale, există atât de multe aspecte cu care Comisia ar trebui și ar putea să ajute organizațiile sportive în acest moment. Ar trebui să permitem companiilor de dincolo de ocean să investească sume enorme de bani în cluburile sportive din Europa? Personal, nu văd acest lucru ca pe o problemă. De fapt, îl văd ca pe o investiție directă din exterior și, deci, ca pe un lucru pozitiv. Dar organizațiile sportive și multe organisme de conducere consideră acest lucru ca fiind unul negativ. Deci, ce părere aveți despre organizațiile sportive care interzic aceste practici?

Așa cum a spus colegul meu, domnul Belet, UEFA propune interzicerea transferurilor internaționale ale jucătorilor care au sub 18 ani. Legislația europeană recunoaște ca lucrător orice persoană cu vârsta minimă de 16 ani; deci ce se întâmplă când, în situația actuală, un jucător de 17 ani contestă faptul că nu s-a putut transfera la un club mare dintr-o altă țară decât țara sa de origine?

Jucătorii autohtoni, „șase plus cinci” cu FIFA: cum putem clarifica aceste două puncte? De asemenea, fotbalul este foarte interesat de aceste probleme și pare să stabilească punctele de discutat de pe agendă. Nu trebuie uitat că aceste probleme afectează federațiile de polo și de rugby și jucătorii de tenis de masă - toate sporturile sunt afectate.

Ne referim la o gamă mai largă de sporturi? Va deschide Comisia într-adevăr un forum unde reprezentanții sportului să poată veni să discute deschis cu reprezentanții Comisiei despre unele probleme cărora trebuie să le facă față și să primească răspunsuri la unele dintre aceste întrebări în mod regulat - cu sau fără Tratatul de la Lisabona?

Președintele- Domnule comisar, aveți cuvântul - ținând seama de faptul că au fost adresate multe întrebări, dar că numai două sunt legate de întrebarea cu solicitare de răspuns oral.

Ján Figel, membru al Comisiei - Domnule președinte, este adevărat. De obicei, întrebările sunt mai simple decât răspunsurile și de obicei există mai multe întrebări decât răspunsuri, dar cred că împreună putem găsi răspunsuri mai multe și mai bune.

Totul se rezumă la cooperare, nu numai între Parlament și Comisie, dar în special cu lumea asociațiilor sportive și a federațiilor, cu statele membre și cu părțile interesate. Dacă aceste părți sunt responsabile și interesate, ele se vor întâlni și vor căuta soluții acceptabile și compatibile cu legea. Altfel, adaptăm și schimbăm legea, fie la nivel național, fie la nivel european. Deci așa trebuie să procedăm. Sper să menținem această abordare.

Cred că s-au schimbat multe din 2007. Nu vreau să mă repet și să recomand încă o dată citirea Cărții albe. Există o versiune prescurtată și, de asemenea, o versiune cu anexe. Prima dată când am încercat, am pus la un loc descrierile tuturor cazurilor și ale tuturor deciziilor legate de sport și am realizat astfel un fel de hartă care arată cum se leagă sportul de politicile și legislația Comunității Europene. Bineînțeles că propunem noi orientări. Am propus orientări cu privire la activitatea fizică, pe care le-am prezentat la Biarritz și care ar putea ajuta la promovarea volumului, intensității și calității educației fizice în societate și în special în școli. Acestea trebuie adoptate de Consiliul miniștrilor sănătății. Nu există un consiliu al miniștrilor sportului, dar acest lucru se datorează faptului că respectivele chestiuni sunt legate de sănătatea publică.

Nu putem avea un set mare de orientări specifice pentru fiecare subiect. Am spus că putem discuta problemele concrete specifice mai degrabă temă cu temă, decât caz cu caz. În continuare, sper să ne putem ocupa de problema licențelor - cum să realizăm un sistem mai transparent și mai durabil și să creăm un set de principii pentru politicile de acordare a licențelor. Bineînțeles, UEFA sau partenerii acesteia ar trebui să aibă responsabilitatea concretă în acest domeniu, dar noi putem ajuta. Este în interesul nostru să promovăm principii ca autoreglementarea, transparența și dezvoltarea durabilă și putem aduce și alte contribuții importante pentru a îmbunătăți procesul de acordare a licențelor. -

Vom sprijini Conferința antidoping. Am putea spune mult mai multe despre acest subiect, dar sunt împotriva creării unei alte agenții sau a unei AMAD europene. De asemenea, am declarat public că există NADAS, rețeaua europeană de cooperare între agențiile antidoping naționale, fie ele publice sau private. Europa trebuie să fie mai activă și mai unită. Avem de învățat de la AMAD și ar trebui să facem acest lucru repede. Există dispute. Am discutat cu domnișoara Bozkurt despre acest cod de conduită. Astăzi i-am văzut la televizor pe Sepp Blatter și John Fahez, președintele AMAD, vorbind despre cum antidopingul și campionatele de fotbal pot merge mână în mână după ce acest cod de conduită va fi adoptat. Și aici există o problemă. ---

Deci, în ceea ce privește antidopingul, este nevoie de mai multă cooperare pentru a face Europa mai credibilă. Avem Consiliul Europei, avem o convenție în acest domeniu. Avem multe motive să fim mai coerenți în contribuția noastră la lumea antidopingului sau la o lume care luptă mai eficient împotriva dopajului. Ați spus că dialogul nu este ușor în acest domeniu - vreau să spun nu numai în privința antidopingului, ci în ceea ce privește problemele sportului în general. Este adevărat că uneori este dificil, chiar la nivel internațional și european sau între diferite discipline sau segmente, dar vă asigur că se dezvoltă în prezent o cultură a dialogului și a deschiderii și un entuziasm de a se angaja în dialog.

Am luat parte la deschiderea biroului COE de la Bruxelles, care este situat foarte aproape de clădirile Comisiei, ale Consiliului și Parlamentului. Acest lucru garantează prezența permanentă a Comitetului Olimpic European și a Comitetului Olimpic Internațional în instituțiile europene în scopul dialogului și cooperării. Acest fapt spune multe despre importanța acestei cooperări și despre disponibilitatea reciprocă de a purta un dialog pentru a găsi soluții.

În ceea ce privește transferurile internaționale, și eu sunt pentru protecția tinerilor și pentru promovarea formării și educației. În 2001 am adoptat decizii sau acorduri cu privire la transferurile internaționale. Media de vârstă este de 18 ani, dar în Europa există un acord special pentru tinerii care au între 16 și 18 ani. Dacă nu apar probleme grave sau critice, nu trebuie să schimbăm abordarea, ci mai degrabă să intensificăm și să promovăm o formare mai bună și să lucrăm cu talentele Europei.

De aceea, de exemplu, am sprijinit regula jucătorilor autohtoni, deoarece ea promovează în principal acest gen de comportament. Bineînțeles că nu este o regulă absolută, ci se aplică unor acorduri specifice. Preferăm sau promovăm specificitatea sub rezerva anumitor reguli. Am spus că vom reveni la această decizie după cinci ani pentru a vedea care a fost impactul real - și nu numai teoria - acestei noi reguli. Regula „șase plus cinci”, în forma sa actuală, este pur și simplu incompatibilă cu legislația UE, așa cum s-a demonstrat într-un studiu. Am vorbit cu ei și am citit documentele, dar ele nu aduc nimic nou. În esență, nu putem spune că suntem de acord cu studiul. --

Dar trebuie să spun că dialogul dintre Comisia Europeană și partenerii săi, inclusiv FIFA - în special după evenimentele recente de la Biarritz și Lausanne - este real și foarte concret. Vom continua să discutăm despre această problemă a regulii „șase plus cinci”. Chiar FIFA spune că nu avem motive să ne pripim, ci avem nevoie mai degrabă de răspunsuri foarte concrete și credibile. Ei nu vor să se angajeze în dispute formale. Am fost de acord să lăsăm mai mult loc expertizei și schimbului de idei. Cred că acest lucru este benefic.

În ceea ce privește Tratatul de la Lisabona și recunoașterea specificității, două clauze speciale sunt incluse în articolul 149 din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește educația, tineretul și sportul. Este vorba și despre nivelul de competență. Este vorba numai despre o acțiune de sprijin, deci Uniunea nu va avea putere de decizie, ci numai puterea de a sprijini statele membre în promovarea integrității sportivilor și a sportivelor. Ar putea fi util să organizăm un Consiliu al sportului, așa cum avem pentru educație și tineret, care va reprezenta poate un format extins. Acest lucru ar putea ajuta la crearea primei politici a UE în materie de sport și a primului său program sportiv, dar asta nu va însemna o schimbare de structură sau o derogare generală. Specificitatea temă cu temă, care este reală și ar constitui o schimbare, trebuie să poată fi apărută vizavi de sistem sau de Curtea Europeană de Justiție. ----

Opinia mea reflectă numai opinia Comisiei. Opinia noastră nu este cea finală când vine vorba de explicarea legislației Uniunii Europene. În special în acest domeniu, multe lucruri sunt interconectate. Am dori să promovăm o certitudine juridică sporită, de aceea am demarat acest proces. Cartea albă există și planul de acțiune Pierre de Coubertin o face mai ușor de înțeles și mai concretă, dar acesta este un proces. Pe baza tratatului putem ajuta și mai mult, dar fără acesta va trebui să rămânem la nivelul pe care l-am atins acum.

Am vorbit despre transferuri pentru jucătorii sub 18 ani. În această privință, FIFA a luat o decizie foarte bună, nu numai în ceea ce privește transferurile, ci și în ceea ce privește promovarea și protecția minorilor în sport - în fotbal - și cred că aceasta este abordarea potrivită. Deci în unele domenii UEFA dă un exemplu bun, cum ar fi în ceea ce privește jucătorii autohtoni, iar în unele domenii FIFA dă un exemplu bun, cum ar fi în ceea

ce privește protecția minorilor. Cred că putem ajuta ambele organizații și este important ca acest lucru să fie compatibil cu lumea fotbalului.

Nu în ultimul rând - și îmi cer scuze pentru răspunsul lung - în ceea ce privește forumul pentru probleme sportive pe care l-a menționat domnul Heaton Harris, am realizat deja acest lucru. La Biarritz am avut o conferință ministerială cu parteneri majori, dar, înainte de aceasta, am organizat un forum cu peste 200 de părți interesate din domenii foarte diverse ale sportului. A fost un forum foarte pozitiv, comunicativ și deschis și vrem să continuăm în această direcție. Cred că în timpul președinției suedeze sau în special în timpul președinției spaniole putem organiza un alt forum pentru a reflecta la progresele făcute și pentru a ne angaja să continuăm procesul. -

Aici eram când am început să răspund la întrebări - vorbeam despre cooperarea într-o manieră transparentă, regulată și credibilă. Dacă așa stau lucrurile, Europa este un exemplu, unde sportul este protejat și promovat și unde luptăm împotriva fenomenelor negative precum dopajul, corupția, violența și rasismul în sport. Vă invit să împărtășiți această abordare pentru că nu există una mai bună. Nu dorim să impunem nimic, ci mai degrabă să propunem, să protejăm și să sprijinim. Acesta este răspunsul meu.

Președintele - Dezbateră este închisă.

13. Reciclarea ecologică și în condiții de siguranță a navelor (dezbateră)

Președintele - Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră pe marginea întrebării cu solicitare de răspuns oral adresate Comisiei de către Johannes Blokland, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, cu privire la negocierile ce vor avea loc în mai 2009 sub auspiciile Organizației Maritime Internaționale (OMI) referitoare la condițiile de intrare în vigoare a Convenției internaționale privind reciclarea ecologică și în condiții de siguranță a navelor (O-0028/2009 – B6-0224/2009).

Johannes Blokland, autor -(NL) Domnule președinte, în ședința plenară din mai anul trecut, Parlamentul European a adoptat o atitudine clară împotriva situațiilor degradante din punct de vedere uman și distructive pentru mediu apărute în procesele de dezmembrare a navelor. Cu toate acestea, pe țărmurile Asiei de Sud, nave marine enorme pentru fier vechi continuă să fie dezmembrate în condiții care sunt atât distructive pentru mediu, cât și degradante din punct de vedere uman. În Bangladesh, de exemplu, nici unul dintre cele 36 de situri de dezmembrare nu respectă standarde minime de mediu și de securitate.

Un lucru bun este că, din acest motiv, în urmă cu o săptămână, Curtea Supremă a ordonat guvernului din Bangladesh să închidă aceste „șantiere de dezmembrare” în termen de două săptămâni. În același timp, aceeași Curte Supremă a interzis intrarea pe teritoriul Bangladesh-ului a tuturor navelor care conțin substanțe periculoase. Mai mult, ministrul mediului din Bangladesh are trei luni la dispoziție pentru a întocmi regulamente în conformitate cu Convenția de la Basel în ceea ce privește reciclarea navelor pentru fier vechi.

Acestea sunt exact măsurile importante sprijinite de către Parlamentul European în rezoluția de anul trecut. Am putea crede că judecătorii de la Curtea Supremă din Bangladesh au citit rezoluția noastră. Văd această decizie ca pe o victorie importantă în lupta împotriva practicilor inacceptabile menționate anterior. Este esențial ca guvernul din Bangladesh să urmeze corect deciziile Curții. Acest lucru se aplică nu numai pentru Bangladesh, ci și pentru alte țări asiatice.

Am remarcat deja că eforturile statelor individuale nu vor fi suficiente. Avem încă nevoie urgentă de o soluție mondială a problemei dezmembrării navelor. În luna mai a acestui an, Organizația Maritimă Internațională (OMI) organizează o conferință mondială la Hong Kong, al cărei scop este încheierea unui acord mondial cu privire la reciclarea navelor pentru fier vechi. Rezoluția Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară trebuie să asigure trimiterea unui semnal clar către Consiliu și Comisie pentru negocieri, cu obiectivul de a obține cel mai bun rezultat posibil.

În ceea ce privește rezoluția de anul trecut, este important să adăugăm următoarele cinci puncte. În primul rând, trebuie să fie clar că navele pentru fier vechi care conțin substanțe periculoase ar trebui considerate deșeuri periculoase și ar trebui deci să cadă sub incidența Convenției de la Basel. A continua să dezbaterăm pe marginea definițiilor nu este în interesul protecției mediului. Amendamentul 1, propus de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, slăbește cumva această poziție și de aceea nu pot să sprijin acest amendament. În al doilea rând, eșuarea navelor pentru dezmembrare pe loc trebuie să fie considerată inacceptabilă. În al treilea rând, este nevoie să luăm măsuri - în special în ceea ce privește scoaterea din uz a petrolierelor cu cocă simplă - înainte de sfârșitul perioadei lungi de ratificare. În al patrulea

rând, certificarea șantierelor de dezmembrare este binevenită. În al cincilea rând, ar trebui să continuăm măsurile prin crearea unui fond obligatoriu printre responsabilitățile producătorilor - așa cum a declarat Parlamentul European anul trecut. Cu toate acestea, Comisia Europeană pare să revină asupra acestei poziții. De aceea aș dori să aud de la domnul comisar Figel' că instituția domniei sale este în continuare pregătită să instituie un fond pentru dezmembrarea navelor pentru fier vechi.

Prin această rezoluție, în combinație cu cea de anul trecut, Parlamentul European trasează un drum clar pentru găsirea unei soluții la problemele discutate. Faptul că în Comisia pentru mediu și în Comisia pentru transport și turism suntem de acord asupra acestei probleme este binevenit. Consiliul și Comisia, sper, își vor conjuga eforturile pentru a încheia peste două luni la Hong Kong o convenție solidă, care să protejeze în mod corespunzător interesele siguranței, ale sănătății publice și ale mediului. Aș dori ca domnul comisar Figel' să ne spună dacă intenționează Comisia Europeană să folosească acest drum clar trasat ca un avantaj cheie în negocierile de la conferința OMI și, de asemenea, ce măsuri dorește să ia Comisia pentru a asigura punerea rapidă în aplicare a convenției ce va fi încheiată.

Ján Figel, membru al Comisiei - *Domnule președinte, în primul rând aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru interesul puternic pe care l-a demonstrat și pentru implicarea continuă în ceea ce privește problema dezmembrării navelor. Aș dori să-i mulțumesc în special domnului Blokland.*

Este un foarte bun început pentru acțiuni suplimentare la nivelul Uniunii Europene, pentru a ne asigura că Uniunea își joacă rolul în rezolvarea acestei probleme internaționale. Aceste chestiuni sunt și de actualitate, în lumina recentei decizii a Curții Supreme din Bangladesh, despre care ați vorbit, și a situației din această țară. Ca o consecință a acestei decizii, toate șantierele de reciclare vor fi închise în termen de două săptămâni, deoarece nu sunt autorizate de către Ministerul Mediului. Importul de nave periculoase care se găsesc pe listă va fi interzis și toate navele importate vor fi curățate în prealabil. În ultimul rând, Bangladesh-ul va începe elaborarea unei legislații naționale cu privire la dezmembrarea navelor, în conformitate cu Convenția de la Basel.

Acum permiteți-mi să revin și să vă răspund la întrebări.

Prima întrebare se referă la interzicerea metodei de eșuare pe plajă - metoda de dezmembrare a navelor scoase din uz direct pe plajă.

Vă împărtășesc îngrijorarea cu privire la riscurile serioase ale acestei metode pentru sănătatea oamenilor și pentru mediu. În evaluarea impactului strategiei noastre, am analizat chestiunea introducerii unei interdicții UE cu privire la această metodă. Nu suntem convingiți de eficacitatea unei astfel de interdicții, deoarece aceasta ar fi aplicabilă numai navelor arborând pavilioanele UE și ar putea fi ocolită ușor și legal prin schimbarea pavilionului.

Credem că este mai eficient să ne concentrăm eforturile pentru a ne asigura că orientările tehnice care sunt elaborate pentru a sprijini viitoarea Convenție OMI vor duce într-adevăr la o reciclare ecologică și în condiții de siguranță a navelor. Progresele făcute în elaborarea acestor orientări sunt până în prezent foarte încurajatoare. În orice caz, este foarte puțin probabil ca metoda tradițională de eșuare pe plajă să poată respecta orientările care vor apărea în curând.

În ceea ce privește a doua întrebare, am plăcerea să confirm angajamentul Comisiei pentru transpunerea eficientă și rapidă a Convenției privind reciclarea navelor în legislația Uniunii Europene. Direcția Generală Mediu a lansat deja mai multe studii și lucrează la evaluarea impactului elementelor cheie ale convenției. Cred că este extrem de important ca Uniunea Europeană să demonstreze spirit de conducere și prioritatea ridicată pe care o acordăm acestei probleme. Acest lucru va încuraja ratificarea de către țările terțe și va accelera astfel intrarea în vigoare a acestei convenții.

Dar împărtășesc preocuparea pe care ați scos-o în evidență în cea de-a treia întrebare în ceea ce privește importanța faptului de a nu submina acquis-ul comunitar existent. Trebuie să păstrăm condițiile existente cu privire la drepturile muncitorilor și la protecția mediului atunci când vom transpune convenția OMI. Și în studiul pe care îl vom realiza vom compara așadar atent condițiile din convenția OMI cu acquis-ul comunitar. Și aș vrea să subliniez că ne vom asigura în special că Regulamentul din 2006 privind transferurile de deșeuri nu va fi subminat.

Pilar Ayuso, în numele Grupului PPE-DE -(ES) Domnule președinte, domnule comisar, așa cum a explicat domnul Blokland, această întrebare este foarte actuală, dată fiind conferința diplomatică cu privire la convenția

pentru reciclarea navelor, care va avea loc în mai. Aș dori așadar să-l încurajez pe domnul Blokland nu numai în ceea ce privește întrebarea, dar și cu privire la rezoluția pe care a elaborat-o.

În *Partido Popular* suntem pentru combaterea relelor practici și metode folosite în dezmembrarea navelor pentru fier vechi și sprijinim așadar propunerea domnului Blokland pentru o rezoluție; cu toate acestea, există câteva puncte care ne preocupă.

Primul dintre acestea este punctul 3 - la care s-a referit deja și domnul Blokland - care spune că navele ar trebui considerate în întregime deșeuri periculoase și ar trebui deci să intre sub incidența Convenției de la Basel. Am propus un amendament la acest punct, deoarece interpretările diferă atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în afara acesteia, și credem că trebuie să luăm în considerare Convenția de la Basel și că nu trebuie să existe niciun conflict cu aceasta. Cu toate acestea, viitorul acord internațional cu privire la dezmembrarea navelor pentru fier vechi va trebui să fie documentul care să definească detaliile aplicării sale.

Punctul 14 din propunerea de rezoluție solicită, de asemenea, un mecanism de finanțare bazat pe contribuții obligatorii din partea sectorului transportului maritim. Ni se pare puțin prematur să vorbim în acest moment de contribuții obligatorii când încă nu s-a luat o decizie în cadrul Organizației Maritime Internaționale cu privire la ce fel de sistem va fi adoptat prin intermediul acestei finanțări și mi se pare că nici Comisia Europeană nu are un răspuns clar în această privință.

În ultimul rând, la punctul 15 există o solicitare către Comisie ca aceasta să stabilească în mod clar că statul care are jurisdicție asupra deșeurilor este statul responsabil. Nu credem că acesta este un subiect în care Comisia este abilitată să decidă; dimpotrivă, considerăm că și acest lucru ar trebui stabilit în cadrul unui acord internațional.

Este important să păstrăm consecvența între viitorul acord privind reciclarea navelor și Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, luând în considerare nu numai Convenția de la Basel, ci și legislația existentă.

Ján Figel, membru al Comisiei - *Domnule președinte, aș dori să mulțumesc domnișoarei Ayuso și domnului Blokland pentru intervenții și, în special, pentru munca susținută a acestuia din urmă.* Cum am mai spus, în special în ceea ce privește deșeurile sau deșeurile periculoase, trebuie să ne asigurăm că punerea în aplicare a convenției va fi pe deplin în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri, care a fost adoptat relativ recent.

În ceea ce privește finanțarea, deocamdată nu există niciun fond sau mecanism. Am lansat un studiu pentru a pregăti opțiunile sau soluțiile potențiale și vom demara în curând consultări publice în acest domeniu. Așa că toate comentariile dumneavoastră actuale și viitoare vor fi binevenite, în special în ceea ce privește instituirea unui fond pentru dezmembrare.

Președintele- Dezbateră este închisă. Votul va avea loc joi, 26 martie 2009.

14. Carte Albă: Acțiuni în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE în domeniul concurenței (dezbatere)

Președintele- Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de domnul Klaus-Heiner Lehne, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la Cartea albă privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust [2008/2154(INI)] – (A6-0123/2009).

Klaus-Heiner Lehne, raportor - (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să le mulțumesc raportorilor alternativi, în special domnului Sánchez Presedo din partea socialiștilor și doamnei Bowles din partea liberalilor, care au pregătit împreună cu mine textul de compromis pe care îl propunem astăzi ca raport cu privire la Cartea albă a Comisiei. Am reușit de această dată să realizăm o majoritate foarte largă între grupuri și un compromis cu adevărat viabil, care poate fi utilizat și ca bază pentru lucrările ulterioare ale Comisiei Europene și, mai târziu, în timpul procesului de elaborare a legislației, de către Parlament și Consiliu.

Am arătat în acest raport - și pe bună dreptate - că, acolo unde regulile concurenței sunt încălcate, Parlamentul sprijină opinia potrivit căreia, conform tradiției europene, este în primul rând de competența autorităților - atât autoritățile naționale din domeniul concurenței, cât și autoritatea europeană din domeniul concurenței - să ia măsuri și că acest lucru nu înseamnă crearea unui al doilea braț, ca să spun așa, pe poziție de egalitate

cu acțiunile oficiale în lupta împotriva cartelurilor. În Europa am ales intenționat să nu urmăm același drum ca în Statele Unite, cu care situația este adesea comparată.

Există un consens la nivel politic în Parlament cu privire la faptul că avem nevoie de o soluție pentru așa-numitele acțiuni colective. În cazul în care conduita ilegală a unor indivizi vătămază un număr mare de persoane care suferă pierderi relativ minore, atunci o soluție separată este necesară pentru astfel de proceduri, pentru care dreptul procedural normal nu este pur și simplu îndeajuns de eficace. Crearea unui astfel de instrument face parte de asemenea din asigurarea accesului la justiție și din dezvoltarea continuă a pieței interne. Suntem de acord asupra acestui lucru.

Am fost de asemenea de acord că nu dorim dezvoltarea unei industrii a litigiilor în Europa, așa cum există ea în America, cu un profit de peste 240 de milioane de dolari, care, în ultimă instanță, nu este în avantajul consumatorilor și care, așa cum aflăm citind bibliografia relevantă, aduce beneficii în principal firmelor americane de avocatură. Acest lucru nu are prea mare legătură cu statul de drept și nici nu vrem să aibă. Am fost de acord ca instrumentele de tortură procedurală din sistemul american să nu fie adoptate în Europa. Acest lucru se aplică în special adunării probelor și costurilor. Acest aspect este extrem de important.

Am fost de asemenea de acord că, în esență, suntem de părere că, din punctul de vedere al principiilor, legislația la nivel european nu poate fi decât o soluție de alegere a participării și că o soluție de derogare este acceptabilă numai când statele membre au deja o soluție similară și când dreptul național constituțional o permite. O soluție de participare nu este permisă în dreptul național constituțional al tuturor țărilor și contravine, de asemenea, principiului consumatorului adult.

Așa cum reclamăm insistent, Comisia Europeană a uitat complet să se ocupe în Cartea albă de procedurile extrajudiciare de rezolvare a litigiilor. Direcția Generală Concurență și Comisia s-au gândit direct la tribunale. Cu toate acestea, așa cum știm de ani de zile din dezbaterile desfășurate în Parlament pe marginea politicilor în materie juridică, acesta nu este modul ideal de a merge înainte și, în general, mecanismele extrajudiciare de soluționare a litigiilor sunt adesea mult mai potrivite pentru soluționarea problemelor. Mai mult decât atât, activitatea paralelă în acest domeniu realizată de Direcția Generală Protecția Consumatorilor a progresat mult. Această direcție generală a rezervat un loc important mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor în Cartea verde pe care a elaborat-o și care este cu un nivel de consultare în urmă față de cea pe care o discutăm. Suntem convinși de necesitatea regândirii acestei chestiuni de către Comisia Europeană.

Un ultim aspect, care este de asemenea crucial: nu dorim fragmentarea legislației. Acum dreptul concurenței creează un astfel de instrument. Protecția consumatorilor lucrează și ea pe același subiect. Știm că, la un moment dat, un instrument similar va fi analizat în legătură cu dreptul pieței de capital, cu legislația de mediu și cu dreptul social. Considerăm că este absolut necesar să luăm în considerare și o abordare orizontală și să sprijinim cel puțin instrumentele procedurale care sunt mai mult sau mai puțin aceleași în toate domeniile prin intermediul unui instrument orizontal. Acest lucru este de asemenea de o importanță decisivă.

Ján Figel, membru al Comisiei- Domnule președinte, primesc cu bucurie, din partea Comisiei, raportul domnului Lehne, adoptat de Comisia pentru afaceri economice și monetare (ECON) și adoptat ca semn de consens larg de către toate grupurile politice. Suntem de asemenea încântați că acest raport sprijină Cartea albă.

Comisia remarcă faptul că raportul este de acord cu constatările acestei cărți, și anume că victimele încălcărilor dreptului comunitar al concurenței au în prezent dificultăți considerabile în revendicarea despăgubirilor pentru prejudiciul suferit. Suntem de acord că trebuie luate măsuri pentru despăgubirea totală a acestor victime.

De asemenea, împărtășim opinia că acțiunile colective în despăgubire sunt cruciale pentru consumatori și pentru întreprinderile mici, pentru a le oferi acestora o posibilitate realistă și eficientă de a obține compensații în cazurile de prejudiciu în masă. Comisia este de asemenea pe deplin de acord cu raportul Comisiei ECON că procedurile judiciare excesive sau abuzive trebuie evitate. De aceea, în acest scop, acțiunile colective în despăgubire trebuie să includă garanții potrivite.

În ultimul rând, suntem pe deplin de acord că abordarea acțiunilor colective în despăgubire trebuie să fie consecventă și că trebuie deci asigurată compatibilitatea dintre inițiativele orientate către diferite domenii, cum ar fi dreptul concurenței sau legislația pentru protecția consumatorilor. În același timp, Comisia salută recunoașterea faptului că o abordare consecventă a acțiunilor colective în despăgubire nu înseamnă neapărat că toate domeniile vor trebui tratate pe baza unui singur instrument orizontal. Solicitarea cu privire la consecvență nu trebuie să întârzie în mod nejustificat elaborarea măsurilor identificate ca necesare pentru aplicarea deplină a dreptului comunitar al concurenței.

Gabriela Crețu, *raportoare pentru aviz IMCO* – Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor și-a formulat poziția plecând de la o realitate – efectele negative ale încălcării legislației antitrust se resimt din punct de vedere economic foarte adesea la capătul lanțului comercial, îi afectează pe consumatorii finali și întreprinderile mici.

În acest caz, despăgubirea pentru daunele suferite este importantă dar, în același timp, dificil de obținut, fiind vorba de mulți păgubiți și sume mici. Drept urmare, am solicitat adoptarea unui pachet de măsuri legislative și nelegislative care să reprezinte instrumentul prin care toți cetățenii europeni afectați să își poată apăra dreptul la despăgubire corectă și integrală.

Susținem toate măsurile menite să îndepărteze dificultățile în a atinge acest obiectiv: facilitarea accesului la documente, reducerea costurilor procedurii judiciare și inversarea sarcinii probei.

Apreciem propunerea Comisiei de a combina acțiunile reprezentative intentate de entități calificate cu acțiunile colective cu asentiment explicit exprimat. Totuși, considerăm că acțiunile colective de tip „opt-out” trebuie să rămână în discuție, dat fiind avantajul pe care îl reprezintă: o soluție definitivă și o reducere a incertitudinii.

Ioan Lucian Hămbășan, *în numele Grupului PPE-DE* – Cu toate că Tratatul CE interzice în mod clar cartelurile și alte încălcări ale legii concurenței, este în continuare dificil pentru consumatorii afectați în Comunitatea Europeană să își recupereze drepturile compensatorii.

În România, de exemplu, un cartel format în industria cimentului a fost amendat în trecutul apropiat cu câteva milioane de euro. Totuși, legislația aflată în vigoare nu obligă autoritățile competente în monitorizarea concurenței să se implice în despăgubirea victimelor.

Aș dori să subliniez necesitatea ca aceste autorități să ia în considerare compensațiile plătite sau care urmează a fi plătite atunci când calculează amenzile impuse întreprinderilor ce se fac vinovate de abuzuri, pentru a nu exista decalaje între prejudiciul cauzat și măsurile punitive, și mai ales pentru a asigura despăgubirea celor afectați de astfel de practici.

De aceea, salut intenția Comisiei de a îmbunătăți modalitățile de garantare a drepturilor consumatorilor afectați de încălcarea legii pe teritoriul Europei.

Parlamentul a exprimat foarte clar că nu trebuie să existe un sistem „opt-out” în Europa. Așadar, victimele trebuie să fie identificate cât mai repede posibil în momentul în care se face o plângere.

Sistemul „opt-in” garantează că vor fi compensate într-adevăr victimele afectate de încălcarea legii concurenței. Parlamentul dorește ca nimeni altcineva, fie ei avocați, asociații de comerț sau Protecția consumatorului să nu beneficieze de pe urma acțiunilor private.

De asemenea, cred că Parlamentul introduce un nou element important pe care propunerea Comisiei l-a omis. Mecanismele alternative de soluționare a diferendelor sunt în multe cazuri mult mai efective pentru victimele ce au dreptul la compensație decât procedurile judecătorești – și mă refer la faptul că, în momentul în care se caută compensații, trebuie inițiate în primul rând înțelegeri în afara tribunalelor. Acestea sunt mult mai puțin costisitoare decât acțiunile private, iar consumatorii vor fi compensați pentru prejudiciile suferite mult mai repede.

Antolín Sánchez Presedo, *în numele Grupului PSE* – Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, acest raport a fost aprobat în unanimitate în Comisia pentru afaceri economice și monetare. Acesta este nu numai un rezultat excelent, ci, dată fiind natura dificilă, complexă și controversată a problemelor discutate, este un rezultat excepțional, care ar trebui să impulsioneze și să consolideze noul pilon al acțiunilor private, care este vital în eficientizarea politicilor de competență comunitară. Acesta este un nou pas în direcția unei politici a responsabilităților, mai avansată și mai eficace, care va respecta mai mult drepturile victimelor și va fi mai eficientă în impunerea obligațiilor asupra părții vinovate.

Aș dori de aceea să-i mulțumesc în primul rând raportorului, domnul Lehne, care a avut principala responsabilitate de a duce această sarcină la bun sfârșit. Calitatea ideilor sale, spiritul său deschis și disponibilitatea de a se angaja în dialog, precum și inteligența de a ajunge la cele mai bune compromisuri au fost vitale în realizarea acestui lucru. Aș dori să felicit de asemenea și raportorii pentru aviz, raportorii alternativi și pe cei care au propus amendamente, pentru contribuția lor pozitivă la îmbogățirea acestui raport.

Cartea albă a Comisiei, intitulată „Acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust” este un răspuns la o solicitare prezentată de către Parlamentul European în rezoluția sa cu privire la Cartea verde, al cărei conținut îl acceptă în mare parte. De exemplu atunci când, între alte aspecte, sprijină natura complementară a acțiunilor judiciare publice și private și se poziționează în favoarea acțiunilor de grup, evitând totuși excesul caracteristic acțiunilor colective din Statele Unite și facilitând astfel revendicarea despăgubirilor; când propune accesul la informația relevantă sub control judiciar, evitând însă proceduri de tip „sondare de teren”, și când recunoaște și solicită acțiuni independente sau acțiuni în subsidiar și un sistem de despăgubire voluntară.

Raportul sprijină codecizia de către Parlamentul European în stabilirea cadrului juridic privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor antitrust ale CE. Această poziție nu trebuie înțeleasă ca o negare a politicilor de competență comunitară ca temei juridic pentru legislație, ci ca o ameliorare a premiselor procedurii ordinare în acest domeniu, pentru a atinge valorile mai înalte recunoscute în tratat.

Când un regulament are un efect semnificativ asupra unui drept fundamental, cum ar fi dreptul cetățenilor la o protecție juridică eficace - care face parte din sistemul european și din cel al statelor membre - principiul democratic și respectarea tradițiilor legale naționale (care precizează că astfel de chestiuni nu pot fi reglementate decât prin prevederi la nivel juridic, sau, cu alte cuvinte, prin acțiuni ale reprezentanților direcți ai publicului) cer participarea legislativă a Parlamentului European.

Acesta stabilește de asemenea o abordare orizontală și integrată pentru rezolvarea problemelor comune pe care introducerea acțiunilor juridice private în cadrul dreptului concurenței le poate avea cu alte domenii, evitând astfel o abordare fragmentată, inconsecventă.

Acțiunile juridice private pot fi înaintate de către un organ public, dar și în cadrul unei acțiuni juridice individuale sau de grup. Acest al doilea tip de acțiune poate fi introdus atât direct, de către victime, cât și indirect, prin intermediul unor entități calificate, fie desemnate dinainte sau numite *ad hoc*, cum ar fi asociații ale consumatorilor sau ale oamenilor de afaceri. Atunci când acțiunile sunt introduse de către entități calificate, grupul de victime trebuie definit în înaintarea dosarului, dar identificarea fiecărei victime poate fi făcută mai târziu, deși aceasta trebuie stabilită clar cât mai repede cu putință, evitând întârzierile inutile și respectând legislația existentă. Această soluție este foarte importantă pentru cazurile de despăgubiri mai mici și fragmentate.

Raportul abordează într-un mod echilibrat problema accesului la informația necesară pentru introducerea acțiunilor în subsidiar. Protecția secretelor de afaceri trebuie menținută, la fel și eficacitatea programelor de clemență, pentru care sunt solicitate orientări.

Condițiile sunt stabilite astfel încât deciziile luate de o autoritate care face parte din rețeaua comunitară a autorităților din domeniul concurenței să poată deveni obligatorii într-un alt stat membru și astfel încât, în conformitate cu principiul răspunderii, sarcina probei să fie inversată și să se presupună că există vină sau culpă când s-a stabilit existența unei încălcări a normelor.

Merită subliniată și acceptarea unei apărări bazate pe transfer pentru victimele indirecte și a unui sistem care simplifică și reduce costurile procedurilor. Aș dori de asemenea să subliniez interacțiunea pozitivă dintre acțiunile publice și cele private, atât în încurajarea despăgubirii victimelor, cât și în stabilirea perioadei de cinci ani pentru introducerea acțiunilor.

Aș dori să închei exprimându-mi recunoștința față de Comisie pentru dialogul menținut pe tot parcursul acestei proceduri și rugându-l pe domnul comisar să prezinte fără întârziere inițiativele necesare pentru dezvoltarea acesteia.

Diana Wallis, în numele Grupului ALDE- Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi domnului Lehne pentru raportul său și prin a confirma că grupul pe care îl reprezint va sprijini acest raport.

Aș dori de asemenea să spun că mi se pare puțin ciudat că purtăm această dezbateră seara târziu când avem o întrebare pe aceeași temă programată pentru mâine dimineață. Ar fi fost logic să discutăm aceste puncte împreună.

Cu toate acestea, permiteți-mi să felicit raportorul pentru acest raport și să spun că punctul de plecare pentru grupul pe care îl reprezint va fi să „facă dreptate” - să facă dreptate IMM-urilor și consumatorilor din toată Uniunea Europeană, în situațiile în care aceștia se confruntă cu acțiuni neadecvate și anticoncurențiale. Cu câteva săptămâni în urmă, grupul pe care îl reprezint a organizat un seminar în Parlament la Bruxelles și am fost impresionată de unii dintre vizitatorii noștri, care se află chiar în centrul acestor acțiuni anticoncurențiale,

în mod ironic în industria cimentului. Ce ne-au spus ei? Vă rog, vă rog, grăbiți-vă să rezolvați această problemă: avem nevoie de un instrument care să ne permită să acționăm împotriva acestor operatori inadecvați pe piața europeană.

Dorim o soluție europeană, și asta cât se poate de repede, pentru că, dacă aceasta nu există, previziunea și avertismentul meu spun următoarele: unele dintre statele membre vor dezvolta diferite sisteme care vor duce la posibilitatea alegerii între mai multe jurisdicții pe baza legilor aplicate de acestea (forum shopping), ca o consecință a liberei circulații a sentințelor. Deci, vă rog - un sistem european cât mai repede cu putință.

Președintele- Mă voi asigura că remarca dumneavoastră cu privire la ordinea de zi este comunicată Conferinței președinților, care stabilește ordinea de zi - uneori se fac greșeli.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM-(SV) Domnule președinte, piața internă este cea mai importantă contribuție a UE la libertate și prosperitate în Europa. Între altele, aceasta necesită o legislație antitrust eficace. Discutăm acum problema acțiunilor în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor antitrust.

Există motive bune, fundamentale, pentru care cetățenii și companiile să poată cere despăgubiri. Raportul domnului Lehne subliniază, într-o oarecare măsură neintenționat, problemele și riscurile existente. Cartea albă vorbește despre o cultură juridică europeană, dar acest lucru nu există. Nu trebuie să creăm reglementări bazate pe confuzia dintre dorințe și realitate. Raportorul vrea să evităm o cultură „americanizată” a despăgubirilor. Și asta înseamnă să confundăm dorințele cu realitatea. Dimpotrivă, riscurile apariției unei astfel de culturi sunt mari.

Împărțirea responsabilității între instituțiile UE și statele membre a fost ignorată. Nu există o analiză obiectivă a ceea ce impune principiul subsidiarității. Acest principiu nu este pur și simplu luat în serios.

Există de asemenea multe alte puncte neclare și unele puncte care riscă să fie pe de-a întregul arbitrare. Punctele 7 și 11 luate împreună insuflă un sentiment de neîncredere. Punctul de plecare evident trebuie să fie acțiunile în despăgubire pe baza încălcării normelor antitrust. Încălcarea trebuie stabilită de către tribunal, după care în mod normal ar trebui să se aplice principiul *res judicata*, chiar în contextul unei acțiuni individuale, astfel încât să nu se poată reveni asupra deciziilor luate într-un caz singular.

Punctele 15 și 18 luate împreună permit reclamantului să aleagă sistemul legal cel mai favorabil. Acest lucru creează incertitudine din punct de vedere juridic și va duce la alegerea între mai multe jurisdicții pe baza legilor aplicate de acestea, ceea ce va constitui o amenințare reală.

Inegalitatea din punctul de vedere al informațiilor va fi redusă obligând companiile să ofere informații reclamantului. Acest lucru va duce la manipularea subiectivă a informațiilor comerciale importante, care pot fi folosite greșit.

În acest moment există prea multe riscuri și puncte neclare. Parlamentul ar trebui deci să respingă acest raport și să ceară o analiză mai detaliată a problemei înainte de a lua o decizie.

Andreas Schwab (PPE-DE)-(DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să mulțumesc raportorului, domnul Lehne, care a făcut o treabă foarte bună și a găsit soluțiile potrivite la o problemă foarte delicată, în acord cu membrii celorlalte grupuri.

Văd din dezbateri că suntem cu toții de acord că avem nevoie de o abordare orizontală pentru toate acțiunile colective și, de aceea, solicit Comisiei să nu înainteze propuneri separate făcute de direcții generale separate pentru fiecare domeniu diferit, ci să ne ofere pe cât posibil un mecanism juridic de despăgubire cu adevărat colectiv, care să acopere toate domeniile pentru piața internă europeană și pentru cetățenii europeni și, bineînțeles, așa cum a spus doamna Wallis, pentru IMM-urile europene. Suntem de acord că interesele celor vătămați de un cartel trebuie sprijinite eficace și că trebuie să supunem economia europeană unui control al carturilor, în conformitate cu principiul economiei sociale de piață. Nu ne dorim nici să se facă abuz de diversele reglementări naționale prin alegerea jurisdicției celei mai convenabile.

Cu toate acestea, dezbateri din această seară nu mi-a oferit foarte multe informații cu privire la modul cel mai eficace de atingere a acestui obiectiv, deoarece cred că potențialul acțiunilor colective este adesea supraestimat. De aceea, este important să stabilim din nou anumite repere, în funcție de care trebuie să evaluăm toate procedurile legate de acțiunile colective. Trebuie să ne întrebăm dacă o protecție juridică suplimentară este într-adevăr necesară pentru consumatori sau victime în acțiunile colective, în litigiile transfrontaliere și în litigiile care afectează mai multe state membre. Trebuie să admitem constrângerile procedurale ale statelor membre - retragere, participare și numeroase alte puncte - în raport cu procedura

europă. Dacă acest lucru nu este pur și simplu posibil, așa cum Comisia însăși a recunoscut deja parțial, atunci avem nevoie de sprijinul instrumentelor juridice ale statelor membre și de o procedură comună cu parlamentele statelor membre pentru a servi intereselor consumatorilor europeni.

Ne dorim cu adevărat să evităm acțiunile colective în Europa pe linia modelului SUA. Vrem să ne asigurăm că sunt acordate despăgubiri, dar numai acelor care au înregistrat într-adevăr pierderi. Dorim să descurajăm cât se poate de convingător acțiunile nejustificate și să promovăm procedurile alternative de soluționare a litigiilor.

Olle Schmidt (ALDE)-(SV) Domnule președinte, și eu aș dori să-i mulțumesc domnului Lehne pentru acest raport constructiv și detaliat, care discută probleme importante ale dreptului concurenței și sporește protecția consumatorilor.

Curtea Europeană de Justiție oferă indivizilor și companiilor dreptul la despăgubiri pentru încălcări ale normelor de concurență, dar, în ciuda acestui fapt, adevărul este că indivizii care au suferit pierderi de pe urma încălcării normelor antitrust ale CE primesc rareori despăgubiri. Trebuie deci să creăm mecanisme care să sporească încrederea și să faciliteze posibilitatea cetățenilor de a-și apăra drepturile dincolo de frontiere.

Știm că întreprinderilor mici și consumatorilor le este frică să introducă acțiuni în justiție din cauza proceselor lungi și, în special, din cauza costurilor mari. Schimbările în această privință vor promova comerțul transfrontalier.

Dacă e să avem o piață internă funcțională pe întreg teritoriul UE, în care oamenii se pot baza pe faptul că situația lor va fi analizată într-un mod sigur din punct de vedere juridic și pe faptul că vor primi despăgubiri pentru prejudiciile produse, cu alte cuvinte pentru pierderi, trebuie de asemenea să găsim noi mecanisme pentru a facilita acțiunile colective.

Când vorbim despre acțiunile colective, apare întotdeauna în discuție subiectul Statelor Unite și al experiențelor și exceselor de acolo. Trebuie, bineînțeles, să învățăm din aceste lucruri, dar nu trebuie să ne lăsăm intimidați. Europa trebuie să aibă un sistem european, nu unul american. Dacă nu acționăm, situația nu va face decât să se înrăutățească.

Ján Figel, membru al Comisiei- Domnule președinte, aș dori să mulțumesc tuturor vorbitorilor pentru intervențiile lor deosebit de interesante și, în special, domnului Klaus-Heiner Lehne pentru expunerea sa introductivă. A fost o dezbatere foarte interesantă și acum înțeleg de unde provine consensul și de ce lucrați împreună pe marginea acestor probleme nu numai în comisie, ci și în plen.

Nu sunt foarte multe de adăugat, poate doar în ceea ce privește bazele juridice. Depinde bineînțeles de obiective și de conținutul acțiunii propuse, dar aș dori să vă asigur, în calitate de comisar - poate pentru un alt portofoliu, dar vorbesc în numele Comisiei - că, în principiu, căutăm o colaborare foarte strânsă cu Parlamentul. Rămâne de văzut cum putem realiza acest lucru cu privire la un subiect practic, concret, dar ne vom strădui să colaborăm strâns sau atât de strâns pe cât posibil cu Parlamentul în conformitate cu baza juridică aplicabilă.

Cu privire la ceea ce ați spus despre fragmentare și despre o abordare orizontală, cred că răspunsul Comisiei - și acest lucru este foarte clar în Cartea albă - este o abordare consecventă, coerentă, și cred că tradiția juridică europeană și rădăcinile culturii noastre juridice sunt diferite de cele americane, atât de des citate. Dar cred că putem învăța de la ceilalți și ne putem clădi treptat propriul sistem.

Cu privire la acțiunile la nivel public și justiție, consider bineînțeles că este foarte important să nu ne îndreptăm înspre o slăbire a acestor acțiuni și, bineînțeles, articolele 81 și 82 constituie piloni deosebit de importanți ai pieței unice și ai politicilor europene. Aceste articole vorbesc despre justiție, iar acțiunile în despăgubire sunt complementare acestei aplicări a legii.

În ultimul rând - dar poate nu în cele din urmă - s-a vorbit despre procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor. Comisia susține astfel de proceduri, dar premisa sau baza unei astfel de abordări, care ar fi binevenită, este existența și funcționarea unui sistem eficient de contencios cu privire la acțiunile în despăgubire la nivelul statelor membre. Deci cred că trebuie nu numai să încurajăm, ci și să ajutăm statele membre pentru ca astfel de chestiuni și sisteme să funcționeze în Europa celor 27. Apoi cred că vom ajunge și la aceste puncte.

Dar, în principiu, vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere care a fost foarte interesantă pentru mine și vă urez toate cele bune.

Klaus-Heiner Lehne, raportor - (DE) Domnule președinte, domnule comisar, în primul rând aș dori să le mulțumesc stimabililor mei prieteni pentru intervențiile lor constructive. Cred că am contribuit cu toții și am ajuns la un rezultat bun.

Cu toate acestea, aș dori să spun clar Comisiei, astfel încât să evităm orice neînțelegere: din punctul de vedere al Parlamentului, nu intră în discuție să propuneți un proiect de lege care să nu servească la nimic. Acest lucru nu intră în discuție. Așteptăm din partea Comisiei ca aceasta să ia în considerare ceea ce s-a hotărât astăzi și ca aceste decizii să fie incluse în legislația propusă.

Abordarea orizontală nu este un aspect important numai pe baza argumentelor pe care le-am expus mai devreme; domnul comisar însuși a ridicat problema temeiului juridic. Când vine vorba despre un proiect de o asemenea importanță, trebuie să alegem o abordare care să garanteze în ultimă instanță implicarea Parlamentului ca legislator în condiții de egalitate. Dacă se alege o abordare bazată numai pe dreptul concurenței, acest lucru nu va fi posibil în baza Tratatului de la Nisa care este acum în vigoare. Acesta este și un argument politic fundamental în favoarea motivului pentru care considerăm că o abordare orizontală este cea potrivită. Cred că acest lucru trebuie luat în serios de către Comisie.

Un alt aspect decisiv după părerea mea este că avem încă nevoie de un răspuns în problema mecanismelor extrajudiciare de soluționare a disputelor. Ați vorbit mai devreme despre convergența cu activitatea Direcției Generale Concurență. Cu toate acestea, comparând Cartea verde privind protecția consumatorilor și Cartea albă privind concurența, nu avem neapărat impresia că această convergență există cu adevărat. Exemplul cel mai clar este abordarea diferită - sau, ca să fiu mai precis, lipsa de abordare - a mecanismelor extrajudiciare din Cartea albă.

Sunt și alte probleme pe care așteptăm să le rezolvați. Aș dori să mă refer pe scurt la chestiunea accesului la dosarele Comisiei Europene. În toate procesele penale în care sunt cerute despăgubiri, este posibil să examinăm dosarele procurorului. De ce acest lucru nu se aplică și Comisiei Europene? Acest lucru mă depășește.

Același lucru se aplică și în chestiunea fixării penalităților: trebuie să luăm în considerare acest lucru și din perspectiva faptului că trebuie să fie posibil să se ceară despăgubiri în viitor. Și din acest punct de vedere Comisia trebuie să refacă textul și să propună texte și propuneri mai specifice decât cele incluse până acum în Cartea albă. Aș dori să expun clar punctul de vedere al Parlamentului, pentru a evita orice neînțelegere: așteptăm mai mult decât ceea ce este inclus în Cartea albă și ne așteptăm de asemenea ca Direcția Generală Concurență în ansamblu să ne urmeze sugestiile, altfel vor exista împotriviri din partea Parlamentului.

Președintele- Aș dori să vă mulțumesc pentru intervențiile făcute pe marginea acestui subiect important și aș dori de asemenea să mulțumesc domnului comisar, personalului și interpreților. Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc joi, 26 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Katrin Saks (PSE), în scris -(ET) Raportul Parlamentului subliniază utilitatea programelor de clemență în demascarea acordurilor de tip cartel și am plăcerea de a putea spune aici că un proiect de program de clemență este discutat în acest moment de către parlamentul estonian. Acesta ar trebui să devină o parte importantă a luptei împotriva cartelurilor, care este importantă atât pentru mai buna funcționare a pieței comune, cât și pentru protejarea drepturilor consumatorilor, deoarece prețurile de consum pot crește cu până la 25% din cauza acordurilor de tip cartel.

Cu toate acestea, consider că acțiunile de reprezentare pot de asemenea juca un rol important în punerea eficace în aplicare a dreptului concurenței și în ameliorarea protecției consumatorilor și, de aceea, trebuie să ne concentrăm atenția asupra acestui lucru, atât la nivelul Estoniei, cât și la nivelul Uniunii Europene. Cercetările au demonstrat că acțiunile de reprezentare ar crește semnificativ dorința consumatorilor de a-și apăra drepturile, iar în țările în care dinamismul consumatorilor este redus din cauza temerilor legate de complexitatea și costurile acestor proceduri, măsuri precum acțiunile de reprezentare au o importanță crucială.

15. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

16. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

17. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.15)